

PREDLOG
EVA 2018-1611-0061

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAVAROVALNIŠTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Predlagatelj zakona želi uvodoma poudariti izjemen ekonomski in socialni pomen zavarovanja zaradi česar je posredovanje javnih organov v obliki nadzora skrbnega in varnega poslovanja na splošno sprejeto kot nujno. Zavarovalci pa zagotavljajo tako varstvo pred prihodnjimi dogodki, ki bi lahko povzročili izgubo, kot tudi usmerjajo prihranke gospodinjstev na finančne trge in v realno gospodarstvo.

Razlogi za urejanje področja zavarovalništva so sledeči:

- zavarovalnice prejmejo premije vnaprej, plačati pa so dolžne le, če se dogodek zgodi enkrat v prihodnosti (obrnjen proizvodni cikel);
- zavarovalci imajo manjše razumevanje od zavarovalca o njegovi sposobnosti, da izpolni zavarovalno pogodbo (solventnost);
- zavarovalci razumejo manj od zavarovalcev o tveganjih, povezanih z zavarovalno pogodbo (vodenje poslov);
- interesi zavarovalcev in zavarovalnic niso enaki zaradi konfliktov iz posredovanja.

Urejanje zavarovalnega trga temelji na izvajanju ukrepov, katerih namen je zagotavljati solventnost zavarovalnic oziroma minimizirati motnje in izgubo zaradi insolventnosti, predvsem pa na odgovornosti in skrbi za zaščito zavarovancev, še posebno fizičnih oseb in družin, na vzdrževanju gospodarskih zmogljivosti ter na skrbi za varčevanje in socialno varnost prebivalstva.¹ Osnova naštetih ciljev je trajno zaupanje prebivalstva in gospodarstva v finančne ustanove, v njihovo stabilnost in trdnost.²

Dne 22. 12. 2015 je začel veljati novi Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, v nadaljnjem besedilu: ZZavar-1), ki je v slovenski pravni red implementiral določbe:

- Direktive Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
- Direktive Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);

¹ Gorišek, J.: Zavarovalni nadzor v EU in priprava Direktive Solventnost II, str. 17, v Zbornik 12. dnevnov slovenskega zavarovalništva, Portorož, 2. in 3. junij 2005, Ljubljana, Slovensko zavarovalno združenje, 2005.

² *Ibidem*.

- Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 9 z dne 15. januarja 2003, str. 3);
- Direktive Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. decembra 2004, str. 37);
- Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (Omnibus II), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1);
- Direktive 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);
- Direktive 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne 31. maja 2013, str. 1), v delu, v katerem se nanaša na uporabo bonitetnih ocen v pokojninskih družbah in
- Direktive 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1).

Področje dejavnosti oseb, ki kakorkoli posredujejo med zavarovalnico in zavarovalci, je v Republiki Sloveniji tako urejeno v ZZavar-1. ZZavar-1 poleg oseb, katerih glavna dejavnost je zavarovalno zastopanje oziroma zavarovalno posredovanje, to so zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki, ureja tudi poslovanje drugih oseb, ki lahko opravljajo delo zavarovalnih zastopnikov – tako imenovani *ad hoc* zastopniki, in delovanje bank, kadar opravljajo posle zavarovalnega posredovanja.³

ZZavar-1 razlikuje tri vrste zavarovalnih zastopnikov, in sicer: (1) zastopnike, ki so zaposleni v določeni zavarovalnici, (2) pogodbene zastopnike in (3) zavarovalno zastopniške družbe.⁴ V prvem primeru opravljajo zastopniki svojo dejavnost v okviru delovnega razmerja, v drugem in tretjem primeru pa na podlagi pogodbe, ki ima značilnosti pogodbe o trgovskem zastopanju.⁵ S to pogodbo, ki mora biti sklenjena v pisni obliki, se zastopnik zavezuje, da bo ves čas skrbel za to, da bodo tretje osebe (zavarovalci) sklepale pogodbe z njegovim naročiteljem (zavarovalnico) in da bo v tem smislu posredoval med njimi in naročiteljem. Prav tako se zavezuje, da bo na podlagi pooblastila v imenu in za račun naročitelja sklepal pogodbe s tretjimi osebami, za kar mu naročitelj plača provizijo.⁶

Zavarovalni zastopnik je oseba, ki ima dovoljenje AZN za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja. Posli zavarovalnega zastopanja, ki jih na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico ali zavarovalno zastopniško družbo ali osebo iz četrtega odstavka 558. člena

³ Pavliha, M. in Simoniti, S.: Zavarovalno pravo, Ljubljana, GV Založba, 2007, str. 93.

⁴ *Ibidem*.

⁵ *Ibidem*.

⁶ Pavliha, M. in Simoniti, S.: Zavarovalno pravo, Ljubljana, GV Založba, 2007, str. 94.

ZZavar-1⁷ opravlja zavarovalni zastopnik, so: (1) sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice, (2) aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe, (3) pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebno pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

Zavarovalno zastopniška družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb, in sicer prek svojih delavcev – zavarovalnih zastopnikov. Določbe ZZavar-1, ki se nanašajo na zavarovalno zastopniško družbo, se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Obveznosti zavarovalnice, ki se nanašajo na obvezne sestavine zavarovalne pogodbe oziroma splošnih zavarovalnih pogojev in na obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi pogodbe in v času trajanja zavarovalne pogodbe (521. do 528. člen) se nanašajo tudi na zavarovalne zastopnike,⁸ saj je zavarovalni zastopnik pravzaprav nekakšna »podaljšana roka« zavarovalnice.⁹

Zavarovalni posrednik je oseba, ki ima dovoljenje AZN za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja. Za posel zavarovalnega posredovanja se šteje posredovanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb za eno ali več zavarovalnic, in sicer tako, da si prizadeva vzpostaviti stik med zavarovalcem in zavarovalnico z namenom sklenitve zavarovalne pogodbe. Poleg navedenega se za posle zavarovalnega posredovanja štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe. Tudi posrednik je tako »podaljšana roka« zavarovalca (sklenitelja zavarovanja), saj mora skrbeti predvsem za njegove interese in mu priskrbeti najprimernejše zavarovanje.

Zavarovalno posredniška družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb, in sicer prek svojih delavcev – zavarovalnih posrednikov. Določbe ZZavar-1 o zavarovalno posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v ZZavar-1 določeno drugače. S posredniško pogodbo se posrednik zavezuje, da si bo prizadeval najti in spraviti v stik z naročiteljem osebo, ki se bo z njim pogajala za sklenitev določene pogodbe, naročitelj pa se zavezuje, da mu bo za to dal določeno plačilo (provizijo), če bo pogodba sklenjena. Ena od posebnosti zavarovalne posredniške pogodbe je, da zavarovalni posrednik nima pravice od zavarovalca zahtevati plačila provizije oziroma kakršnegakoli drugega plačila, če ni s posredniško pogodbo, sklenjeno z zavarovalcem, izrecno in pisno dogovorjeno drugače (v praksi običajno dobi provizijo od zavarovalnice). Če je s posredniško pogodbo izrecno pisno dogovorjeno, da ima zavarovalni posrednik pravico do provizije, pridobi pravico do provizije, ko začne veljati zavarovalna pogodba, pri sklenitvi katere je posredoval.

Zavarovalni posrednik je tako pri opravljanju svojih nalog v dvojnem pravnem razmerju. Na eni strani ima zavezo do zavarovalca, na drugi pa do zavarovalnice, zato je obema odgovoren za škodo, ki bi lahko nastala kot posledica njegovega ravnanja.¹⁰ Pri tem pa mora ščititi predvsem interese

⁷ Osebe, ki sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno dejavnostjo, ki jo opravljajo (na primer špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil) in so pridobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

⁸ Pavliha, M. in Simoniti, S.: Zavarovalno pravo, Ljubljana, GV Založba, 2007, str. 94.

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ Pavliha, M. in Simoniti, S.: Zavarovalno pravo, Ljubljana, GV Založba, 2007, str. 96.

zavarovalca. Ta obveznost obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh okoliščinah, ki so za zavarovalca pri sklenitvi zavarovalne pogodbe pomembne.¹¹ Svojih obveznosti s pogodbo ne more izključiti ali omejiti (*ius cogens*).¹²

V začetku leta 2016 je bila sprejeta Direktiva (EU) 2016/97 zaradi številnih potrebnih sprememb Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 9 z dne 15. januarja 2003, str. 3) in k nastanku katere je pravzaprav pripomogla finančna kriza, ki smo jo doživljali v preteklih letih. Ta se je namreč razvila v krizo zaupanja potrošnikov. Pomanjkanje preglednosti, slabo poznavanje tveganj in neustrezno ukrepanje pri navzkrižjih interesov so povzročili, da se je potrošnikom pogostokrat prodajalo naložbene in zavarovalne produkte, ki jim niso ustrezali. Poleg tega se veljavna zakonodaja ni razvijala dovolj hitro, da bi lahko odražala vse večjo kompleksnost finančnih storitev.¹³

Direktiva (EU) 2016/97 ima naslednje cilje in namene, ki jih sprejema tudi Republika Slovenija:

- **Uskladitev nacionalnih pravil o dostopu do dejavnosti distribucije zavarovalnih in pozavarovalnih produktov z minimalno harmonizacijo**, ki državam članicam omogoča, da ohranijo ali sprejmejo strožje določbe za varstvo potrošnikov, pod pogojem, da so takšne določbe skladne s pravom EU;
- **zagotovitev enake ravni varstva potrošnikov, zlasti na področju razkrivanja informacij, kljub različnim distribucijskim kanalom** (zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalnice, turistične agencije, špediterji, ipd.) in enakih konkurenčnih pogojev za vse distributerje;
- **omogočiti zavarovalnim posrednikom, da bodo v vsej EU prosto poslovali**. Zavarovalni posredniki bodo uživali svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, ki sta vsebovani v Pogodbi o delovanju Evropske unije. V skladu s tem bo registracija v matični državi članici zavarovalnim posrednikom omogočila delo v drugih državah članicah na podlagi načel svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, pod pogojem, da so pristojni organi upoštevali ustrezne postopke obveščanja. Pristojni organi držav članic bodo imeli na voljo vsa potrebna sredstva za zagotovitev pravičnega poslovanja zavarovalnih posrednikov v EU, bodisi v skladu z uresničevanjem svobode ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev;
- **vzpostavitev enotne informacijske točke**, ki bo omogočala dostop do registrov zavarovalnih posrednikov. Ta enotna informacijska točka bo nudila tudi spletno povezavo do posameznih pristojnih organov v vsaki državi članici;
- **zagotovitev visoke ravni strokovnosti in usposobljenosti ter stalnega usposabljanja zavarovalnih posrednikov kakor tudi zaposlenih pri zavarovalnicah**, ki so vključeni v dejavnosti v zvezi s pripravo in prodajo zavarovalnih produktov;
- **zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki strankam svetujejo o zavarovalnih naložbenih produktih ali jih prodajajo, bodo imeli ustrezno raven znanja in usposobljenosti glede produktov v ponudbi**. Tako znanje kot usposobljenost sta še posebej pomembna zaradi vedno večje kompleksnosti in stalnih inovacij pri oblikovanju zavarovalnih naložbenih produktov. Nakup zavarovalnega naložbenega produkta spremlja

¹¹ *Ibidem*.

¹² *Ibidem*.

¹³ Povzeto po: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-736_sl.htm.

tveganje, zato bi zavarovalci in vlagatelji morali vedeti, da se lahko zanesejo na informacije in kakovost opravljene ocene;

- **spodbujanje čezmejnega poslovanja in okrepitev preglednosti za stranke z objavo pravil o splošnih koristih, ki veljajo na njihovih ozemljih**, vzpostavitev enotnega elektronskega registra in informacij glede pravil o splošnih koristih, ki veljajo za distribucijo zavarovalnih produktov v vseh državah članicah;
- **določitev pravil, ki bodo preprečevala, da bi nasprotja interesov**, s katerimi se srečujejo zavarovalni posredniki in zavarovalnice, škodovala interesom strank zaradi rastočega nabora dejavnosti, s katerimi se zavarovalnice in zavarovalni posredniki ukvarjajo;
- **strankam bodo vnaprej posredovane jasne informacije glede statusa oseb, ki prodajajo zavarovalni produkt, in glede vrste plačila, ki ga te osebe prejmejo**, da bodo seznanjene z razmerjem med zavarovalnico in posrednikom;
- **prodajo zavarovalnih produktov bo moral vedno spremljati test zahtev in potreb na podlagi informacij, pridobljenih od stranke, da bi preprečili primere zavajajoče prodaje**. Tako bo lahko stranka na tej podlagi sprejela informirano odločitev;
- **v primeru svetovanja pri prodaji zavarovalnega produkta** bo treba poleg opredelitve zahtev in potreb strank slednjim zagotoviti tudi osebno priporočilo, ki bo pojasnjevalo, zakaj je nek produkt najustreznejši glede na njene zahteve in potrebe;
- **pred sklenitvijo pogodbe, tudi pri prodaji brez svetovanja, bo treba stranki posredovati ustrezne informacije o zavarovalnem produktu, kar ji bo omogočilo sprejem informirane odločitve**. V dokumentu z informacijami o zavarovalnem produktu, ki ga bo pripravila zavarovalnica, ki je oblikovala zavarovalni produkt, bodo morale biti navedene standardizirane informacije o produktih premoženjskega zavarovanja. Zavarovalni posrednik bo moral stranki pojasniti ključne značilnosti zavarovalnih produktov, ki jih prodaja;
- **določena bodo enotna pravila, ki bodo stranki omogočila izbiro načina posredovanja informacij in uporabo elektronskih komunikacij, kadar je to primerno ob upoštevanju okoliščin posla**. Vendar bo stranki omogočeno, da jih prejme v pisni obliki. Zaradi dostopa strank do informacij bodo vse predpogodbene informacije dostopne brezplačno;
- **zaradi dosledne zaščite vlagateljev bodo za zavarovalne naložbene produkte poleg standardov poslovanja, opredeljenih za vse zavarovalne produkte, veljali posebni standardi, ki se bodo nanašali na naložbeno komponento teh produktov**. Taki posebni standardi bodo zagotavljali ustrezne informacije, zahteve glede primernosti svetovanja in omejitve glede plačila;
- **distributer zavarovalnih produktov bo moral razviti, sprejeti in redno pregledovati politike in postopke**, ki se nanašajo na nasprotja interesov, z namenom, da se prepreči škodljiv učinek na kakovost ustrezne storitve za stranko in zagotovi, da je stranka ustrezno obveščena o honorarjih, provizijah ali koristih.

S predlogom zakona se odpravljajo tudi ugotovljene pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri uporabi ZZavar-1 ter se zagotovi ustreznejša implementacija nekaterih določb Direktive Solventnost II.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

Poglavitni cilj predloga zakona je implementacija določb Direktive (EU) 2016/97 v slovenski pravni red ter izboljšave zapisanih določil oziroma odprava ugotovljenih nedoslednosti glede implementacije določenih določb Direktive Solventnost II.

Predlog zakona prinaša višjo raven zaščite imetnikov zavarovalnih polic, še kakovostnejše informacije za potrošnike in boljša pravila poslovanja za prodajalce zavarovanj.

Ključno je zagotavljanje varstva zavarovalcev kot potrošnikov. Ker še vedno obstajajo bistvene razlike med nacionalnimi predpisi, ki postavljajo ovire enotnemu opravljanju dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov na notranjem trgu EU, je treba okrepiti notranji trg in spodbujati resnični notranji trg za produkte in storitve zavarovanja kot gospodarske in družbeno pomembne dejavnosti. Sedanji in nedavni pretresi na finančnih trgih so izpostavili pomen zagotavljanja učinkovitega varstva potrošnikov v vseh finančnih sektorjih, zato je potrebno ustrezno okrepiti zaupanje strank in bolj poenotiti normativno ureditev glede distribucije zavarovalnih produktov, da bi zagotovili ustrezno raven varstva strank v celotni EU.

2.2. Načela

Načelo uskladitve pravnega reda Republike Slovenije s pravnim redom EU.

S predlogom zakona se v slovenski pravni red implementirajo določbe Direktive (EU) 2016/97 in dopolnjuje implementacija določb Direktive Solventnost II.

Načelo enake ravni varstva potrošnikov ne glede na distribucijski kanal.

Za vse distributerje zavarovalnih produktov veljajo enake zahteve glede razkritja informacij na podlagi katerih bodo stranke lahko sprejele informirane odločitve.

Načelo preglednosti delovanja zavarovalnic, zavarovalnih zastopnikov in posrednikov.

Zavarovalcem morajo biti dostopni vsi podatki o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za oblikovanje informirane odločitve v zvezi s sklepanjem zavarovanj.

Načelo zagotavljanja visoke ravni strokovnosti in usposobljenosti zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov.

Strokovno znanje zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov mora ustrezati kompleksnosti zavarovalnih produktov.

Načelo vzpostavitve pravil, ki bodo preprečevala nasprotja interesov pri zavarovalnih zastopnikih in posrednikih.

Rastoč nabor dejavnosti, s katerimi se hkrati ukvarjajo številni zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki in zavarovalnice, je namreč povečal možnost nasprotja interesov med temi različnimi dejavnostmi in interesi strank.

Načelo transparentnosti statusa oseb, ki prodajajo zavarovalni produkt in vrste plačila, ki ga te osebe prejmejo.

Stranki je potrebno predstaviti razmerje, ki ga ima zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik z zavarovalnico.

2.3. Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve predloga zakona predstavljajo spremembe in dopolnitve trenutno veljavnega ZZavar-1 zaradi prenosa Direktive (EU) 2016/97.

Posodobljene in dopolnjene so opredelitve pojmov, ki so povezani z distribucijo zavarovalnih produktov.

V zavarovalnicah bodo morali biti vzpostavljeni postopki za odobritev vsakega zavarovalnega produkta pred njegovim trženjem.

V primeru navzkrižne prodaje, to je kadar se zavarovalni produkt ponudi skupaj z dopolnilno ali drugo storitvijo, ki ni zavarovanje, kot del paketa, bo moral biti zavarovalec seznanjen z možnostjo nakupa posameznih delov ločeno. Zagotovljen bo moral biti ustrezen opis paketa, pa tudi ločena evidenca stroškov in plačil vsake komponente.

Zavarovalcu bodo morali biti podatke v zvezi z zavarovanjem predstavljeni odkrito, pošteno in profesionalno v skladu z njegovimi najboljšimi interesi. Takšna bodo morala biti tudi tržna sporočila.

Zavarovalnica ali zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba ali zavarovalni zastopnik oziroma zavarovalni posrednik, svojih zaposlenih ne bodo smeli plačevati ali ocenjevati njihove uspešnosti na način, ki je v nasprotju z njihovo dolžnostjo, da delujejo v skladu z najboljšimi interesi zavarovalca.

Zavarovalnica bo morala pravočasno pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe zavarovalca obvestiti o naravi plačila, ki ga prejmejo njeni zaposleni v zvezi z zavarovalno pogodbo.

Zavarovalnica ali zavarovalni posrednik, ki distribuira zavarovalne naložbene produkte za stranke, bo moral vzdrževati in izvajati učinkovito organizacijsko in upravno ureditev, tako da bo lahko sprejel vse potrebne ukrepe, s katerimi bo preprečil, da bi nasprotje interesov škodilo interesom strank.

Zavarovalnica ali zavarovalni posrednik bo moral pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu pridobiti tudi potrebne informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami zavarovalca s področja naložb in v zvezi s finančnim položajem te osebe, da bo lahko zavarovalcu priporočil zavarovalne naložbene produkte, ki so zanj primerni.

Zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki se bodo morali stalno poklicno usposablјati, da bodo ohranili primerno raven storitev. To bo temelјilo na vsaj 15-ih urah poklicnega usposablјanja letno, pri tem pa se bo upoštevalo naravo prodajanih produktov, njihovo vlogo in dejavnosti, ki jih opravljajo pri poslih zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. Uspešno opravljeno poklicno usposablјanje se bo dokazovalo s pridobitvijo spričevala.

V registrih zavarovalnih zastopnikov in posrednikov bodo morala biti navedena imena fizičnih oseb znotraj njihove uprave. Registri bodo poleg tega vsebovali tudi podatke o državah članicah, v katerih zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posel iz naslova svobode ustanavlјanja ali svobode opravlјanja storitev.

Kot že navedeno, pa predlog zakona ureja tudi predloge za izboljšave zapisanih določb in za odpravo ugotovljenih nedoslednosti oziroma za ustreznejši prenos Direktive Solventnost II.

Predlog zakona je usklajen z evropskim pravnim redom in z nacionalnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prilagojenost predlagane ureditve pravu EU:

S predlogom zakona se implementirajo določbe Direktive (EU) 2016/97 in zagotavlja ustreznejši prenos nekaterih določb Direktive Solventnost II.

Prikaz ureditve v treh pravnih sistemih držav članic EU:

Nemčija

Nemčija je Direktivo (EU) 2016/97 že prenesla v svojo nacionalno zakonodajo. Nemški parlament jo je potrdil 28. 6. 2017, nekaj dni kasneje pa jo je potrdil še Zvezni svet Nemčije. Ena izmed številnih sprememb je, da velja za vse zavarovalne posrednike (*Versicherungsvertreiber*), ki vključuje tudi zavarovalnice. Poleg prenosa Direktive (EU) 2016/97 je bilo na splošno v zadnji fazi zakonodajnega postopka dodanih še nekaj posebnih nemških vidikov. Predvsem to velja za politiko plačilne zaščite (*Restschuldersicherungen*), ki mora izpolnjevati dodatne zahteve glede preglednosti in posredovanja zahtevanih informacij. Po zelo spornih razpravah, ki so trajale vse do zadnjih minut, v zakon ni bil vključen predlog omejitve plačila posrednikov na plačila, kot so provizije prejete od zavarovalnic (npr. *vis-a-vis* zavarovancev). Medtem, ko bo prepoved zavarovalnega distributerja, da prenese provizijo zavarovancem/zavarovalcem zdaj vključena v nemško zavarovalno pravo na zakonski ravni (v nasprotju z odlokom, ki ga je izdalo ministrstvo).

Zahteve za usposabljanje zavarovalnih posrednikov na podlagi Direktive (EU) 2016/97 ob prenosu v nemško zakonodajo še niso bile dokončane. Dodatne smernice in določbe o zahtevah za usposabljanje zavarovalnih posrednikov bodo vključene z uredbo nemškega zveznega ministrstva za gospodarstvo (*Bundesministerium für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung*). Ta uredba se pričakuje do konca letošnjega leta. Čeprav ni v navadi, se bo za to uredbo zahtevala odobritev nemškega parlamenta. Nazadnje je treba opozoriti, da se pričakuje, da bodo dodatne specifikacije v zvezi z distribucijo zavarovalnic potekale neposredno prek veljavnih delegiranih aktov Evropske komisije.

Malta

Malteški »*Malta Financial Services Authority*« (v nadaljnjem besedilu: MFSA) je izdal okrožnico v zvezi z načinom implementacije določb Direktive (EU) 2016/97 v nacionalno zakonodajo, ki je trenutno v fazi notranje razprave in priprave pripravljalnih del v zvezi z implementacijo Direktive (EU) 2016/97 v malteško zakonodajo.

Direktiva (EU) 2016/97 bo prenesena v nacionalno zakonodajo z Zakonom o spremembah in dopolnitvah veljavnega Zakona o zavarovalnih posrednikih (*Insurance Intermediaries Act - Chapter 487*),¹⁴ kot tudi z novelo o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu (*Insurance Business*

¹⁴ <http://www.justiceservices.gov.mt/DownloadDocument.aspx?app=lom&itemid=8953>

Act – Chapter 403).¹⁵ Omenjeni spremembi bosta prav tako zahtevali spremembo v pravilnikih in podzakonskih aktih, ki se nanašajo na Zakon o zavarovalnih posrednikih in Zakon o zavarovalništvu. MFSA se v okviru prenosa Direktive (EU) 2016/97 v nacionalno zakonodajo ukvarja tudi z vključevanjem pomožnih zavarovalnih posrednikov v nacionalno zakonodajo, saj bo potrebno na že obstoječo zakonsko opredelitev pomožnih zavarovalnih posrednikov v obstoječem Zakonu o zavarovalnih posrednikih vključiti še nekaj sprememb, ki jih prinaša Direktiva (EU) 2016/97.

MFSA je v mesecu maju 2017 v javno obravnavo dalo predloge sprememb obeh omenjenih zakonov na podlagi Direktive (EU) 2016/97. Po prejemu povratnih informacij s strani zainteresirane javnosti bo MFSA izdala dopolnjen Pravilnik o zavarovalništvu (*Insurance Rulebook*) za končen prenos določb Direktive (EU) 2016/97.

Irska

Irsko finančno ministrstvo “*An Roinn Airgeadais - Department Of Finance*” je 29. 3. 2017 začelo posvetovanje o prenosu Direktive (EU) 2016/97 v irsko zakonodajo. Zainteresirane stranke je pozvalo, naj predložijo svoje predloge za prenos določb Direktive (EU) 2016/97. Proces posvetovanja se je nanašal predvsem na diskrecijske pravice, ki jih državam članicam omogoča Direktiva (EU) 2016/97. Na Irskem se je večina posvetovanja odvijala v povezavi z 3., 10., 20., 22., 24., 29., 30., 31. in 33. členom direktive. Tekom razprave je bil poudarek glede načina registracije distributerjev, režimov tretjih držav, navzkrižno prodajo in podajanjem informacij strankam.

Ministrstvo je 19. 7. 2017 objavilo vrsto odgovorov na javno posvetovanje vključno s prispevkom njihovega regulatorja *Insurance Ireland* in združenja posrednikov Irske *Brokers Ireland*. Posvetovanje je zahtevalo stališča o številnih ključnih določbah, ki omogočajo nacionalno diskrecijo o načinu prenosa. *Insurance Ireland* je v povezavi z določbami zagotovil, da irska zakonodaja na zavarovalniškem področju zagotavlja visoko raven varstva potrošnikov in da bodo spremembe Direktive (EU) 2016/97 povzročile predvsem stroške, ki jih ne nazadnje nosi potrošnik. Glede na omenjeno si Irska pri prenosu Direktive (EU) 2016/97 želi ohraniti predvsem *status quo*, kolikor je le mogoče, razen če obstaja močna utemeljitev za spremembo.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih administrativnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Glavne koristi za zavarovalne posrednike in zavarovalnice bodo večje poslovne priložnosti. Do teh bo prišlo zaradi nižjih stroškov čezmejnega poslovanja in večjega zaupanja potrošnikov ter s tem tudi večjega povpraševanja, kar bi moralo povečati tudi konkurenco med prodajalci. Podobne učinke bi se lahko pričakovalo od možnosti, ki spodbujajo čezmejno delovanje zavarovalnih posrednikov.

¹⁵ <http://justiceservices.gov.mt/DownloadDocument.aspx?app=lom&itemid=8870&l=1>

V zvezi z učinki izboljšanih standardov o svetovanju bodo tržni akterji prihranili pri nekaterih dodatnih stroških, povezanih s prekinitvijo pogodb. Ti vključujejo stroške, povezane s preračunavanjem in prilagoditvijo ukrepov za upravljanje tveganj s strani zavarovalcev, ki morajo upravljati širok nabor tveganj v okviru dolgoročne naložbene perspektive. Nazadnje, tržni akterji bi morali biti deležni koristi tudi zaradi večje stabilnosti finančnih trgov.

Z uvedbo izboljšanih in usklajenih standardov svetovanja bodo potrošniki deležni koristi, kot so izboljšana primerljivost ponudb in različne prodajne poti. Tako bodo potrošniki bolje razumeli storitve in produkte, ki se ponujajo. Posledično bodo nagnjeni k temu, da primerjajo ponudbe ter povprašujejo po produktih in ponudbah, ki so bolj prilagojeni njihovim potrebam. To bo zmanjšalo razmerje med stroškom in ceno, ki jo plača potrošnik.

Potrošniki potrebujejo zavarovalne police, ki ustrezajo njihovim potrebam in finančni situaciji. V nasprotnem primeru obstaja veliko tveganje predčasne prekinitve neustrezne police in nezadovoljstva potrošnikov. To pomeni, da če potrošnik predčasno prekine zavarovalno pogodbo, bo izgubil vse nabrane koristi in plačal provizijo za prekinitev. To bi se lahko povezalo z različnimi dejavniki, med drugim z neustreznim svetovanjem glede izbire produkta. Uvedba usklajenih standardov na visoki ravni bo privedla do koristi za potrošnike in družbo kot celoto v obliki zmanjšanja predčasnih prekinitev pogodb (zmanjšanje stopnje preklicev).

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu bo pristojna AZN.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu je bil 28. septembra 2017 objavljen na:

- spletni strani Ministrstva za finance:

http://www.mf.gov.si/fileadmin/mf.gov.si/pageuploads/Finan%C4%8Dni_sistem/2017-9-29_ZZavar-1A_27_9_17_final.pdf in

- spletni strani E-demokracija:

<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=8652>,

z rokom za posredovanje morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 28. oktobra 2017.

Ministrstvo za finance je v okviru javne obravnave predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu prejelo predloge, komentarje in pripombe:

- Agencije za zavarovalni nadzor,
- Modre zavarovalnice, d.d.,
- Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d.,
- Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov - GIZ,
- Združenje zavarovalnih posrednikov Slovenije, Dimičeva ulica 13, 1000 Ljubljana in
- Slovenskega zavarovalnega združenja, GIZ.

V nadaljevanju so predstavljeni njihovi predlogi, komentarji in pripombe ter pojasnila o razlogih za njihovo upoštevanje oziroma morebitno zavrnitev.

Modra zavarovalnica, d.d., Dunajska cesta 119, 1000 Ljubljana je predlagala dopolnitev prvega odstavka 606. člena ZZavar-1 s sklicem na podrobnejša pravila za izračun matematičnih rezervacij izdanimi na podlagi 22. člena Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID), predlagan je bil tudi nov sedmi odstavek 606. člena ZZavar-1, ki bi določal, da se za naložbe kritnega sklada Prvega pokojninskega sklada uporabljajo določbe oddelka 4.12. tega zakona, ki ureja naložbe zavarovalnice.

Predlagajo tudi črtanje dela določbe v 2. alineji šestega odstavka 606. člena ZZavar-1, in sicer v delu, kjer se glasi: *»in če je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti«*. Predlagatelj zakona tega predloga ni upošteval, saj je menil, da predlagane dopolnitve glede na trenutno veljavno zakonodajo niso potrebne.

Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d., Dunajska cesta 119, 1000 Ljubljana je kot izvajalec poklicnega zavarovanja oziroma upravljavec Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: SODPZ) podala predlog glede predlagane spremembe 609. člena ZZavar-1 glede sredstev za izplačevanje poklicnih pokojnin zaradi novele Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-2B, Uradni list RS, št. 102/2015), ki se je pričela uporabljati s 1. 1. 2016 in je na področju poklicnega zavarovanja ukinila Kritni Sklad SODPZ (v nadaljnjem besedilu: KS SODPZ), ki je bil namenjen izplačevanju poklicnih pokojnin.

Za izvajanje nadzora nad KS SODPZ je bila pristojna AZN. Izplačevanje poklicnih pokojnin pa ni več primerljivo z izplačevanjem pokojninskih rent (348. člen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 –

ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17 in 40/17, v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2), saj se poklicne pokojnine ne odmerijo več na podlagi aktuarskega izračuna. Predlagano je bilo, da se v soglasju z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti črta predlog spremembe določbe 609. člena ZZavar-1 ter da se razveljavi določba 354. člena ZPIZ-2 v delu, ki se nanaša na pristojnost AZN nad izplačevalci poklicnih pokojnin.

Resorno pristojno Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v obdobju medresorskega usklajevanja ni podalo stališča na podlagi katerega bi bilo mogoče predlog sprejeti, zato predlog ni bil vključen v predmetno novelo zakona.

Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov - GIZ, Čufarjeva 5, 1000 Ljubljana je predlagalo, da se v besedilu predlaganega šestega odstavka 522. člena ZZavar-1 doda izjemo glede neuporabe tega določila, in sicer tudi v primeru kadar je zavarovalni produkt dopolnilni produkt v razmerju do investicijske storitve ali dejavnosti, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v razmerju do investicijskih skladov in alternativnih investicijskih skladov, kot je opredeljeno v zakonih, ki urejata investicijske sklade in alternativne investicijske sklade. Predlagatelj zakona je pripombo upošteval.

Glede predlagane 1. točke šestega odstavka 528.d člena se komentar nanaša na uporabljeni izraz »nekompleksen finančni instrument« kot ga definira Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16 in 9/17, v nadaljnjem besedilu: ZTFI). Ker opredelitve nekompleksnih finančnih instrumentih v ZTFI ni, predlagajo, da se natančno definira za kakšne vrste finančne instrumente gre in navede tudi enote investicijskih skladov (enako je predlagala tudi SZZ). Predlagatelj zakona v tem delu predloga, ki se nanaša na definicijo nekompleksnih oziroma nezapletenih finančnih instrumentov, v nadaljevanju ni upošteval, saj predlog novele glede definicije nevezanih finančnih instrumentov napotuje na zakon, ki ureja finančne instrumente. Trenutno veljavni Zakon o finančnih instrumentih (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16 in 9/17) pa v 1. točki 215. člena določa nezapletene finančne instrumente, in sicer gre za: - delnice, ki so uvrščene v trgovanje na organiziranem trgu ali na enakovrednem trgu v tretji državi, - na instrumente denarnega trga, - na obveznice in druge oblike dolžniških finančnih instrumentov, razen tistih, ki imajo značilnost izvedenih finančnih instrumentov, - na enote kolektivnih naložbenih podjetij UCITS ali - na druge nezapletene finančne instrumente. Res je, da so naštetih zgolj primeroma, vendar je stvar definicije finančnega instrumenta kot nezapletenega ali zapletenega stvar individualne presoje stroke glede na okoliščine konkretnega primera. Iz pravne teorije tudi sledi, da so nedoločljivi pojmi nedoločljivi le na abstraktno regulativni ravni, vsebinsko določljivi pa so ob stiku s konkretnim družbenim razmerjem (akademik dr. Marjan Pavčnik: Teorija prava, leto izida 1997, str. 52). Namen zakonodajalca je namreč omogočiti možnosti razvoja trga finančnega instrumenta in ga pri tem ne omejiti, pri tem pa je nacionalni zakonodajalec vezan tudi na evropsko zakonodajo, kot je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU, UL L 173, 12. 6. 2014, str. 349–496.

Združenje zavarovalnih posrednikov Slovenije, Dimičeva ulica 13, 1000 Ljubljana, je predlagalo novo 5. točko k predlaganem drugem odstavku 7.a člena, ki bi se glasila: *»5. izvedbo v zvezi z zavarovanjem velikih nevarnosti, kot jih določa 532. člen tega zakona ali pa je storitev izvedena za profesionalno stranko. Za profesionalno stranko se štejejo majhne, srednje in velike družbe kakor jih opredeljuje Zakon o gospodarskih družbah in družbe, katerih letna poročila mora skladno z Zakonom o gospodarskih družbah pregledati revizor. Ne glede na to se štejejo za profesionalno stranko tudi družbe, ki se štejejo za odvisne družbe pri pripravi konsolidiranih letnih poročil skladno z Zakonom o gospodarskih družbah.«*. Predlagatelj zakona se strinja z omenjeno pripombo in jo je vključil v predlog novele v delu, ki se nanaša na prenos klavzule o izjemah glede informacij in fleksibilnosti iz 22. člena Direktive (EU) 2016/97, ki se nanaša na določitev izjemo od zagotavljanja informacij v primeru, če distributer zavarovalnih produktov opravlja distribucijo v zvezi z zavarovanjem velikih nevarnosti.

Glede predlaganih nomotehničnih sprememb oziroma redakcijskih popravkov, kot so napovedni stavki prvega odstavka 522. člena ZZavar-1 (uporaba termina "distributer zavarovalnih produktov") in predlagane spremembe v 549., 561. in 574. členu ZZavar-1, pojasnujemo, da smo popravke upoštevali.

Glede predlagane spremembe prvega odstavka 524. člena ZZavar-1 o možnosti dogovora med distributerjem zavarovalnih produktov in zavarovalcem ali potencialnim zavarovalcem glede uporabe tujega jezika, pojasnujemo, da je uradni jezik v Republiki Sloveniji slovenščina in je iz tega razloga zaradi zaščite potrošnikov v Republiki Sloveniji ter potencialnih stroškov prevodov iz tujega jezika, ta določena tudi kot jezik, v katerem se podajo pojasnila. Distributer zavarovalnih produktov lahko poda zavarovalcu in potencialnemu zavarovalcu podatke iz 521. do 523. člena tega zakona pisno tudi v drugem jeziku oziroma vsebino pojasnil na lastne stroške prevede v slovenski jezik.

Glede predlagane spremembe določb 552. člena ZZavar-1, ki se nanaša na "vezanega/odvisnega zavarovalnega posrednika ali vezane zavarovalno posredniške družbe" pojasnujemo, da se s spremembo ne strinjamo, saj v primeru sklenjene posredniške pogodbe med zavarovalnico in zavarovalnim posrednikom, deluje posrednik po naročilu zavarovalnice. V praksi je potrebna zgolj presoja konkretne pogodbe med njima, ali je pogodba po vsebini posredniška ali ne, kar se presoja glede na določbe Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 64/16 – odl. US).

Glede predlagane spremembe natančnejše opredelitve vrste kaznivih dejanj (561. člen ZZavar-1) se predlagatelj zakona ne strinja z izrecno navedbo vrste kaznivih dejanj, saj meni, da bi omejitev na zgolj določena kazniva dejanja znižala kriterij osebne primernosti za opravljanje tovrstnega dela.

Glede predlagane spremembe napovednega stavka drugega odstavka 564. člena ZZavar-1, v katerem je predlagano, da AZN predpiše podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnega znanja ter usposobljenosti, potrebne za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v sodelovanju s stanovskimi združenji, pojasnujemo, da je vključitev stanovskih združenj v postopek priprave podzakonskih aktov predvidena že v drugem odstavku 502. člena ZZavar-1. Prav tako pa je bilo do predlagane spremembe odklonilno tudi stališče AZN.

Glede predloga, da se natančneje določi obseg odgovornosti, ki ga mora zavarovanje poklicne odgovornosti kriti v 568. členu ZZavar-1 (predlog za zavarovanje poklicne odgovornosti zaradi poklicne malomarnosti), pojasnujemo, da gre za ožjenje odgovornosti na škodo zavarovalcev, saj se s tem izključi druge vrste krivde, kot npr. namerna povzročitev in predlog ni bil vključen v novelo zakona. Glede predloga, da bi se natančneje določilo, katere osebe bi sodile na seznam oseb, ki imajo tesne povezave z družbo (569. člen ZZavar-1), pojasnujemo, da je pojem "tesne povezanosti" že določen v 16. členu ZZavar-1.

Predlog za skrajšanje roka, v katerem se šteje, da gre za ponavljajočo se kršitev iz petih na dve leti (tretji odstavek 570. člena ZZavar-1) je predlagatelj zakona upošteval.

Glede predlagane spremembe pri opredelitvi prostorov v četrtem odstavku 579. člena ZZavar-1, in sicer, da se objavijo informacije o notranjem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj na vidnem mestu v vseh poslovnih prostorih, v katerih se posluje s strankami, pojasnujemo, da smo predlog upoštevali.

Slovensko zavarovalno združenje, GIZ, Železna cesta 14, 1000 Ljubljana, je predlagalo, da se poenotijo obveznosti distributerjev do strank, saj so banke v več primerih izpuščene. Predlagatelj zakona pojasnjuje, da so banke opredeljene med distributerji (predlog 8.a člen tega zakona), tako se obveznosti, ki se nanašajo na distributerje nanašajo tudi na banke.

Glede predloga za spremembo 6. točke v sedmem odstavku 26. člena ZZavar-1 z dopolnitvijo za pokojninske družbe, se predlagatelj zakona ne strinja, saj bi se s takšno spremembo navedene storitve lahko opravljale le za pokojninske družbe. Tudi že sedaj pa lahko zavarovalnica opravlja posle zastopanja ali posredovanja za pokojninsko družbo, ki je specializirana za izvajanje dodatnega pokojninskega zavarovanja.

Predlagana sprememba določbe tretjega odstavka 47. člena ZZavar-1 bi naj bila v nasprotju s sedmim odstavkom 58. člena Direktive Solventnost II. Predlagatelj zakona se s predlogom ne strinja, saj se 58. člen Direktive Solventnost II, ko določa, da država članica ne sme predpisati strožjih pravil glede obveščanja o pridobitvi kvalificiranega deleža ter strožjih pravil glede zahtev za odobritev pridobitve kvalificiranega deleža, nanaša na ocenjevalno obdobje za pridobitev kvalificiranega deleža v zavarovalnici, torej na postopek odločanja o izdaji dovoljenja za kvalificiranega imetnika zavarovalnice. Tretji odstavek 47. člena ZZavar-1 pa se nanaša na obveščanje po izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Glede na navedeno predlagana nova določba tretjega odstavka 47. člena ZZavar-1 ni v nasprotju s sedmim odstavkom 58. člena Direktive Solventnost II.

Glede sprememb 50. člena ZZavar-1 je predlagano, da se funkcija, namenjena zagotavljanju pravilnega izvajanja politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov ne umešča med ključne funkcije, temveč, da se jo umesti v poglavje o distribuciji. Direktiva (EU) 2016/97 prav tako ne govori o obveznosti, ki je predvidena v novem predlogu četrtega odstavka 50. člena ZZavar-1. Direktiva pravi, da bi morala funkcija pokrivati postopke in politike v zvezi s pogoji za opravljanje poklica (10/I, II, III). V kolikor bi se odstavek ohranil predlagajo, da se določba četrtega odstavka 50. člena ZZavar-1 glede na sistematiko zakona uvrsti v šesto poglavje ZZavar-1, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Predlagajo, da se v primeru ohranitve spremembe 50. člen ZZavar-1 ta spremeni na način, da vzpostavitev dodatno predlagane ključne funkcije velja le za zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle iz zavarovalne vrste 21, opredeljene v drugem odstavku 7. člena veljavnega ZZavar-1.

Predlagatelj zakona pojasnjuje, da gre pri novi funkciji za bistven sestavni del sistema upravljanja (*corporate governance*), zato gre po vsebini za ključno funkcijo. V skladu z 42. členom Direktive Solventnost II morajo nosilci ključnih funkcij izpolnjevati pogoje za opravljanje le-teh (t. i. pogoji *fit and proper*), zato je ureditev na način, kot je predlagan ustrezen. Ostale zahteve, ki izhajajo iz določitve funkcije kot ključne, pa so predvsem, da se sistemsko vzpostavijo dodatne notranje kontrole, ki jih mora zavarovalnica vzpostaviti že zaradi zahtev direktive, zato takšna ureditev ne predstavlja dodatnega bremena.

Predlagatelj zakona pojasnjuje, da morajo biti skladno z Direktivo Solventnost II ukrepi AZN učinkoviti. Zato je že sedaj vzpostavljen sistem ukrepov v ZZavar-1 tako, da učinkujejo in so zavezujoči z dokončnostjo. To izhaja iz splošnih določb upravnega postopka, ki določajo nastop in posledice dokončnosti in pravnomočnosti upravnih aktov, posebej pa tudi iz določbe 463. člena ZZavar-1, ki za odredbo o odpravi kršitev, ki je najbolj pogost ukrep nadzora, določa, da se v primeru vložitve ugovora (do odločitve o ugovoru akt še ni dokončen) rok za izvršitev podaljša (torej gre tu za izjemo in ne za pravilo), pa tudi tu določa možnost, da AZN že v odredbi določi, da ugovor ne zadrži izvršitve, če z izvršitvijo ni mogoče odlašati. Odločbe AZN so po vročitvi vse dokončne in s tem izvršljive, tudi odločbe, ki se nanašajo na npr. prisilno likvidacijo ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov. Enako velja za vse upravne odločbe, zoper katere je pravno sredstvo vložitev tožbe na sodišče. S tem stranki ni odvzeta pravica do pravnih sredstev, saj je v oddelku 10.2. ZZavar-1 urejen postopek sodnega varstva, ki se vodi pretežno po določbah ZUS-1. Te pa omogočajo stranki tudi, da vloži zahtevo za zadržanje izvrševanja odločbe do odločitve sodišča o tožbi, s čimer lahko torej doseže odlog izvršljivosti do pravnomočnosti odločbe.

SZZ v nadaljevanju predlaga obsežne spremembe in dopolnitve 268. člena ZZavar-1, predlog novega 268.a in 268.b člena ter spremembo 270. člena ZZavar-1, ki se nanašajo na varstvo osebnih podatkov. Predlagatelj zakona uvodoma poudarja, da gre za spremembe, ki se ne nanašajo na vsebino novele zakona neposredno, to je implementacijo določb Direktive (EU) 2016/97, pri tem pa je tudi v tem delu pridobil mnenje Informacijskega pooblaščenca Republike Slovenije kot državnega nadzornika na področju varstva osebnih podatkov. Iz mnenja Informacijskega pooblaščenca Republike Slovenije prav tako izhaja, da gre za relativno obsežne spremembe, ki imajo pomembne učinke na obdelavo osebnih podatkov v zavarovalništvu, da gre za predlog, ki še ni v celoti dodelan in terja mnoge dopolnitve z vidika ustavnih zahtev glede varovanja zasebnosti ter bodo potrebna še dodatna usklajevanja. V skladu z navedenim je stališče predlagatelja zakona, da predlog SZZ v tem delu in s takšno vsebino (še) ne more vključiti v predlog novele tega zakona.

Predlagana je tudi sprememba 301. člena ZZavar-1, ki se nanaša na vsebino zapisnika o pregledu poslovanja in sklep o ustavitvi pregleda poslovanja, pri čemer je SZZ predlagalo tudi spremembo dikcije »zavarovalnica«, saj predmet pregleda ni vedno le zavarovalnica ter črtanje predlaganega drugega in tretjega odstavka 301. člena ZZavar-1.

Predlagatelj zakona glede predloga, da se črta predlagani drugi odstavek 301. člena ZZavar-1, meni, da ni nobenih nejasnosti v postopku nadzora. AZN pri izdelavi zapisnika spoštuje določbe Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13, v nadaljnjem besedilu: ZUP). Tako vedno zapiše opravljena dejanja in v pregledu poslovanja ugotovljeno dejansko stanje, do česar se lahko nato subjekt nadzora v pripombah na zapisnik opredeli. Sedanja dikcija 301. člena ZZavar-1, da se v zapisnik zapišejo ugotovljene kršitve in ukrepi, ki jih bo izrekla AZN, je v neskladju s samim bistvom zapisnika, ki je, da obsega natančen in kratek potek ter vsebino v postopku opravljenega dejanja in danih izjav (76. člen ZUP), kakor tudi neprimerna, saj AZN do prejema pripomb subjekta nadzora še ne more trditi, da ugotavlja kakšne kršitve, kaj šele, katere ukrepe bo izrekla. Slednjemu je namenjeno obvestilo, ki ga skladno s tretjim odstavkom 146. člena ZUP AZN izda pred izrekom ukrepa nadzora, v katerem obvesti subjekt nadzora o nameravanem izreku ukrepa nadzora in navede dejstva in okoliščine, na katerih temelji svoje ugotovitve o kršitvah, ter mu določi rok, v katerem se lahko do njih izjavi. Tako je cel postopek postopno smiselno urejen.

Glede predloga, da se črta beseda »zavarovalnica«, pojasnjujemo, da se navedena določba nahaja v poglavju 7. (Nadzor nad zavarovalnicami), ki se tako nanaša vedno na zavarovalnico, za druge subjekte nadzora pa se določbe 7. poglavja uporabljajo smiselno.

V skladu s stališčem Ministrstva za javno upravo je predlagatelj zakona ohranil ureditev kot je sedaj v veljavnem tretjem odstavku 301. člena tega zakona, ki v primeru neugotovljenih kršitev predvideva (formalno) ustavitev postopka.

Predlagano je črtanje predloga spremembe 391. in 481. člena ZZavar-1 ter sprememba dikcije v 5. točki prvega odstavka 522. člena ZZavar-1 v »izvensodni postopek reševanja sporov iz 579. člena tega zakona, v šestem odstavku istega člena pa dodano, da bi se nanašal tudi glede razmerij do investicijskih skladov in alternativnih investicijskih skladov«.

Predlagana sprememba 391. člena ZZavar-1 je potrebna, saj predstavlja uskladitev z 233. členom Direktive 138/2009. V trenutnem besedilu 391. čl. ZZavar-1 namreč nista v celoti zajeti naslednji določili Direktive 138/2009: (b) točka prvega odstavka 233. člena in četrti odstavek 233. člena.

Ker so v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža določeni zelo kratki roki, v katerih mora AZN sprejeti odločitev, poleg tega pa zamuda tega roka vzpostavlja neizpodbojno domnevo, da je bilo dovoljenje izdano, je potrebno za izjavo določiti možnost krajšega roka od 15 dni, tudi od 7 dni. Zaradi varnosti strank je določeno, da rok ne more biti krajši kot

3 delovnih dni. Predlagatelj zakona je pridobil tudi mnenje AZN, ki v konkretnih postopkih ugotavlja, da je v zahtevnih postopkih izredno težko, s spoštovanjem vseh procesnih pravil in še tako dolgih rokov, ujeti prekluzivni rok, določen v zakonu. V tehtanju med tveganjem, da dobi dovoljenje oseba, ki ni primerna za kvalificiranega imetnika zavarovalnice, in odvzemom drugih procesnih pravic stranke ali krajšanjem roka za izjavo iz 481. člena ZZavar-1 je tako stališče AZN kot predlagatelja zakona, da je slednje najmanj invazivno.

Glede predloga spremembe 522. člena ZZavar-1 je predlagatelj zakona delno upošteval pripombo SZZ, vendar pri tem normiral dikcijo besedila tako, da je poenoteno z določbo 579. člena ZZavar-1).

Pripomba je bila podana tudi glede pridobivanja soglasja za obveščanje po elektronski pošti (tretji odstavek 524. člena ZZavar-1 z navedbo dikcije SZZ »poti« in ne »pošti«), česar predlagatelj zakona ni upošteval, saj je namen obveščanja po elektronski pošti in ne morebitnih drugih elektronskih načinov obveščanja.

Glede predloga za črtanje obveščanja o naravi plačila iz 527.a člena ZZavar-1, ker bi naj ta del že bil zajet v 545. členu ZZavar-1, predlagatelj pojasnjuje, da se določba v drugem odstavku 527.a člena ZZavar-1 nanaša izključno na obveznost zavarovalnice in njeno obveščanje strank glede narave plačila njenih zaposlenih, medtem ko se določba v 8. točki drugega odstavka 545. člena ZZavar-1 nanaša na obveznost zavarovalnega zastopnika, da stranko obvesti o naravi prejetega plačila v zvezi s sklenjeno zavarovalno pogodbo. V praksi lahko pride do primera, ko prodaja zavarovalnica direktno in ne preko zavarovalnega zastopnika, zato mora tudi upoštevati določbe iz 527.a člena ZZavar-1.

Stališče SZZ glede predlaganega prvega odstavka 528.a tega zakona, da bi moral veljati tudi za banke. Pripomba je predlagatelj zakona upošteval.

Predlog, da se 2. in 3. alineja predlaganega prvega odstavka 528.č člena ZZavar-1 spremenita tako, da se glasita: » - kar zadeva informacije o zavarovalnih naložbenih produktih in predlaganih investicijskih strategijah: ustrezne smernice in opozorila v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP); - kar zadeva informacije o vseh stroških in povezanih dajatvah, ki se morajo razkriti: informacije v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP).«

Menijo, da je v tem primeru, ko področje jasno in celovito že ureja Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (v nadaljnjem besedilu: Uredba PRIIP), neželeno dodatno ali vzporedno urejanje iste tematike. V izogib vsega navedenega menijo, da bi bila v konkretnem primeru najboljša rešitev enostavno sklic na Uredbo PRIIP, s čemer se izognemo tveganju napačnih ali dvojnih interpretacij kot tudi potencialni neskladnosti evropske in nacionalne zakonodaje. Zavarovalnice pa bodo vse stroške in dajatve iz zavarovanj, kot so opredeljena v poglavju 12.2.2. »Dodatne zahteve v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti« razkrivale v skladu z neposredno veljavno Uredbo PRIIP, kar zagotavlja enak nivo pravne varnosti vsem zavarovalcem na evropskem trgu. Dodatno menijo, da navedba »kadar je primerno« v tretji alineji prvega odstavka 528.č člena dopušča dvoumno razlago (ali se nanaša na stroške svetovanja ali na stroške zavarovalnega naložbenega produkta). Stroški svetovanja so zajeti v zavarovalni premiji in jih stranka posebej ne plača, zato tudi dodatno razkritje ni smiselno.

Predlagatelj zakona je pripombo v bistvenem delu upošteval, kar je razvidno iz predloga zakona (enako tudi glede predlagane spremembe drugega odstavka 528.č in tretjega odstavka 528.d člena).

Glede spremembe 4. točke drugega odstavka 537. člena ZZavar-1 se pripomba SZZ nanaša na bolj določno opredelitev subjekta na katerega se določba nanaša, ki jo je predlagatelj zakona upošteval. Glede pripombe, ki se nanaša na predlagani dvaindvajseti odstavek 545. člena tega zakona o načinu posredovanja informacij v elektronski obliki, predlagatelj zakona dodaja, da ne gre za enako vsebino kot je v predlaganem tretjem odstavku 524. člena (obveščanje po elektronski pošti).

V predlaganem prvem odstavku 578. člena predlagajo še vključitev pokojninskih družb, predlagatelj zakona pojasnjuje, da dikcija »družbe« vključuje tudi pokojninske družbe. SZZ predlaga tudi spremembo v 4. točki tretjega odstavka, da se izraz »članice« uporabi namesto dikcije »zavarovalnice«, pri čemer predlagatelj zakona ugotavlja, da je takšna dikcija te določbe že v sedaj veljavnem zakonu.

Predloga za črtanje četrtega odstavka 579. člena tega zakona, ki je bil podan brez obrazložitve, predlagatelj zakona ni upošteval.

Glede sprememb v 580. členu, kjer se definira pokojninska družba s sklicem na konkretni člen v ZPIZ-2 predlagajo, da se sedanji drugi odstavek 580. člena dopolni v že predlagani obliki, tako da se dopolnjeno besedilo glasi: *»Za sistem upravljanja pokojninske družbe se uporabljajo določbe 2.5. oddelka tega zakona, razen določb, ki se nanašajo na funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti, aktuarsko funkcijo in funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov.«*

Glede na to, da predlog novele ZZavar-1 uvaja novo ključno funkcijo upravljanja, tj. funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov in upoštevač sedanjo ureditev drugega odstavka 580. člena ZZavar-1, ki za pokojninske družbe določa izjemo glede integracije določenih ključnih funkcij v organizacijsko strukturo in procese odločanja, predlagajo, da se izjema pri pokojninskih družbah razširi tudi na ključno funkcijo za distribucijo zavarovalnih produktov.

Pripomba je bila, kot izhaja iz predloga zakona delno upoštevana.

Predlagajo spremembo šestega odstavka 606. člena ZZavar-1 tako, da bi se glasil:

»6) Za naložbe Prvega pokojninskega sklada (v nadaljnjem besedilu: PPS) v času varčevanja se uporabljajo določbe 598. člena do 601. člena tega zakona, pri čemer:

- *so ne glede na 598. člen tega zakona dopustne tudi naložbe v poslovne deleže gospodarskih družb s sedežem v Republiki Sloveniji, in sicer z omejitvijo do največ 5% zavarovalno tehničnih rezervacij;*
- *so lahko presežene omejitve iz prvega odstavka 599. člena tega zakona, če so bile te omejitve v zvezi s posamezno naložbo presežene že na dan uveljavitve tega zakona, če po uveljavitvi tega zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe;*
- *se ne uporablja tretji odstavek 598. člena tega zakona.«*

ZZavar-1 sedaj v 2. alineji šestega odstavka določa, da so lahko omejitve naložb iz prvega odstavka 599. člena presežene, če so bile te omejitve presežene na dan uveljavitve ZZavar-1, če po uveljavitvi zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe, in če je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti. V skladu z določilom 313. člena ZPIZ-2 mora upravljavec v primeru, ko je odkupna vrednost nižja od zajamčene vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada, oblikovati rezervacije za nedoseganje zajamčene donosnosti v breme lastnih sredstev in ob nastopu zavarovalnega primera tudi doplačati nastalo razliko v breme oblikovanih rezervacij. Zato v okvir izpolnjevanje obveznosti s strani PPS šteje tudi primer, ko se sredstva v Kritnega sklada PPS prenesejo iz naslova rezervacij za nedoseganje zajamčene donosnosti. Iz tega razloga je del teksta,

katerega črtanje se predlaga, nepotreben in tudi neskladen z določilom 313. člena ZPIZ-2. Namen določbe šestega odstavka 606. člena ZZavar-1 je bil ravno v tem, da se obstoječe prekoračitve dopustnih naložb (do katerih je prišlo iz objektivnih razlogov), in vrste posameznih naložb, zakonsko uredijo, in da se omogoči upravljavcu njihovo prodajo brez pritiska časovno omejenih rokov. Pri tem je zakonodajalec upošteval zlasti dejstvo, da je Pokojninski sklad Republike Slovenije dobil v lastništvo vrsto lastniških naložb na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb in na podlagi Odloka o dodatnem premoženju, ki se preda pooblaščenim investicijskim družbam za lastniške certifikate (Uradni list RS, št. 56/98, 69/98, 41/99, 102/99, 110/99, 5/00, 34/01, 76/01, 99/01 in 92/03).

Predlagatelj zakona pojasnjuje, da predlog določa črtanje zgolj dela stavka, ki pa je ravno podlaga za izdano odredbo Modri zavarovalnici.

Določba že sedaj predstavlja izjemo od ureditve pri ostalih upravljavcih pokojninskih skladov, saj Modri zavarovalnici omogoča naložbe v poslovne deleže gospodarskih družb tudi preko omejitve 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Vendar je sedaj vključena v določbo tudi varovalka, da je ta izjema dopustna le, če je sklad sposoben poravnati svoje obveznosti. S spremembo, ki jo predlaga SZZ, pa bi to varovalko ukinili in bi postala ta izjema neomejena. Ker je treba izjeme uvajati restriktivno, poleg tega pa gre pri pokojninskih skladih za zelo občutljiva sredstva, namenjena socialni varnosti v času upokojitve, menimo, da predlog ni utemeljen.

SZZ predlaga tudi, da se v prehodnih določbah glede uskladitve bank predlagani drugi in tretji odstavek spremenita glede roka za uskladitev s spremembami novele, in sicer namesto šestih mesecev do konca leta 2018. Predlagatelj zakona predloga ni upošteval, saj meni, da je rok šestih mesecev od uveljavitve zakona sorazmeren predlagani spremembi ter da omogoča bankam primeren čas za pripravo na spremembe glede njihovega poslovanja.

Glede predlogov AZN, ZZPS in SZZ, ki se nanašajo na višino glob, ki jih predlagatelj zakona uvaja v 617.a členu, predlagatelj pojasnjuje, da je v skladu z vsebino Direktive (EU) 2016/97 implementiral v predlog zakona določbe, ki opredeljujejo kot prekrške kršitve, ki se nanašajo na obveznosti zavarovalnic, zavarovalno zastopniških in posredniških družb ter zavarovalnih zastopnikov in posrednikov pri poslovanju z zavarovalnimi naložbenimi produkti in pri tem hkrati zagotovil tudi koherentnost z nacionalnim pravnim redom glede višine tistih glob, ki se nanašajo zgolj na prekrške kadar je narava storjenega prekrška posebno huda tako zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in storilčevega naklepa ali namena koristoljubnosti. Predlagatelj zakona je pri tem v predhodnih določbah tega zakona omogočil, da se do spremembe določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške (17. člen Zakona o prekrških, Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US), višine in razponi glob v tretjem in četrtem odstavku 617.a člena, ki so prenešeni v nacionalno zakonodajo smiselno na podlagi določb 33. člena Direktive (EU) 2016/97, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Pri pripravi predloga zakona je sodelovala AZN.

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

V ta namen ni bilo izplačanega nobenega zneska plačila.

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- dr. Andrej Bertonecelj, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka,
- Metod Dragonja, državni sekretar,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Janja Jereb, vodja Sektorja za finančni sistem, Direktorat za finančni sistem,
- Barbara Režun, pripravnica, Sektor za finančni sistem, Direktorat za finančni sistem,
- Veronika Pleteršek, svetovalka, Sektor za finančni sistem, Direktorat za finančni sistem.

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu

1. člen

V Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15) se v 2. členu 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev) (UL L št. 26 z dne 2. februarja 2016, str. 19);«.

2. člen

V naslovu 3. člena in v drugem odstavku se pred besedo »pozavarovalnice« doda beseda »lastne«. Za prvim odstavkom, pred besedilom katerega se doda oznaka »(1)«, se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ta zakon se uporablja tudi za lastne zavarovalnice in pozavarovalnice, če v posameznih določbah tega zakona ni drugače določeno.«.

3. člen

Za 7. členom se doda nov pododdelek 1.2.2.a in novi 7.a, 7.b, 7.c, 7.č, 7.d, 7.e in 7.f členi, ki se glasijo:

»1.2.2.a Pojmi v zvezi z distribucijo zavarovalnih produktov

7.a člen

(distribucija zavarovalnih produktov)

(1) Distribucija zavarovalnih produktov zajema storitve:

1. svetovanje, predlaganje ali izvajanje drugih pripravljalnih opravil pred sklenitvijo zavarovalnih pogodb,
2. sklepanje zavarovalnih pogodb,
3. pomoč pri vodenju in izvajanju zavarovalnih pogodb, zlasti pri zahtevkih za izplačilo odškodnine ali zavarovalnine,
4. zagotavljanje informacij o zavarovalni pogodbi na podlagi meril, ki jih stranka izbere na spletnem mestu ali v drugih medijih in pri zagotavljanju lestvice zavarovalnih produktov, vključno s primerjavo cen in produktov ter popustov na ceno zavarovalne pogodbe, če lahko zavarovalec ali potencialni zavarovalec na koncu postopka neposredno ali posredno sklene zavarovalno pogodbo z uporabo spletnega mesta ali drugega medija.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek posamezna storitev ne šteje za distribucijo zavarovalnih produktov, kadar storitev predstavlja:

1. občasno zagotavljanje informacij v okviru druge poklicne dejavnosti, če pri tem ponudnik storitve ne nudi pomoči pri sklepanju zavarovalne pogodbe ali izvajanju te pogodbe,
2. strokovno upravljanje zahtevkov iz zavarovalnih pogodb s strani zavarovalnice, njihovo izvedensko cenitev in poravnavo škod ali izplačilo zavarovalnih ter drugih aktivnosti, ki so s tem povezane,
3. samo zagotavljanje podatkov in informacij o potencialnih zavarovalcih zavarovalnim zastopnikom, zavarovalnim posrednikom, zavarovalno zastopniškim družbam, zavarovalno posredniškim družbam,

zastopnikom dopolnilnih zavarovanj, bankam iz devetega odstavka 558. člena tega zakona ali zavarovalnicam, kadar ponudnik storitve ne nudi nikakršne druge pomoči pri sklepanju zavarovalne pogodbe,

4. samo zagotavljanje informacij o zavarovalnih produktih, zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalnemu posredniku ali zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj ali banki iz devetega odstavka 558. člena tega zakona ali o zavarovalnici potencialnim zavarovalcem, kadar ponudnik storitve ne nudi nikakršne druge pomoči pri sklepanju ali izvajanju zavarovalne pogodbe.

7.b člen **(svetovanje pri distribuciji zavarovalnih produktov)**

Svetovanje je dajanje osebnega priporočila potencialnemu zavarovalcu na njegovo zahtevo ali na pobudo distributerja zavarovalnih produktov iz 7. f člena tega zakona glede ene ali več zavarovalnih pogodb.

7.c člen **(plačilo za distribucijo zavarovalnih produktov)**

Plačilo je vsaka provizija, honorar, pristojbina ali drugo plačilo, vključno s katero koli ekonomsko koristjo ali katero koli drugo finančno ali nefinančno ugodnostjo ali spodbudo, ki se ponudi ali plača za distribucijo zavarovalnih produktov.

7.č člen **(matična država članica, država članica gostiteljica)**

(1) Matična država članica je:

- država članica, v kateri se nahaja stalno prebivališče zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika;
- država članica, v kateri je sedež zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke iz devetega odstavka 558. člena zakona, ali če po zakonodaji te države članice pravna oseba nima sedeža, država članica, v kateri je glavna uprava zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke iz devetega odstavka 558. člena zakona.

(2) Država članica gostiteljica je država članica, v kateri ima zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zastopnik dopolnilnih zavarovanj ali banka stalno predstavništvo ali je v njej ustanovljen oziroma tam opravlja storitve in ni njena matična država članica.

7.d člen **(podružnica in primarni kraj poslovanja)**

(1) Podružnica je zastopstvo ali podružnica zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke iz devetega odstavka 558. člena zakona, ki je na ozemlju države članice, ki ni njena matična država članica.

(2) Primarni kraj poslovanja je mesto, od koder se upravlja glavna dejavnost zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke iz devetega odstavka 558. člena zakona.

7.e člen (trajni nosilec podatkov)

Trajni nosilec podatkov je vsak nosilec podatkov, ki:

- zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu omogoča, da shrani informacije, naslovljene osebno nanj, tako, da so dostopne za poznejšo uporabo in obdobje, primerno glede na namen informacij,
- mu omogoča nespremenjeno prikazovanje shranjenih informacij.

7.f člen (distributer zavarovalnih produktov)

Distributer zavarovalnih produktov v Republiki Sloveniji je zavarovalni zastopnik, ki ima dovoljenje v skladu s 543. členom tega zakona, zavarovalni posrednik, ki ima dovoljenje v skladu s 548. členom tega zakona, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba, ki imata dovoljenje v skladu s prvim odstavkom 558. člena tega zakona, zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona in zavarovalnica.«.

4. člen

Naslov 8. člena se spremeni tako, da se glasi: **»(zavarovalnica, pozavarovalnica, lastna zavarovalnica in lastna pozavarovalnica)«.**

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) lastna zavarovalnica je zavarovalnica, ki je v lasti bodisi finančnega podjetja, ki ni zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zavarovalnic ali pozavarovalnic po 19. členu tega zakona, bodisi nefinančnega podjetja, ki ponuja zavarovalno kritje izključno za tveganja podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali podjetja ali podjetij iz skupine, katere članica je;

(4) lastna pozavarovalnica je pozavarovalnica, ki je v lasti bodisi finančnega podjetja, ki ni zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zavarovalnic ali pozavarovalnic po 19. členu tega zakona, bodisi nefinančnega podjetja, ki ponuja pozavarovalno kritje izključno za tveganja podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali podjetja ali podjetij iz skupine, katere članica je.«.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo peti, šesti in sedmi odstavek.

5. člen

V drugem odstavku 13. člena se na koncu besedila doda stavek, ki se glasi:

»Za udeležbo po 19. členu in 8. poglavju tega zakona šteje tudi vsako neposredno ali posredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih ima imetnik pomemben vpliv na upravljanje te pravne osebe.«.

6. člen

Naslov 19. člena se spremeni tako, da se glasi: **»(skupina)«.**

Napovedni stavek se spremeni tako, da se glasi: »Skupina po zakonu, ki ureja finančne konglomerate, je skupina, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:«.

7. člen

V sedmem odstavku 26. člena se 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. zastopanje ali posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za druge zavarovalnice in pri sklepanju dodatnega zavarovanja iz dvanajstega dela Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B in 95/14 – ZUJF-C; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2).«.

8. člen

V prvem odstavku 28. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica, ki hkrati opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in skupini premoženjskih zavarovanj:«.

9. člen

V 47. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Kvalificirani imetnik obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi in vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 36. členu tega zakona.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

10. člen

V prvem odstavku 50. člena se za 3. točko doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. učinkovito in v organizacijsko strukturo ter procese upravljanja vključeno funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov, za izvajanje katere mora biti določena odgovorna oseba.«.

Dosedanja 4. in 5. točka postaneta 5. in 6. točka.

V drugem odstavku se v prvem stavku za besedilom »aktuarsko funkcijo« doda vejica in besedilo »distribucijo zavarovalnih produktov«.

Za tretjim odstavkom se doda se novi četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Zavarovalnice vzpostavijo, vzdržujejo in posodablajo evidenco vse dokumentacije v zvezi z distribucijo zavarovalnih produktov.«.

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

11. člen

Četrti odstavek 59. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, če kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice in, če je bil imenovan v skladu z 58. členom tega zakona.«.

V šestem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

» - oseba v treh mesecih od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice ni začela opravljati funkcije člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša. Kadar oseba pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice v ustanavljanju, začne rok iz prejšnjega stavka teči z dnem vpisa zavarovalnice v sodni register, vendar dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave preneha najkasneje takrat, ko preneha veljavnost dovoljenja zavarovalnici za opravljanje zavarovalnih poslov.«.

12. člen

V 66. členu se doda tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Nadzorni svet zavarovalnice je sestavljen tako, da je zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice.«.

13. člen

V tretjem odstavku 67. člena se v 2. točki besedilo »iz prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »iz 66. člena tega zakona«.

14. člen

Tretji odstavek 99. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Statut v delu, ki ureja volitve v skupščino zastopnikov, in njegove spremembe začnejo veljati, ko k njim poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor. V primeru družbe, ki opravlja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, je za začetek veljavnosti potrebno tudi soglasje ministra, pristojnega za zdravje.«

15. člen

V drugem odstavku 115. člena se v 1. točki besedi »osnovnega kapitala« nadomestita z besedilom »zahtevanega minimalnega kapitala«.

16. člen

V 128. členu se za četrtim odstavkom doda peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom tega člena zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice ali če zahteve za posredovanje obvestila v skladu z drugim odstavkom tega člena ne zavrne, vendar obvestila ne posreduje nadzornemu organu države članice v roku iz drugega odstavka tega člena, je zagotovljeno sodno varstvo, kakor da je bila zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.«.

17. člen

Besedilo 129. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zavarovalnica lahko začne opravljati zavarovalne posle preko podružnice:

1. z dnem, ko jo Agencija za zavarovalni nadzor obvesti, da je prejela obvestilo nadzornega organa države članice o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščititi javnih koristi, ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je nadzorni organ države članice prejel obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz drugega odstavka 128. člena tega zakona, če Agencija za zavarovalni nadzor do izteka dveh mesecev ni prejela obvestila nadzornega organa države članice o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščititi javnih koristi.«.

18. člen

V tretjem odstavku 133. člena se v 1. točki besedilo »528.« nadomesti z besedilom »528.d«.

19. člen

Besedilo 134. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, katera namerava opravljati zavarovalne posle preko podružnice v Republiki Sloveniji, pošlje Agenciji za zavarovalni nadzor obvestilo in priloge iz prvega in drugega odstavka 127. člena in tretjega odstavka 128. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati zavarovalne posle:

1. z dnem, ko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice od Agencije za zavarovalni nadzor prejme obvestilo o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščititi javnih koristi, o čemer nadzorni organ države članice obvesti zavarovalnico države članice, ali

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice, če nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice do izteka dveh mesecev ni prejel obvestila Agencije za zavarovalni nadzor o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščititi javnih koristi.

(3) Če namerava zavarovalnica države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor en mesec pred izvršitvijo take spremembe.«.

20. člen

V 135. členu se beseda »opravljatnjem« nadomesti z besedo »opravljanjem«.

21. člen

V drugem odstavku 136. člena se besedilo »135. in 136.« nadomesti z besedilom »134. in 135.«.

22. člen

V 138. členu se na koncu prvega odstavka za piko doda stavek:

»Podružnica zavarovalnice tretje države lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od zavarovalnih skupin iz drugega odstavka 26. člena tega zakona.«.

V drugem odstavku se za 12. točko doda nova 13. točka, ki se glasi:

»13. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča pooblaščenca za obravnavo odškodninskih zahtevkov, imenovanih v drugih državah članicah, če nevarnosti, ki naj bi bile krite, sodijo v zavarovalno vrsto iz 10. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen prevozniške odgovornosti;«.

Dosedanja 13. točka postane 14. točka.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države zahteva od zavarovalnice tretje države, da ima v kreditni instituciji v Republiki Sloveniji deponirana denarna sredstva v znesku, ki je enak najmanj polovici osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona, in da položi denarni znesek v višini najmanj ene četrtine osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, ki so sklenjene na območju Republike Slovenije, oziroma zavarovalnih pogodb, ki krijejo tveganja v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit).«.

V četrtem odstavku se za besedo »zakona« doda besedilo »ter da je ureditev sistema upravljanja v skladu s 50. členom tega zakona«.

V osmem odstavku se besedilo »uporabljajo 7. točka drugega odstavka ter« nadomesti z besedo »uporabljata«.

23. člen

V prvem odstavku 157. člena se 10. točka spremeni tako, da se glasi:

»10. uporabo modula tržnega tveganja ter tveganja neplačila nasprotne stranke;«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor s predpisom iz:

- 2. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi 1.a točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;
- 3. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;
- 4. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;
- 5. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega in tretjega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;
- 6. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi b. točke 99. člena in h. točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES;
- 13. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi k. točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES.«.

24. člen

V 184. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

» (8) Glede prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz tega člena zakona se prilagoditev za nestanovitnost ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena zakona. Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere se ne uporablja za valute in nacionalne trge, za katere prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ni določena v izvedbenih tehničnih standardih Evropske komisije.«.

25. člen

V drugem odstavku 204. člena se za besedo »nadzor« doda besedilo »skupaj s pojasnilom o razlogih za ponovni izračun zahtevanega solventnostnega kapitala in o kvalitativnih ter kvantitativnih razlikah v zadnjem in predhodnem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala.«.

26. člen

Tretji odstavek 239. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zavarovalnica vzpostavi notranji sklad, kadar so upravičenja iz zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo premoženja tega sklada. Sredstva, namenjena kritju obveznosti iz teh pogodb, so kolikor je mogoče naložena v sredstva, opredeljena v teh zavarovalnih pogodbah. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi z upravičenji iz teh zavarovalnih pogodb so vezane na enote notranjega sklada oziroma, kadar notranji sklad ni razdeljen na enote, na sredstva v tem skladu.«.

V sedmem odstavku se v 3. točki za besedo »ter« doda besedilo »vsebina,«.

27. člen

V tretjem odstavku 255. člena se za besedo »trimesečja« doda besedilo », za zadnje trimesečje pa v dveh mesecih po izteku poslovnega leta oziroma skupaj z nerevidiranimi letnimi računovodskimi izkazi.«.

28. člen

Besedilo 257. člena se spremeni tako, da se glasi:

» (1) Zavarovalnica v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Zavarovalnica v rokih po predpisu iz drugega odstavka 254. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor predloži dodatno revizorjevo poročilo iz 258. člena tega zakona.

(3) Če zavarovalnica pripravi konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revidiranje in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo določbe tega člena ter 258. do 260. člena tega zakona.«.

29. člen

268. člen se spremeni tako, da se glasi:

»268. člen

(pridobivanje, vodenje in uporaba zbirk osebnih podatkov ter pridobivanje osebnih podatkov iz evidenc na podlagi elektronske izmenjave)

(1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, shranjujejo, posredujejo, uporabljajo ali kako drugače obdelujejo osebne podatke iz tega člena v skladu z zakonodajo, ki ureja varstvo osebnih podatkov in zbirke podatkov s področja zavarovanja.

(2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje upravljajo z:

1. zbirko podatkov o zavarovalcih in zavarovancih,
2. zbirko podatkov o zavarovalnih primerih,
3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine oziroma zavarovalnine,
4. zbirko podatkov o potencialnih zavarovalcih in zavarovancih.

(3) Obdelava osebnih podatkov v zbirkah iz prejšnjega odstavka je dopustna le v obsegu, ki je primeren in potreben za uresničevanje namenov obdelave:

1. namen obdelave je za zbirke iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka sklepanje in izvajanje pogodb o zavarovanju, izterjava neplačanih obveznosti iz naslova zavarovalnih pogodb, reševanje škod, uveljavljanje povračilnih zahtevkov in drugih pravic ter obveznosti, vključno s preiskovanjem sumljivih primerov neupravičeno izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin, ki izvirajo iz zavarovanj po tem zakonu, kot tudi obdelavo osebnih podatkov za namen preverjanja politične izpostavljenosti oseb po zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
2. namen obdelave je za zbirke iz 4. točke prejšnjega odstavka svetovanje oziroma ugotavljanje potreb in zahtev strank v okviru pogajanj za sklenitev zavarovalne pogodbe, izvedba pogajanj za sklenitev pogodbe o zavarovanju, ugotavljanje potreb in zahtev strank ter ocenjevanje primernosti in ustreznosti zavarovalne storitve oziroma produkta za stranko, izdajo osebnega priporočila oziroma izvedbo svetovanja zavarovalnice na podlagi poštene in osebne analize, kot to določa ta zakon. Podatki za ta namen se pridobivajo od stranke.

(4) V zbirki podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju namena obdelave podatkov lahko zbirajo naslednji osebni podatki:

1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje, datum smrti, davčna številka, vrsta in številka osebnega dokumenta zavarovalca oziroma zavarovanca, v primeru zdravstvenega zavarovanja pa tudi ZZZS številka zavarovane osebe;
2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje;
3. podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja;
4. zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno prostovoljno zdravstveno zavarovanje, lahko z namenom lažjega uresničevanja pravic zavarovancev, poleg podatkov iz 1. točke tega odstavka, zbirajo tudi enotno matično številko občana;
5. podatki, ki so jih zavarovalnice zavezane pridobivati in obdelovati na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
6. podatki, ki opredeljujejo osebni oziroma finančni položaj, življenjski slog oziroma navade, obstoječe ali želene zavarovalno kritje, motiv za sklenitev zavarovanja, finančno znanje, izkušnje oziroma finančno pismenost zavarovalca, podatke o zmožnosti kritja izgub, ciljnih naložbe ter stopnjo dovoljenega tveganja oziroma podatke o drugih osebnih okoliščinah, ki jih prostovoljno posreduje zavarovalec ter so primerni in potrebni za ugotavljanje potreb in zahtev, ocenjevanje primernosti in ustreznosti, izdajo osebnega priporočila zavarovalcu oziroma izvedbo svetovanja zavarovalnice na podlagi poštene in osebne analize.

(5) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju namena obdelave podatkov lahko zbirajo naslednji osebni podatki:

1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje, datum smrti, davčna številka, vrsta in številka osebnega dokumenta in državljanstvo v škodnem dogodku udeleženih oseb, prič in upravičencev do odškodnine oziroma zavarovalnine;
2. oznaka škodnega spisa, datum vložitve zahtevka in izplačila odškodnine oziroma zavarovalnine;
3. vrsta, kraj, čas in opis zavarovalnega primera;
4. opis materialne in nematerialne škode, nastale v zavarovalnem primeru;
5. podatki o kaznivih dejanjih in prekrških v zvezi z zavarovalnimi primeri.

(6) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju namena obdelave podatkov lahko zbirajo naslednji osebni podatki:

1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje, datum smrti, davčna številka, vrsta in številka osebnega dokumenta zavarovanca in oškodovanca, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina oziroma zavarovalnina;
2. o predhodnih zavarovalnih primerih v obsegu iz prejšnjega odstavka ter podatki o upoštevnem zdravstvenem stanju zavarovanca in oškodovanca, vključno z zagotavljanjem zdravstvenih storitev, predhodnimi poškodbami in zdravstvenem stanju, vrsti telesnih poškodb, trajanjem zdravljenja in posledicami za oškodovanca in zavarovalca;
3. dohodki zavarovanca in oškodovanca ter zaposlitev;
4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca;
5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in medicinske pripomočke zavarovanca in oškodovanca;
6. upravičenosti do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje, iz proračunskih sredstev Republike Slovenije;
7. podatki o vozniskem dovoljenju;
8. historični podatki o zgodovini predmeta zavarovanja.

(7) V zbirki podatkov iz 4. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju namena obdelave podatkov lahko od stranke zbirajo naslednji osebni podatki, ki jih ta prostovoljno razkrije:

1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje, datum smrti, davčna številka, vrsta in številka osebnega dokumenta potencialnega zavarovalca oziroma zavarovanca, v primeru zdravstvenega zavarovanja pa tudi ZZSZ številka zavarovane osebe;
2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje;
3. podatki, ki se nanašajo na potencialni predmet zavarovanja;
4. zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno prostovoljno zdravstveno zavarovanje, lahko z namenom lažjega uresničevanja pravic zavarovancev, poleg podatkov iz 1. točke tega odstavka, zbirajo tudi enotno matično številko občana;
5. podatki, ki so jih zavarovalnice zavezane pridobivati in obdelovati na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter
6. podatke, ki opredeljujejo osebni oziroma finančni položaj, življenjski slog oziroma navade, obstoječe ali želene zavarovalno kritje, motiv za sklenitev zavarovanja, finančno znanje, izkušnje oziroma finančno pismenost zavarovalca, podatke o zmožnosti kritja izgub, ciljih naložbe ter stopnjo dovoljenega tveganja ali tudi tisti podatki o drugih osebnih okoliščinah, ki jih posreduje zavarovalec ter so primerni in potrebni za ugotavljanje potreb in zahtev, ocenjevanje primernosti in ustreznosti, izdajo osebnega priporočila zavarovalcu oziroma izvedbo svetovanja zavarovalnice na podlagi poštenih in osebnih analiz;
7. podatki o upoštevnem zdravstvenem stanju zavarovanca, vključno z zagotavljanjem zdravstvenih storitev, predhodnih poškodbah in zdravstvenem stanju, vrsti telesnih poškodb, trajanju zavarovanja in posledicah za zavarovanca.

(8) Osebni podatki iz četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka tega člena se zbirajo na naslednji način:

1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo;
2. od drugih oseb, ki o zavarovalnem primeru kaj vedo, razen podatkov iz 6. točke četrtega odstavka in sedmega odstavka tega člena;
3. če gre za primere iz 270. člena tega zakona, iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja;
4. podatki iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, vključno s podatkom o lastniku nepremičnine oziroma dela nepremičnine, se lahko zbirajo tudi iz Registra nepremičnin;
5. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov državnih organov;
6. podatki iz šestega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi:
 - podatki iz 2. in 5. točke: iz zbirk podatkov izvajalcev zdravstvenih in z njimi povezanih storitev ter Zavoda za zdravstveno zavarovanje,
 - podatki iz 3. točke: iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter centrov za socialno delo,
 - podatki iz 4. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
 - podatki iz 6. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in ministrstva, pristojnega za socialne zadeve,
 - podatki iz 7. in 8. točke: iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za promet oziroma za infrastrukturo, in organizacij, ki opravljajo homologiranje in registracijo vozil;
7. od drugih upravljavcev zbirk podatkov, ki hranijo podatke, ki jih lahko zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje pridobivajo in zbirajo v skladu s tem zakonom, razen podatkov iz 6. točke četrtega odstavka in sedmega odstavka tega člena.

(9) Zavarovalnice imajo za namen posamičnih potreb po zagotavljanja točnosti in posodabljanja osebnih podatkov o zavarovalcih, zavarovancih ter drugih upravičencih do odškodnine ali zavarovalnine iz četrtega ali petega odstavka tega člena pravico na podlagi elektronske izmenjave brezplačno pridobivati podatke od Centralnega registra prebivalstva, in sicer ves čas trajanja obligacijskega razmerja med stranko in zavarovalnico ali drugega pravnega razmerja s tretjo osebo, ki vpliva na obligacijsko razmerje med stranko in zavarovalnico, in sicer zlasti ob uvedbi izvršbe, ob uveljavljanju regresnih zahtevkov, ob obnovitvi zavarovalne pogodbe, ob reševanju zahtevkov, ob ugotavljanju sumljivih okoliščin, ob neodzivnosti pri pozivanju v okviru reševanja zahtevkov ali izplačevanju rente.

(10) Slovensko zavarovalno združenje ima za namen zagotavljanja točnosti in posodabljanja osebnih podatkov o v škodnem dogodku udeleženi oseb, zavarovalcev in upravičencev do odškodnine iz četrtega ali petega odstavka tega člena, in sicer za namen izvajanja obveznosti Škodnega sklada pri Slovenskem zavarovalnem združenju, kot so urejene z zakonom, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, pravico na podlagi elektronske izmenjave brezplačno pridobivati podatke iz Centralnega registra prebivalstva in sicer ves čas obravnavanja in reševanja zahtevkov ter izpolnjevanja obveznosti iz zahtevkov, zlasti ob uvedbi izvršbe, ob uveljavljanju regresnih zahtevkov, ob reševanju zahtevkov, ob ugotavljanju sumljivih okoliščin, ob neodzivnosti pri pozivanju v okviru reševanja zahtevkov ali ob izplačevanju rente.

(11) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz tega člena, razen podatke iz 6. točke četrtega odstavka in sedmega odstavka tega člena, te podatke na pisno zahtevo sporočijo zavarovalnici ali Slovenskemu zavarovalnemu združenju.

(12) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, v primeru nastanka zavarovalnega primera deset let po koncu obdelave

zavarovalnega primera, v primeru sodnega postopka izterjave neplačanih obveznosti iz naslova zavarovalnih pogodb deset let po zaključku sodnega postopka in v primeru, če se nanašajo na dopolnilno zdravstveno zavarovanje, skladno s predpisi o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, deset let po smrti zavarovanca ali prenehanju zavarovanja. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave zavarovalnega primera. Če zavarovanec ali oškodovanec v tem roku vloži ali če se utemeljeno pričakuje vložitev novega zahtevka za uveljavitev pravic iz zavarovalnega primera po poteku tega roka, se rok hrambe po potrebi podaljša tako, da se podatki hranijo do pet let po koncu obdelave novega zahtevka oziroma dokler traja možnost vložitve novega utemeljenega zahtevka. Podatki iz 4. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo najdlje do trenutka sklenitve zavarovalne pogodbe ali najdlje tri mesece od zaključka pogajanj za sklenitev zavarovalne pogodbe, vendar ne dlje kot šest mesecev od dneva njihove pridobitve. Najkasneje s prvim dnem naslednjega meseca od poteka roka hrambe se podatki iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena zбриšejo, uničijo ali nepovratno anonimizirajo, dokumentacija pa se uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati.

(13) Zavarovalnice lahko pridobivajo podatke iz četrtega odstavka 268. člena tega zakona (osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje, davčna številka, vrsta in številka osebne dokumenta zavarovalca oziroma zavarovanca, ki je lastnik oziroma uporabnik oziroma voznik predmeta zavarovanja, podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja, ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje) in šestega odstavka 268. člena tega zakona (osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje, davčna številka, vrsta in številka osebne dokumenta zavarovanca in oškodovanca, ki je lastnik oziroma uporabnik oziroma voznik predmeta zavarovanja, za katera se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina oziroma zavarovalnina, podatki o vozniskem dovoljenju, historični podatki o predmetu zavarovanja) za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanjih iz 3. in 10. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona tudi preko elektronske izmenjave do evidence motornih vozil in z evidence vozniskih dovoljenj, ki ju vodi pristojni državni organ.

(14) Zavarovalnice lahko pridobivajo podatke iz četrtega odstavka 268. člena tega zakona (osebno ime, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje zavarovalca oziroma zavarovanca, ki je lastnik predmeta zavarovanja, podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja, ime zavarovalnice, številka police) in šestega odstavka 268. člena tega zakona (osebno ime, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje zavarovanca in oškodovanca, ki je lastnik predmeta zavarovanja, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina oziroma zavarovalnina, historični podatki o predmetu zavarovanja) za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju iz 6. in 12. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona tudi preko elektronske izmenjave do vpisnika morskih čolnov, ki ga vodi pristojni državni organ.

(15) Zavarovalnice lahko pridobivajo podatke iz četrtega odstavka 268. člena tega zakona (osebno ime, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje zavarovalca oziroma zavarovanca, ki je lastnik predmeta zavarovanja, podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja, ime zavarovalnice, številka police) in šestega odstavka 268. člena tega zakona (osebno ime, stalno in začasno prebivališče oziroma stalni in začasni naslov v tujini, naslov za vročanje zavarovanca in oškodovanca, ki je lastnik predmeta zavarovanja, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina oziroma zavarovalnina, historični podatki o predmetu zavarovanja) za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju iz 5. in 11. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona tudi preko elektronske izmenjave do registra zrakoplovov in evidence letalnih naprav Republike Slovenije, ki ju vodi pristojni državni organ.

(16) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju iz drugega odstavka 7. člena tega zakona ter za obravnavo odškodninskih zahtevkov iz teh pogodb, pridobijo vse potrebne podatke za ta namen tudi z elektronsko izmenjavo zapisnikov policije o prometnih nesrečah. Slovensko zavarovalno združenje lahko vse predhodno naročene zapisnike policije o prometnih nesrečah, hrani v lastni elektronski zbirki podatkov policijskih zapisnikov.

(17) Za namen pridobivanja podatkov iz trinajstega do šestnajstega odstavka tega člena se zavarovalnicam podatki iz teh odstavkov, ki se vodijo v predhodno navedenih evidencah, posredujejo preko Slovenskega zavarovalnega združenja, vendar zgolj tisti podatki, ki so relevantni za konkretno zavarovanje. Pri tem morata biti zagotovljena možnost preverjanja pravne podlage, namena posredovanja podatkov, kdo in kdaj je pridobival podatke ter katere podatke je pridobival in nadalje obdeloval, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo posameznika zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov.

(18) Kadar iz spornih okoliščin zavarovalnega primera sledi, da gre za kaznivo dejanje goljufije na področju zavarovalništva oziroma povzročitev zavarovalnega primera z namenom ali s prevaro, kar mora biti ugotovljeno na podlagi pravnomočne obsodilne sodbe sodišča, lahko zavarovalnice davčno številko obsojenca ter informacijo o storitvi kaznivega dejanja oziroma povzročitvi zavarovalnega primera hranijo, dokler ni pravnomočna obsodilna obsodba pravnomočno razveljavljena, spremenjena, odpravljena ali izbrisana iz kazenske evidence oziroma najdlje 10 let, štetih od dneva pravnomočnosti obsodilne sodbe, ter lahko te podatke med seboj tudi izmenjujejo z namenom preprečitve nadaljnjih zavarovalniških goljufij. Po preteku roka za shranjevanje se podatki zbršejo, uničijo ali anonimizirajo, dokumentacija pa se uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati. O hrambi in izmenjavi podatkov med zavarovalnicami mora biti posameznik obveščen najkasneje takrat, ko so bili podatki posredovani drugim zavarovalnicam.«.

30. člen

V četrtem odstavku 272. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi: »Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad:«, za 3. točko pa se doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. člani nadzornega sveta zavarovalnice v obsegu, določenem v 67. členu tega zakona;«.

Dosedanja 4. točka postane 5. točka.

31. člen

V prvem odstavku 273. člena se besedilo »7.9.2.« nadomesti z besedilom »7.10.2.«.

32. člen

Za 280. členom se doda nov 280.a člen, ki se glasi:

»280.a člen (prijava kršitev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti za zaposlene pri zavarovalnicah, zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in zastopnikih dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, da lahko posredujejo Agenciji za zavarovalni nadzor možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev,

določenih v 12. poglavju tega zakona, ki se nanašajo na zavarovalno zastopanje oziroma posredovanje, ter možnih ali dejanskih kršitev določb 15. poglavja tega zakona.

(2) postopek prijav kršitev ter njihovo nadaljnjo spremljanje Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovi:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in določbami tega zakona ter
2. da vse podatke o osebah, ki so podale prijavo, obravnava kot zaupne.

(4) Podatkov o osebi, ki je podala prijavo, ni dovoljeno razkriti brez soglasja te osebe, razen kadar je razkritje identitete te osebe v skladu z zakonom nujna za izvedbo upravnih ali sodnih postopkov. Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi in zastopnikom dopolnilnih zavarovanj ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka tega člena razkrita, mora zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

33. člen

Besedilo 281. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitve,
3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj,
4. odvzem ali pogojni odvzem dovoljenja,
5. postavitve izredne uprave,
6. odreditev povečanja osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice,
7. začetek prisilne likvidacije,
8. odločitev o razlogih za stečaj zavarovalnice,
9. opomin članu ali članom uprave zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na svoji spletni strani objavi vse ukrepe nadzora, ko postane odločitev o izreku ukrepa pravnomočna, in sicer informacije o kršitelju (naziv in sedež pravne osebe ali osebno ime fizične osebe ter funkcija odgovorne osebe), o kršitvi (opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev, ter narava ugotovljenih kršitev) in izrek ukrepa, s katerim se postopek konča.

Ukrepi so lahko objavljeni največ dve leti, pri objavi osebnih podatkov se vedno brišejo identifikacijski znaki fizičnih oseb in njihovi naslovi prebivališč ter upoštevajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz šestega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka, pri čemer je Agencija za zavarovalni nadzor dolžna pridobiti in upoštevati mnenje državnega tožilstva, ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ob izdaji odločbe ali odredbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe ali odredbe o izrečenih ukrepih nadzora odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi ali objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati, ali podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ob izdaji odločbe ali odredbe ne ugotovi razlogov iz tretjega odstavka tega člena, v odločbi ali odredbe o izrečenih ukrepih nadzora kršitelja opozori, da bodo informacije iz prvega odstavka tega člena javno objavljene na spletni strani Agencije za zavarovalni nadzor in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz tretjega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo. Če na podlagi ugovora kršitelja Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da so podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugotovi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave, ali podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi.

(7) Zoper odločbo, s katero Agencija za zavarovalni nadzor zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravni spor.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPO o vseh ukrepih, ki so bili izrečeni v zvezi z njimi in njihovim izidom, ter ji enkrat letno v zbirni obliki posreduje informacije o vseh ukrepih, ki so bili izrečeni distributerjem zavarovalnih produktov.«.

34. člen

V 282. členu se za petim odstavkom doda šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Za priporočila in opozorila iz tega člena se ne uporabljajo določbe o postopku iz 10.1. oddelka 10. poglavja tega zakona.«.

35. člen

Besedilo 284. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Agencija za zavarovalni nadzor za namen statistične obdelave podatkov predpiše, da zavarovalnice v vnaprej določenih časovnih obdobjih predložijo:

1. podatke o številu zavarovanj, obračunanih zavarovalnih premijah, številu škod in obračunanih odškodninah oziroma zavarovalninah, po zavarovalnih vrstah in posameznih zavarovanjih iz zavarovalne vrste;
2. za posamezne zavarovalne vrste obratovalne stroške, stroške pridobivanja zavarovanj, sklepalne provizije, stroške reševanja škod ter stroške preventivne dejavnosti;
3. za kreditna zavarovanja podatke o zavarovalnih vsotah ob sklenitvi, glede na trajanje zavarovanja, podatke o zavarovalnih vsotah za preostala jamstva in podatke o plačilih regresnih zavezancev;
4. za posamezne pokojninske sklade podatke o številu članov in vplačanih premijah ter višini matematičnih rezervacij, podatke o številu članov in višini matematičnih rezervacij, ki so v mirovanju oziroma ki so zadržali pravice, podatke o številu delodajalcev, ki so vključeni v pokojninski načrt, in podatke o številu delodajalcev, ki ne plačujejo premij, podatke o rednih in izrednih prekinitvah zavarovanj ter izplačilih odkupnih vrednosti oziroma prenosih denarnih sredstev na drugega upravljavca pokojninskih skladov in prenosih odkupnih vrednosti na izplačevalca pokojninskih rent;
5. za obvezna zavarovanja izkaz izida.

(2) Kadar so vnaprej določena obdobja iz prejšnjega odstavka krajša od enega leta, lahko Agencija za zavarovalni nadzor brez poseganja v prvi odstavek 235. člena tega zakona omeji redno nadzorno poročanje Agenciji za zavarovalni nadzor, če:

1. bi bilo sporočanje teh informacij preveliko breme glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnice;
2. se te informacije sporočajo vsaj enkrat letno.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor v primeru zavarovalnic, ki so del skupine po 19. členu tega zakona, omeji redno nadzorno poročanje na vnaprej določena obdobja, krajša od enega leta, le, če zavarovalnica izkaže, da je redno nadzorno poročanje več kot enkrat letno neprimerno glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslov skupine.

(4) Omejitev rednega nadzornega poročanja se lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki ne predstavljajo več kot 20% deleža na trgu življenjskih in premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj v Republiki Sloveniji, pri čemer tržni delež premoženjskih zavarovanj temelji na kosmatih obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj pa na kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(5) Pri odločanju o omejevanju rednega nadzornega poročanja daje Agencija za zavarovalni nadzor prednost najmanjšim zavarovalnicam.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko omeji redno nadzorno poročanje zavarovalnic ali jih izvzame iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah, kadar:

1. bi bilo sporočanje teh informacij preveliko breme glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnic;
2. informacije niso potrebne za učinkovit nadzor nad zavarovalnicami;
3. izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnih sistemov v EU in
4. je zavarovalnica zmožna informacije zagotoviti na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah ne izvzame zavarovalnic, ki so del skupine po 19. členu tega zakona, razen če ji lahko zavarovalnica izkaže, da poročanje po posameznih postavkah ne bi bilo primerno glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslov skupine, pri čemer upošteva vpliv na stabilnost finančnih sistemov v EU.

(8) Izvzetje iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah se lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki nimajo več kot 20% deleža na trgu življenjskih in premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj v Republiki Sloveniji, pri čemer tržni delež premoženjskih zavarovanj temelji na kosmatih obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj pa na kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(9) Pri odločanju o omejevanju rednega nadzornega poročanja ali izvzetju iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah daje Agencija za zavarovalni nadzor prednost najmanjšim zavarovalnicam.

(10) Za namene iz drugega do devetega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor kot del postopka nadzornega pregleda oceni, ali bi bila predložitev teh informacij preveč obremenilna glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj zavarovalnice, pri čemer upošteva vsaj:

1. obseg premij, zavarovalno-tehnične rezervacije in sredstva zavarovalnice;
2. nestabilnost zahtevkov in prejemkov, ki jih zavarovalnica krije;
3. tržna tveganja zaradi naložb zavarovalnice;
4. raven koncentracije tveganja;
5. skupno število vrst življenjskega in premoženjskega zavarovanja, za katere je izdano dovoljenje;
6. možne učinke upravljanja sredstev zavarovalnice na stabilnost finančnih sistemov v EU;
7. sistem poročanja in pravila zavarovalnice glede poročanja iz 279. člena tega zakona;
8. primernost sistema upravljanja zavarovalnice;
9. raven lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
10. ali je zavarovalnica lastna zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki krije samo tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripada.«.

36. člen

V prvem odstavku 289. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. na lastno pobudo pošlje vse informacije, ki so pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa, če je bila izrečena globa ali drug ukrep iz tega zakona.«.

37. člen

V prvem odstavku 301. člena se črta drugi stavek.

V drugem odstavku se beseda »stranka« nadomesti z besedo »zavarovalnica«.

38. člen

Za prvim odstavkom 306. člena, pred besedilom katerega se doda oznaka »(1)«, se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru, kadar kršitve niso bile odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka začne postopek za izrek drugega ukrepa nadzora.«.

39. člen

V tretjem odstavku 309. člena se za 3. točko doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. tveganje zavarovalnice, ki uporablja uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona ali prehodne ukrepe iz 639. oziroma 640. člena tega zakona, znatno odstopa od predpostavk, ki so podlaga za te prilagoditve oziroma prehodne ukrepe.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Agencija za zavarovalni nadzor določi v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka kapitalski dodatek tako, da upošteva četrti in peti odstavek 203. člena tega zakona. V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren pomembnim tveganjem, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti, zaradi katerih se je Agencija za zavarovalni nadzor odločila, da določi kapitalski dodatek. V primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren pomembnim tveganjem, ki nastanejo zaradi odstopanja iz navedene točke.«.

40. člen

Naslov pododdelka »7.9.3. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice zavarovalnice tretje države« se spremeni tako, da se glasi: »7.9.2. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice zavarovalnice tretje države«.

41. člen

V drugem odstavku 354. člena se za besedilom »nadrejena družba,« doda besedilo »ki ni mešani finančni holding in«.

42. člen

Drugi odstavek 355. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Končna nadrejena družba na ravni Republike Slovenije je udeležena zavarovalnica, udeleženi zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ni podrejen drugi zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji in je podrejen končni nadrejeni družbi na ravni EU iz prejšnjega odstavka s sedežem v drugi državi članici.«.

43. člen

V prvem odstavku 356. člena se v 2. točki za besedo »mešanemu« doda beseda »finančnemu«.

V četrtem odstavku se za besedilom »zavarovalnega holdinga« doda besedilo »ali mešanega finančnegaholdinga«.

44. člen

V drugem odstavku 361. člena se besedilo »383. člen, 399. in 400.« nadomesti z besedilom »400., 402. in 403.«.

45. člen

Besedilo 362. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnice v skupini zavarovalnic, zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, posredujejo vse informacije, ki jih

ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine ali podskupine oziroma za namene nadzora skupine.

(2) Nadrejeni zavarovalni oziroma mešani finančni holding svoji podrejeni zavarovalnici s sedežem v državi članici posreduje vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine oziroma za namene nadzora skupine.

(3) Če nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding zavarovalnici ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, zavarovalnica o tem takoj obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani finančni holding in druga družba v skupini Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na ravni skupine, omogoči dostop do kakršnihkoli podatkov, ki so pomembni za namene nadzora in opravljanje pregledov poslovanja za namene opravljanja nadzora na ravni skupine.

(5) Za redno poročanje na ravni skupine se uporablja 293. člen tega zakona.

(6) Nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, lahko na ravni skupine omeji redno poročanje, ki je pogostejše kakor enkrat letno, kadar imajo vse zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini korist od omejitve v skladu z drugim do petim odstavkom 284. člena tega zakona, ob upoštevanju vrste, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslov v skupini.

(7) Nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, lahko na ravni skupine omeji redno poročanje po posameznih postavkah, kadar imajo vse zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini korist od omejitve v skladu s šestim do devetim odstavkom 284. člena tega zakona ob upoštevanju vrste, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslov v skupini.

(8) Prvi do peti odstavek tega člena se uporabljajo tudi, če zavarovalnica, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(9) Družba, ki je podrejena zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na ravni skupine te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, potrebne za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in
2. omogoči, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(10) Če je družba iz prejšnjega odstavka kreditna institucija ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 372. člena.

(11) Če ima družba iz devetega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke devetega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 373. člena.«.

46. člen

V drugem odstavku 364. člena se v prvem stavku za besedo »družb« doda besedilo »ter EIOPA«.

47. člen

V šestem odstavku 367. člena se za besedilom »Agencija za zavarovalni« doda beseda »nadzor«.

V devetem odstavku se črta besedilo »tretjega in«.

48. člen

Prvi odstavek 369. člena se spremeni tako, da se črta vejica pred besedilom in besedilo »in nadzornim organom držav članic pomembnih podružnic«.

49. člen

V prvem odstavku 370. člena se v 2. točki črta beseda »in«. Za besedo »kapitala« se doda besedilo »ter o odločitvi o podaljšanju sanacijskega roka iz četrtega in šestega odstavka 249. člena tega zakona.«.

50. člen

V prvem odstavku 371. člena se za besedilom »nadrejene družbe,« doda besedilo: »ki sami ne izvajajo nadzora skupine v skladu s 357. členom tega zakona,«.

51. člen

V prvem odstavku 372. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. imajo zavarovalnica, in kreditna institucija oziroma investicijsko podjetje skupno udeleženo družbo,«.

52. člen

V drugem odstavku 373. člena se za besedilom »Republiki Sloveniji« doda vejica in besedilo » in sicer ga izvede neposredno ali za izvedbo pooblasti revizorja ali strokovnjaka.«.

53. člen

V drugem odstavku 382. člena se v 3. točki za besedo »zavarovalnic« doda beseda »iste«.

54. člen

V drugem odstavku 385. člena se besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor lahko dovoli, da se pri« nadomesti z besedo »Pri«, za besedo »članice« pa se doda beseda »se«.

55. člen

V drugem odstavku 387. člena se črta besedilo »lahko Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru na ravni skupine določi, da«.

56. člen

V tretjem odstavku 390. člena se v 1. točki besedilo »končne nadrejene zavarovalnica« nadomesti z besedilom »iz 4.11. oddelka tega zakona končne nadrejene zavarovalnice«.

57. člen

V prvem odstavku 391. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. vrednostjo povezane zavarovalnice v udeleženi zavarovalnici ter skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če je udeležba zavarovalnice v povezani zavarovalnici v celoti ali deloma sestavljena iz posrednega lastništva, se pri vrednosti povezane zavarovalnice v udeleženi zavarovalnici in pri določanju sorazmernega deleža iz 2. točke drugega in tretjega odstavka tega člena upošteva vrednost tega posrednega lastništva glede na zaporedne interese.«.

58. člen

Drugi odstavek 392. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka na ravni skupine upošteva zlasti, če so:

1. Tveganja na ravni skupine ustrezno zajeta v standardni formuli ali uporabljenem notranjem modelu, pri čemer upošteva zlasti tveganja na ravni skupine, ki zaradi težkega merjenja v zahtevanem solventnostnem kapitalu niso ustrezno zajeta,
2. Nadzorni organi zavarovalnicam v skupini naložili kapitalске dodatke v skladu s 309. členom tega zakona.«.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

59. člen

V drugem odstavku 393. člena se beseda »uporablja« nadomesti z besedilom »uporabljajo 367. in«.

60. člen

Na koncu prvega odstavka 396. člena se doda besedilo »O predlaganih ukrepih se, razen v izrednih razmerah, posvetuje z drugimi člani kolegija.«.

Za šestim odstavkom se dodata sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 v primeru nestrinjanja z ukrepi iz četrtega odstavka tega člena oziroma s sanacijskim načrtom iz petega odstavka tega člena predloži v reševanje in mnenje EIOPI, in sicer v roku iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena.

(8) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor sprejme končno odločitev na podlagi mnenja EIOPE. Končno odločitev Agencija za zavarovalni nadzor sporoči podrejeni zavarovalnici in članom kolegija.«.

61. člen

V tretjem in petem odstavku 397. člena se besedilo »2. do 4.« nadomesti z besedilom »2. in 3.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Agencija za zavarovalni nadzor v primeru uporabe 395. in 396. člena tega zakona najmanj enkrat letno preveri, ali so pogoji iz 2. do 3. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona stalno izpolnjeni. Agencija za zavarovalni nadzor to preveri tudi na zahtevo nadzornega organa države članice sedeža podrejene zavarovalnice, če ta resno dvomi o izpolnjevanju teh pogojev. Če se pri preverjanju pokažejo pomanjkljivosti, od nadrejene zavarovalnice zahteva načrt za ponovno izpolnitev pogojev.«.

62. člen

V prvem odstavku 399. člena se za besedo »skupine« doda vejica in besedilo, ki se glasi: »razen v primeru iz 401. člena tega zakona. Tveganje koncentracije iz prejšnjega stavka je predmet nadzornega pregleda Agencije za zavarovalni nadzor.«.

V drugem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi: » - v skladu s tem, 362. do 365., 368. do 375. in 402. do 403.a členom tega zakona in«. V drugi alineji se za besedo »četrtega« dodata besedi »do šestega«.

63. člen

V prvem odstavku 400. člena se prva alineja spremeni tako, da se glasi: » - v skladu s tem, 362. do 365., 368. do 375. in 402. do 403.a členom tega zakona«. V drugi alineji se za besedo »četrtega« dodata besedi »do šestega«.

V drugem odstavku se za besedo »skupini« doda vejica in besedilo »razen v primeru iz 401. člena tega zakona.«.

64. člen

V prvem odstavku 402. člena se v 9. točki za besedo »zavarovalnice« črta vejica in besedilo »zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji«.

Za 9. točko se doda nova 10. točka, ki se glasi:

»10. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding krši določila 399. oziroma 400. člena tega zakona;«.

Dosedanja 10. in 11. točka postaneta 11. in 12. točka.

65. člen

Naslov oddelka »8.6. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine« se spremeni tako, da se glasi: » 8.6. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju ter o strukturi skupine«.

66. člen

Za 403. členom se doda novi 403.a člen, ki se glasi:

»403.a člen (struktura skupine)

Udeležene zavarovalnice, zavarovalni holdingi in mešani finančni holdingi letno na ravni skupine razkrijejo pravno, upravljalno in organizacijsko strukturo, vključno z navedbo vseh podrejenih družb, pomembno povezanih družb in pomembnih podružnic družb v skupini.«.

67. člen

V drugem odstavku 404. člena se za besedo »tretjim« doda besedilo »ali petim«.

Na koncu tretjega odstavka se doda besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor ne sprejme nobene odločitve v zvezi s tretjo državo, ki bi bila v nasprotju s kakršnokoli predhodno odločitvijo v zvezi s to tretjo državo, razen če je to potrebno, da bi se upoštevale vse bistvene spremembe nadzornega režima iz tega zakona in nadzornega režima v tretji državi.«.

Za tretjim odstavkom se doda četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor ne strinja z odločitvijo z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic, sprejeto v skladu z določbami tega člena, lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 v treh mesecih po obvestilu o odločitvi predloži v reševanje in mnenje EIOPA.«.

68. člen

V drugem odstavku 405. člena se za besedo »oddelek« doda besedilo »ter 375. in 402. do 403.a člen«.

69. člen

Besedilo 406. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če nadzorna ureditev na ravni skupine v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba, v skladu s 404. členom tega zakona ni enakovredna, opravlja ob smiselni uporabi 356. in 357. člena tega zakona nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Za namen nadzora na ravni skupine, ko ima nadrejena družba sedež v tretji državi, katere nadzorna ureditev na ravni skupine ni enakovredna in opravlja nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor ali nadzorni organ druge države članice, se smiselno uporabljajo 357., od 362. do 393. in od 399. do 403.a člena tega zakona.

(3) Nadzor na ravni skupine iz prejšnjega odstavka se opravi na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice tretje države.

(4) Nadrejena družba s sedežem v tretji državi se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero se uporablja 4.9. oddelek tega zakona glede lastnih virov sredstev in če gre za:

1. zavarovalni holding ali mešani finančni holding tretje države, določbe 386. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala;
2. zavarovalnico tretje države, določbe 387. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, ko opravlja nadzor na ravni skupine, katere nadrejena družba ima sedež v tretji državi, po predhodnem posvetovanju s člani kolegija določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, da se dosežejo cilji nadzora na ravni skupine.

Agencija za zavarovalni nadzor lahko zlasti zahteva, da se ustanovi zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding.

70. člen

V prvem odstavku 407. člena se za besedilom »Če je nadrejena družba s sedežem v tretji državi« doda besedilo »iz 404. člena tega zakona«.

71. člen

V drugem odstavku 408. člena se beseda »369.« nadomesti z besedilom »362., 368.«.

72. člen

445. člen se črta.

73. člen

Besedilo 456. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za izvajanje nalog po tem zakonu državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitve, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo zahtevane podatke in dokumente, potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, določeni kot poslovna skrivnost, in podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja tajne podatke, določeni kot tajni.

(2) Za izvajanje nalog po tem zakonu policija, državno tožilstvo in sodišča Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo vse podatke, vključno z osebnimi podatki, povezanimi s predkazenskimi in kazenskimi postopki, ki so se začeli zaradi domnevnih kršitev določb tega zakona zoper osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(3) Osebe iz prvega ali drugega odstavka tega člena podatke iz prvega ali drugega odstavka tega člena posredujejo ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, pri čemer upoštevajo pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi varstvo njej posredovanih podatkov.«.

74. člen

V drugem odstavku 461. člena se v drugi alineji beseda »348« nadomesti z besedo »353«.

75. člen

V drugem odstavku 481. člena se črta drugi stavek.

76. člen

Drugi odstavek 482. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov oziroma o dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja odloči v petnajstih delovnih dneh od njenega prejema.«.

77. člen

Šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek 483. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne podatke in listine, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne podatke in listine), če tako zahtevo izda najpozneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne podatke in listine v skladu s prejšnjega odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne podatke in listine do dneva, ko vložnik predloži dodatne podatke in listine, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu podatkov in listin na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne podatke in listine, vendar druga in naslednje zahteve Agencija za zavarovalni nadzor za dodatne podatke in listine ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne podatke in listine odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izda potrdilo o prejemu teh dodatnih podatkov in listin. V potrdilu o prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena je naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

78. člen

V prvem odstavku 491. člena se četrta alineja spremeni tako, da se glasi: »zavarovalnice, ki opravljajo posle v zavarovalnih skupinah premoženjskih in življenjskih zavarovanj in«.

79. člen

Šesti in sedmi odstavek 511. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(6) O povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog iz 3. točke prvega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor s posebnim sklepom, če o tem ni bilo odločeno v odločbi.

(7) Proti sklepu in odločbi v delu, ki vsebuje odločitev o povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva, če ta ni dovoljen zoper odločbo.«.

80. člen

V sedmem odstavku 519. člena se beseda »četrtga« nadomesti z besedo »drugega«.

V osmem odstavku se beseda »petega« nadomesti z besedo »tretjega«.

81. člen

Naslov oddelka »12.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev« se spremeni tako, da se glasi: »12.2. Zavarovalni pogoji, obveščanje zavarovalcev in pravila poslovanja«.

82. člen

V oddelku »12.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev« se doda nov pododdelek z naslovom, ki se glasi: »12.2.1. Splošno«.

83. člen

Prvi odstavek 521. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, zavarovalna pogodba obsega zlasti določbe o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;
3. načinu izpolnitve, obsegu, morebitnih garancijah in dospelosti obveznosti zavarovalnice;
4. določitvi in plačilu premije ter o pravnih posledicah, če premija ni plačana;
5. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:

- če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,
- če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku je zavarovalno pogodbo mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih;

6. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;
7. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij ter posojil na zavarovalno pogodbo, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen pri dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe, ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;
8. v primeru nezgodnih in zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se zavarovalno-tehnične rezervacije izračunavajo z metodami za življenjska zavarovanja, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih zavarovalno-tehničnih rezervacij v primeru prenehanja zavarovanja ali v primeru menjave zavarovanja v okviru iste zavarovalnice ali v primeru menjave zavarovalnice ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.«.

Za osmim odstavkom se dodajo novi deveti do šestnajsti odstavek, ki se glasijo:

»(9) Zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalno posredniške družbe, ki ustvarjajo zavarovalne produkte, imajo vzpostavljene postopke za odobritev vsakega zavarovalnega produkta ali pomembnih prilagoditev obstoječih zavarovalnih produktov pred njihovo distribucijo, ki jih izvajajo in redno pregledujejo.

(10) Postopek odobritve zavarovalnega produkta iz prejšnjega odstavka mora biti sorazmeren in primeren glede na vrsto zavarovalnega produkta.

(11) V postopku odobritve zavarovalnega produkta se opredeli ciljni trg za zavarovalni produkt, zagotovi, da so ocenjena vsa pomembna tveganja za ta trg, da je predvidena strategija distribucije v skladu z opredeljenim ciljnim trgom in da se sprejmejo ustrezni ukrepi za zagotovitev, da se zavarovalni produkt prodaja na opredeljenem ciljnem trgu.

(12) Zavarovalnica redno pregleduje zavarovalne produkte iz devetega odstavka tega člena in upošteva vse dogodke, ki bi lahko bistveno vplivali na morebitno tveganje za opredeljeni ciljni trg, pri čemer oceni najmanj, ali je zavarovalni produkt še v skladu s potrebami opredeljenega ciljnega trga in ali je načrtovana strategija distribucije še ustrezna.

(13) Zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalno posredniške družbe, ki ustvarjajo zavarovalne produkte, dajo distributerjem zavarovalnih produktov na voljo vse ustrezne informacije o zavarovalnem produktu, postopku za odobritev zavarovalnega produkta in o opredeljenem ciljnem trgu zavarovalnega produkta.

(14) Kadar distributer zavarovalnih produktov ponuja ali priporoča zavarovalni produkt, ki ga ni ustvaril sam, mora pridobiti informacije iz prejšnjega člena ter se seznaniti z lastnostmi in opredeljenim ciljnim trgom zavarovalnega produkta na način, da je v celoti informiran o vsem potrebnem za distribucijo teh produktov.

(15) Določbe devetega do štirinajstega odstavka tega člena ne posegajo v druge zahteve tega zakona in drugih zavezujočih predpisov, kakor tudi ne v zahteve v zvezi z razkritjem, primernostjo ali ustreznostjo, prepoznavanjem in obvladovanjem nasprotja interesov ter plačil za distribucijo zavarovalnih produktov.

(16) Deveti do štirinajsti odstavek tega člena se ne uporabljajo za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena.«.

84. člen

Besedilo 522. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Kadar je zavarovalec potrošnik, ga mora distributer zavarovalnih produktov ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka prejšnjega člena z obvestilom v pisni ali elektronski obliki seznaniti s podatki o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. splošnih zavarovalnih pogojih, ki veljajo za zavarovalno razmerje;
3. pravu, ki se uporabi za zavarovalno pogodbo, ali v primerih z mednarodnim elementom o pravici stranke, da sama izbere pravo, ki se uporablja za zavarovalno pogodbo v skladu z uredbo iz drugega odstavka 529. člena tega zakona;
4. dostopu do poročila o solventnosti in finančnem položaju zavarovalnice iz 261. člena tega zakona;
5. notranjem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj in o izvajalcu izvensodnega reševanja sporov iz prvega in drugega odstavka 579. člena;
6. o načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice ter morebitnih garancijah;
7. času trajanja zavarovalne pogodbe;
8. o višini premije, pri čemer je zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;
9. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;
10. pravici do preklica, odstopa ali drugih opcijah;
11. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico;

12. pogojih za vzpostavitev mirovanja;
13. tem, če zagotavlja svetovanje glede zavarovalnega produkta, ki ga prodaja.

(2) V primeru življenjskih zavarovanj pisno oziroma elektronsko obvestilo iz prejšnjega odstavka ali predloženi zavarovalni pogoji vsebujejo tudi informacije za razumevanje tveganj, ki jih s sklenitvijo zavarovalne pogodbe prevzame zavarovalec, in informacijo o pravici iz 525. člena tega zakona.

(3) V primeru življenjskega zavarovanja, nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo pri dobičku;
2. tabeli odkupnih vrednosti;
3. minimalni zavarovalni vsoti ali minimalnemu obdobju trajanja zavarovanja za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;
4. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja vezana na enote investicijskega sklada o naložbah in naravi sredstev investicijskega sklada;
5. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednostjo o indeksu vrednostnih papirjev ali o drugi referenčni vrednosti;
6. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

(4) Kadar se zavarovalni produkt kot del paketa ali skupnega dogovora ponudi skupaj s stranskim produktom ali stransko storitvijo, ki ni zavarovanje, seznani distributer zavarovalnih produktov zavarovalca o tem, ali obstaja možnost nakupa posameznih delov ločeno, ter v tem primeru zagotovi ustrezen opis posameznih delov paketa ali skupnega dogovora ter zagotovi ločeni prikaz stroškov in plačil za vsak posamezni del.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka in če se tveganje ali zavarovalno kritje, ki izhaja iz takega paketa ali skupnega dogovora, ponujenega zavarovalcu, razlikuje od tveganj ali zavarovalnih kritij posameznih delov, distributer zavarovalnih produktov zagotovi ustrezen opis posameznih delov paketa ali skupnega dogovora ter spremembe tveganj ali zavarovalnih kritij, ki nastanejo zaradi medsebojnega vplivanja.

(6) Kadar je zavarovalni produkt dopolnilni produkt blaga ali storitve, ki ni zavarovalna pogodba, kot del paketa ali skupnega dogovora, distributer zavarovalnih produktov ponudi zavarovalcu možnost nakupa blaga ali storitve ločeno. To določilo se ne uporablja, kadar je zavarovalni produkt dopolnilni produkt v razmerju do investicijske storitve ali dejavnosti, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v razmerju do investicijskih skladov in alternativnih investicijskih skladov, kot je opredeljeno v zakonih, ki urejata investicijske sklade in alternativne investicijske sklade, v razmerju do dodatnega pokojninskega zavarovanja, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja dodatno pokojninsko zavarovanje, v razmerju do kreditne pogodbe, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja potrošniške kredite, ali v razmerju do plačilnega računa, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja plačilne storitve, storitve izdajanja elektronskega denarja in plačilne sisteme.

(7) V primerih iz četrtega in šestega odstavka tega člena distributer zavarovalnih produktov določi zahteve in potrebe zavarovalca glede na zavarovalne produkte, ki so del celotnega paketa ali skupnega dogovora.

(8) Četrty do sedmi odstavek tega člena se ne nanašajo na zavarovalne produkte, ki zagotavljajo kritja za različne vrste tveganj (paketne zavarovalne pogodbe).«.

85. člen

V drugem odstavku 523. člena se črta besedilo »oziroma zavarovalni posrednik oziroma posrednica«.

86. člen

524. člen se spremeni tako, da se glasi:

»524. člen (način zagotavljanja podatkov)

(1) Distributer zavarovalnih produktov zagotovi zavarovalcu in potencialnemu zavarovalcu podatke iz 521. do 523. člena tega zakona pisno v slovenskem jeziku. Podatki so podani razumljivo, odkrito, pošteno in strokovno v skladu z najboljšimi interesi zavarovalcev.

(2) Brez poseganja v določila zakona, ki ureja varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami, so podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih distributer zavarovalnih produktov zagotovi zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu, vključno s trženjskimi sporočili, pošteni, jasni in nezavajajoči. Trženjska sporočila so vedno jasno prepoznavna kot taka.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko distributer zavarovalnih produktov zavarovalca ali potencialnega zavarovalca o podatkih iz prvega odstavka tega člena obvešča izključno po elektronski pošti ob izrecnem pisnem soglasju zavarovalca ali potencialnega zavarovalca glede navedenega načina obveščanja, pri čemer je zavarovalec ali potencialni zavarovalec pisno obveščen, da lahko to soglasje po elektronski pošti ali na drug način kadarkoli umakne.«.

87. člen

Za 527. členom se doda nov 527.a člen, ki se glasi:

»527.a člen (plačilo za distribucijo zavarovalnih produktov)

(1) Distributerji zavarovalnih produktov so plačani in plačujejo oziroma ocenjujejo uspešnost distributerjev zavarovalnih produktov, ki so pri njih zaposleni ali v drugem pogodbenem razmerju, na način, ki je v skladu z njihovo dolžnostjo, da delujejo v skladu z najboljšimi interesi zavarovalca. Distributer zavarovalnih produktov zlasti ne sklepa dogovorov glede plačila, prodajnih ciljev ali drugih dogovorov, ki bi njih same ali distributerje zavarovalnih produktov, ki so pri njih zaposleni ali v drugem pogodbenem razmerju, spodbujali, da bi zavarovalcu priporočili določen zavarovalni produkt, če bi distributer zavarovalnih produktov lahko ponudil drug zavarovalni produkt, ki bi bolje zadovoljil potrebe zavarovalca.

(2) Zavarovalnica obvesti pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe potencialnega zavarovalca o vrsti plačila, ki ga v zvezi z zavarovalno pogodbo prejmejo tisti, ki so v zavarovalnici zaposleni ali v drugem pogodbenem razmerju.

(3) Če mora zavarovalec katero koli plačilo, razen tekočih premij in načrtovanih plačil, opraviti na podlagi zavarovalne pogodbe po njeni sklenitvi, zavarovalnica ravna smiselno v skladu z devetim odstavkom 545. člena tega zakona.«.

88. člen

Naslov 528. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(pravila zavarovalnic glede upoštevanja spola kot osebne okoliščine)«.

Prvi odstavek se črta.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane edini odstavek, se črta oznaka »(2)«.

89. člen

Za 528. členom se doda nov pododdelek 12.2.2. Dodatne zahteve v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti in novi 528.a do 528.d členi ter nov pododdelek 12.2.3. Zavarovanje stroškov postopka in novi 528.e do 528.i člena, ki se glasijo:

»12.2.2. Dodatne zahteve v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti

528.a člen

(področje uporabe dodatnih zahtev)

(1) Pododdelek 12.2.2. določa dodatne zahteve za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov k zahtevam iz 524., 527.a, 545., 546. in 551. člena tega zakona, kadar distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov izvaja:

- zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, banka iz devetega odstavka 558. člena tega zakona ali
- zavarovalnica.

(2) Zavarovalni naložbeni produkti so za potrebe določb tega zakona, povezanih z distribucijo zavarovanj, zavarovanja iz 21. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen zavarovalnih pogodb, pri katerih se zavarovalna vsota izplača šele ob smrti ali v primeru nezmožnosti zaradi poškodbe, bolezni ali invalidnosti.

528.b člen

(preprečevanje nasprotja interesov)

Brez poseganja v prvi in drugi odstavek 524. ter prvi odstavek 527.a člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki distribuira zavarovalne naložbene produkte, sprejme in izvaja učinkovito organizacijsko in upravno ureditev, ki omogoča sprejem vseh potrebnih ukrepov, s katerimi prepreči, da bi nasprotje interesov iz 528.c člena tega zakona škodilo interesom njenih zavarovalcev in potencialnih zavarovalcev, in ki je sorazmerna glede na opravljene aktivnosti, prodane zavarovalne naložbene produkte in vrsto distributerja zavarovalnih naložbenih produktov.

528.c člen

(nasprotja interesov)

(1) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba sprejmejo ustrezne ukrepe za ugotavljanje medsebojnih nasprotij interesov, vključno med njihovimi vodilnimi in zaposlenimi ali katero koli osebo, ki je posredno ali neposredno povezana z njimi prek nadzora, in njihovimi strankami, ali med strankami, ki nastanejo med distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov.

(2) Kadar organizacijski ali administrativni ukrepi, ki jih v skladu s prejšnjim členom sprejme zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba za obvladovanje nasprotja interesov, ne zadoščajo za razumno

zagotovitev, da bo tveganje za škodovanje interesom potencialnih zavarovalcev preprečena, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zavarovalnica potencialnemu zavarovalcu pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe nedvoumno in pravočasno razkrije splošne značilnosti ali vire nasprotja interesov.

(3) Ne glede na štirinajsti odstavek 545. člena tega zakona je razkritje iz prejšnjega odstavka podano na trajnem nosilcu podatkov in vsebuje dovolj podrobnosti, pri čemer so upoštevane značilnosti zavarovalnice in potencialnega zavarovalca, da lahko slednji sprejme informirano odločitev glede distribucije zavarovalnih naložbenih produktov, v okviru katere je prišlo do nasprotja interesov.

528.č člen

(informacije, ki se zagotovijo zavarovalcem ali potencialnim zavarovalcem)

(1) Brez poseganja v 545. in 551. člen tega zakona se ustrezne informacije zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu zagotovijo pravočasno pred sklenitvijo pogodbe ob upoštevanju distribucije zavarovalnih naložbenih produktov in vseh stroškov ter povezanih dajatev. Te informacije vključujejo najmanj naslednje:

1. ob svetovanju: ali bo zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu redno zagotavljala oceno primernosti zavarovalnih naložbenih produktov, ki se priporočijo temu zavarovalcu, iz člena 528.d tega zakona;

2. glede informacij o zavarovalnih naložbenih produktih in predlaganih investicijskih strategijah: ustrezne smernice in opozorila v zvezi z naložbenimi življenjskimi zavarovanji, glede tveganj, povezanih z zavarovalnimi naložbenimi produkti ali v zvezi s posameznimi predlaganimi naložbenimi strategijami, ki se podajo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in o zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) in v skladu z drugimi zavezujočimi predpisi;

3. glede informacij o vseh stroških in povezanih dajatah, ki jih je treba razkriti: informacije o stroških in povezanih dajatah, ki se podajo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in o zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) in v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2017/653 z dne 8. marca 2017 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in o zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) z določitvijo regulativnih tehničnih standardov glede prikaza, vsebine, pregleda in revizije dokumentov s ključnimi informacijami ter pogojev za izpolnitev zahteve za zagotavljanje takih dokumentov, ter informacije o tem, kako zavarovalec plača za naložbeno življenjsko zavarovanje, in o morebitnih plačilih tretjih oseb.

(2) Informacije iz 3. točke prejšnjega odstavka se, kadar je to potrebno, zavarovalcu zagotovijo redno vsaj vsako leto v času trajanja naložbenega življenjskega zavarovanja.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo v razumljivi obliki na način, ki zavarovalcem ali potencialnim zavarovalcem omogoča, da razumejo značilnosti in tveganja ponujenega zavarovalnega naložbenega produkta ter da se posledično odločajo o naložbi na podlagi informacij. Te informacije se lahko zagotovijo v standardizirani obliki.

(4) Brez poseganja v 8. in 9. točko drugega odstavka in deveti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba izpolnjuje obveznosti iz 521. do 528.c člena tega zakona, kadar

katerikoli osebi, razen zavarovalcu ali osebi, ki deluje v njegovem imenu, plača ali od nje prejme honorar ali provizijo ali ji zagotovi ali od nje prejme nedenarno korist v zvezi z zagotavljanjem zavarovalnega naložbenega produkta ali izvajanjem pomožne storitve, razen kadar plačilo ali zagotovitev koristi:

- nima škodljivega vpliva na kakovost zadevne storitve za zavarovalca in
- ne vpliva na izpolnjevanje dolžnosti zavarovalnice, zavarovalnega zastopnika, zavarovalnega posrednika, zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe, da deluje pošteno, pravično in strokovno v skladu z najboljšimi interesi zavarovalca.

528.d člen

(ocena primernosti in ustreznosti ter poročanje zavarovalcem in potencialnim zavarovalcem)

(1) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu od zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pridobi tudi potrebne informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami s področja naložb, povezanih s specifično vrsto zavarovalnega produkta ali storitve, ter v zvezi s finančnim položajem te osebe, kar vključuje njeno zmožnost kritja izgub ter naložbene cilje te osebe, vključno z njeno stopnjo dovoljenega tveganja, da lahko zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu priporoči zavarovalne naložbene produkte, ki so zanj primerni in so predvsem v skladu z dovoljenim tveganjem te osebe in njeno zmožnostjo za kritje izgub.

(2) Pri investicijskem svetovanju zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki priporoča paket ali skupni dogovor v skladu s četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona, zagotovi, da je paket ali skupni dogovor primeren.

(3) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba pri distribuciji zavarovalnih produktov, ki niso produkti iz prvega in drugega odstavka tega člena, v zvezi s prodajo brez svetovanja zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pozove, da zagotovi informacije glede svojega znanja in izkušenj s področja naložb, povezanih z vrsto zavarovalnega produkta ali storitve, da zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi omogoči, da oceni, ali je predvidena storitev ali zavarovalni produkt primeren za zavarovalca ali potencialnega zavarovalca. Kadar se predvidi paket ali skupni dogovor v skladu s četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona, se pri oceni upošteva, ali je paket ali skupni dogovor primeren.

(4) Če zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba na podlagi informacij, prejetih v skladu s prejšnjim odstavkom, meni, da zavarovalni produkt ni primeren za zavarovalca ali potencialnega zavarovalca, zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalca ali potencialnega zavarovalca na to opozori. To opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki.

(5) Kadar zavarovalci ali potencialni zavarovalci ne zagotovijo informacij iz tretjega odstavka tega člena ali kadar zagotovijo nezadostne informacije v zvezi s svojim znanjem in izkušnjami, jih zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba opozori, da ne more ugotoviti, ali je predvideni zavarovalni produkt zanje primeren. To opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki.

(6) Brez poseganja v deseti, enajsti in dvanajsti odstavek 545. člena tega zakona v primerih, ko ni svetovanja v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti, ni treba pridobiti informacij niti opraviti ocene in podati opozorila iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. distribucija se nanaša na enega od naslednjih zavarovalnih naložbenih produktov:

- pogodba, pri kateri gre samo za izpostavljenost naložbenemu tveganju v zvezi s finančnimi instrumenti, ki se v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, štejejo za nezapletene in v zvezi z enotami investicijskih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ter posebnih investicijskih skladov po zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade, katerih struktura ni takšna, da bi bila tveganja za zavarovalca težko razumljiva, ali
- drugo nezapleteno zavarovalno naložbo;

2. distribucija zavarovalnega naložbenega produkta poteka na pobudo zavarovalca ali potencialnega zavarovalca;

3. zavarovalec ali potencialni zavarovalec je jasno obveščen, da pri distribuciji zavarovalnega naložbenega produkta zavarovalnici, zavarovalnemu zastopniku, zavarovalnemu posredniku, zavarovalno zastopniški družbi ali zavarovalno posredniški družbi ni treba oceniti primernosti ponujenega ali zagotovljenega zavarovalnega naložbenega produkta in da zavarovalec ali potencialni zavarovalec ni deležen ustrezne zaščite v zvezi s pravili o poslovanju. Tako opozorilo se lahko zagotovi v standardizirani obliki;

4. zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba spoštuje zahteve iz 528.b in 528.c člena tega zakona.

(7) Vse zavarovalnice, zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, vključno s tistimi, ki poslujejo v okviru svobode opravljanja storitev ali svobode ustanavljanja, pri sklepanju zavarovalnih pogodb z zavarovalci, ki imajo običajno bivališče ali so ustanovljeni v državi članici, ki ne uporablja odstopanja iz prejšnjega odstavka, upoštevajo predpise v tej državi članici.

(8) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba vzpostavi evidenco dokumentov, sklenjenih med njo in zavarovalcem, v katerih so določene pravice in obveznosti podpisnikov ter drugi pogoji, pod katerimi zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba zagotavlja svoje storitve zavarovalcu. Pravice in obveznosti strank pogodbe so lahko vključene s sklici na druge dokumente ali pravna besedila.

(9) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba zavarovalcu na trajnem nosilcu podatkov zagotovi primerna poročila o storitvah, ki jih zagotavlja. Ta poročila vključujejo redna sporočila zavarovalcu, ob upoštevanju vrste in zapletenosti posameznih zavarovalnih naložbenih produktov in lastnosti storitev, ki se zagotavljajo zavarovalcu, ter, kadar je to ustrezno, vključujejo stroške v zvezi s transakcijami in storitvami, izvedenimi v imenu zavarovalca.

(10) Zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu zavarovalcu pred sklenitvijo pogodbe na trajnem nosilcu podatkov zagotovi izjavo o ustreznosti, v kateri navede podrobnosti svetovanja in kako ta nasvet ustreza željam, ciljem in drugim značilnostim zavarovalca. Pri tem veljajo pogoji iz štirinajstega do sedemnajstega odstavka 545. člena tega zakona.

(11) Kadar se pogodba sklene s sredstvi komuniciranja na daljavo, kar onemogoča predhodno predložitev izjave o ustreznosti, lahko zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba izjavo o ustreznosti posreduje na trajnem

nosilcu podatkov takoj, ko se zavarovalec zaveže s pogodbo, pod pogojem, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- zavarovalec soglaša, da bo izjavo o ustreznosti prejel brez nepotrebnega odlašanja po sklenitvi pogodbe, in
- zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba je zavarovalcu dala možnost odložitve sklenitve pogodbe, da bi ta pred tem prejel izjavo o ustreznosti.

(12) Kadar zavarovalnica, zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba obvesti zavarovalca, da bo izvedla redno ocenjevanje ustreznosti, redno poročilo vsebuje posodobljeno oceno o primernosti zavarovalnega naložbenega produkta glede na želje, cilje in druge značilnosti zavarovalca.

12.2.3. Zavarovanje stroškov postopka

528.e člen **(zavarovanje stroškov postopka)**

(1) Členi od 528.f do 528.i se uporabljajo za zavarovanje stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, v okviru katerega se zavarovalnica proti plačilu premije zaveže, da bo krila stroške postopkov in nudila druge storitve, ki so neposredno povezane z zavarovalnim kritjem, in sicer zlasti z namenom:

1. zagotovitve nadomestila za izgubo, materialno škodo ali telesno poškodbo, ki jo utрпи zavarovanec, in sicer bodisi z zunaj sodno poravnavo bodisi v civilnem ali kazenskem postopku;
2. obrambe ali zastopanja zavarovanca v civilnih, kazenskih, upravnih ali drugih postopkih oziroma v zvezi s katerokoli terjatvijo zoper zavarovanca.

(2) Členi od 528.f do 528.i se ne uporabljajo za:

1. zavarovanje stroškov postopka, če se takšno zavarovanje nanaša na spore ali nevarnosti, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil ali so z njo povezane;
2. dejavnost, ki jo zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja civilne odgovornosti, opravlja za namen obrambe ali zastopanja zavarovanca v sodnem ali upravnem postopku, če se takšna dejavnost hkrati opravlja v lastnem interesu te zavarovalnice v skladu s takšnim zavarovanjem;
3. dejavnost zavarovanja stroškov postopka, ki jo opravlja zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja pomoči, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- dejavnost se opravlja v državi članici, ki ni država, v kateri je običajno prebivališče zavarovanca;
- dejavnost predstavlja del pogodbe, ki krije le pomoč, zagotovljeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so odsotni z doma ali običajnega prebivališča.

(3) Za namene 3. točke prejšnjega odstavka je v pogodbi jasno navedeno, da je kritje stroškov postopka omejeno na okoliščine iz navedene točke in da je dodatno zavarovanje k pomoči.

528.f člen **(ločene pogodbe)**

Kritje stroškov postopka je predmet pogodbe, ki je ločena od pogodbe, sestavljene za druge zavarovalne vrste, ali pa se obravnava v ločenem delu zavarovalne police, v katerem se opredelita kritje stroškov postopka in znesek ustrezne premije.

528.g člen (upravljanje zahtevkov)

(1) Zavarovalnice po lastni izbiri sprejmejo vsaj eno od metod upravljanja zahtevkov, določenih v drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena. Ne glede na to, katero od navedenih metod zavarovalnica sprejme, se šteje, da so interesi zavarovalcev enakovredno zavarovani.

(2) Zavarovalnice zagotovijo, da nihče od zaposlenih, ki se ukvarja z upravljanjem zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali pravnim svetovanjem v zvezi z njim, hkrati ne opravlja enakih ali podobnih nalog v drugi zavarovalnici, ki je finančno, poslovno ali poslovodno povezana s prvo zavarovalnico in ki opravlja zavarovalne posle v eni ali več drugih zavarovalnih vrst iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj.

(3) Zavarovalnica upravljanje zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali pravnim svetovanjem poveri drugi pravni osebi. Ta oseba je navedena v ločeni pogodbi ali ločenem delu zavarovalne police iz 528.f člena tega zakona. Če je ta oseba povezana z zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle v eni ali več drugih zavarovalnih vrst iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj, zaposleni v tej osebi ki se ukvarjajo z upravljanjem zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali pravnim svetovanjem v zvezi z njim, ne smejo hkrati opravljati enakih ali podobnih nalog v drugi zavarovalnici.

(4) V pogodbi mora biti določeno, da lahko zavarovanec po lastni izbiri poveri pooblastilo odvetniku oziroma katerikoli drugi ustrezno usposobljeni osebi glede na postopkovna pravila, ki določajo, kdo je lahko pooblaščenec v sodnih in upravnih postopkih, od tedaj, ko ima zavarovanec zahtevek v skladu s pogodbo.

528.h člen (prosta izbira odvetnika)

Vsaka pogodba o zavarovanju stroškov postopka izrecno določa:

- da ima zavarovanec pravico do izbire odvetnika ali druge osebe, če je potreben odvetnik oziroma druga ustrezno usposobljena oseba glede na postopkovna pravila, ki določajo, kdo je lahko pooblaščenec, ki lahko zastopa interese zavarovanca v sodnem ali upravnem postopku;
- da imajo zavarovanci v primeru navzkrižja njihovih interesov pravico do izbire odvetnika ali druge ustrezno usposobljene osebe glede na postopkovna pravila, ki določajo, kdo je lahko pooblaščenec v sodnem ali upravnem postopku.

528.i člen (navzkrižje interesov)

Ob navzkrižju interesov ali nesoglasju glede reševanja spora zavarovalnica obvesti zavarovanca o pravici iz 528.h člena tega zakona in o možnosti uveljavljanja postopka iz drugega odstavka 579. člena tega zakona.«.

90. člen

V drugem odstavku 537. člena se na koncu 3. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. če iz podatkov, ki jih ima na voljo Agencija za zavarovalni nadzor, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih zavarovalni ali pozavarovalni pool opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil ali opustil, ogroženo poslovanje zavarovalnega ali pozavarovalnega poola v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.«.

91. člen

V 540. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic, če iz podatkov, ki jih ima na voljo izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih namenska družba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo obvladovanje prevzetih tveganj zavarovalnic ali ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem namenske družbe.«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

92. člen

Naslov 15. poglavja: »ZAVAROVALNI ZASTOPNIKI IN POSREDNIKI« se spremeni tako, da se glasi: »OPRAVLJANJE DISTRIBUCIJE ZAVAROVALNIH PRODUKTOV«.

Naslov oddelka »15.1. Zavarovalni zastopniki« se črta.

93. člen

543. člen se spremeni tako, da se glasi:

»543. člen (obseg uporabe 15. poglavja)

(1) To poglavje se uporablja za pravne in fizične osebe, ki opravljajo ali bodo začele opravljati distribucijo zavarovalnih produktov.

(2) To poglavje se ne uporablja za distribucijo zavarovalnih produktov, ki so sklenjeni ali bodo sklenjeni v zvezi z nevarnostjo in obveznostmi na območjih zunaj Evropske unije.«.

94. člen

Za 543. členom se dodajo nov 543.a člen, oddelek 15.1. Zavarovalni zastopniki in 543.b člen, ki se glasijo:

»543.a člen (opravljanje distribucije zavarovalnih produktov)

Distribucijo zavarovalnih produktov lahko v Republiki Sloveniji opravljajo samo distributerji zavarovalnih produktov iz 7.f, 573. in 576. člena tega zakona.

15.1. Zavarovalni zastopniki

543.b člen (zavarovalni zastopnik)

(1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja, ki jih opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali drugega odplačnega razmerja. Posli zavarovalnega zastopanja so zlasti:

1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,
2. aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, zlasti pri reševanju zahtevkov do zavarovalnice.

(2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo ali podaljšanje te pogodbe in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.«.

95. člen

Besedilo 544. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalno zastopniška družba je pravna oseba, ki proti plačilu opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za dejavnost zavarovalnega zastopanja se štejejo zlasti naslednje storitve:

1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,
2. aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, zlasti pri reševanju zahtevkov do zavarovalnice.

(3) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(4) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno zastopniška družba oziroma zavarovalno zastopanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.«.

96. člen

545. člen se spremeni tako, da se glasi:

»545. člen (obveznosti zavarovalnega zastopnika)

(1) Določbe prvega do osmega odstavka 521. in 528.č člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.

(2) Pred predstavitvijo vsebine zavarovanja in sklenitvijo zavarovalne pogodbe ter, če je potrebno, tudi pri poznejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe, zavarovalni zastopnik zavarovalcu izroči tudi pisno obvestilo o:

1. svojem osebnem imenu,
2. številki in datumu odločbe o izdaji dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in registru, v katerem je mogoče preveriti izdajo dovoljenja,

3. tem, če zagotavlja svetovanje glede zavarovalnega produkta, ki ga prodaja,

4. firmi in naslovu zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj oziroma banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona, s katero oziroma katerim ima zavarovalni zastopnik sklenjeno pogodbo, na podlagi katere opravlja posle zavarovalnega zastopanja,

5. tem, za katere zavarovalnice deluje, z navedbo firme in poslovnega naslova vsake zavarovalnice,

6. tem, da ima sam oziroma zavarovalno zastopniška družba oziroma zastopnik dopolnilnih zavarovanj oziroma banka iz devetega odstavka 558. člena tega zakona, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju, neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,

7. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposredni ali posredni delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe oziroma zastopnika dopolnilnih zavarovanj oziroma banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,

8. vrsti prejetega plačila za distribucijo v zvezi z zavarovalno pogodbo, še posebej o tem, če v zvezi z zavarovalno pogodbo:

- deluje na podlagi honorarja, ki ga neposredno plača zavarovalec;
- deluje na podlagi kakršnekoli provizije, ki je že zajeta v zavarovalni premiji;
- deluje na podlagi kakršnegakoli drugega plačila, vključno s katero koli ekonomsko koristjo, ki se ponudi ali plača v zvezi z zavarovalno pogodbo;
- prejme plačilo, ki je kombinacija plačil iz prejšnjih alinej,

9. izvensodnem postopku reševanja sporov iz drugega odstavka 579. člena tega zakona.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalcu izroči tudi pisno obvestilo o tem, če:

1. zavarovalcu svetuje glede sklenitve pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena, oziroma
2. ga veže pogodbeni obveznost za distribucijo zavarovalnih produktov izključno z eno zavarovalnico ali več zavarovalnicami, v tem primeru zavarovalca obvesti tudi o imenih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma
3. ga ne veže pogodbeni obveznost za distribucijo zavarovalnih produktov izključno z eno zavarovalnico ali več zavarovalnicami in ne svetuje glede sklenitve pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru zavarovalca obvesti tudi o imenih zavarovalnic, ki jih zastopa.

(4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu svetuje glede sklenitve zavarovalne pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, takšen nasvet oblikuje na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na trgu, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s strokovnimi merili, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Ne glede na obveznosti glede obveščanj iz 522. člena tega zakona, oziroma poleg njih, ne glede na to, ali je zagotovil svetovanje, in ne glede na to, ali je zavarovalni produkt del paketa iz četrtega do osmega odstavka 522. člena tega zakona, zavarovalni zastopnik pred sklenitvijo pogodbe zavarovalcu zagotovi informacije o zavarovalnem produktu na razumljiv način tako, da mu omogoči sprejetje informirane odločitve, pri čemer upošteva kompleksnost zavarovalnega produkta in vrsto zavarovalca.

(6) Pri zavarovalnih pogodbah iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj se informacije iz prejšnjega odstavka zagotovijo v obliki standardiziranega dokumenta v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov (v nadaljnjem besedilu: dokument z informacijami o zavarovalnem produktu), ki ga sestavi zavarovalnica in za katerega velja, da:

1. je kratek in vsebinsko celovit dokument;
2. je pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
3. ni manj razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno-beli obliki, če je izvirnik barven;
4. je napisan v uradnih jezikih ali enem od uradnih jezikov, ki se uporabljajo v delu države članice, kjer se zavarovalni produkt ponuja, ali, če se tako dogovorita zavarovalec in distributer zavarovalnih produktov, v drugem jeziku;
5. je resničen in ni zavajajoč;
6. vsebuje naslov »Dokument z informacijami o zavarovalnem produktu« na vrhu prve strani;
7. vključuje izjavo, da je namen dokumenta zagotoviti povzetek informacij o zavarovanju, da ni prilagojen individualnim potrebam in zahtevam zavarovalca in da so popolne predpogodbene in pogodbene informacije o zavarovanju v drugih dokumentih.

(7) Dokument z informacijami o zavarovalnem produktu vsebuje naslednje informacije:

1. informacije o vrsti zavarovanja;
2. povzetek zavarovalnega kritja, vključno z glavnimi zavarovanimi tveganji, zavarovalne vsote in po potrebi geografski obseg in povzetek izključenih tveganj;
3. način plačila premij in trajanje plačil;
4. glavne izjeme, ko ni mogoče podati zahtevka;
5. obveznosti ob začetku pogodbe;
6. obveznosti med trajanjem pogodbe;
7. obveznosti v primeru vložitve zahtevka;
8. čas trajanja pogodbe, vključno z datumi začetka in konca veljavnosti pogodbe;
9. pogoje za odstop od pogodbe.

(8) V primeru iz prve alineje 8. točke drugega odstavka tega člena zavarovalni zastopnik obvesti zavarovalca o višini honorarja ali, kadar to ni mogoče, o metodi za izračun honorarja.

(9) Če zavarovalca po sklenitvi zavarovalne pogodbe zavezuje kakšno plačilo poleg tekočih premij in načrtovanih plačil, zavarovalni zastopnik za vsako tovrstno plačilo razkrije podatke iz drugega, tretjega in osmega odstavka tega člena.

(10) Kadar se pred sklenitvijo zavarovalnega produkta zagotovi svetovanje, da zavarovalni zastopnik zavarovalcu tudi osebno priporočilo, ki pojasnjuje, zakaj je posamezen zavarovalni produkt najustreznejši glede na zahteve in potrebe zavarovalca oziroma potencialnega zavarovalca.

(11) Zavarovalni zastopnik pred sklenitvijo pogodbe na podlagi informacij, pridobljenih od zavarovalca, opredeli njegove zahteve in potrebe.

(12) Podrobnosti iz desetega in enajstega odstavka tega člena se oblikujejo glede na zapletenost predlaganega zavarovalnega produkta in vrsto zavarovalca.

(13) Vsaka zavarovalna pogodba, ki jo predlaga zavarovalni zastopnik, mora biti v skladu z zahtevami in potrebami zavarovalca.

(14) Vse informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena se zavarovalcu sporočijo:

1. v papirni obliki;
2. na jasen in natančen način, ki ga zavarovalec razume;
3. v uradnem jeziku države članice, v kateri zavarovalna pogodba krije tveganja, ali države članice, v kateri je nastala obveznost, ali v drugem jeziku, o katerem se zavarovalec in zavarovalni zastopnik dogovorita, in

4. brezplačno.

(15) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka se lahko informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zavarovalcu zagotovijo na enem od naslednjih medijev:

- trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, kadar so izpolnjeni pogoji iz sedemnajstega odstavka tega člena, ali
- spletnem mestu, kadar so izpolnjeni pogoji iz osemnajstega odstavka tega člena.

(16) Kadar se zavarovalcu informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zagotovijo z uporabo trajnega nosilca podatkov, ki ni papir, ali prek spletnega mesta, se zavarovalcu na njegovo zahtevo brezplačno zagotovi izpis informacij na papirju.

(17) Informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena se lahko zagotovijo z uporabo trajnega nosilca podatkov, ki ni papir, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- uporaba trajnega nosilca podatkov je primerna pri poslih med zavarovalnim zastopnikom in zavarovalcem in
- zavarovalec je lahko izbral med informacijami na papirju in trajnem nosilcu podatkov ter je izbral slednjega.

(18) Informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena se lahko zagotovijo prek spletnega mesta, če se naslovijo osebno na zavarovalca ali če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- zagotavljanje teh informacij prek spletnega mesta je primerno pri poslih med zavarovalnim zastopnikom in zavarovalcem;
- zavarovalec je privolil v zagotovitev teh informacij prek spletnega mesta;
- zavarovalec je bil po elektronski poti obveščen o naslovu spletnega mesta in o tem, kje na spletnem mestu so dostopne te informacije;
- zagotovljeno je, da te informacije ostanejo dostopne na spletnem mestu tako dolgo, kot jih lahko zavarovalec razumno potrebuje.

(19) Za namene iz sedemnajstega in osemnajstega odstavka tega člena se zagotavljanje informacij na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, ali preko spletnega mesta šteje za primerno pri poslih, sklenjenih med zavarovalnim zastopnikom in zavarovalcem, če obstaja dokaz, da ima zavarovalec reden dostop do interneta. Za tak dokaz se šteje elektronski poštni naslov zavarovalca za namene tega posla.

(20) Pri telefonski prodaji se informacije, ki jih zavarovalni zastopnik pošlje zavarovalcu pred sklenitvijo pogodbe, vključno z dokumentom z informacijami o zavarovalnem produktu, zagotovijo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov. Če je zavarovalec izbral, da bo predhodne informacije pridobil na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, zavarovalni zastopnik v skladu s štirinajstim in petnajstim odstavkom tega člena zavarovalcu zagotovi informacije takoj po sklenitvi zavarovalne pogodbe.

(21) Informacij iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena zavarovalnemu zastopniku ni treba podati, če gre za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.

(22) Kadar zavarovalni zastopnik podaja predstavitev vsebine zavarovanja oziroma sklepa zavarovanje v elektronski obliki, lahko tudi informacije iz prvega do dvanajstega odstavka tega člena poda v elektronski obliki. «.

97. člen

Besedilo 546. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica je odgovorna za dejanja zavarovalnega zastopnika, zavarovalno zastopniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj in banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona v skladu z določili zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

(2) Premije in druga plačila v zvezi z zavarovalno pogodbo, štejejo za plačana zavarovalnici, ko so plačana zavarovalnemu zastopniku, zavarovalno zastopniški družbi, zastopniku dopolnilnih zavarovanj oziroma banki iz devetega odstavka 558. člena tega zakona. Odškodnine, zavarovalnine in drugi zneski, namenjeni zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu, ki jih zavarovalnica plača tej osebi po zavarovalnemu zastopniku, zavarovalno zastopniški družbi, zastopniku dopolnilnih zavarovanj ali banki iz devetega odstavka 558. člena tega zakona, štejejo za plačane šele, ko jih zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec prejme od zavarovalnega zastopnika, zavarovalno zastopniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona.«.

98. člen

Besedilo 548. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.

(2) Za posle zavarovalnega posredovanja se šteje posredovanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb ene zavarovalnice ali več zavarovalnic, ki ga proti plačilu začne opravljati ali opravlja zavarovalni posrednik, in sicer tako, da si prizadeva navezati stik zavarovalca z zavarovalnico, da bi z njo sklenil zavarovalno pogodbo. Posli zavarovalnega posredovanja zajemajo zlasti aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe in pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.«.

99. člen

Prvi in drugi odstavek 549. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Zavarovalno posredniška družba je pravna oseba, ki proti plačilu opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za zavarovalno posredniško družbo se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek prejšnjega člena.«.

100. člen

Četrty odstavek 551. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zavarovalni posrednik ima zavarovano poklicno odgovornost za celotno ozemlje EU za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu, razen če je to zavarovanje že zagotovila pravna oseba, v imenu katere zavarovalni posrednik deluje, ali s strani katere je zavarovalni posrednik pooblaščen, ali je ta pravna oseba prevzela polno odgovornost za njegovo delovanje.«.

101. člen

Drugi odstavek 552. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kadar zavarovalni posrednik ali zavarovalno posredniška družba deluje po naročilu zavarovalnice, se na zavarovalni polici označi, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena s posredovanjem zavarovalnega posrednika. V tem primeru se na zavarovalni polici navedeta osebno ime oziroma firma zavarovalnega posrednika ali zavarovalno posredniške družbe in način prejetega plačila, ki ga je zavarovalni posrednik ali zavarovalno posredniška družba upravičena zahtevati od zavarovalnice za posredovanje pri sklenitvi zavarovalne pogodbe.«

102. člen

V 557. členu se beseda »določba« nadomesti z besedilom »drugi odstavek«.

103. člen

Naslov oddelka 15.3. »Pogoji za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja« se spremeni tako, da se glasi: »Pogoji za opravljanje dejavnosti in poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja«.

104. člen

Besedilo 558. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja samo zavarovalno zastopniška ali posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Za opravljanje dejavnosti po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega, četrtega, sedmega ali devetega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi zastopniki dopolnilnih zavarovanj, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(4) Zastopnik dopolnilnih zavarovanj je vsaka pravna oseba ali posameznik, razen kreditne institucije in investicijskega podjetja, kot sta opredeljena v 1. in 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, ki začne proti plačilu opravljati ali opravlja distribucijo zavarovalnih produktov kot dopolnilno dejavnost, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. glavna poklicna dejavnost te osebe ni distribucija zavarovalnih produktov;
2. oseba samo lastnim strankam distribuira določene zavarovalne produkte, ki dopolnjujejo blago ali storitev, s katero ta oseba ustvarja na trgu prihodke v okviru opravljanja svoje dovoljene dejavnosti.

(5) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na zastopnike dopolnilnih zavarovanj in se sklicujejo na družbo, se smiselno uporabljajo za zastopnike dopolnilnih zavarovanj, ki niso ustanovljeni kot gospodarska družba.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz petega odstavka tega člena, ki opravlja distribucijo zavarovalnih produktov, kadar so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. zavarovanje je dopolnitev ali je v povezavi z izdelkom ali storitvijo, ki jo zastopnik dopolnilnih zavarovanj zagotavlja, in krije:

- nevarnost okvare, izgube ali poškodovanja izdelkov ali stvari ali neuporabe storitve, ki jo posreduje, ali
- nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo vplačano pri tem ponudniku, in

2. sorazmerni znesek letne premije zavarovanja ni višji od 600 eurov,

3. ne glede na prejšnjo točko znesek premije, plačan na osebo, ne presega 200 eurov kadar je zavarovanje sklenjeno za tri mesece ali manj.

(7) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba, ki opravlja dejavnost distribucije prek zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz predhodnega odstavka, zagotovi, da:

1. ima potencialni zavarovalec pred sklenitvijo pogodbe na voljo informacije o njeni identiteti in naslovu ter postopkih iz 579. člena tega zakona, ki zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem iz zavarovalne pogodbe omogočajo vlaganje pritožb;

2. so vzpostavljene ustrezne in sorazmerne ureditve za skladnost s prvim in drugim odstavkom 524. člena, prvim odstavkom 527.a člena in četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona ter da so pred predložitvijo pogodbe upoštevane zahteve in potrebe stranke;

3. se pred sklenitvijo pogodbe stranki zagotovi dokument z informacijami o zavarovalnem produktu iz sedmega odstavka 545. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor mnenje iz prejšnjega odstavka poda v roku 45 dni od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano in da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(10) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja iz devetega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva izdaje dovoljenja.

(11) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o odvzemu oziroma prenehanju veljavnosti dovoljenja iz devetega odstavka tega člena v 15 dneh od izdaje odločbe.«.

105. člen

V 560. členu se besedilo »četrtega ali petega« nadomesti z besedilom »četrtega, sedmega ali devetega«.

106. člen

Besedilo 561. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi, zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona ali banki iz devetega odstavka 558. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik je oseba, ki pod nadzorom in ob navzočnosti mentorja, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, išče potencialne zavarovalce in sodeluje pri predstavitvi mentorja zavarovanj potencialnim zavarovalcem, pri čemer sme sam predstavljati zgolj osnovne značilnosti zavarovanja, kot so predmet zavarovanja, zavarovane nevarnosti, zavarovalna kritja, izključitve zavarovalnega kritja in zavarovalne vsote. Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik ne sme sklepati zavarovanj ali podajati drugih izjav v imenu ali za račun zavarovalnice, zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena ali banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika se vštevja v dokazovanje pogoja trimesečnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Posamezni mentor iz prvega stavka tega odstavka je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom. Mentor iz prvega stavka tega odstavka je odgovoren za pravilnost in resničnost podanih izjav pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika, ki so podane potencialnemu zavarovalcu.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja,
2. ima najmanj trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico, zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj iz četrtega odstavka 558. člena ali banko iz devetega odstavka 558. člena tega zakona,
3. obvlada slovenski jezik,
4. da v zadnjih petih letih ni bila pravnomočno in nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev,
5. da nad njo ni bil začel postopek osebne stečaja,
6. ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja pred manj kot petimi leti iz kateregakoli razloga iz 1. do 11. točke osmega odstavka tega člena.

(4) Če je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da je izpolnila pogoja iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka po datumu odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tudi, če iz podatkov, ki jih ima na voljo, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja ali zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v skladu z določbami tega zakona ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad opravljanjem poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(6) Zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki se stalno poklicno usposabljaajo tako, da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zavarovalniškemu trgu.

(7) Zavarovalni posrednik zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 551. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pooblašeni osebi ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopke pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
4. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik krši določbo drugega odstavka tega člena glede največjega dovoljenega števila pomožnih zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov pod mentorstvom;
5. je bil zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pravnomočno in nepogojno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev;
6. je bil nad zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom začet postopek osebnega stečaja;
7. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz devetega do petnajstega odstavka 521., iz četrtega do osmega odstavka 522., iz prvega ali drugega odstavka 524. člena ter 527.a, 528.a, 528.b, 528.c, 528.č, 528.d ali 545. tega zakona;
8. zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 550. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 551. člena tega zakona;
9. je zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
10. zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrnim odstavkom 551. člena tega zakona;
11. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik kot mentor dopušča pomožnemu zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalnemu posredniku, da krši drugi odstavek tega člena;
12. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznost iz šestega odstavka tega člena.

(9) Za ponavljajočo se kršitev iz 7., 8. in 12. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik ali posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(10) Z odločbo o pogojnem odvzemu dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če zavarovalni zastopnik ali posrednik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih dejanj, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje. V primeru kršitev iz 5., 7., 8. in 9. točke osmega odstavka tega člena pogojni odvzem dovoljenja ni mogoč.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju stori novo dejanje, zaradi katerega je mogoče odvzeti dovoljenje.

(12) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in združenje

zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, Slovensko zavarovalno združenje ali združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju obvesti tudi delodajalca ali drugega pogodbenika, če izve, da oseba, kateri je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na podlagi drugega pravnega razmerja.

(13) Če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik prejel redno ali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe na podlagi drugega pravnega razmerja zaradi kršitev obveznosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, delodajalec o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor ter nadzorni organ države gostiteljice.«.

107. člen

562. člen se spremeni tako, da se glasi:

»562. člen

(register zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor skladno s šestim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor skladno s petim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi eno samo informacijsko točko, ki omogoča hiter in enostaven dostop do teh registrov, ki so v elektronski obliki, in jih redno posodablja.

(2) Zavarovalnica skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica v okviru vodenja registra navede tudi osebno ime člana njene uprave, ki je odgovoren za distribucijo zavarovalnih produktov.

(3) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zastopnik dopolnilnih zavarovanj in banka iz devetega odstavka 558. člena tega zakona skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj ali banko iz devetega odstavka 558. člena tega zakona opravljajo posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Zavarovalno zastopniška družba skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb in zastopnikov dopolnilnih zavarovanj, ki na podlagi pravnega razmerja z njo opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov so javni.

(5) Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v Republiki Sloveniji pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja,

vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, številko in datum izdanega dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ter informacije o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v državi članici pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov v državi članici in o nadzornem organu v državi članici.

(6) Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank s sedežem v Republiki Sloveniji vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, številko in datum izdanega dovoljenja, osebno ime in funkcijo poslovnih oseb in prokuristov družbe, ki so odgovorni za distribucijo zavarovalnih produktov, ter navedbo držav, v katerih lahko ta družba opravlja svojo dejavnost. Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank držav članic vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj oziroma bank v državi članici in o nadzornem organu v državi članici. Pri zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in bankah držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preko podružnice, ustanovljene na območju Republike Slovenije, se vpišejo v register tudi podatki o firmi in naslovu podružnice ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico. Registri zavarovalno zastopniških družb in zavarovalno posredniških družb tretjih držav, ki lahko preko podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe, firmo in naslov podružnice, številko in datum izdanega dovoljenja ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico.

(7) Osebe iz prvega odstavka tega člena, vpisane v register, Agencijo za zavarovalni nadzor obvestijo o vsaki spremembi podatkov, ki se vpisujejo v register, v roku osmih dni od spremembe.«.

108. člen

Besedilo 563. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki in zavarovalnimi posredniki, zavarovalno zastopniškimi in zavarovalno posredniškimi družbami ter zastopniki dopolnilnih zavarovanj opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz devetega odstavka 558. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za nadzor nad zavarovalnicami.

(3) Če zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja v državi članici, krši predpise te države članice, ji oziroma mu Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s tem zakonom izreče ustrezen ukrep nadzora, o čemer obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(4) Kadar Agencijo za zavarovalni nadzor pristojni organ države gostiteljice, ki ugotovi, da zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj s sedežem v Republiki Sloveniji krši obveznosti, določene s predpisi države gostiteljice, in v skladu z drugim in tretjim odstavkom 575.a člena tega zakona ni pristojen za ukrepanje, Agencija za zavarovalni nadzor sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev, o čemer obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se smiselno uporabljata za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika v državi članici.«.

109. člen

Za 563. členom se doda nov 563.a člen, ki se glasi:

»563.a člen

(ukrepi nadzora zaradi kršitev pri poslovanju z zavarovalnimi naložbenimi produkti)

Če zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pri distribuciji zavarovalnih naložbenih produktov krši določbe 522., 524., 527. c, 545. ali 551. člena, Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. z odločbo odloči o javni objavi vrste kršitve in kršitelja, skladno z drugim odstavkom 281. člena tega zakona;
2. odredi prenehanje s kršitvijo in prepoved nadaljnje kršitve;
3. izreče odvzem dovoljenja za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
4. z odredbo začasno prepove članu poslovodstva zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe ali članu uprave zavarovalnice, v okvir katerega spada odgovornost za distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov, opravljanje te funkcije.«.

110. člen

564. člena se spremeni tako, da se glasi:

»564. člen

(predpisi Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnega znanja ter usposobljenosti, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona, ki so predpisani ob upoštevanju posebnosti dejavnosti zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja, in sicer: vsebino in obseg strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, način izvajanja preizkusa zahtevanega znanja, izvajalca preizkusa in način izvajanja tega javnega pooblastila pri izvajalcu preizkusa.

(2) Zahteve glede strokovnega znanja in usposobljenosti iz prejšnjega odstavka zajemajo najmanj:

1. za zavarovanja v okviru premoženjskega zavarovanja, uvrščena v zavarovalne vrste od 1. do 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, poznavanje:
 - a) splošnih pogojev teh zavarovanj, vključno z dodatnimi tveganji, če jih taka zavarovanja krijejo;
 - b) zakonodaje na področju distribucije zavarovalnih produktov, kot so predpisi o varstvu potrošnikov, ustrezni davčni predpisi ter predpisi o socialnem varstvu in delovnopravni predpisi;

- c) obravnavanja zahtev zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
- d) obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
- e) ocenjevanja potreb stranke;
- f) zavarovalnega trga;
- g) standardov poslovne etike in
- h) usposobljenost na finančnem področju.

2. za zavarovalne naložbene produkte poznavanje:

- a) zavarovalnih naložbenih produktov, vključno s splošnimi pogoji in neto premijami ter po potrebi zajamčenimi in nezajamčenimi prejemki;
- b) prednosti in slabosti posameznih naložbenih možnosti za zavarovalce;
- c) finančnih tveganj, ki jih nosijo zavarovalci;
- d) zavarovanj, ki krijejo življenjska tveganja, ter drugih varčevalnih produktov;
- e) organizacije in prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski sistem;
- f) zakonodaje na področju distribucije zavarovalnih produktov, kot so predpisi o varstvu potrošnikov in davčni predpisi;
- g) zavarovalnega trga in trga varčevalnih produktov;
- h) obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
- i) ocenjevanja potreb stranke;
- j) standardov poslovne etike;
- k) finančnega področja ter
- l) upravljanja navzkrižja interesov;

3. za zavarovanja v okviru življenjskega zavarovanja, uvrščena v zavarovalne vrste od 19. do 24. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen zavarovanj iz prejšnje točke poznavanje:

- a) teh zavarovanj, vključno s splošnimi pogoji, zajamčenimi prejemki in po potrebi dodatnimi tveganji;
- b) organizacije in prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski sistem in
- c) zavarovalnega pogodbenega prava, predpisov o varstvu potrošnikov in varstvu osebnih podatkov, predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter po potrebi ustreznih davčnih predpisov, predpisov o socialnem varstvu in delovnopravnih predpisov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejše:

1. pogoje za stalno poklicno usposabljanje iz šestega odstavka 561. člena tega zakona in postopke za izkazovanje ustreznosti stalnega poklicnega usposabljanja. Stalno poklicno usposabljanje iz šestega odstavka 561. člena tega zakona obsega vsaj 15 ur poklicnega usposabljanja ali izpolnjevanja zahtev glede poklicnega razvoja letno, pri čemer upošteva značilnosti prodajanih produktov, vrsto poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vlogo zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika ter aktivnosti, ki jih opravlja pri poslih zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
2. pravila o načinu vodenja registrov iz 562. člena tega zakona, o podatkih, ki se vpisujejo v te registre, o načinu javnega dostopa do teh podatkov in o podrobnejši vsebini, načinu in rokih obveščanja o spremembi podatkov, ki se vpisujejo v te registre;
3. vsebino poročil iz 571. člena tega zakona ter roke in način poročanja.«.

111. člen

Za 564. členom se doda nov 564.a člen, ki se glasi:

»564.a člen

(vložitev zahteve za izdajo dovoljenja preko spleta)

Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi spletni sistem v skladu z določbami Uredbe (EU) 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi Direktive 1999/93/ES, ki je enostavno dostopen in omogoča vložitev zahteve za izdajo dovoljenj iz 561. in 569. člena tega zakona neposredno na spletu vložnikom, ki uporabljajo kvalificirano potrdilo za elektronski podpis, ki je prevzeto v spletnem brskalniku.«.

112. člen

Drugi odstavek 565. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za zavarovalno zastopniško in zavarovano posredniško družbo se smiselno uporablja 560. člen tega zakona, kadar opravljata svojo dejavnost prek drugih zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj ali bank.«

113. člen

V 567. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: **»(dejavnost)«**.

114. člen

Za 567. členom se doda nov 567.a člen, ki se glasi:

»567.a člen (upravljanje)

(1) Poslovodstvo zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe izpolnjuje pogoje iz 4., 5. in 6. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

(2) Osebe, ki so pri zastopniku dopolnilnih zavarovanj oziroma pri banki iz devetega odstavka 558. člena tega zakona odgovorne za dejavnost zavarovalnega zastopanja, izpolnjujejo pogoje iz 4., 5. in 6. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.«.

115. člen

Besedilo 568. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zavarovalno posredniška družba ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtev ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu.«.

116. člen

569. člen se spremeni tako, da se glasi:

»569. člen (dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja)

(1) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pred vpisom ustanovitve v sodni register ali pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za

zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja so priloženi dokazi, iz katerih izhaja, da družba, za katero je zahteva za izdajo dovoljenja vložena, izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona oziroma da zastopnik dopolnilnih zavarovanj izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 558. člena in pogoj iz drugega odstavka 567.a člena tega zakona, in naslednji podatki oziroma listine:

1. akt o ustanovitvi družbe;
2. seznam oseb, ki imajo ali bodo imele ob vpisu družbe v sodni register več kot 10% delež v kapitalu družbe, z navedbo višine deležev;
3. seznam oseb, ki so tesno povezane z družbo;
4. pojasnilo, da deleži in tesne povezave iz prejšnjih dveh alinej ne bodo preprečevali izvajanja učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona, oziroma če zastopnik dopolnilnih zavarovanj izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 558. člena tega zakona in pogoj iz drugega odstavka 567.a člena tega zakona ter če deleži in tesne povezave iz prejšnjega odstavka ne bodo preprečevali izvajanja učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tudi v naslednjih primerih:

1. če je bilo družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja in od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja še ni preteklo pet let;
2. če je ustanovitelj družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje družbe, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja in od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja še ni preteklo pet let, ali oseba, ki je bila zakoniti zastopnik takšne družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, pred odvzecom dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
3. če iz podatkov, ki jih ima na voljo Agencija za zavarovalni nadzor, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih družba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storila, ogroženo poslovanje družbe v skladu z določbami tega zakona ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe;
4. če predpisi ali upravne določbe tretje države, ki se nanašajo na eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je družba tesno povezana, ali težave pri izvajanju teh predpisov ali upravnih določb preprečujejo učinkovito izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz devetega odstavka 558. člena tega zakona.«.

117. člen

570. člen se spremeni tako, da se glasi:

»570. člen

(odvzem in prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. družba v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki ne izkazujejo dejanskega stanja;
3. družba ali zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik, ki dela zanjo, huje krši 545., 547., 550., 551., 553. ali 555. člen tega zakona ali če sistematično huje krši dobre poslovne običaje pri opravljanju dejavnosti ali poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
4. družba krši 567. člen tega zakona;
5. zavarovalno posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 568. členom tega zakona;
6. družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;
7. družba pooblaščenim osebam iz prvega ali drugega odstavka 295. člena tega zakona ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopek pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
8. zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik ali fizična oseba, ki za družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ponavljajoče krši prvi odstavek 561. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, ki jo oseba ponovno stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;
9. družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor ali jo ponovno krši po tem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor za istovrstno kršitev v preteklosti z odločbo na podlagi prvega odstavka 305. člena tega zakona ugotovila, da so bile pretekle kršitve odpravljene, ali se je v skladu s 306. členom tega zakona za pretekle kršitve štelo, da so odpravljene;
10. je družbenik ali zakoniti zastopnik ali prokurist družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje družbe, ali zakoniti zastopnik družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih pred odvzemu dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tej družbi, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja tej družbi pravnomočna v zadnjih petih letih;
11. družba ponavljajoče krši 560. člen tega zakona;
12. družba ponavljajoče krši 567.a člen tega zakona.

(2) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 313. in 314. člen tega zakona.

(3) Za ponavljajočo se kršitev iz 6., 9., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena se šteje kršitev, ki jo družba znova stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(4) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati:

1. če družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če družba preneha opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja za več kot eno leto,
3. z začetkom stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije,
4. s končano redno likvidacijo,
5. z izbrisom družbe iz sodnega ali drugega ustreznega registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,
6. s prejemom izjave družbe, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, in dokazila o vpisu spremembe dejavnosti v sodni ali drug ustrezen register ali o sprejemu sklepa pristojnega organa, kadar tak vpis ni predviden.

(5) Družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku ali prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor redno preverja veljavnost dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Če nastopi razlog iz četrtega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(7) Odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko predlagata zavarovalnica ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, združenje zavarovalno zastopniških ali zavarovalno posredniških družb in Slovensko zavarovalno združenje. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam.«.

118. člen

Za 570. členom se doda nov 570.a člen, ki se glasi:

»570.a člen

(začasna prepoved opravljanja nalog upravljanja zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe)

Če zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ne posluje v skladu z devetim do šestnajstim odstavkom 521., četrtem do osmim odstavkom 522., prvim in drugim odstavkom 524. člena, 527.a, 528.a, 528.b, 528.c, 528.č, 528.d in 545. členom tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo začasno prepove članu posloводства zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, v odgovornost katerega spada distribucija zavarovalnih naložbenih produktov, opravljanje nalog člana posloводства.«.

119. člen

Besedilo 571. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj v osmih dneh obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o spremembi podatkov ali listin, predloženih na podlagi drugega odstavka 569. člena tega zakona.

(2) Zavarovalno posredniška družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča tudi o strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice.«.

120. člen

Za 571. členom se doda nov 571.a člen, ki se glasi:

»571.a člen

(varovanje osebnih podatkov)

Za zavarovalnega zastopnika, zavarovalnega posrednika, zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo in zastopnika dopolnilnih zavarovanj glede varovanja osebnih podatkov veljajo določila Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o

razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1-88) in zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.«.

121. člen

572. člen se spremeni tako, da se glasi:

»572. člen

(opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja v državi članici gostiteljici)

(1) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, za katero je pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice prek podružnice, stalnega predstavništva ali neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki namerava začeti opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v državi članici gostiteljici neposredno, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in ji sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov in številko dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
2. državo članico ali države članice, v kateri oziroma katerih namerava delovati;
3. vrsto osebe iz prvega odstavka tega člena in po potrebi ime zavarovalnice, ki jo zastopa;
4. po potrebi zavarovalne vrste.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka pošlje obvestilo pristojnemu organu države članice gostiteljice. Agencija za zavarovalni nadzor pisno obvesti osebo iz drugega odstavka tega člena, da je pristojni organ države članice gostiteljice potrdil prejem obvestila.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pošiljanje obvestila iz drugega odstavka tega člena pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega dejavnosti, ki jih namerava opravljati oseba iz drugega odstavka tega člena, obstaja dvom o ustreznosti organizacijske strukture ali finančnega položaja te osebe. Če Agencija za zavarovalni nadzor zahteve za pošiljanje obvestila ne zavrne v roku iz prejšnjega odstavka in ga v istem roku tudi ne pošlje, ima ta oseba pravico do sodnega varstva, kakor da je bila zahteva za pošiljanje obvestila zavrnjena.

(5) Oseba iz prvega odstavka tega člena lahko začne opravljati dejavnost v državi članici gostiteljici po prejemu obvestila Agencije za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka tega člena. Agencija za zavarovalni nadzor osebi iz prvega odstavka tega člena posreduje spletna naslova, kjer EIOPA objavi spletne povezave do spletnih mest pristojnih organov, kjer so objavljene informacije o predpisih o zaščiti javnih koristi in kjer Agencija za zavarovalni nadzor objavi informacije o predpisih o zaščiti javnih koristih v Republiki Sloveniji.

(6) V primeru spremembe podatkov iz drugega odstavka tega člena oseba iz prvega odstavka tega člena obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o tej spremembi vsaj en mesec pred njeno uvedbo. Agencija za zavarovalni nadzor o spremembi obvesti pristojni organ države članice gostiteljice takoj, ko je to izvedljivo, oziroma najpozneje en mesec po prejemu obvestila.

(7) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki namerava ustanoviti podružnico ali stalno predstavništvo na ozemlju države članice gostiteljice, to sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor in ji predloži naslednje podatke:

1. ime in naslov ter številko dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja;
2. državo članico, na ozemlju katere namerava posrednik ustanoviti podružnico ali stalno predstavništvo;
3. vrsto osebe iz prvega odstavka tega člena in po potrebi ime zavarovalnice, ki jo zastopa;
4. po potrebi zavarovalne vrste;
5. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem je mogoče pridobiti dokumente;
6. ime vseh oseb, ki so odgovorne za upravljanje podružnice ali stalnega predstavništva.

(8) Stalno predstavništvo osebe iz prvega odstavka tega člena, ki je enakovredno podružnici, se obravnava enako kot podružnica, razen če ta oseba ne vzpostavi takega stalnega predstavništva v drugi pravni obliki.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila iz sedmega odstavka tega člena pošlje obvestilo pristojnemu organu države članice gostiteljice. Agencija za zavarovalni nadzor pisno obvesti osebo iz sedmega odstavka tega člena, da je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pošiljanje tega obvestila nadzornemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega dejavnosti, ki jih namerava oseba opravljati, obstaja dvom o ustreznosti organizacijske strukture ali finančnega položaja te osebe. Če Agencija za zavarovalni nadzor zahteve za pošiljanje obvestila ne zavrne v roku iz prejšnjega odstavka in ga v istem roku tudi ne pošlje, ima ta oseba pravico do sodnega varstva, kakor da je bila zahteva za pošiljanje obvestila zavrnjena.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor po prejemu pravnih določb o zaščiti javne koristi države članice gostiteljice, ki jih prejme od pristojnega organa države članice gostiteljice, te pošlje osebi iz prvega odstavka tega člena in jo obvesti, da lahko začne poslovati v državi članici gostiteljici pod pogojem, da upošteva te pravne določbe.

(12) Kadar oseba iz prvega odstavka tega člena v roku iz devetega odstavka tega člena ne prejme obvestila, da je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo, niti ji zahteva za pošiljanje obvestila ni bila zavrnjena, lahko ustanovi podružnico oziroma začne poslovati preko stalnega predstavništva.

(13) V primeru spremembe podatkov iz sedmega odstavka tega člena oseba iz prvega odstavka tega člena obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o tej spremembi vsaj en mesec pred njeno uvedbo. Agencija za zavarovalni nadzor o tej spremembi obvesti pristojni organ države članice gostiteljice takoj, ko je to izvedljivo, oziroma najpozneje en mesec po prejemu obvestila.

(14) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika v državi članici.

(15) Določbe tega in 575. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona, pri čemer je organ, pristojen za sprejem in pošiljanje obvestil iz tega člena ter za medsebojno obveščanje iz 575. člena tega zakona, Banka Slovenije. «.

122. člen

573. člen se spremeni tako, da se glasi:

»573. člen

(zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe ter zastopniki dopolnilnih zavarovanj države članice)

(1) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki je v državi članici upravičen opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, lahko na območju Republike Slovenije opravlja to dejavnost neposredno, potem ko Agencija za zavarovalni nadzor pristojnemu organu matične države članice zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe oziroma zastopnika dopolnilnih zavarovanj potrdi prejem obvestila iz drugega ali sedmega odstavka prejšnjega člena. Agencija za zavarovalni nadzor potrdi prejem obvestila takoj po prejemu.

(2) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki je v državi članici upravičen opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, lahko na območju Republike Slovenije opravlja to dejavnost prek podružnice potem, ko prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o pravnih določbah iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona in obvestilo, da lahko začne poslovati v Republiki Sloveniji pod pogojem, da upošteva te pravne določbe. Agencija za zavarovalni nadzor v mesecu dni od prejetja obvestila iz sedmega odstavka prejšnjega člena od pristojnega organa matične države članice temu organu sporoči pravne določbe prvega odstavka 575.b člena tega zakona.

(3) Za osebe iz prvega odstavka tega člena veljajo določbe 521., 522., 524., do 527., 527.a, 528.a do 528.d., 543. do 558., drugega odstavka 565. člena ter 571. in 571.a člena tega zakona glede poslov, ki jih oseba opravlja na območju Republike Slovenije.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

(5) Določbe tega in 575. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za banke držav članic.«.

123. člen

»Za 573. členom se dodajo novi 573.a, 573.b in 573.c člen, ki se glasijo:

»573.a člen

(nadzor)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalno zastopniškimi družbami, zavarovalno posredniškimi družbami in zastopniki dopolnilnih zavarovanj iz držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucijo zavarovalnih produktov. Za nadzor se uporabljajo določbe tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

573.b člen

(ukrepi nadzora)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor meni, da zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike

Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, krši dolobe tega zakona, o tem obvesti pristojni organ matične države članice in od njega zahteva informacije o tem, kako je oziroma bo ukrepal.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov na območju Republike Slovenije, krši katero izmed obveznosti iz tega zakona in da Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z drugim in tretjim odstavkom 575.a člena tega zakona ni pristojna za ukrepanje, svoje ugotovitve sporoči pristojnemu organu matične države članice.

(3) Če kljub ukrepom, ki jih sprejme pristojni organ matične države članice, ali če so sprejeti ukrepi neustrezni ali pomanjkljivi, ali če ukrepi niso bili izrečeni ali izvedeni, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, s svojim delovanjem še naprej povzroča nedvomno in obsežno škodo interesom potrošnikov Republike Slovenije ali urejenemu delovanju zavarovalniških trgov, ji Agencija za zavarovalni nadzor potem, ko je o tem obvestila pristojni organ matične države članice, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010 predloži zadevo v reševanje in mnenje EIOPA.

(5) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor brez predhodnega obveščanja pristojnega organa matične države članice zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj z odločbo prepove opravljanje dejavnosti na območju Republike Slovenije, če je takojšnje ukrepanje nujno za zaščito pravic potrošnikov.

(6) O izrečenih ukrepih iz tretjega in petega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni organ matične države članice, EIOPA in Evropsko komisijo.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice na območju Republike Slovenije.

573.c člen

(ukrepi nadzora v zvezi s kršitvami prvega odstavka 575.b člena tega zakona)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalni posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, z odredbo naloži odpravo kršitve, če krši predpis iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti, če ponavljajoče krši predpise iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo se kršitev šteje kršitev, ki jo družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj storita vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja

dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti, če je opravljanje dejavnosti te družbe v celoti ali večinoma usmerjeno na območje Republike Slovenije z izključnim namenom izogniti se pravnim določbam, ki bi se zanjo uporabljale, če bi imela sedež v Republiki Sloveniji, in če opravljanje te dejavnosti resno ogroža pravilno delovanje zavarovalnega trga v Republiki Sloveniji ob upoštevanju varstva potrošnikov.

(4) Pred izrekom ukrepa nadzora iz tega člena Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti pristojni organ matične države članice. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010 predloži zadevo iz prejšnjega stavka v reševanje in mnenje EIOPi.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice na območju Republike Slovenije.«.«.

124. člen

574. člen se črta.

125. člen

575. člen se spremeni tako, da se glasi:

»575. člen

(medsebojno sodelovanje, obveščanje in izmenjava informacij nadzornih organov)

(1) Za potrebe opravljanja nadzora nad spoštovanjem določil tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in drugih zavezujočih predpisov, Agencija za zavarovalni nadzor s pristojnimi organi drugih držav članic sodeluje in izmenjuje informacije, ki se nanašajo na distributerje zavarovalnih produktov, glede:

1. opravljanja storitev distribucije,
2. izpolnjevanja pogojev za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,
3. izpolnjevanja obveznosti v zvezi s posredovanjem informacij in organizacijo poslovanja,
4. izpolnjevanja obveznosti v zvezi s postopki odobritve produkta,
5. izpolnjevanja obveznosti v zvezi z distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov.

(2) Za preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja, v postopku izdaje dovoljenja in kasneje, kadar nastopijo okoliščine, ki lahko vplivajo na izpolnjevanje pogojev za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja, Agencija za zavarovalni nadzor s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjuje informacije o zavarovalnih zastopnikih oziroma zavarovalnih posrednikih oziroma vložnikih zahtev za izdajo dovoljenja, ki se nanašajo na njihov ugled, strokovno znanje in usposobljenost.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjuje informacije o distributerjih zavarovalnih produktov, kadar jim je bil izrečen ukrep nadzora ali naložena globa zaradi kršitev tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in drugih zavezujočih predpisov s področij iz prvega odstavka tega člena, ali kadar je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja, in sicer:

1. osebno ime in naslov ali firmo in sedež,

2. vrsto izrečenega ukrepa in morebitnih naloženih dodatnih ukrepov,
3. informacijo, ali je bila izrečena globa oziroma druga prekrškovna sankcija.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor EIOPi sporoči podatke o zavarovalnih zastopnikih, zavarovalnih posrednikih, zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah, zastopnikih dopolnilnih zavarovanj in bankah iz devetega odstavka 558. člena tega zakona, ki so sporočile namero za čezmejno poslovanje v skladu s 572. členom tega zakona, in sicer na način, da ji istočasno posreduje obvestilo, ki ga po tretjem odstavku 572. člena tega zakona posreduje nadzornemu organu države članice. Agencija za zavarovalni nadzor na svojih spletnih straneh vzpostavi povezavo z enotnim elektronskim registrom EIOPE zavarovalnih zastopnikov, zavarovalnih posrednikov, zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki lahko opravljajo posle ali dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor ima pravico spreminjati podatke v registru iz prejšnjega odstavka, če se spremenijo podatki, ki se vodijo v navedenem registru. Posameznike, katerih osebni podatki so shranjeni v registru iz prejšnjega odstavka in katerih osebni podatki se izmenjujejo, Agencija za zavarovalni nadzor z obvestilom, ki jim ga pošlje na podlagi tretjega odstavka v povezavi s trinajstim odstavkom 572. člena tega zakona, obvesti tudi, da imajo pravico dostopati do tako shranjenih podatkov.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Evropsko komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopniki dopolnilnih zavarovanj in banke iz devetega odstavka 558. člena tega zakona pri ustanavljanju ali pri opravljanju distribucije zavarovalnih produktov v tretji državi.«.

126. člen

Za 575. členom se dodata 575.a in 575.b člen, ki se glasita:

»575.a člen

(razdelitev pristojnosti med matično državo članico in državo članico gostiteljico)

(1) Če je primarni kraj poslovanja zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v drugi državi članici, se lahko Agencija za zavarovalni nadzor dogovori s pristojnim organom te druge države članice, da ukrepa namesto Agencije za zavarovalni nadzor v zvezi s 50. členom, 3. točko prvega odstavka 63. člena, 280.a členom, tretjim do šestim odstavkom 281. člena, 2. točko prvega odstavka in četrtem odstavkom 289. člena, tretjim odstavkom 291. člena, 427. členom, drugim odstavkom 456. člena, 463. in 507. členom, devetim do šestnajstim odstavkom 521. člena, 522. členom, prvim in drugim odstavkom 524. člena, 528.a do 528.d členom, 545. in 546. členom, četrtem odstavkom 551. člena, drugim odstavkom 552. člena, 558., 560., 561. in 563. členom, prvim in drugim odstavkom 564. člena, 565. členom, 567.a in 568. členom, prvim do tretjim odstavkom 574. člena, 579. in 623. členom tega zakona.

(2) Kadar je Agencija za zavarovalni nadzor v vlogi pristojnega organa države gostiteljice, je odgovorna za zagotavljanje, da so storitve, ki jih oseba iz prejšnjega odstavka opravlja na ozemlju Republike Slovenije, v skladu z obveznostmi iz devetega do šestnajstega odstavka 521. člena, 522. člena, prvega in drugega odstavka 524. člena, prvega odstavka 527.a člena, 528.a do 528.d člena in 545. člena tega zakona.

(3) Kadar je Agencija za zavarovalni nadzor v vlogi pristojnega organa države gostiteljice, ima pravico, da opravlja nadzor nad osebo iz prvega odstavka tega člena in izreka ukrepe nadzora, ki so potrebni, da se Agenciji za zavarovalni nadzor omogoči izvajanje obveznosti iz prejšnjega odstavka v zvezi s storitvami, ki jih oseba iz prvega odstavka tega člena opravlja na ozemlju Republike Slovenije.«.

575.b člen **(objava predpisov o zaščiti javnih koristi)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor objavi predpise o zaščiti javnih koristi, ki veljajo za opravljanje distribucije zavarovalnih produktov na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor redno posodablja informacije o predpisih o zaščiti javnih koristi v Republiki Sloveniji.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi kontaktno točko, kjer so zagotovljene informacije o predpisih o zaščiti javnih koristi v Republiki Sloveniji.«.

127. člen

Naslov pododdelka 15.3.4. »Zavarovalne zastopniške in posredniške družbe tretjih držav« se nadomesti z naslovom »Zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe tretjih držav«.

128. člen

576. člen se spremeni tako, da se glasi:

»576. člen **(podružnica zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe tretje države)**

(1) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba tretje države lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja samo prek podružnice.

(2) Za zavarovalno zastopniško ali zavarovalno posredniško družbo tretje države, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, veljajo določbe 521., 522., 524., 527.a, 528.a do 528.d in 543. do 571.a člena tega zakona.«.

129. člen

V 577. členu se besedilo »138. in 569. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »138., 569. in 570. člena tega zakona«.

130. člen

Prvi odstavek 578. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, ter druge družbe in organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.«.

V petem odstavku se črta besedilo »116. člen«.

131. člen

Besedilo 579. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj vzpostavijo notranji postopek reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov. V vseh primerih je treba pritožnikom odgovoriti.

(2) Zavarovalnica zagotovi ustrezen in učinkovit postopek izvensodnega reševanja sporov z zavarovalci, zavarovanci in drugimi upravičenci iz zavarovanj ter združenji potrošnikov pred nepristranskim in neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje sporov. Zavarovalci, zavarovanci, drugi upravičenci iz zavarovanj in združenja potrošnikov mu lahko pošljejo pobudo za začetek postopka, če se pritožbi iz prejšnjega odstavka ne ugotovi ali o njej ne odloči v 30 dneh po njenem prejemu.

(3) Zavarovalnica v zavarovalnih pogojih objavi informacijo o notranjem postopku reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov in o izvajalcu izvensodnega reševanja sporov.

(4) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj objavijo informacijo o notranjem postopku reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj ter združenj potrošnikov na svoji spletni strani in na vidnem mestu v vseh poslovnih prostorih, v katerih poslujejo s strankami.«.

132. člen

580. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za poslovanje pokojninskih družb, kot jih opredeljuje Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B in 95/14 – ZUJF-C; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2), se uporabljajo določbe tega zakona, ki so določene v tem poglavju in v ZPIZ-2, ter predpisi, izdani na njihovi podlagi.

(2) Za sistem upravljanja pokojninske družbe se uporabljajo določbe 2.5. oddelka tega zakona, razen določb, ki se nanašajo na funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti, aktuarsko funkcijo in funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov.

(3) Za upravljanje tveganj pokojninske družbe se uporabljajo prvi in drugi odstavek 154. člena, 158. člen, razen v kolikor se nanašajo na aktuarsko funkcijo, prvi odstavek 160. člena, 4.4. oddelek, 4.6. oddelek, drugi odstavek 236. člena, razen dela, ki se nanaša na upoštevanje v oceni solventnostnih potreb, tretji odstavek 236. člena, prvi do četrty odstavek 237. člena, 246. do 251. člen, pri čemer se 249. do 251. člen uporabljajo smiselno, in 252. člen tega zakona, razen 12. in 13. točke prvega odstavka.

(4) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskih skladov, in oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, pokojninska družba ne sme izključno ali avtomatično opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, temveč upošteva tudi druge ustrezne informacije, če je to praktično izvedljivo.

(5) Pokojninska družba, ki upravlja pokojninski sklad, ki je oblikovan kot kritni sklad, kateri je neposredno izpostavljen do naložb v nepremičnine, vzpostavi, vzdržuje in izvaja zanesljiv, pregleden, celovit in ustrezno dokumentiran proces upravljanja s temi nepremičninami ter ustrezno dokumentirane politike in postopke vrednotenja teh nepremičnin na način, da zagotovi ustrezno upravljanje tveganj, ki izhajajo iz teh naložb.

(6) Za poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe se uporablja 5. poglavje, razen 256. in 261. do 264. člena tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v predpisih iz prvega odstavka 254. člena, drugega odstavka 254. člena in četrtega odstavka 255. člena tega zakona za pokojninske družbe predpiše posebne zahteve.

(8) Za pokojninske družbe se uporabljajo tudi drugi do peti odstavek 30. člena tega zakona; 1.2.4. pododdelek tega zakona in 6. poglavje tega zakona.

(9) Za nadzor pokojninske družbe se smiselno uporablja 7. poglavje, razen drugega odstavka 277. člena tega zakona.«.

133. člen

Prvi odstavek 606. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavarovalnica, ki upravlja prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: prvi pokojninski sklad), ki je bil oblikovan na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID), izračunava matematične rezervacije v skladu s podrobnejšimi pravili za izračun matematičnih rezervacij, izdanimi na podlagi 22. člena ZPSPID, 590. členom tega zakona in predpisom, izdanim na podlagi 586. člena tega zakona.«.

Za šestim odstavkom se doda sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Za naložbe kritnega sklada prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe oddelka 4.12. tega zakona, ki ureja naložbe zavarovalnice.«.

134. člen

609. člen se spremeni tako, da se glasi:

»609. člen (sredstva za izplačevanje poklicnih pokojnin)

(1) Upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, določen z ZPIZ-2, poroča Agenciji za zavarovalni nadzor na predpisanem obrazcu Agencije za zavarovalni nadzor o številu prejemnikov poklicne pokojnine, znesku izplačanih poklicnih pokojnin, višini sredstev na osebnih računih prejemnikov poklicne pokojnine in višini razporejene solidarnostne rezerve. Upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja poroča tudi o višini in namenu uporabe sredstev iz osebnih računov prejemnikov poklicne pokojnine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz prejšnjega odstavka ter način in roke poročanja«.

135. člen

V prvem odstavku 611. člena se 15. točka spremeni tako, da se glasi:

»15. ne zagotovi, da dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, četrtega, sedmega oziroma devetega odstavka 558. člena;«.

136. člen

V prvem odstavku 612. člena se za 2. točko doda nova 3. točka, ki se glasi:

»3. ki ne izvrši zahteve Agencije za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona«. Dosedanje 3. do 6. točka postanejo 4. do 7. točka.

137. člen

V prvem odstavku 616. člena se v 3. točki za besedo »ali« doda beseda »zavarovalnega« in za besedo »oziroma« doda beseda »zavarovalnega«.

138. člen

V uvodnem stavku drugega odstavka 617. člena se črta besedilo: »oziroma banka iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona« in v tretjem odstavku tega člena besedilo: »oziroma banke iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona«.

139. člen

Za 617. členom se doda 617.a člen, ki se glasi:

»617.a člen

(kršitve zavarovalnic, zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb pri poslovanju z zavarovalnimi naložbenimi produkti)

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, z globo od 25.000 do 250.000 eurov pa zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
2. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
3. zavarovalni zastopnik krši obveznosti iz 545. člena tega zakona;
4. zavarovalni posrednik krši obveznosti iz 551. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 12.500 eurov se za prekršek iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka kaznuje zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, z globo od 2.500 do 25.000 eurov pa zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, njen zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik.

(4) Z globo od 200 do 2.500 eurov se za prekršek iz 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba zavarovalno zastopniške družbe in njen zavarovalni zastopnik ali odgovorna oseba zavarovalno posredniške družbe in njen zavarovalni posrednik.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se zavarovalnica kaznuje z globo od 20.000 do 5.000.000 eurov, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pa z globo od 10.000 do 5.000.000 eurov, ali v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti ali do 5% skupnega letnega prometa na podlagi zadnjih razpoložljivih računovodskih izkazov, ki jih je odobril poslovodni organ. Kadar je pravna oseba obvladujoče podjetje ali odvisno podjetje, ki mora v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/ESG (UL L 182, z dne 29. 6. 2013, str. 19-76) izdelati konsolidirane računovodske izkaze, je ustrezni skupni promet tisti, ki je v skladu z zadnjimi razpoložljivimi konsolidiranimi računovodskimi izkazi, ki jih je odobril upravljalni organ končnega obvladujočega podjetja.

(6) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, kaznuje z globo od 30.000 do 5.000.000 eurov, zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo pa z globo od 15.000 do 5.000.000 eurov, ali v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti ali do 5% skupnega letnega prometa na podlagi zadnjih razpoložljivih računovodskih izkazov, ki jih je odobril poslovodni organ. Kadar je pravna oseba obvladujoče podjetje ali odvisno podjetje, ki mora v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/ESG (UL L 182, z dne 29. 6. 2013, str. 19-76) izdelati konsolidirane računovodske izkaze, je ustrezni skupni promet tisti, ki je v skladu z zadnjimi razpoložljivimi konsolidiranimi računovodskimi izkazi, ki jih je odobril upravljalni organ končnega obvladujočega podjetja.

(7) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba zavarovalnice kaznuje z globo od 5.000 do 700.000 eurov, odgovorna oseba zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe pa z globo od 2.500 do 700.000 eurov, ali v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti.

140. člen

618. člen se spremeni tako, da se glasi:

»618. člen (kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;
2. neposredno ali posredno pridobi delnice zavarovalnice, s katerimi je dosegla ali presegla kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (prvi odstavek 31. člena tega zakona);
3. pridobi delnice, s katerimi preseže razpon za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (tretji odstavek 31. člena tega zakona);
4. se sporazume, da bo delovala usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic in doseže ali preseže kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (četrti odstavek 31. člena tega zakona);
5. sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
6. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 558. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali fizična oseba:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;
2. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 561. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar zavarovalnice, če stori prekršek iz 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba – pokojninska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba – pokojninska družba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 602. členom tega zakona.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pokojninske družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

141. člen

V prvem odstavku 625. člena se v tretji alineji beseda »189« nadomesti z besedo »197«.

142. člen

Besedilo 631. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka 376. člena tega zakona se v skladu z izvedbenimi ukrepi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 308.a člena Direktive 2009/138/ES, za solventnost skupine smiselno uporablja 625., 630., 636. in 639. do 641. člen tega zakona.«.

143. člen

Besedilo 643. člena se spremeni tako, da se glasi:

» (1) Ne glede na 8. točko prvega odstavka ter tretji odstavek 570. člena tega zakona, pogoji za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja niso izpolnjeni, če sta obe kršitvi, ki se štejeta za ponavljajočo, bili storjeni pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Ne glede na 10. točko prvega odstavka 570. člena tega zakona ni podan razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, čeprav je družbenik, zakoniti zastopnik ali prokurist družbe oseba, ki je bila družbenik ali zakoniti zastopnik družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja pravnomočna v zadnjih petih letih, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ta oseba je bila družbenik oziroma zakoniti zastopnik oziroma prokurist te družbe že na dan uveljavitve tega zakona in se ji položaj družbenika oziroma zakonitega zastopnika oziroma prokurista od dneva uveljavitve tega zakona do dneva ugotavljanja obstoja kršitve ni spremenil, in
2. odvzem dovoljenja je postal pravnomočen pred dnevom uveljavitve tega zakona.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

144. člen **(uskladitev bank)**

(1) Dovoljenja Banke Slovenije bankam za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja, ki so veljavna na dan uveljavitve tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(2) Banke, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja, v šestih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona uskladijo svoje poslovanje s spremenjenim 561. členom zakona.

(3) Bančni uslužbenci, ki na dan uveljavitve tega zakona pri banki opravljajo naloge zavarovalnega posrednika in imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja, so oproščeni plačila takse za odločanje o izdaji dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja pod pogoji, da so dovoljenje za zavarovalno posredovanje pridobili v času, ko so bili zaposleni pri tej ali drugi banki in da v šestih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ter da so ob vložitvi zahteve zaposleni pri banki.

145. člen **(zastopniki dopolnilnih zavarovanj)**

Za osebe, ki so na podlagi četrtega odstavka 227. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 93/15) ali četrtega odstavka 558. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15) dobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja v povezavi z glavno dejavnostjo, se šteje, da so pridobile dovoljenje iz spremenjenega četrtega odstavka 558. člena zakona kot zastopniki dopolnilnih zavarovanj.

146. člen **(vzpostavitev sistema obveščanja o kršitvah)**

Agencija za zavarovalni nadzor v svojih internih aktih vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz novega 280.a člena zakona v treh mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

147. člen
(neobjava ukrepov nadzora)

Spremenjen 281. člen zakona, se v delu, ki določa objavo ukrepov Agencije za zavarovalni nadzor ne uporablja v zvezi z ukrepi nadzora, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla pred uveljavitvijo tega zakona.

148. člen
(poklicno usposabljanje zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov ter pravila o načinu vodenja registrov in vsebini poročil)

Agencija za zavarovalni nadzor v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Sklep o pogojih, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja (Uradni list RS, št. 1/16), Sklep o registrih zavarovalnih zastopnikov in posrednikov ter zavarovalno zastopniških in posredniških družb (Uradni list RS, št. 9/16) in Sklep o poročanju oseb, ki opravljajo storitve zavarovalnega posredovanja (Uradni list RS, št. 9/16) z določbami tega zakona ter na podlagi spremenjene določbe 1. točke tretjega odstavka 564. člena zakona sprejme predpis, ki bo določal podrobnejše pogoje za stalno poklicno usposabljanje.

149. člen
(poročanje glede sredstev za izplačevanje poklicnih pokojnin)

Agencija za zavarovalni nadzor v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Sklep o zavarovalno-statističnih podatkih (Uradni list RS, št. 9/16) z določbo spremenjenega 609. člena tega zakona.

150. člen
(uporaba določb glede višine glob)

Do spremembe določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v novem 617.a členu zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

151. člen
(razveljavitev podzakonskega predpisa)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o podrobnejši vsebini določb nekaterih zavarovalnih pogodb (Uradni list RS, št. 4/16 in 9/16 – popr.).

152. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu:

V 2. členu zakona so našteje Direktive EU, ki so že prenesene v pravni red Republike Slovenije. S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva (EU) 2016/97, ki je razveljavila Direktivo 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 9 z dne 15. januarja 2003, str. 3), zato je treba spremeniti 3. točko 2. člena zakona.

K 2. členu:

Za popolni prenos določb drugega in petega odstavka 13. člena Direktive Solventnost II, ki opredeljujejo izraze »lastna zavarovalnica« in »lastna pozavarovalnica«, se predlaga, da se v 3. členu zakona doda drugi odstavek, ki se glasi: »Ta zakon se uporablja tudi za lastne zavarovalnice in lastne pozavarovalnice, če v posameznih določbah tega zakona ni drugače določeno.«. V naslovu člena in novem drugem odstavku je treba pred besedo »pozavarovalnice« tako dodati besedo »lastne«, saj se ta zakon uporablja tudi za lastne pozavarovalnice.

K 3. členu:

Predlog 7.a člena

V prvem odstavku tega člena je opredeljena distribucija zavarovalnih produktov, ki obsega dejavnosti pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe, sklepanje takih pogodb ter pomoč pri njihovem vodenju in izvajanju. Distribucija zavarovalnih produktov vključuje tudi zagotavljanje informacij o zavarovalni pogodbi ali več pogodbah na podlagi meril, ki jih stranka izbere npr. na spletnem mestu, če lahko stranka na koncu postopka neposredno ali posredno sklene zavarovalno pogodbo z uporabo spletnega mesta. V drugem odstavku tega člena so navedeni primeri, ko storitev ne pomeni storitve distribucije zavarovalnih produktov.

Člen prenaša 1. točko prvega odstavka in drugi odstavek 2. člena Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 7.b člena

Člen opredeljuje svetovanje pri distribuciji zavarovalnih produktov in prenaša 15. točko prvega odstavka 2. člena Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 7.c člena

Člen opredeljuje plačila pri distribuciji zavarovalnih produktov in prenaša 9. točko prvega odstavka 2. člena Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 7.č člena

Člen opredeljuje pojma matična država članica in država članica gostiteljica ter prenaša 10. in 11. točko prvega odstavka Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 7.d člena

Člen opredeljuje pojma podružnica in primarni kraj poslovanja ter prenaša 12. in 14. točko prvega odstavka Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 7.e člena

Člen opredeljuje trajni nosilec podatkov in prenaša 18. točko prvega odstavka Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 7.f člena

Z novim 7.f členom se opredeljuje pojem distributerja zavarovalnih produktov.

K 4. členu:

V 8. členu zakona sta opredeljena pojma zavarovalnica in pozavarovalnica. Za popolni prenos določb drugega in petega odstavka 13. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se za drugim odstavkom 8. člena dodata nova tretji in četrti odstavek, ki opredeljujeta lastne zavarovalnice. Lastna zavarovalnica je zavarovalnica, ki je v lasti bodisi finančnega podjetja, ki ni zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zavarovalnic ali pozavarovalnic po 19. členu tega zakona, bodisi v lasti nefinančnega podjetja, ki ponuja zavarovalno kritje izključno za tveganja podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali podjetja ali podjetij iz skupine, katere članica je. Člen opredeljuje tudi lastno pozavarovalnico, ki je pozavarovalnica, ki je v lasti bodisi finančnega podjetja, ki ni zavarovalnica, pozavarovalnica ali skupina zavarovalnic ali pozavarovalnic po 19. členu tega zakona, bodisi v lasti nefinančnega podjetja, ki ponuja pozavarovalno kritje izključno za tveganja podjetja ali podjetij, katerim pripada, ali podjetja ali podjetij iz skupine, katere članica je.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek pa postanejo peti, šesti in sedmi odstavek tega člena.

K 5. členu:

Z dopolnjenim drugim odstavkom 13. člena zakona se dodatno opredeljuje udeležba po določbah 19. člena (skupina) in 8. poglavja tega zakona (Nadzor, upravljanje tveganj in razkritja na ravni skupine). Gre za uskladiitev z drugim odstavkom 212. člena Direktive Solventnost II.

K 6. členu:

Naslov 19. člena je »zavarovalniška skupina«, v nadaljevanju zakona pa se uporablja izraz »skupina«, ki se uporablja tudi v Direktivi Solventnost II. Zato se predlaga, da se v naslovu člena črta beseda »zavarovalniška«, v uvodnem stavku pa se besedilo »Zavarovalniška skupina (v nadaljnjem besedilu: skupina)« nadomesti z besedilom: »Skupina po zakonu, ki ureja finančne konglomerate, je skupina, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:«.

K 7. členu:

Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini, skupaj pa lahko opravlja samo zavarovalne posle življenjskih ali premoženjskih zavarovanj. V sedmem odstavku 26. člena gre za redakcijski popravek besedila.

K 8. členu:

Ločeno upravljanje življenjskih in premoženjskih zavarovanj se po veljavnem zakonskem besedilu nanaša le na kompozitne zavarovalnice, vendar bi se v skladu s 74. členom Direktive Solventnost II morale nanašati tudi na zavarovalnice iz tretjega in četrtega odstavka 26. člena ZZavar-1. Zato se predlaga, da se v prvem odstavku 28. člena uvodna navedba »Kompozitna zavarovalnica« nadomesti z navedbo »Zavarovalnica, ki hkrati opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in skupini premoženjskih zavarovanj«.

K 9. členu:

V 47. členu se za drugim odstavkom doda novi tretji odstavek. Družbam različnih formalnih oblik AZN izda dovoljenje za kvalificiranega imetnika zavarovalnice na podlagi presoje o izpolnjevanju zakonskih pogojev v času vložitve njihove zahteve ob upoštevanju ocene stanja družbe v prihodnosti, vendar pod pogojem nespremenjenih okoliščin. Ker pri različnih oblikah statusnih sprememb, kot so npr. združitve, delitve, prenosi portfeljev, lahko pride do pomembne spremembe finančne moči ali izpolnjevanja drugih zakonskih pogojev pri imetniku kvalificiranega deleža, je zaradi spremljanja izpolnjevanja zakonskih pogojev v času trajanja kvalificiranega imetništva treba pridobiti ustrezne informacije čim prej, da je vpliv sprememb mogoče presoditi.

K 10. členu:

Prvi odstavek se dopolni s funkcijo, ki nima narave ključne funkcije, je pa odgovorna za izvajanje politik in procesov po Direktivi (EU) 2016/97 in kot taka del sistema upravljanja. S predlaganim v Zakon o zavarovalništvu prenašamo zahteve iz Direktive (EU) 2016/97 in dajemo področju varstva

potrošnikov ustrezen poudarek. V skladu z dopolnjenim drugim odstavkom ima zavarovalnica tudi pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo distribucijo zavarovalnih produktov, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva. Zavarovalnice vzpostavijo, vzdržujejo in posodablajo evidenco vse ustrezne dokumentacije v zvezi z izvajanjem distribucije zavarovalnih produktov. Člen prenaša drugi in tretji pododstavek osmega odstavka 10. člena Direktive (EU) 2016/97.

K 11. členu:

Zdajšnja ureditev zagotavljanja ustrezne raznolikosti kvalifikacij, znanja in izkušenj za strokovno upravljanje zavarovalnice ima pomanjkljivosti, saj je predvidena sankcija za posameznega člana uprave, kar ni ustrezno kršitvi, ki je v ravnanju ali opustitvi zavarovalnice. Zato se predlaga sprememba ureditve tako, da to ni več razlog za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice. Če ustrezna sestava ne bo zagotovljena, bo s tem podan razlog za izdajo odredbe, s katero se naloži zavarovalnici, da zagotovi ustrezno sestavo uprave. Če zavarovalnica tega ne bo izvedla, lahko AZN nadaljuje z ustreznim ukrepom zoper člane nadzornega sveta, ki niso zagotovili izvajanja odredbe v delu, ki je v njihovi pristojnosti. Zato se predlaga, da se četrti odstavek 59. člena spremeni.

V sedanjem besedilu šestega odstavka je nelogičnost glede ustanovitve zavarovalnice, ko je rok, da začne zavarovalnica poslovati, eno leto od izdaje dovoljenja, članu uprave pa preneha dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v isti zavarovalnici po treh mesecih od izdaje odločbe, če ne nastopi funkcije, pri čemer je izdaja dovoljenja članom uprave pogoj za izdajo dovoljenja zavarovalnici. Zato je treba jasno zapisati, da začne v takem primeru rok treh mesecev teči od vpisa zavarovalnice v sodni register. Zato se predlaga, da se druga alineja šestega odstavka spremeni.

K 12. členu:

Obstoječa ureditev zagotavljanja ustrezne raznolikosti kvalifikacij, znanja in izkušenj za strokovno nadzorovanje zavarovalnice ima pomanjkljivosti, saj je predvidena sankcija za posameznega člana nadzornega sveta, kar ni ustrezno kršitvi, ki je v ravnanju oziroma opustitvi zavarovalnice. Zato se predlaga posebej določitev te obveznosti v novem tretjem odstavku 66. člena zakona, in sicer tako, da mora biti nadzorni svet zavarovalnice sestavljen tako, da je zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice.

K 13. členu:

Sprememba v 2. točki tretjega odstavka 67. člena je nomotehnične narave.

K 14. členu:

Predlagano je, da se črta del določbe, ki določa, da na pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov in njene spremembe poda soglasje AZN. Pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov je interni akt zavarovalnice, s katerim ta postopkovno uredi in natančneje predpiše vprašanja iz svojega statuta v delu, ki ureja volitve v skupščino zastopnikov, ter vsa druga vprašanja, potrebna za pripravo in izvedbo volitev. Za pravilno pripravo in izvedbo volitev v skladu z zakonom in statutom je tako odgovorna zavarovalnica, ki je odgovorna tudi za pripravo ustreznih internih aktov in drugih postopkov, potrebnih za ustrezno izvedbo volitev. Tretji odstavek 99. člena ZZavar-1 se zato spremeni tako, da začnejo veljati statut in njegove spremembe v delu, ki ureja volitve v skupščino zastopnikov, ko poda soglasje AZN, kar pa ne velja več tudi za pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov.

K 15. členu:

Za usklajitev določbe 1. točke drugega odstavka 115. člena z 18. členom Direktive Solventnost II se predlaga, da se v 1. točki drugega odstavka 115. člena besedilo »osnovnega kapitala« nadomesti z besedilom »zahtevanega minimalnega kapitala«.

K 16. členu:

Direktiva Solventnost II v drugem pododstavku drugega odstavka 146. člena določa sodno varstvo v primeru nepošiljanja obvestila zavarovalnice, zato je potreben nov peti odstavek 128. člena zakona. Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom tega člena zakona zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice ali če zahteve za posredovanje obvestila v skladu z drugim odstavkom tega člena ne zavrne, vendar obvestila ne posreduje nadzornemu organu države članice v roku iz drugega odstavka tega člena, je zagotovljeno sodno varstvo, kakor da je bila zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

K 17. členu:

Določila 129. člena niso popolnoma usklajena z Direktivo Solventnost II (146. členom) glede tega, kdaj sme slovenska zavarovalnica ustanoviti podružnico in začeti poslovati v drugi državi članici prek podružnice. Zato se predlaga sprememba 129. člena.

K 18. členu:

V tretjem odstavku 133. člena se v 1. točki besedilo »528.« nadomesti z besedilom »528.d«. Popravek je potreben, saj so bili v zakon dodani novi členi in je zato treba popraviti tudi ta sklic.

K 19. členu:

134. člen ni popolnoma usklajen z Direktivo Solventnost II (146. členom) glede tega, kdaj sme zavarovalnica države članice ustanoviti podružnico in začeti poslovati v drugi državi članici prek podružnice. Zato se predlaga, da se 134. člen zakona spremeni.

K 20. členu:

Predlaga se redakcijski popravek, in sicer tako, da se v 135. členu beseda »opravljatnjem« nadomesti z besedo »opravljanjem«.

K 21. členu:

Predlaga se popravek napravnega sklica tako, da se v drugem odstavku 136. člena besedilo »135. in 136.« nadomesti z besedilom »134. in 135.«.

K 22. členu:

V 138. členu zakona so določeni pogoji za pridobitev dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države. Za ustanovitev podružnice mora zavarovalnica tretje države pridobiti dovoljenje AZN. 169. člen Direktive Solventnost II še ni prenesen v ZZavar-1. Zato se predlaga, da se prvi odstavek 138. člena dopolni na način, da se zagotovi ustrezen prenos vsebine določbe 169. člena Direktive Solventnost II.

Točka g drugega odstavka 162. člena Direktive Solventnost II še ni prenesena v ZZavar-1. Zato se predlaga, da se v drugem odstavku 138. člena doda nova 13. točka. V predlagani spremembi nove 13. točke drugega odstavka 138. člena se poenoti besedilo »ime in naslov pooblaščenec« z besedilom »osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča pooblaščenec« iz 4. točke istega odstavka istega člena.

V tretjem odstavku 138. člena zakona se natančneje opredeli, da se jamstveni depozit nanaša na zavarovalne pogodbe in ne na višino denarnega zneska.

Za popolni prenos točke e drugega odstavka 162. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se tretji odstavek 138. člena spremeni. Ugotavlja se, da bi bilo v zvezi z jamstvenim depozitom iz tretjega odstavka 138. člena (denarni znesek v višini najmanj ene četrtine osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih na območju Republike Slovenije, oziroma ki krijejo tveganja v Republiki Sloveniji), primerno določiti že v zakonu, kako se ta znesek pri pologu ali deponiranju ustrezno zavaruje, da bo resnično namenjen jamstvu. Ureditev v Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR in 41/17) za zavarovalnice ni ustrezna, ker je pri bankah položaj drugačen, saj imajo banke svoje račune odprte neposredno pri Banki Slovenije, kar zagotavlja ustrezno varnost, pri zavarovalnicah pa bi v primeru

depozita pri komercialni banki nastalo dodatno kreditno tveganje. Druga možna ureditev bi bila podobna ureditvi fiduciarnih računov v Zakonu o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16 in 9/17). V tem primeru bi bilo dopustno jamstveni depozit vplačati in hraniti na fiduciarnem računu pri komercialni banki.

Točka i drugega odstavka 162. člena Direktive Solventnost II še ni prenesena v ZZavar-1. Zato se predlaga, da se četrti odstavek 138. člena dopolni.

Sedanje besedilo osmega odstavka se sklicuje na 7. točko drugega odstavka ter na četrti in peti odstavek. Ugotavlja se, da je sklic na celotni drugi odstavek že vsebovan v četrtem odstavku, hkrati pa bi lahko dodatni sklic na 7. točko razlagali tako, da se druga določila drugega odstavka ne uporabljajo, kar bi bilo vsebinsko napačno. Zato se predlaga sprememba osmega odstavka.

K 23. členu:

Zaradi uskladitve terminologije (enaka terminologija je uporabljena tudi v nadaljevanju ZZavar-1, npr. v 203., 206., 210. in 211. členu, prav tako pa to izhaja iz Direktive Solventnost II, Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 12 z dne 17. januarja 2015, str. 1) in smernic EIOPE: *Guidelines on the treatment of market and counterparty risk exposures in the standard formula*), se predlaga, da se v 10. točki prvega odstavka 157. člena besedilo »in kreditnega tveganja ter tveganja« nadomesti z besedilom »tveganja ter tveganja neplačila«. Pred spremembo besedila drugega odstavka 157. člena se doda še napovedni stavek, ki napotuje na subjekt in izdajo predpisa. Ker izvedbeni predpisi veljajo neposredno in se jih ne prenaša v podzakonski akt, predlagamo črtanje delov določb, ki predvidevajo prenos ureditev iz drugega izvedbenega predpisa v podzakonske akte, ohrani pa se sklicevanje na upoštevanje teh aktov pri izdaji podzakonskih predpisov. Zato se predlaga, da se v vseh šestih alinejah drugega odstavka 157. člena črta besedilo »ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa«.

Predlaga se popravek napačnega sklica tako, da se v šesti alineji drugega odstavka 157. člena sklic »11. točke« nadomesti s sklicem »13. točke«.

K 24. členu:

V 184. členu zakona se doda nov osmi odstavek v katerem se določi izjema glede prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere. Evropska komisija je ob pregledu zakona ugotovila, da Republika Slovenija v nacionalno zakonodajo ni ustrezno prenesla določbe iz drugega pododstavka tretjega odstavka 77.e člena Direktive 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II). Direktiva Solventnost II v omenjenem členu določa, da zavarovalnice pri izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo uporabljati prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za valute in nacionalne trge, pri katerih prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ni določena v izvedbenih aktih, ki jih sprejme Evropska komisija. Ker določbe direktive niso zavezujoče in se v državah članicah ne uporabljajo neposredno, je potrebno v izogib ugovarjanju zavarovalnic, zakaj Agencija za zavarovalni nadzor ni izdala dovoljenja za uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere (prvi odstavek 184. člena zakona), dopolniti zakon z določbo, ki zavarovalnicam v določenih primerih prepoveduje uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere.

K 25. členu:

AZN na podlagi rednih četrtletnih poročil (QRT) razvidi samo posamezni izračun zahtevanega solventnostnega kapitala (SCR), pri čemer pa zavarovalnice ne poročajo, kaj se je v profilu tveganj zavarovalnice spremenilo in zakaj so izračun SCR opravile tudi med letom. Zato se predlaga, da se spremeni drugi odstavek 204. člena. V drugem odstavku 204. člena se za besedo »nadzor« doda

besedilo »skupaj s pojasnilom o razlogih za ponovni izračun zahtevanega solventnostnega kapitala in o kvalitativnih ter kvantitativnih razlikah v zadnjem in predhodnem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala.«.

K 26. členu:

Praksa je pokazala potrebo po spremembi tretjega odstavka 239. člena zakona, in sicer da se jasneje zapiše, kaj se obravnava kot notranji sklad za potrebe tega zakona. Zato se predlaga, da se tretji odstavek 239. člena zakona spremeni.

Dopolnitev je potrebna glede na podobne zahteve zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, na katerega se tudi sicer sklicuje veljavno besedilo šestega odstavka 239. člena zakona. Zato se predlaga, da se 3. točka sedmega odstavka 239. člena zakona spremeni.

K 27. členu:

Na podlagi izkušenj v praksi predlagatelj predlaga, da bo primerneje, da zavarovalnica predloži AZN trimesečne računovodske izkaze v enem mesecu po izteku trimesečja, za zadnje trimesečje pa v dveh mesecih po izteku poslovnega leta oziroma skupaj z nerevidiranimi letnimi računovodskimi izkazi. Zdajšnje besedilo 255. člena predvideva poročanje za vsa trimesečja po izteku enega meseca, zato se predlaga, da se tretji odstavek 255. člena zakona spremeni.

K 28. členu:

257. člen določa, da zavarovalnica v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, AZN predloži letno poročilo in revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe. Zavarovalnica v rokih, ki jih določi predpis iz drugega odstavka 254. člena zakona, AZN predloži dodatno revizorjevo poročilo iz 258. člena zakona.

K 29. členu:

Člen opredeljuje namen obdelave osebnih podatkov, določa kateri osebni podatki se lahko zbirajo, od koga in na kakšen način se osebni podatki lahko pridobivajo ter roke hrambe podatkov. Vzpostavlja tudi novo, četrto zbirko podatkov, in sicer o potencialnih zavarovalcih in zavarovancih, zaradi postopkov, ki jih bodo zavarovalnice dolžne izvajati v skladu z obveznostmi iz 20. in 30. člena Direktive (EU) 2016/97 ter novelo Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 – ZIS-E, 19/14 in 68/16 – ZPPDFT-1, v nadaljnjem besedilu: ZPPDFT-1).

Glede zbiranja osebnih podatkov je uzakonjeno načelo sorazmernosti (izpostavljena sta dva kvalitativna pogoja, tj. primernost in potrebnost).

Glede izvedbe pogajanj za sklenitev pogodbe, drugi odstavek 10. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: ZVOP-1), določa dodatno upravičenje za obdelavo osebnih podatkov v zasebnem sektorju.

Distributer zavarovalnih produktov mora pred sklenitvijo kakršne koli zavarovalne pogodbe na podlagi informacij, ki jih je prejel od stranke, opredeliti zahteve in potrebe stranke ter stranki na podlagi objektivnih informacij o zavarovalnem produktu na razumljiv način omogočiti informirano odločitev. Vsaka predlagana pogodba mora biti v skladu zavarovalnimi zahtevami in potrebami stranke.

Iz česar sledi:

- da je postopek ugotavljanje potreb in zahteva zakonsko določen obvezen postopek, katerega namen je zaščititi izključno potrošnika – fizično osebo oziroma za zavarovalnice

- predstavlja tako formalno kot vsebinsko oviro za pristop k pogajanjem za sklenitev zavarovalne pogodbe (preprečuje neželene prodajne prakse);
- da postopek predvideva zbiranje osebnih podatkov, ki so vsebinsko primerni in potrebni za poznavanje stranke in ki na objektivni način omogočajo distributerju prepoznati potrebe in zahteve stranke.

Zbiranje podatkov zaradi izvajanja zakonsko obveznih postopkov zavarovalnih distributerjev je tako izključno v interesu posameznika, ki pa obdelavo osebnih podatkov lahko kadarkoli odkloni, saj postopek ugotavljanja potreb in zahtev stranke, ocenjevanje ustreznosti in primernosti, dajanje osebnega priporočila ali svetovanja na podlagi poštene analize zgolj obveznost distributerjev zavarovalnih produktov, ne pa tudi zavarovalcev.

Zaradi posebnosti postopkov ugotavljanja potreb in zahtev stranke, ocenjevanje ustreznosti in primernosti, dajanje osebnega priporočila ali svetovanja na podlagi poštene analize, je iz namena predlagane določbe dovolj jasno razvidno, da se zbiranje podatkov lahko nanaša zgolj na pogodbeno stranko, tj. zavarovalca in/ali v posameznem primeru zavarovanca, kar je odvisno tudi od narave zavarovalnega produkta (skupinsko zavarovanje, zavarovanje za otroka).

Pravno podlago za pridobivanje in nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov tako predstavlja zakon (predmetna novela), torej nacionalni predpis, in tako postane predmetna ureditev tudi skladna s točko (c) prvega odstavka 6. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L 119, z dne 4. maja 2016, v nadaljnjem besedilu: Splošna uredba o varstvu podatkov), ki določa, da je obdelava zakonita, ko »je obdelava potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca;«).

Prav tako novela ZPPDFT-1 zavarovalnicam kot zavezankam za ukrepe preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma nalaga obveznost preverjanja (domače in tuje) politične izpostavljenosti oseb v primeru transakcij. Zato je potrebno, da se v zakonu uredi pravna podlaga za pridobivanje in nadaljnjo obdelavo podatkov o domači in tuji politični izpostavljenosti strank.

V četrti odstavku tega člena zakona se doda nova 5. točka, ki določa obseg podatkov, ki so jih zavarovalnice dolžne zbirati in nadalje obdelovati na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma in izvajanja.

V šestem odstavku tega člena zakona se v 2. točki v skladu s četrtem odstavkom 9. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov določi, da smejo zavarovalnice zbirati posebne vrste osebnih podatkov (obdelava podatkov o zdravstvenem stanju je namreč nujno potrebna za presojo okoliščin zavarovalnega primera oziroma odmero višine zavarovalnine, npr. pri nezgodnem zavarovanju, zavarovanjem z medicinsko asistenco, življenjskem zavarovanju, obvezno avtomobilsko in drugih,...). Zavarovalnice kot upravljavci osebnih podatkov potrebujejo jasno zakonsko podlago za obdelavo zdravstvenih podatkov v celotnem obdobju oziroma fazah sklepanja zavarovanj. Zavarovalnice namreč strankam pri sklepanju življenjskih zavarovanj v izpolnjevanje predložijo vprašalnik o njihovem zdravstvenem stanju. V zvezi z njim bi se ob odsotnosti jasne zakonske podlage lahko porajal dvom v pogojevanje storitve/sklenitve pogodbe s privolitvijo za obdelavo zdravstvenih podatkov (četrti odstavek 7. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov). Če zavarovanec npr. označi, da ima/je imel zdravstvene težave ali stanja, bi zavarovalnica zahtevala dodatna pojasnila in pridobila potrebne informacije za odločitev o tem, ali bo posameznika sploh zavarovala.

Doda se nov sedmi odstavek tega člena. Dosedanji sedmi in osmi odstavek postaneta osmi in deveti odstavek. Dodata se nova deveti in deseti odstavek. Dosedanji deveti in deseti odstavek postaneta enajsti in dvanajsti odstavek.

Novi 6. točki četrtega in novega sedmega odstavka tega člena omogočata zbiranje navedenih podatkov, ki jih prostovoljno posreduje zavarovalec in ki so primerni za ugotavljanje potreb in zahtev, ocenjevanje primernosti in ustreznosti, izdajo osebnega priporočila zavarovalcu oziroma izvedbo svetovanja zavarovalnice na podlagi poštene in osebne analize, pri čemer zavrnitev posredovanja navedenih podatkov, za stranko nima nobenih negativnih posledic. Zavarovalec je namreč dolžan v skladu 931. členom Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo in 64/16 – odl. US, v nadaljnjem besedilu: OZ) ob sklenitvi pogodbe prijaviti zavarovalnici vse okoliščine, ki so pomembne za ocenitev nevarnosti in so mu znane ali mu niso mogle ostati neznane. OZ določa posledice namerne neresnične prijave ali zamolčanja in nenamerne neresničnosti ali nepopolnosti prijave. 934. člen OZ pa določa, da se določbe 932. in 933. člena OZ o posledicah neresnične prijave ali zamolčanja okoliščin, ki so pomembne za ocenitev nevarnosti, uporabljajo tudi pri zavarovanjih, sklenjenih v imenu in na račun drugega, v korist tretjega, na tuj račun ali na račun tistega, katerega se tičejo, če so te osebe vedele za neresničnost prijave ali za zamolčanje okoliščin, ki so pomembne za ocenitev nevarnosti.

Nov sedmi odstavek določa, ob upoštevanju namena obdelave podatkov iz zbirke podatkov o potencialnih zavarovalcih in zavarovancih iz 4. točke drugega odstavka tega člena, obseg zbiranja osebnih podatkov, in določa, da se lahko zbira tudi podatke, ki opredeljujejo posameznikov osebni oziroma finančni položaj, življenjski slog oziroma navade, obstoječe ali želeno zavarovalno kritje, motiv za sklenitev zavarovanja, finančno znanje, izkušnje oziroma finančno pismenost zavarovalca, podatke o zmožnosti kritja izgub, ciljnih naložbe ter stopnjo dovoljenega tveganja oziroma podatke o drugih osebnih okoliščinah, ki jih posreduje zavarovalec ter so primerni in potrebni za ugotavljanje potreb in zahtev, ocenjevanje primernosti in ustreznosti, izdajo osebnega priporočila zavarovalcu oziroma izvedbo svetovanja zavarovalnice na podlagi poštene in osebne analize.

V dosedanjem sedmem odstavku oziroma predlaganem novem osmem odstavku 268. člena ZZavar-1 se doda nova 4. točka, ki omogoča, da se podatki iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, vključno s podatkom o lastniku nepremičnine oziroma dela nepremičnine, lahko zbirajo tudi iz Registra nepremičnin. Večino podatkov, ki bi jih zavarovalnice lahko pridobivale iz registra nepremičnin (grafični prikaz stavbe, grafični prikaz parcele, katastrska občina, številka stavbe, številka parcele, površina parcele, naslov stavbe, površina stavbe, površina zemljišča pod stavbo, dejanska raba stavbe, število etaž, višina stavbe, število poslovnih prostorov, leto izgradnje, uporabna površina dela stavbe, površina dela stavbe, tip stavbe, leto obnove strehe, leto obnove fasade, material nosilne konstrukcije, vrsta ogrevanja, priključitev na vodovodno omrežje, priključitev na električno omrežje, priključitev na kanalizacijsko omrežje, dvigalo, površina zemljišča pod stavbo, številka stavbe, ki stoji na parceli, površina dejanske rabe zemljišča, pozidano zemljišče delež, sezname delov stavb itd.) lahko sicer pridobivajo tudi od strank. Vendar bi preko registra zavarovalnice te podatke pridobile hitreje in v bolj strukturirani obliki. Zavarovanec ima namreč te podatke razdrobljene po več dokumentih, prav tako zavarovancu iskanje in posredovanje teh podatkov predstavlja dodatno delo in si zanj ne vzame veliko časa. Za zavarovalnico je ključnega pomena pri likvidaciji (velikih) škod tudi podatek o lastnikih nepremičnin, ki so fizične osebe. Z možnostjo vpogleda v evidenco podatkov o lastnikih nepremičnin bi zavarovalnica tako sproti preverila upravičenost izplačila zavarovalnine osebi, ki je na polici navedena kot zavarovanec. Še bolj pa je to pomembno pri odgovornostnih zavarovanjih, ko mora zavarovalnica preveriti, ali je oseba, ki uveljavlja odškodninski zahtevek za škodo na nepremičnini, dejanski lastnik in posledično sploh upravičena do uveljavljanja odškodnine oz. izplačila škode. Z možnostjo pridobivanja podatkov neposredno iz Registra nepremičnin bi se zavarovalnice izognile izplačevanju neupravičenih odškodninskih zahtevkov oz. morebitnemu dvojemu izplačilu v primeru, ko bi naknadno še dejanski lastnik uveljavljal odškodninski zahtevek.

Za namen preverjanja točnosti, ažurnosti in popolnosti osebnih podatkov zavarovalnice potrebujejo možnost neposrednega preverjanja podatkov v Centralnem registru prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: CRP), tako v fazi sklepanja kot v fazi izvajanja zavarovalne pogodbe. Zato se v osmem odstavku doda nova 8. točka. Zavarovalnice so zavezane voditi »točne in posodobljene« osebn

podatke (načelo točnosti iz 5. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov) o svojih strankah. Stranke pa pri sklepanju zavarovanj ali uveljavljanju zahtevkov iz zavarovalnih pogodb zavarovalnicam pogosto posredujejo podatke, ki se razlikujejo od podatkov, ki jih o isti stranki zavarovalnica že hrani v svojih zakonitih evidencah osebnih podatkov, prav tako pa včasih pride tudi do napake pri zapisu podatkov v evidenco zavarovalnice. Prepis podatka z novo pridobljenim podatkom je trajen in lahko privede do netočnega zapisa (kar pomeni kršitev načela točnosti iz 5. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov), zato zavarovalnice v takih primerih preverijo podatek. Namen predlagane dopolnitve 8. točke osmega odstavka tega člena je tako spoštovanje načela točnosti in ažurnosti v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov ter nemoteno poslovanje in izvajanje zavarovalnih pogodb. Namen je zagotovitev ustrezne pravne podlage za vpogled v CRP takrat, ko se izkaže verjetnost, da so podatki v sistemu netočni in neažurni. To se lahko zgodi ob uvedbi izvršbe, ob uveljavljanju regresnih zahtevkov, ob »obnovitvi« zavarovalnih pogodb, ob reševanju zahtevkov, ob ugotavljanju sumljivih okoliščin, ob neodzivnosti pri pozivanju v okviru reševanja zahtevkov, izplačevanju rente in podobno.

Točka se usklajuje z dejanskim stanjem in kot specialni zakon daje dodatno pravno podlago za obdelovanje osebnih podatkov z namenom odprave eventualnih dilem glede prednostne uporabe zakona o zavarovalništvu in drugih področnih zakonov v smislu spoštovanja načela specialnosti kot tudi zagotoviti skladnost in povezanost zakona o zavarovalništvu z drugo področno zakonodajo.

Da lahko do CRP dostopa tudi Slovensko zavarovalno združenje (v nadaljnjem besedilu: SZZ) za namen izvajanja obveznosti škodnega sklada se predlaga nova deveta točka v osmem odstavku tega člena. 34. člen ZOZP določa, da se za plačilo škod, ki jih oškodovancem povzročijo vozniki nezavarovanih in neznanih vozil, nezavarovanih zrakoplovov ali drugih letalnih naprav in nezavarovanih čolnov, pri SZZ ustanovi škodni sklad. Iz škodnega sklada se plačujejo tudi zavarovalnine potnikom v javnem prometu zaradi posledic nesreče, če lastni javnega prevoznega sredstva ni sklenil zavarovane pogodbe. SZZ ima na podlagi 41. člena istega zakona pravico, da izplačano odškodnino izterja od lastnika vozila, zrakoplova, čolna ali javnega prevoznega sredstva in od povzročitelja škodnega dogodka. Za namen preverjanja točnosti, ažurnosti in popolnosti osebnih podatkov škodni sklad SZZ, da lahko izpolnjujejo svoje obveznosti, potrebujejo možnost neposrednega preverjanja podatkov v CRP.

V dosedanjem desetem odstavku, predlaganem dvanajstem odstavku, se določi rok hrambe osebnih podatkov, ki se zbirajo na podlagi tega člena.

Predlaga se poenotenje rokov hrambe za podatke iz prvih treh zavarovalniških zbirk. Predlagana sprememba je za izvajanje zavarovalne pogodbe nujna. Podatki o že nastalih zavarovalnih primerih in izplačanih odškodninah po isti zavarovalni pogodbi so namreč potrebni za namen ugotavljanja (še)obstoječega kritja (zavarovanje je npr. oblikovano na način, da je izplačilo zavarovalnine za posamezno kritje možno le enkrat ali dvakrat po posamezni zavarovalni pogodbi, pri čemer pa zavarovalna pogodba kljub izplačilu ostane veljavna še naprej za preostala kritja. Pri nekaterih zavarovalnih pogodbah se izplačila zavarovalnin lahko seštevajo do določene maksimalne zavarovalne vsote in zavarovanje preneha veljati, ko je ta vsota dosežena). V teh primerih mora zavarovalnica ves čas trajanja zavarovalne pogodbe in še deset let po tem hraniti tudi podatke o tem, za katere zavarovalne primere je zavarovalno kritje že »izpolnjeno« in je bila zavarovalnina že izplačana. Brisanje podatkov o posameznih zavarovalnih primerih v času veljavnosti zavarovalne pogodbe zavarovalnici lahko onemogoča izvajanje zavarovalne pogodbe.

Predlagana sprememba tega odstavka že upošteva posebnosti, ki veljajo za dopolnilno zdravstveno zavarovanje. Skladno z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, morajo namreč zavarovalnice pri dopolnilnem zdravstvenem zavarovanju posameznemu zavarovancu obračunati »pribitek« na premijo, in sicer v višini tri odstotke za vsako polno nezavarovano leto (tj. leto, ko je zavarovanec sicer bil zavezan za doplačila, pa ni imel sklenjenega dopolnilnega zdravstvenega

zavarovanja) – 62.b člen ZZVZZ. Za izračun števila polnih nezavarovanih let se upoštevajo vsi dnevi po 1. januarju 2006, ko je bil zavarovanec sicer zavezan za doplačila, pa ni imel veljavnega dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, so v ta namen dolžne zavarovancem brezplačno posredovati podatek o dobi kritja za obdobje od 1. januarja 2006 dalje. Navedeno pomeni, da je treba del podatkov, ki se nanašajo na dopolnilno zdravstveno zavarovanje, za namen ugotavljanja/dokazovanja zavarovanosti in obračunavanja morebitnega pribitka na premijo hraniti za časa življenja zavarovanca. S tega vidika je predlagana sprememba, po kateri bi se podatki iz naslova dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja hranili še 10 let po smrti zavarovanca ali prenehanju zavarovanja.

Glede zahtevka, ki se utemeljeno pričakuje, se pojasnjuje, da so upoštevani primeri, ki se dejansko pojavljajo v praksi in se nanašajo na nastanek škode po preteku daljšega obdobja (npr. škoda zaradi posledic azbestoze, škoda zaradi posledic telesnih poškodb, ki se pokaže čez čas). V nasprotnem primeru namreč pridemo do situacije, ko bo stranka uveljavljala zahtevek, zavarovalnica pa ne bo razpolagala z dokumentacijo in ne bo mogla presojati utemeljenosti zahtevka. Izbris podatkov pa zavarovalnice ne odveže izplačila obveznosti, kar bo v praksi lahko pomenilo dvojno izplačilo ali pomanjkljivo presojo utemeljenosti in višine zahtevka.

Predlaga se tudi rok hrambe za novo zbirko podatkov iz 4. točke drugega odstavka tega člena o potencialnih zavarovalcih in zavarovancih, in sicer se ti podatki lahko shranjujejo najdlje do trenutka sklenitve zavarovalne pogodbe ali najdlje tri mesece od zaključka pogajanj za sklenitev zavarovalne pogodbe, vendar ne dlje kot šest mesecev od dneva njihove pridobitve. Po preteku roka hrambe se podatki najkasneje s prvim dnem naslednjega meseca iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena obvezno zбриšejo, uničijo ali nepovratno anonimizirajo, dokumentacija pa se uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati. Predlagani rok je potreben zaradi različnih načinov sklepanj zavarovanj, na primer pogodbe življenjskega zavarovanja, pri katerem je potreben zdravniški pregled tako, da zavarovalnica ponudbo zavarovalca, ki se odmika od pogoje za sklepanje konkretnega zavarovanja (v primeru, da se ugotovi višja ocena rizika ali druga pomembna okoliščina), v roku 30 dni odkloni in potencialnemu zavarovalcu pošlje nasprotno ponudbo (925. člen OZ) z rokom za odgovor. Slednji nato odgovori, ali ponudbo sprejema, ali ne, sprejem v zavarovanje se lahko tudi za določen čas odloži ipd. in to lahko v praksi traja tudi več mesecev. Potencialni zavarovalec se pogosto zavarovalnici oglasi tudi po poteku postavljenega roka za odgovor, ki ga je postavila zavarovalnica.

Zaradi hitrejšega in bolj ekonomičnega poslovanja zavarovalnic in zagotavljanju učinkovitejšega varstva strank, je potrebno omogočiti tudi elektronsko izmenjavo do evidence motornih vozil in vozniških dovoljenj, vpisnika morskih čolnov, registra zrakoplovov in evidence letalskih naprav.

Evidenca motornih vozil je register, vzpostavljen pri Ministrstvu za infrastrukturo, ki hrani podatke o vozilih in pripadajočih elementih (uporabniki, lastniki, registrske tablice, prometna dovoljenja, tehnični pregledi, cestnina, omejitve, ipd.). Zavarovalnice podatke iz evidence motornih vozil potrebujejo za namen sklepanja in izvajanja pogodb o avtomobilskih zavarovanjih, saj iz evidence lahko tekoče pridobivajo vse potrebne podatke o vozilu, ki so ažurni in točni ter potrebni za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju. Povezava z evidenco motornih vozil preko SZZ (SZZ deluje kot posrednik med zavarovalnicami in evidenco motornih vozil) je že vzpostavljena. Pravna podlaga za dosedanje izvajanje je v 8. členu Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 93/07 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 33/16 – PZ-F in 41/17 – PZ-G, v nadaljnjem besedilu: ZOZP). Ker pa ZOZP v prometu ureja samo obvezna zavarovanja v prometu (npr. obvezno zavarovanje lastnika vozila proti odgovornosti za škodo povzročeno tretjim osebam), podatke o vozilu pa zavarovalnice potrebujejo tudi za namen sklepanja in izvajanja pogodb drugih avtomobilskih zavarovanj (npr. kasko zavarovanj vozil) je predlagano, da se določba vključi v predmetno novelo zakona.

Evidenca vozniških dovoljenj je baza, ki jo vodi Ministrstvo za infrastrukturo. Zavarovalnice podatke iz evidence vozniških dovoljenj potrebujejo za preverjanje obstoja razloga za izgubo zavarovalnih pravic skladno z zavarovalnimi pogoji in ZOZP ter za preverjanje, ali je bil voznik v času povzročitve prometne nesreče mladi voznik. Praviloma podatke posredujejo zavarovanci bodisi pri prijavi AO ali kasko škode. V kolikor zavarovanec ne posreduje kopije veljavnega vozniškega dovoljenja, se škodni spis smatra kot potencialni regres. Po prejemu spisa v regresno službo se opravi pisno poizvedba o veljavnosti vozniškega dovoljenja na pristojni upravni enoti. Za ta namen zavarovalnice potrebujejo podatke o veljavnosti vozniškega dovoljenja za posamezno kategorijo, datumu pridobitve vozniškega dovoljenja za posamezno kategorijo, obstoj morebitnih omejitev in obstoj morebitnih prepovedi vožnje (izrečena kazen ali varstveni ukrep prepovedi vožnje) ter podatek o obdobju omejitev oz. prepovedi vožnje.

Vpisnik morskih čolnov je register, vzpostavljen pri Upravi Republike Slovenije za pomorstvo, ki hrani podatke o plovilih. Podatke iz vpisnika morskih čolnov zavarovalnice potrebujejo za namen sklepanja in izvajanja pogodb kasko zavarovanj plovil ter obveznih zavarovanj lastnika čolna proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam, saj bi iz registra lahko tekoče pridobivale vse potrebne podatke o plovilu, ki so ažurni in točni ter potrebni za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju.

Register zrakoplovov in evidenca letalnih naprav Republike Slovenije sta registra, vzpostavljena pri Javni agenciji za civilno letalstvo v Republiki Sloveniji. Podatke iz omenjenih evidenc zavarovalnice potrebujejo za namen sklepanja in izvajanja pogodb letalskih zavarovanj ter obveznih zavarovanj lastnika zrakoplova proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam, potnikom, prtljagi in tovoru, saj bi iz registra lahko tekoče pridobivale vse potrebne podatke, ki so ažurni in točni ter potrebni za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju.

Pridobivanje policijskih zapisnikov o prometnih nesrečah ureja 8. člen ZOZP, vendar le za obvezna zavarovanja v prometu, ne pa tudi drugih vrst zavarovanj (na primer zdravstveno, nezgodno, kasko itd.). Zato se predlaga ureditev elektronske izmenjave zapisnikov policije o prometnih nesrečah s SZZ in zavarovalnicami. Sistem deluje tako, da zavarovalnice preko aplikacije na SZZ preverijo obstoj policijskega zapisnika v zbirki podatkov o prometnih nesrečah na pristojnem državnem organu (konkretno Generalna policijska uprava). Pooblaščen uporabnik iz zavarovalnice ali iz SZZ policijski zapisnik naroči in ko je ta policijski zapisnik zaključen, se iz GPU posreduje na SZZ. Na SZZ se policijski zapisnik shrani v ustrezno zbirko podatkov, uporabnik, ki je zapisnik naročil, pa je obveščen, da je policijski zapisnik na voljo. V naslednjem koraku uporabnik zapisnik pogleda in ga po potrebi prevzame (shrani pdf na svoj računalnik), lahko pa se posredovanje predhodno naročenega policijskega zapisnika iz zbirke podatkov na SZZ v zavarovalnico, ki je zapisnik naročila, izvede tudi samodejno z integracijo obeh informacijskih sistemov. Za vpogled ali posredovanje podatkov iz evidenc policije o kršiteljih in prekrških, o kaznivih dejanjih, o dogodkih in elektronskih zapisnikih policije o prometnih nesrečah, mora SZZ in zavarovalnice še naprej plačati nadomestilo v znesku, ki ga določi minister na podlagi tretjega odstavka 116. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije. Višina nadomestila je določena v Pravilniku o nadomestilu za vpogled in posredovanje podatkov iz evidenc policije. Policija in SZZ sta višino nadomestila za elektronsko izmenjavo podatkov uredili s Pogodbo o vpogledu v elektronske zapisnike in posredovanju podatkov o prometnih nesrečah št. C1714-08-0409316 ter aneksi k tej pogodbi.

Za namen pridobivanja podatkov iz trinajstega do šestnajstega odstavka tega člena se zavarovalnicam podatki iz teh odstavkov, lahko posredujejo preko SZZ, vendar zgolj tisti podatki, ki so relevantni za konkretno zavarovanje. Pri tem morata biti zagotovljena možnost preverjanja pravne podlage, namena posredovanja podatkov, kdo in kdaj je pridobival podatke ter katere podatke je pridobival in nadalje obdeloval, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo posameznika zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov. Predlagatelj zakona pri tem pojasnjuje, da je SZZ v teh primerih, ko podatke potrebujejo zavarovalnice zgolj posrednik med bazami posameznih ministrstev in bazami zavarovalnic ter ne shranjuje podatkov, ki jih pridobijo zavarovalnice za svoje

potrebe. Zavarovalnice podatke, ki jih pridobijo iz baz iz prvih treh odstavkov preko SZZ za lastne potrebe shranjujejo v ustreznih bazah iz ustreznih odstavkov 268. člena tega zakona ter v rokih določenih v 268. členu. SZZ podatkov, ki jih pridobijo zavarovalnice preko SZZ iz teh baz, ne shranjuje.

Doda se tudi osemnajsti odstavek, ki omogoča dodatno izmenjavo informacij v primeru kaznivih dejanj goljufij, saj strokovnjaki ugotavljajo, da je 10,00 odstotkov vseh škod po svetu posledica goljufij. Britansko združenje zavarovalnic ocenjuje, da naj bi zavarovalnicam uspelo odkriti zavarovalniške goljufije v višini 4,00 odstotkov obračunanih kosmatih zneskov škod, medtem ko naj bi bilo neodkritih za 6,00 odstotkov čistih prihodkov od zavarovalnih premij. Po oceni največje slovenske zavarovalnice naj bi bilo vseh zavarovalniških goljufij na slovenskem trgu za 113 milijonov eurov letno. Zavarovanci oziroma zavarovalci imajo zaradi prevar in goljufij višje premije. V povprečju tako vsak Slovenec na leto plača kar med 50,00 in 80,00 eurov več premije zaradi nepoštenja manjšine (vir podatka: SZZ). Zakoniti interes vsake zavarovalnice, ki sovpada z javnim interesom je preprečiti zlorabe tako, da identificira tiste posameznike, ki sistem zavarovanja zlorablja, z namenom obvarovati zavarovalnico in skupnost zavarovalcev pred negativnimi vplivi ugotovljenih prevar in goljufij. Sedanja ureditev iz 269. člena ZZavar-1 (izmenjava podatkov za namen ugotavljanja spornih okoliščin zavarovalnega primera) je namreč pokazala, da odkritje prevare zgolj pri eni zavarovalnici prevale problem na drugo zavarovalnico, dokler niso izčrpane vse zavarovalne možnosti, kar pa lahko traja desetletje ali tudi dlje. Z namenom zagotavljanja transparentnosti se uvede obvezno obveščanje posameznika (pisno, po elektronski pošti, preko obvestil v i-aplikacijah ipd.) o obdelavi in posredovanju osebnih podatkov v skladu s 13., 14. in 21. členom Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov.

K 30. členu:

Napovedni stavek četrtega odstavka 272. člena zakona je treba spremeniti, ker je nadzor nad navedenimi osebami samostojen, saj lahko AZN zoper njih ali zaradi njih samostojno ukrepa (odredba, odvzem dovoljenja), ne le v povezavi z nadzorom nad zavarovalnico. Slednjemu je namenjen drugi odstavek istega člena. Dodatno AZN ugotavlja, da 67. člen zakona določa pogoje za člane nadzornega sveta zavarovalnice in hkrati obveznost AZN, da to nadzoruje in ukrepa v primeru neizpolnjevanja ali prenehanja izpolnjevanja teh pogojev. Zato je treba med osebe, navedene v četrtem odstavku 272. člena zakona, vključiti tudi člane nadzornega sveta. Zato se predlaga, da se uvodni stavek četrtega odstavka 272. člena zakona spremeni in da se doda nova 4. točka.

K 31. členu:

Predlaga se popravek napačnega sklica tako, da se v prvem odstavku 273. člena besedilo »7.9.2.« nadomesti z besedilom »7.10.2«.

K 32. členu:

S tem členom se v ZZavar-1 doda nov 280.a člen, na podlagi katerega bo vzpostavljen sistem, ki bo omogočal in spodbujal prijavo potencialnih kršitev. Ta člen prenaša 35. člen Direktive (EU) 2016/97.

Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti za zaposlene pri zavarovalnicah, zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in zastopnikih dopolnilnih zavarovanj, da lahko posredujejo Agenciji za zavarovalni nadzor možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih v Zakonu o zavarovalništvu

Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovi:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih.

K 33. členu:

Prvi odstavek 281. člena zakona določa, katere ukrepe nadzora lahko Agencija za zavarovalni nadzor pod pogoji v tem zakonu izreče zavarovalnici.

S predlagano spremembo besedila se v drugem odstavku 281. člena objavo izrečenih ukrepov nadzora veže na pravnomočnost odločitve o izreku ukrepa (odredbe ali odločbe). Če zoper odločitev Agencije za zavarovalni nadzor o izreku ukrepa nadzora v predpisanem roku niso bila vložena pravna sredstva (ugovor, tožba) ali so bila ta kot prepozna zavržena oziroma zavrnjena pred sodiščem, postane odločitev o izreku ukrepa (in ne odločitev o ugovoru ali tožbi) pravnomočna. Izrecno se določi, kateri podatki se javno objavijo, kot je to določeno tudi na področju bančništva (drugi odstavek 277. člena ZBan-2) ali na področju trga finančnih instrumentov (tretji odstavek 146.a člena Zakona o trgu finančnih instrumentov, Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16 in 9/17, v nadaljnjem besedilu: ZTFI).

V delu drugega stavka drugega odstavka 281. člena, v skladu s katerim se pri objavi osebnih podatkov brišejo identifikacijski podatki fizičnih oseb in njihovi naslovi prebivališč, ni potreben, saj je v prvem stavku jasno določeno, da se glede fizičnih oseb lahko objavi le osebno ime in funkcija odgovorne osebe.

Na podlagi novega tretjega odstavka 281. člena zakona mora AZN objaviti vse ukrepe nadzora, zoper katere ni bil pravočasno vложен ugovor ali tožba pred sodiščem, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti oseb, ki so zanj odgovorne, vendar zgolj osebno ime in funkcijo odgovorne osebe oziroma firma in sedež pravne osebe, ko je odločitev o ugovoru ali tožbi pred sodiščem pravnomočna, pa objavi tudi ukrepe nadzora, kjer je bila objava zadržana zaradi odločanja o ugovoru ali tožbi pred sodiščem. AZN bo morala pri tem presojati tudi ali je objava identitete kršitelja sorazmerna ali objavi zadrži oziroma podatkov ne objavi ali pa jih objavi anonimno.

V četrtem in petem odstavku se dodaja, da se ukrepi nadzora iz prvega odstavka tega člena lahko izrečejo v obliki odredbe ali odločbe.

V šestem odstavku se doda možnost, da lahko Agencija za zavarovalni nadzor, če odloči na podlagi ugovora kršitelja, da so podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena in ugovoru ugotovi, odloči tudi o tem, da podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi.

AZN je naložena tudi obveznost obveščanja EIOPE o vseh naloženih ukrepih. Ta člen prenaša prvi in tretji odstavek 32. člena ter 34. in 36. člen Direktive (EU) 2016/97.

K 34. členu:

Priporočilo in opozorilo sta ukrepa nadzora, ki v primeru neupoštevanja nimata neposrednih sankcij. Neupoštevanje priporočila ni sankcionirano. Zaradi neupoštevanja opozorila se sicer izda odredba o odpravi kršitev, ki temelji na enakem dejanskem stanju in pravni podlagi kot opozorilo (če AZN še vedno ugotavlja, da kršitev obstaja), vendar pa je odredba o odpravi kršitev samostojni ukrep, zoper katerega ima stranka zagotovljena samostojna pravna sredstva v obliki ugovora in sodnega varstva v primeru zavrnitve ugovora. Zaradi navedenega ni primerno, da se priporočilo in opozorilo izdajata v upravnem postopku, kot se izdajajo drugi ukrepi nadzora iz 281. člena zakona, ter se ju tako tudi ne izdaja, vendar pa veljavne določbe omogočajo različne razlage. Zato se predlaga, da se v 282. členu zakona doda nov šesti odstavek.

K 35. členu:

Za popolni prenos določb šestega, sedmega in osmega odstavka 35. člena Direktive Solventnost II in sedmega odstavka 2. člena Direktive Omnibus II glede podatkov, ki jih je treba zagotoviti za nadzor, se predlaga, da se v 284. členu zakona dodajo drugi, tretji, četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek.

K 36. členu:

S spremembo 2. točke prvega odstavka 289. člena zakona se AZN nalaga izrecna dolžnost, da zavarovalnim organom drugih držav članic na lastno pobudo pošlje vse informacije, ki so pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa, zlasti če je bila izrečena globa, upravna sankcija ali drug ukrep iz tega zakona. Člen prenaša tretji odstavek 13. člena Direktive (EU) 2016/97.

K 37. členu:

Pri izvajanju zakona se je ugotovilo, da glede na to, da ima subjekt nadzora po prejetem zapisniku možnost podati pripombe, v zapisniku ni smiselno navajati ugotovljenih kršitev predpisov, temveč naj bo zapisnik samo povzetek ugotovljenega stanja, kar je tudi v skladu s siceršnjo ureditvijo zapisnika v drugih predpisih. Zato se predlaga, da se v prvem odstavku 301. člena zakona črta drugi stavek.

Zaradi poenotenja izrazoslovja s 295. do 300. členom zakona se predlaga, da se v drugem odstavku beseda »stranka« nadomesti z besedo »zavarovalnica«.

K 38. členu:

Kadar AZN po prejemu poročila o odpravi kršitev ugotovi, da kršitve niso odpravljene, nadaljuje z drugim ukrepom nadzora, ki je primeren glede na vrsto in težo ugotovljene kršitve (po četrtem odstavku 308., 312., 313., 315., 325. ali 328. členu ZZavar-1). Veljavna določba 306. člena zakona dopušča razlago, da se v tem primeru šteje, da je kršitev odpravljena, saj AZN ne bo izdala niti odredbe o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev niti ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Zato se predlaga sprememba 306. člena zakona.

K 39. členu

Za popolni prenos določbe 37. člena Direktive Solventnost II se predlaga dopolnitev 309. člena zakona, ki določa, v katerih primerih lahko Agencija za zavarovalni nadzor določi kapitalski pribitek.

K 40. členu:

Gre za redakcijski popravek. S predlagano spremembo se preštevilči in preimenuje pododdelek »7.9.3. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice zavarovalnice tretje države«, ki se sedaj pravilno glasi »7.9.2. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice zavarovalnice tretje države«.

K 41. členu:

Zaradi uskladitve z opredelitvijo v točki f prvega odstavka 212. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se drugi odstavek 354. člena zakona spremeni tako, da se za besedilom »Zavarovalni holding je nadrejena družba,« doda besedilo »ki ni mešani finančni holding in«.

K 42. členu:

Veljavno besedilo 355. člena zakona ni povsem v skladu z 216. členom Direktive Solventnost II, in sicer predvsem glede nadrejene družbe iz druge države članice. Nadrejena družba je opredeljena v 14. členu in je lahko katerakoli družba, ki izpolnjuje navedene pogoje (torej tudi oseba, ki ni iz zavarovalniškega sektorja). Po 216. členu Direktive Solventnost II mora biti nadrejena družba iz druge države članice končna nadrejena družba na ravni EU, tj. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding. Zato se predlaga, da se drugi odstavek 355. člena zakona spremeni.

K 43. členu:

V 2. točki prvega odstavka 356. člena zakona gre za redakcijski popravek, in sicer se dodaja beseda »finančnemu«. Zato se predlaga, da se 2. točka prvega odstavka 356. člena zakona spremeni tako, da se za besedo »mešanemu« doda beseda »finančnemu«.

V četrtem odstavku je izpuščen mešani finančni holding. Zato se predlaga, da se četrty odstavek spremeni tako, da se za besedilom »zavarovalnega holdinga« doda besedilo »ali mešanega finančnega holdinga«.

K 44. členu:

Direktiva Solventnost II v zadnjem pododstavku prvega odstavka 216. člena določa smiselno uporabo določb 218. do 258. člena te direktive (na podlagi drugega do šestega odstavka 216. člena), ki so v ZZavar-1 prenesene v 362. do 403. členu. Zato se predlaga, da se drugi odstavek 361. člena zakona spremeni tako, da se besedilo »383. člen, 399. in 400.« nadomesti z besedilom »400., 402. in 403.«.

K 45. členu:

Predlaga se popravek napake, in sicer da morajo zavarovalnice v skupini informacije poslati tudi zavarovalnici, pri kateri se izvaja nadzor na ravni skupine (nadrejeni oziroma udeleženi zavarovalnici). Zato se predlaga, da se prvi odstavek 362. člena zakona spremeni tako, da se beseda »zavarovalnic« nadomesti z besedo »zavarovalnici,« in doda vejica.

Predlaga se odprava redakcijske napake tako, da se v dosedanjem šestem odstavku 362. člena zakona za besedo »zavarovalnica« doda vejica.

Za popolni prenos določb drugega odstavka, drugega in tretjega pododstavka 254. člena Direktive Solventnost II in devetinšestdesetega odstavka 2. člena Direktive Omnibus II se za petim odstavkom 362. člena zakona dodata šesti in sedmi odstavek, ki glede dostopa do informacij določata, da lahko nadzorni organ, ki je pristojen na ravni skupine, omeji redno poročanje, ki je manj pogosto od enega leta, kadar imajo vse zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini korist od omejitve v skladu z drugim do petim odstavkom 362. člena zakona. Nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, pa lahko na ravni skupine omeji redno poročanje po posameznih postavkah, kadar imajo vse zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini korist od omejitve v skladu s šestim do devetim odstavkom 362. člena zakona, ob upoštevanju vrste, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslov v skupini.

V skladu z navedenim dosedanjimi šesti, sedmi, osmi in deveti odstavki postanejo osmi, deveti, deseti in enajsti odstavek.

K 46. členu:

Opredelitev članov kolegija ni v skladu s tretjim odstavkom 248. člena Direktive Solventnost II, ki določa, da so člani kolegija nadzornik skupine, nadzorni organi vseh držav članic, v katerih imajo sedež vse hčerinske družbe, in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), v skladu z 21. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48). Zato se predlaga, da se drugi odstavek 364. člena spremeni tako, da se v prvem stavku pred oklepajem doda besedilo », in EIOPA«.

K 47. členu:

V Direktivi Solventnost II v 231. členu ni določena obveznost, da nadzornik skupine v primeru, ko zadevni nadzorni organi sprejmejo skupno odločitev glede zahtevka, to odločitev vroči tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile zahtevo. Zahteva za tako obveščanje je v Direktivi Solventnost II določena za primer, ko nadzornik skupine sam sprejme končno odločitev. Zato se predlaga, da se deveti odstavek 367. člena zakona spremeni tako, da se črtata besedi »tretjega in«.

K 48. členu:

Direktiva Solventnost II v 249. členu ne določa obveznosti obveščanja nadzornih organov držav članic, kjer so pomembne podružnice. Zato se predlaga, da se prvi odstavek 369. člena zakona spremeni

tako, da se na koncu odstavka črta besedilo », in nadzornim organom držav članic pomembnih podružnic«.

K 49. členu:

Za prenos vsebine točke b prvega odstavka 250. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se 2. točka prvega odstavka 370. člena spremeni tako, da se črta beseda »in«. Za besedo »kapitala« se doda besedilo »ter o odločitvi o podaljšanju sanacijskega roka iz četrtega in šestega odstavka 249. člena tega zakona«.

K 50. členu:

Za uskladitev z vsebino 251. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se prvi odstavek 371. člena zakona spremeni tako, da se za besedama »nadrejene družbe,« doda besedilo »ki sami ne izvajajo nadzora skupine v skladu s 357. členom tega zakona,«.

K 51. členu:

Direktiva Solventnost II v 252. členu uporablja izraz »skupno udeleženo podjetje« (angl.: »a common participating undertaking«), kar je glede na 354. člen ZZavar-1 širše kot kadar družbo obvladuje skupna družba. Zato se predlaga, da se 2. točka prvega odstavka 372. člena zakona spremeni.

K 52. členu:

Za uskladitev z drugim pododstavkom drugega odstavka 255. člena Direktive Solventnost II, ki pomeni tudi večjo jasnost glede na besedilo tretjega odstavka 373. člena zakona, se predlaga, da se drugi odstavek 373. člena zakona spremeni tako, da se za besedama »Republiki Sloveniji« doda besedilo: », in sicer ga izvede neposredno ali za izvedbo pooblasti revizorja ali strokovnjaka«.

K 53. členu:

Zaradi večje jasnosti uskladitve s točko c prvega odstavka 222. člena Direktive Solventnost II in enake ureditve kot v 3. točki drugega odstavka 381. člena zakona se predlaga, da se 3. točka drugega odstavka 382. člena spremeni tako, da se za besedo »zavarovalnic« doda beseda »iste«.

K 54. členu:

Za pravilni prenos drugega odstavka 225. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se v drugem odstavku 385. člena zakona besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor lahko dovoli, da se pri« nadomesti z besedo »Pri«, za besedo »članice« pa se doda beseda »se«.

K 55. členu:

Za pravilni prenos drugega odstavka 227. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se v drugem odstavku 387. člena zakona črta besedilo »lahko Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru na ravni skupine določi, da«.

K 56. členu:

Ker je že v drugem odstavku 390. člena zakona navedeno sklicevanje na ustrezne oddelke ZZavar-1, je to potrebno tudi v tretjem odstavku istega člena. Zato se predlaga, da se v 1. točki tretjega odstavka 390. člena zakona besedilo »končne nadrejene zavarovalnica« nadomesti z besedilom »iz oddelka 4.11. tega zakona končne nadrejene zavarovalnice«.

K 57. členu:

Za uskladitev s točko b prvega odstavka 233. člena Direktive Solventnost II, ki v ZZavar-1 ni bila v celoti zajeta, je na začetku 2. točke prvega odstavka 391. člena zakona dodano besedilo »vrednostjo povezane zavarovalnice v udeleženi zavarovalnici ter skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine«.

Za uskladitev z določilom četrtega odstavka 233. člena Direktive Solventnost II je v četrtem odstavku 391. člena za besedo »se« dodano besedilo »pri vrednosti povezane zavarovalnice v udeleženi zavarovalnici in«, za besedo deleža pa je dodana beseda »iz«, za besedo »vrednost« pa beseda »tega«.

K 58. členu:

Prvi pododstavek 232. člena Solventnosti II je prenesen v drugi in tretji odstavek 392. člena Zakona o zavarovalništvu. Predlaga se zgolj lepši zapis besedila tako, da se drugi in tretji odstavek 392. člena združita v novi drugi odstavek. Dosedanji tretji odstavek se briše, Dosedanji četrti odstavek pa postane tretji odstavek.

K 59. členu:

Direktiva Solventnost II v prvem odstavku 235. člena določa, da se solventnost skupine na ravni zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga izračunava z uporabo določb od drugega odstavka 220. do 233. člena, torej tudi z uporabo 231. člena, katerega besedilo je preneseno v 367. člen ZZavar-1. Zato se predlaga, da se v drugem odstavku 393. člena beseda »uporablja« nadomesti z besedilom »uporabljajo 367. in«.

K 60. členu:

Za uskladitev s prvim pododstavkom drugega odstavka 239. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se prvi odstavek 396. člena zakona spremeni. Za uskladitev s četrtnim odstavkom 239. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se dodata sedmi in osmi odstavek.

K 61. členu:

Direktiva Solventnost II v prvem odstavku 240. člena določa primere, ko se 238. in 239. člen te direktive, ki sta prenesena v 395. in 396. člen ZZavar-1, prenehata uporabljati. Gre za primere, ko pogoji iz 236. člena Direktive Solventnost II niso več izpolnjeni, pri čemer se sklicujeta na pogoje iz točke a do vključno točke d 236. člena Direktive Solventnost II. Točka a 236. člena Direktive Solventnost II je prenesena v 1. točko drugega odstavka 394. člena in drugi odstavek 397. člena ZZavar-1. Točka b 236. člena direktive je prenesena v 2. točko drugega odstavka 394. člena ZZavar-1, medtem ko sta točki c in d 236. člena direktive preneseni v 3. točko drugega odstavka 394. člena ZZavar-1. Sedanje sklicevanje v 397. členu na 4. točko drugega odstavka 394. člena ZZavar-1 ni ustrezno, saj gre za prenos točke e 236. člena direktive, na katero pa se 240. člen direktive ne sklicuje. Zato se predlaga, da se tretji in peti odstavek 397. člena spremenijo tako, da se besedilo »2. do 4.« nadomesti z besedilom »2. in 3.« ter spremeni četrti odstavek tega člena.

K 62. členu:

Za uskladitev s prvim in tretjim pododstavkom drugega odstavka 244. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se prvi odstavek 399. člena zakona spremeni.

Prvi odstavek 244. člena Direktive Solventnost II se sklicuje na 246. člen in III. poglavje Direktive Solventnost II. 246. člen te direktive je prenesen v 374. člen ZZavar-1, III. poglavje pa predvsem v 362. do 365., 368. do 373., 375., 402. in 403. člen, pri čemer pa je za prenos 256.a člena Direktive Solventnost II treba dodati nov člen (predlagan je nov 403.a člen). Zato se predlaga, da se v prvi alineji drugega odstavka besedilo »in 402.« nadomesti z besedilom »362. do 365., 368. do 375. in 402. do 403.a«.

V petem odstavku 244. člena direktive Solventnost II so določeni regulativni tehnični standardi in v šestem odstavku istega člena izvedbeni tehnični standardi, ki jih sprejme Evropska komisija. Zato se predlaga, da se v drugi alineji drugega odstavka 399. člena zakona za besedo »četrtega« dodata besedi »do šestega«.

K 63. členu:

Gre za enak primer kot pri 399. členu ZZavar-1. Zato se predlaga, da se v prvi alineji prvega odstavka 400. člena zakona beseda »402.« nadomesti z besedilom »362. do 365., 368. do 375. in 402. do 403. a« in da se v drugi alineji za besedo »četrtga« dodata besedi »do šestega«.

Za uskladitev s prvim pododstavkom drugega odstavka 245. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se v drugem odstavku pred piko na koncu prvega stavka dodata vejica in besedilo »razen v primeru iz 401. člena tega zakona«.

K 64. členu:

Za popolni prenos določbe 258. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se 9. točka prvega odstavka 402. člena spremeni tako, da se črta besedilo », zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji« in da se doda nova 10. točka. Dosedanja 10. in 11. točka postaneta 11. in 12. točka.

K 65. členu:

Zaradi novega 403.a člena je dopolnjen tudi naslov oddelka tako, da se naslov oddelka, ki se glasi: »8.6. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine« spremeni tako, da se glasi: »8.6. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju ter o strukturi skupine«.

K 66. členu:

Za prenos vsebine dvainsedemdesetega odstavka 2. člena Direktive 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1), ki se nanaša na poročanje o strukturi skupine, se predlaga, da se doda nov 403.a člen.

K 67. členu:

Za uskladitev s petim odstavkom 260. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se drugi odstavek 404. člena zakona spremeni tako, da se za besedilom »s tretjim« doda besedilo »ali petim«.

Za uskladitev s tretjim in četrtim pododstavkom prvega odstavka 260. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se na koncu tretjega odstavka doda nov stavek. Doda se tudi nov četrti odstavek.

K 68. členu:

Direktiva Solventnost II v primeru nadrejene družbe s sedežem v tretji državi, ko obstaja enakovrednost nadzorne ureditve (drugi odstavek 261. člena), določa, da se smiselno uporabljajo 247. do 258. člen Direktive. ZZavar-1 se sklicuje na smiselno uporabo oddelka 8.1. tega zakona, tj. 354. do 373. člena ZZavar-1. Za uskladitev z Direktivo Solventnost II je treba sklic razširiti še na 375., 402., 403. in novi 403.a člen, ki prenašajo 256. do 258. člen Direktive Solventnost II. Zato se predlaga, da se drugi odstavek 405. člena spremeni tako, da se za besedilom, ki se glasi: »8.1. oddelek« doda besedilo, ki se glasi: »ter 375. in 402. do 403.a člen«.

K 69. členu:

Prvi odstavek 406. člena zakona med drugim določa, da v primeru, ko enakovrednost nadzora ne obstaja, opravlja v primerih iz 356. in 357. člena ZZavar-1 nadzor na ravni skupine AZN. Sklicevanje na primere iz 356. in 357. člena ZZavar-1 je lahko problematično, ker se navedena dva člena nanašata le na končne nadrejene družbe s sedežem v EU. Zato se predlaga, da se prvi odstavek 406. člena zakona spremeni.

Direktiva Solventnost II se v prvem odstavku 262. člena sklicuje na smiselno uporabo 218. do 235. in 244. do 258. člena direktive, pri čemer pa 358. do 361. člen ZZavar-1 prenašajo 214., 216. in 217.

člen ter prvi odstavek 213. člena te direktive. Zato se predlaga, da se drugi odstavek 406. člena zakona spremeni.

Oddelek 4.9. ZZavar-1 se nanaša na lastne vire sredstev, oddelek 4.10. na SCR, oddelek 4.11. pa na MCR. Za uskladitev s prvim odstavkom 262. člena Direktive Solventnost II se predlaga, da se spremeni četrti odstavek 406. člena zakona.

Predlaga se tudi redakcijski popravek, in sicer, da se peti odstavek 406. člena zakona spremeni tako, da se besedi »za varovalni« nadomestita z besedo »zavarovalni«, na koncu odstavka pred piko pa doda besedilo »ali mešani finančni holding«.

K 70. členu:

Nadrejena družba s sedežem v tretji državi iz prvega odstavka 407. člena zakona mora biti ali zavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding, za kar se mora v skladu s prvim pododstavkom 263. člena Direktive Solventnost II določba sklicevati na 404. člen zakona. Zato se predlaga, da se prvi odstavek 407. člena spremeni.

K 71. členu:

Drugi odstavek 265. člena Direktive Solventnost II določa, da se smiselno uporabljajo 245., 249. do 255. in 258. člen te direktive. V veljavnem drugem odstavku 408. člena zakona nista zajeta 249. in 254. člen Direktive Solventnost II, ki sta prenesena v 362. in 368. člen zakona. Zato se predlaga, da se drugi odstavek 408. člena zakona spremeni.

K 72. členu:

Predlaga se črtanje 445. člena. Namen spremembe je uskladitev zakona z 28. členom Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E, v nadaljnjem besedilu: ZUS-1) glede dolžine roka za vložitev tožbe in odgovora za tožbo. Ker se v skladu z drugim odstavkom 441. člena ZZavar-1 v postopku sodnega varstva uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače, se 445. člen ZZavar-1, ki določa drugačen rok za vložitev tožbe in odgovora na tožbo kot ZUS-1, črta.

K 73. členu:

Na podlagi novega drugega odstavka 456. člena zakona bodo morala sodišča za izvajanje nalog po tem zakonu AZN na njeno zahtevo poslati informacije v zvezi s predkazenskimi ali kazenskimi postopki, ki se začnejo ob morebitnih kršitvah ZZavar-1 nad osebami, nad katerimi AZN na podlagi tega zakona opravlja nadzor. Člen prenaša točko a drugega pododstavka šestega odstavka 31. člena Direktive (EU) 2016/97. V drugem odstavku 456. člena se določita kot organa, ki posredujeta osebne podatke povezane s predkazenskimi postopki, ki so se začeli zoper osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor, policija in državno tožilstvo kot organa, ki predkazenski postopek vodita oziroma usmerjata.

K 74. členu:

Predlaga se popravek napačnega sklica tako, da se v drugi alineji drugega odstavka 461. člena beseda »348« nadomesti z besedo »353«.

K 75. členu:

Ker so v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža določeni zelo kratki roki, v katerih mora AZN sprejeti odločitev, hkrati pa je v primeru, če AZN ne odloči v postavljenem roku, določena neizpodbojna domneva, da je bilo dovoljenje izdano, je treba za izjavo določiti možnost krajšega roka od 15 dni, ki pa zaradi varnosti strank hkrati ne sme biti krajši kot tri delovnih dni. Zato se predlaga, da se drugi odstavek 481. člena zakona spremeni. V skladu z veljavno določbo drugega odstavka 481. člena zakona znaša rok za izjavo najmanj 15 dni, po splošni procesni ureditvi v tem zakonu pa je rok za izjavo najmanj osem dni (drugi odstavek 434. člena zakona). Ker je

bila predlagana sprememba, da se ta rok skrajša na tri delovne dneve, torej na krajši rok od splošnega roka za izjavo po tem zakonu, hkrati pa gre za eno temeljnih procesnih pravic stranke v postopku, ki je varovana v okviru ustavne pravice do enakega varstva pravic (22. člen Ustave), je potrebno besedilo, ki je določalo, da se lahko, ne glede na 2. točko drugega odstavka 434. člena tega zakona, rok za izjavo skrajša tudi do tri delovne dneve, črtati.

K 76. členu:

Predpisani rok za odločanje (15 koledarskih dni) je prekratek in povzroča zelo pogosto sklicevanje sej strokovnega sveta AZN samo zaradi izdaje tovrstnih dovoljenj. To je nerazumno, saj je povezano tudi s stroški (sejnine idr.). Zato se predlaga, da se drugi odstavek 482. člena spremeni tako, da se za besedo »petnajstih« doda beseda »delovnih«. Člen prenaša peti odstavek 3. člena Direktive (EU) 2016/97.

K 77. členu:

Gre za redakcijske popravke šestega, sedmega, osmega in devetega odstavka 483. člena zakona, ki določa posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

K 78. členu:

Za uskladitev z 52. členom Direktive Solventnost II je treba kompozitne zavarovalnice iz četrte alineje prvega odstavka 491. člena zakona nadomestiti z zavarovalnicami, ki opravljajo posle v skupinah premoženjskih in življenjskih zavarovanj. Tako se v navedeno alinejo vključi tudi zavarovalnice iz tretjega in četrtega odstavka 26. člena zakona, ki so zdaj izključene. Zato se predlaga, da se četrta alineja prvega odstavka 491. člena zakona spremeni.

K 79. členu:

Pri izvajanju določbe 511. člena zakona se je izkazalo, da je treba v primerih, ko se izda ugotovitvena odločba, za katero je treba plačati nadomestilo za opravljanje drugih nalog, izdati poseben sklep. Ker je bolj gospodarno, da se o nadomestilu odloči že v osnovni odločbi, se predlaga, da se šesti in sedmi odstavek 511. člena zakona spremenita.

K 80. členu:

Predlaga se popravek napačnega sklica tako, da se v sedmem odstavku 519. člena zakona beseda »četrtega« nadomesti z besedo »drugega«.

Predlaga se popravek napačnega sklica tako, da se v osmem odstavku 519. člena zakona beseda »petega« nadomesti z besedo »tretjega«.

K 81. členu:

V oddelku je dodan nov pododdelek, zato je treba temu prilagoditi tudi naslov oddelka »12.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev« tako, da se glasi: »12.2. Zavarovalni pogoji, obveščanje zavarovalcev in pravila poslovanja«.

K 82. členu:

V oddelku »12.2. Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev« se doda nov pododdelek, ki se glasi: »12.2.1. Splošno«.

K 83. členu:

Zaradi Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) (UL L št. 352 z dne 9. decembra 2014, str. 1), ki je uvedla enotni obrazec za produkte z naložbenim tveganjem, se predlaga črtanje določbe iz 8. do 10. točke

prvega odstavka 521. člena zakona. Te določbe namreč določajo izdelavo obrazca s podobno vsebino.

Člen določa, da imajo zavarovalnice, zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalno posredniške družbe, ki ustvarjajo zavarovalne produkte za prodajo, vzpostavljene postopke za odobritev vsakega zavarovalnega produkta ali pomembnih prilagoditev obstoječih zavarovalnih produktov pred njihovo distribucijo, ki jih izvajajo in redno pregledujejo. V postopku odobritve zavarovalnega produkta se opredeli ciljni trg za zavarovalni produkt in zagotovi, da so ocenjena vsa pomembna tveganja za ta trg, da je predvidena strategija distribucije v skladu z opredeljenim ciljnim trgom in da se sprejmejo ustrezni ukrepi za zagotovitev, da se zavarovalni produkt proda na opredeljenem ciljnem trgu. Zavarovalnice, zavarovalno-zastopniške družbe in zavarovalno-posredniške družbe, ki ustvarjajo zavarovalne produkte, dajo distributerjem zavarovalnih produktov na voljo vse ustrezne informacije o zavarovalnem produktu, postopku za odobritev zavarovalnega produkta in o opredeljenem ciljnem trgu zavarovalnega produkta. V novem štirinajstem odstavku 521. člena se bolj jasno in določno opredelijo tudi obveznosti distributerja zavarovalnega produkta, kadar ponuja ali priporoča zavarovalni produkt, ki ga ni ustvaril sam.

K 84. členu:

V 522. členu zakona so določene zahteve v zvezi z nadzorom zavarovalnic nad finančnimi instrumenti, ki jih ustvarjajo in ponujajo na trgu. Zavarovalnice morajo imeti vzpostavljene postopke za odobritev vsakega zavarovalnega produkta pred njihovim trženjem ali distribucijo strankam. Ta postopek mora biti sorazmeren in primeren glede na vrsto zavarovalnega produkta. Zavarovalnica redno pregleduje zavarovalne produkte, ki jih ponuja, pri čemer upošteva vse dogodke, ki bi lahko bistveno vplivali na morebitno tveganje za opredeljeni ciljni trg, da oceni, ali je produkt še v skladu s potrebami opredeljenega ciljnega trga in ali je načrtovana distribucijska strategija še ustrezna. Člen prenaša 25. člen Direktive (EU) 2016/97.

K 85. členu:

Z 523. členom zakona se urejajo obveznosti zavarovalnice in zavarovalnega posrednika v primeru t. i. navzkrižne prodaje, to je prodaje zavarovalnih produktov, kadar se zavarovalni produkt ponudi skupaj z dopolnilno ali drugo storitvijo, ki ni zavarovanje, kot del paketa ali istega sporazuma. V takšnem primeru mora zavarovalnica ali zavarovalni posrednik zavarovalca seznaniti z možnostjo nakupa posameznih delov ločeno in v tem primeru zagotoviti ustrezni opis sporazuma ali paketa, pa tudi ločeno evidenco stroškov in plačil vsake sestavine. Kadar je zavarovalni produkt pomožni produkt v razmerju do blaga ali storitev, ki ni zavarovanje, kot del paketa ali istega sporazuma, zavarovalnica ali zavarovalni posrednik ponudi zavarovalcu možnost nakupa blaga ali storitve ločeno. Člen prenaša 24. člen Direktive (EU) 2016/97.

K 86. členu:

S spremenjenim prvim odstavkom 524. člena zakona je določeno, da zavarovalnica ali zavarovalni posrednik zagotovi zavarovalcu in morebitnemu zavarovalcu podatke v zvezi z zavarovalno pogodbo in splošnimi zavarovalnimi pogoji pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe in v času trajanja zavarovalne pogodbe pisno ali elektronsko v slovenskem jeziku. Ti podatki morajo biti podani razumljivo, odkrito, pošteno, jasno, nezavajajoče in strokovno ter v skladu z najboljšimi interesi zavarovalcev.

K 87. členu:

Z novim 527.a členom je določeno, da zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zavarovalni zastopnik in zavarovalni posrednik svojih zaposlenih ne plačujejo ali ocenjujejo njihove uspešnosti na način, ki je v nasprotju z njihovo dolžnostjo, da delujejo v skladu z najboljšimi interesi zavarovalca. Zavarovalnici je naložena tudi dolžnost, da pravočasno pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe zavarovalca obvesti o načinu plačila, ki ga prejmejo njeni zaposleni v zvezi z zavarovalno pogodbo.

K 88. členu:

Zaradi predlaganega črtanja 8. do 10. točke prvega odstavka 521. člena zakona se predlaga tudi črtanje določbe prvega odstavka 528. člena zakona, ki opredeljuje izdajo podzakonskega akta za določitev obrazca iz prej navedenih določb.

K 89. členu:

S tem členom se dodajo nov pododdelek 12.2.2. Dodatne zahteve v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti in novi 528.a do 528.d členi ter nov pododdelek 12.2.3. Zavarovanje stroškov postopka in novi 528.e do 528.i členi.

Predlog 528.a člena

S tem členom je opredeljeno področje uporabe dodatnih zahtev pri distribuciji zavarovalnih naložbenih produktov. Ta člen prenaša 26. člen Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 528.b člena

S tem členom je določeno, da mora zavarovalnica ali zavarovalni posrednik, ki distribuira zavarovalne naložbene produkte za stranke, vzdrževati in izvajati učinkovito organizacijsko in upravno ureditev, da lahko sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi prepreči, da bi nasprotje interesov škodilo interesom strank. Ta člen prenaša 27. člen Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 528.c člena

S tem členom je zavarovalnicam in zavarovalnim posrednikom naloženo, da sprejmejo ustrezne ukrepe za ugotavljanje medsebojnih nasprotij interesov, vključno med njihovimi vodilnimi in zaposlenimi ali katero koli osebo, ki je posredno ali neposredno povezana z njimi prek nadzora in njihovih strank, ali med dvema strankama, ki nastanejo med opravljanjem dejavnosti distribucije zavarovalnih produktov. Če ti ukrepi za obvladovanje nasprotja interesov niso dovolj za preprečitev tveganja za škodovanje interesom strank, zavarovalni posrednik ali zavarovalnica stranki pred sklenitvijo zavarovalne pogodbe razkrije nasprotja interesov. Ta člen prenaša 28. člen Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 528.č člena

S tem členom je določeno, katere informacije je treba zagotoviti strankam ali potencialnim strankam pri distribuciji zavarovalnih naložbenih produktov in kdaj ter v kakšni obliki in na kakšen način jih je treba zagotoviti. Ta člen prenaša 29. člen Direktive (EU) 2016/97.

Predlog 528.d člena

S 528.d členom je natančno določeno, katere informacije mora zavarovalnica ali zavarovalni posrednik pridobiti od zavarovalca ali potencialnega zavarovalca pri svetovanju o zavarovalnem naložbenem produktu. To so informacije o znanju in izkušnjah zavarovalca ali potencialnega zavarovalca s področja naložb, povezanih s posebno vrsto produkta in o finančnem položaju te osebe. Na podlagi teh informacij nato zavarovalnica ali zavarovalni posrednik zavarovalcu ali potencialnemu zavarovalcu priporoči zavarovalne naložbene produkte, ki so zanj primerni in so predvsem v skladu z dovoljenim tveganjem te osebe.

Predlog 528.e člena

Člen določa, da se pododdelek 12.2.3. uporablja za zavarovanje stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, v okviru katerega se zavarovalnica ob plačilu premije zaveže, da bo krila stroške pravnih postopkov in nudila druge storitve, ki so neposredno povezane z zavarovalnim kritjem, in sicer zlasti z namenom: (i) zagotovitve nadomestila za izgubo, materialno škodo ali telesno poškodbo, ki jo utrpi zavarovanec, in sicer bodisi z zunajsočno poravnavo bodisi v civilnem ali kazenskem postopku; (ii) obrambe ali zastopanja zavarovanca v civilnih, kazenskih, upravnih ali drugih postopkih oziroma v zvezi s katerikoli terjatvijo zoper zavarovanca. V členu so navedeni tudi primeri, ko se ta pododdelek ne uporablja.

Predlog 528.f člena

Člen določa, da je kritje stroškov postopka predmet pogodbe, ki je ločena od pogodbe, sestavljene za druge zavarovalne vrste, ali pa se obravnava v ločenem delu zavarovalne police, v katerem se opredelita kritje stroškov postopka in znesek ustrezne premije.

Predlog 528.g člena

Člen opredeljuje upravljanje z zahtevki in določa, da lahko zavarovalnice po lastni izbiri sprejmejo vsaj eno od metod upravljanja zahtevkov, opredeljenih v tem členu. Ne glede na to, katero od navedenih metod zavarovalnica sprejme, se šteje, da so interesi zavarovalcev enakovredno zavarovani. Zavarovalnice zagotovijo, da nihče od zaposlenih, ki se ukvarja z upravljanjem zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali pravnim svetovanjem v zvezi z njim, hkrati ne opravlja podobnih nalog v drugi zavarovalnici, ki je finančno, poslovno ali poslovodno povezana s prvo zavarovalnico in ki opravlja zavarovalne posle v eni ali več drugih zavarovalnih vrst iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj. Kompozitne zavarovalnice zagotovijo, da nihče od zaposlenih, ki se ukvarja z upravljanjem zahtevkov v zvezi z zavarovanjem stroškov postopka ali pravnim svetovanjem v zvezi z njim, hkrati ne opravlja podobnih nalog za drugo zavarovalno vrsto v okviru iste zavarovalnice.

Predlog 528.h člena

Člen določa, da vsaka pogodba o zavarovanju stroškov postopka izrecno določa, da lahko zavarovanec svobodno izbere odvetnika ali drugo ustrezno usposobljeno osebo glede na postopkovna pravila, ki določajo, kdo je lahko pooblaščenec v postopkih pred različnimi sodišči in na različnih sodnih stopnjah, za zastopanje njihovih interesov v primeru navzkrižja interesov, če je potreben odvetnik oziroma druga ustrezno usposobljena oseba, da brani, zastopa ali zagotavlja interese zavarovanca v katerem koli sodnem ali upravnem postopku.

Predlog 528.i člena

Člen določa ravnanje zavarovalnice v primeru navzkrižja interesov. Zavarovalnica v takem primeru obvesti zavarovanca o pravici iz prvega odstavka 528.h člena o njegovi pravici, da lahko sam izbira odvetnika, in o postopku izvensodnega reševanja sporov iz drugega odstavka 579. člena tega zakona.

K 90. členu:

Presoja primernosti osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega posla ne vsebuje možnosti, da se dovoljenje zavrne iz drugih razlogov za ugotavljanje neprimernosti osebe. Zato se predlaga sprememba drugega odstavka 537. člena zakona, da se v presojo primernosti vključita dodatna zavrnilna razloga, in sicer, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila ali opustila, ogroženo poslovanje zavarovalnega ali pozavarovalnega posla v skladu s pravili o obvladovanju tveganj, ali da bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem zavarovalnega ali pozavarovalnega posla.

K 91. členu:

Presoja primernosti osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnice v 540. členu zakona ne vsebuje možnosti, da se dovoljenje zavrne iz drugih razlogov za ugotavljanje neprimernosti osebe. Zato AZN predlaga, da se v presojo primernosti vključita dodatna zavrnilna razloga, in sicer da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila ali opustila, ogroženo obvladovanje prevzetih tveganj zavarovalnic ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem namenske družbe.

K 92. členu:

S tem členom se spremeni naslov 15. poglavja in črta naslov oddelka »15.1. Zavarovalni zastopniki«.

K 93. členu:

Predlaga se sprememba 543. člena zakona tako, da predlagani člen določa obseg uporabe 15. poglavja.

K 94. členu:

Za 543. členom se dodajo nov 543.a člen in oddelek 15.1. Zavarovalni zastopniki ter 543.b člen. Z novim členom 543.a se na podlagi Direktive (EU) 2016/97 natančno opredeli in omeji, da lahko distribucijo zavarovalnih produktov v Republiki Sloveniji opravljajo samo distributerji zavarovalnih produktov iz 7.f, 573. in 576. člena tega zakona.

Doda se 543.b člen, ki dopolnjuje oziroma natančneje definira položaj zavarovalnega zastopnika. V prvem odstavku 543.b člena se doda tudi nov posel zavarovalnega zastopanja, in sicer pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, zlasti pri reševanju zahtevkov do zavarovalnice.

Med osebe, ki imajo dovoljenje AZN za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja, so dodane tudi banke iz šestega odstavka 558. člena tega zakona. Zastopniki dopolnilnih zavarovanj se ne štejejo med zavarovalne zastopnike. V kontekstu distribucije zavarovalnih produktov se spremeni tudi formalna vloga bank iz zavarovalnih posrednikov v zavarovalne zastopnike. Že danes banke nastopajo kot klasični zastopniki, saj na podlagi pogodbe z zavarovalnico ponujajo zavarovalne produkte zavarovalnice svojim strankam. Torej ne nastopajo kot podaljšana roka stranke, temveč zavarovalnice. Poleg tega tudi ne izvajajo vseh analiz, ki jih od zavarovalnega posrednika zahteva zakon. Ker je njihova vloga že danes primerljiva zavarovalnemu zastopanju, se ta člen temu ustrezno spremeni.

K 95. členu:

V prvem odstavku 544. člena se upošteva besedilo Direktive (EU) 2016/97, ki opredeljuje zavarovalno-zastopniško družbo kot pravno osebo, ki za plačilo opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb. Kot dejavnost zavarovalnega zastopanja se ohranijo vse dosedanje storitve, saj Direktiva (EU) 2016/97 ne določa oziroma ne zavezuje, da morajo vsi zastopniki v slovenskem pravnem redu opravljati vse storitve. Zaradi spremenjene vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov se te dodajo.

K 96. členu:

V 545. členu zakona se uskladijo obveznosti zavarovalnega zastopnika, kot jih nalaga Direktiva (EU) 2016/97, in sicer z zahtevami za splošne informacije, ki jih mora zagotoviti zavarovalni zastopnik (18. člen direktive), in glede nasprotja interesov in preglednosti (19. člen direktive), svetovanj in standardov za prodajo (20. člen direktive), informacijah (21. člen direktive), določbah o izjemah glede informacij in prožnosti (22. člen direktive) ter pogojih obveščanja (23. člen direktive). Prav tako se zaradi spremenjene vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov ta člen ustrezno dopolni.

K 97. členu:

546. člen zakona razširja obseg odgovornosti in izplačilo premij ter drugih izplačil v skladu z 10. členom Direktive (EU) 2016/97 o pogojih za opravljanje poklica in organizacijskih zahtev tudi na osebe iz četrtega odstavka ter na banke iz šestega odstavka 558. člena zakona. Zaradi spremenjene vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov se ta člen ustrezno dopolni.

K 98. členu:

Na podlagi 2. in 3. člena Direktive (EU) 2016/97 se ustrezno prilagodi pojem zavarovalnega posrednika s spremembo 548. člena zakona.

K 99. členu:

V prvem odstavku 549. člena zakona se upošteva besedilo Direktive (EU) 2016/97, ki opredeljuje zavarovalno posredniško družbo kot pravno osebo, ki za plačilo opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb. Kot dejavnost zavarovalnega zastopanja se ohranijo vse dosedanje storitve, saj Direktiva (EU) 2016/97 ne določa oziroma ne zavezuje, da morajo vsi posredniki v slovenskem pravnem redu opravljati vse storitve.

K 100. členu:

V četrtem odstavku 551. člena zakona se na podlagi 10. člena Direktive (EU) 2016/97 ustrezno uredi minimalna višina odškodninske odgovornosti zavarovalnega posrednika, ki izhaja iz poklicne malomarnosti, razen če je to zavarovanje že zagotovila pravna oseba, v imenu katere zavarovalni posrednik deluje ali za katero je zavarovalni posrednik pooblaščen ali če je ta pravna oseba prevzela polno odgovornost za njegovo delovanje.

K 101. členu:

V drugem odstavku 552. člena zakona se zaradi spremenjene vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov ta člen ustrezno spremeni.

K 102. členu:

V 557. členu zakona se popravek sklicevanja uredi tako, da se za reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki smiselno uporablja le določba drugega odstavka 579. člena zakona. V prvem odstavku 579. člena zakona so zavarovalno posredniške družbe že izrecno vključene in tretji odstavek se lahko nanaša samo na zavarovalnice, ki izdajajo zavarovalne pogoje, zato je v 557. členu zakona smiselno sklicevanje le še na drugi odstavek 579. člena zakona.

K 103. členu:

S tem členom se spremeni naslov oddelka »15.3. Pogoji za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja« tako, da se glasi: »15.4. Pogoji za opravljanje dejavnosti in poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja« z namenom, da se upošteva vsebina oziroma dikcija Direktive (EU) 2016/97.

K 104. členu:

Glede na razširjeno področje oddelka »15.4. Pogoji za opravljanje dejavnosti in poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja« se ustrezno popravi tretji odstavek 558. člena zakona. Četrty odstavek tega člena se dopolni z dejavnostjo zastopanja zastopnikov dopolnilnih zavarovanj, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

Hkrati se na predlog AZN, ki je poleg Banke Slovenije edini pristojni nadzorni organ za opravljanje nadzora nad bankami, ki imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja, dopolnita deveti in deseti odstavek (dosedanja peti in šesti odstavek). Deveti in deseti odstavek se dopolnita tako, da omogočata, da se ob izdaji, odvzemu in prenehanju veljavnosti dovoljenja, o katerem odloča Banka Slovenije, obvesti tudi AZN. Ta sprememba bo omogočila tudi, da bo na enem mestu (spletni strani AZN) objavljen seznam vseh subjektov, ki smejo na območju Republike Slovenije opravljati dejavnost oziroma posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, kar izhaja iz zahteve Direktive (EU) 2016/97, ki v drugem in tretjem odstavku 3. člena določa, da je treba (med drugim) vzpostaviti registre zavarovalnih posrednikov.

K 105. členu:

V 560. členu zakona se besedilo »četrtga ali petega« nadomesti z besedilom »četrtga, sedmega ali devetega«.

K 106. členu:

561. člen zakona opredeljuje dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. Člen upošteva Direktivo (EU) 2016/97, vključujoč 3. in 10. člen o registraciji

zavarovalnih distributerjev ter organizacijskih zahtevah in pogojih za opravljanje poklica zavarovalnega zastopnika in posrednika. Prav tako upošteva direktivo na področju nadzora in glede odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. AZN odvzame dovoljenje ob izpolnjenih pogojih, kar je vsebinsko izpolnitev zahteve iz 33. člena Direktive (EU) 2016/97, ki kot pogoj za opravljanje poklica zavarovalnega zastopnika ali posrednika določa tudi, da osebe v preteklosti niso smele biti v postopku osebne stečaja. V 561. členu se navedeni pogoj doda kot pogoj za pridobitev dovoljenja in kot razlog za odvzem dovoljenja. Pri izvajanju zakona je bilo ugotovljeno, da dokazilo o zavarovanju odgovornosti ni potrebno ob izdaji dovoljenja, temveč šele, ko oseba dejansko dela kot zavarovalni posrednik. Hkrati se ugotavlja, da presoja primernosti osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja ne vsebuje možnosti, da se dovoljenje zavrne iz drugih razlogov, zaradi katerih se lahko ugotovi neprimernost osebe. Zato se predlaga, da se v presojo primernosti vključita dodatna zavrnilna razloga, in sicer, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v skladu z določbami tega zakona ali da bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad opravljanjem poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Odstavki se ustrezno temu preštevilčijo.

K 107. členu:

562. člen zakona se zaradi spremenjene vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov spremeni, prav tako se v drugi odstavek doda ime člana uprave zavarovalnice, odgovornega za distribucijo zavarovalnih produktov. Člen prenaša tudi 3. člen Direktive (EU) 2016/97.

K 108. členu:

563. člen zakona še dodatno vključuje obveščanje EIOPE o nadzoru nad zavarovalnimi zastopniki in zavarovalnimi posredniki, zavarovalno-zastopniškimi in posredniškimi družbami, ki jih opravlja AZN na podlagi 12. člena Direktive, ki nalaga naloge pristojnim organom držav članic. Prav tako člen vključuje obveščanje pristojnih organov držav članic na podlagi 5. in 8. člena Direktive (EU) 2016/97, ki vsebuje kršitve in obveznosti pri uveljavljanju svobode opravljanja storitev in svobodo ustanavljanja.

K 109. členu:

Direktiva (EU) 2016/97 navaja tudi izraz poslovanje z zavarovalno-naložbenimi produkti, zato se doda 563.a člen, v katerem so zajeti ukrepi nadzora zaradi kršitev pri poslovanju z zavarovalno-naložbenimi produkti.

K 110. členu:

564. člen zakona upošteva Direktivo (EU) 2016/97 pri prenosu 10. člena o pogojih za opravljanje poklica zavarovalnega zastopnika in posrednika, v katerem so jasno opredeljene minimalne zahteve glede strokovnega znanja in usposobljenosti, ki so za zavarovalnega zastopnika in posrednika predlagane v prilogi 1. Prav tako se s tem členom vzpostavijo mehanizmi za učinkovito nadziranje ter ocenjevanje znanja in sposobnosti zavarovalnih zastopnikov in posrednikov, glede poklicnega razvoja pa je določenih vsaj 15 ur poklicnega usposabljanja letno.

K 111. členu:

Za 564. členom se dodaja nov 564.a člen, ki upošteva Direktivo (EU) 2016/97, ki v 3. členu nalaga državam članicam vzpostavitev dostopnega spletnega informacijskega sistema, ki omogoča izpolnitev obrazca za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnega zastopanja ali posredovanja prek spleta.

Dne 1. julija 2016 se je začela uporabljati Uredba (EU) 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73; v nadaljevanju: Uredba eIDAS). Z začetkom veljavnosti uredbe eIDAS, ki ureja tudi področje, ki je v Republiki Sloveniji urejeno z Zakonom o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list

RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZEPT in 46/14; v nadaljevanju: ZEPEP), je zaradi neposredne uporabe uredbe eIDAS postala večina določb ZEPEP zastarela. Uredba eIDAS v 3. členu opredeljuje izraze, kot so »elektronski podpis«, »napredni elektronski podpis«, »kvalificirani elektronski podpis«, »potrdilo za elektronski podpis«, »kvalificirano potrdilo za elektronski podpis«, »elektronski žig«, »napredni elektronski žig«, »kvalificirani elektronski žig«, »elektronski časovni žig«, »kvalificirani elektronski žig«, »storitev elektronske priporočene dostave«, »kvalificirana storitev elektronska priporočene dostave« in druge.

K 112. členu:

V drugem odstavku 565. člena zakona se besedilo spremeni tako, da se glasi: »Za zavarovalno zastopniško družbo in zavarovano posredniško družbo se smiselno uporablja 560. člen tega zakona, kadar opravlja svojo dejavnost prek drugih zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj ali bank.«.

K 113. členu:

Predlaga se, da se v 567. členu zakona spremeni naslov člena, ki naj se glasi »dejavnost« zaradi poenotenja z ostalimi členi.

K 114. členu:

Za 567. členom zakona se doda nov 567.a člen, ki upošteva 10. in 4. člen Direktive (EU) 2016/97 in opredeljuje upravljanje zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe.

K 115. členu:

Zaradi spremenjene vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov se spremeni 568. člen zakona. Spremeni se tudi zavarovalna vsota, za katero ima zavarovalno-posredniška družba zavarovano poklicno odgovornost, ki ne sme biti manjša od 1.250.000 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.000 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu.

K 116. členu:

Presoja primernosti družbe ali podjetnika za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja ne vsebuje možnosti, da se dovoljenje zavrne iz drugih razlogov, ki so lahko razlog za neprimernost osebe. Zato se predlaga, da se v 569. člen zakona vključita dodatna zavrnilna razloga, in sicer, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila ali opustila, ogroženo poslovanje zavarovalno-zastopniške ali posredniške družbe v skladu z določbami tega zakona, ali da bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe.

K 117. členu:

570. člen zakona upošteva 33. člen Direktive (EU) 2016/97, ki opredeljuje kršitve ter sankcije in druge ukrepe v povezavi z odvzemom in prenehanjem veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Prav tako je v členu nekaj redakcijskih popravkov.

K 118. členu:

Za 570. členom zakona se doda nov 570.a člen, ki opredeljuje začasno prepoved opravljanja nalog upravljanja zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe.

K 119. členu:

V 571. členu zakona, ki opredeljuje poročanje zavarovalno-zastopniških družb, zavarovalno-posredniških družb in zastopnikov dopolnilnih zavarovanj AZN, se terminologija uskladi s 480. členom zakona.

K 120. členu:

Za 571. členom zakona se doda nov člen 571.a o varovanju osebnih podatkov, ki upošteva 37. člen Direktive (EU) 2016/97.

K 121. členu:

572. člen zakona upošteva 4. in 6. člen Direktive (EU) 2016/97, ki opredeljujeta izvajanje svobode opravljanja storitev in svobode ustanavljanja. Direktiva (EU) 2016/97 velja tudi za banke, ki opravljajo dejavnost zavarovalnega posredovanja. Opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji oziroma posredovanja bank s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so dobile dovoljenje Banke Slovenije, v drugi državi članici še ni urejeno v zakonu, zato se predlaga ureditev postopka obveščanja v ZZavar-1. Obveščanje bank držav članic naj poteka na enak način kot obveščanje zavarovalno-posredniških družb držav članic, tj. prek pristojnega organa AZN. Pristojni organ za obveščanje za banke s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so dobile dovoljenje Banke Slovenije, je Banka Slovenije.

K 122. členu:

573. člen zakona opredeljuje zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe ter zastopnike dopolnilnih zavarovanj države članice. Člen povzema 6. člen Direktive (EU) 2016/97, ki opredeljuje izvajanje svobode ustanavljanja. Člen je razširjen in vsebuje tudi besedilo prejšnjega 574. člena zakona, ki opredeljuje začetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

K 123. členu:

Za 573. členom zakona se dodajo 573.a, 573.b in 573.c člen, ki opredeljujejo nadzor, ukrepe nadzora in ukrepe nadzora v zvezi s kršitvami predpisov o zaščiti javnih koristi ter povzemajo 9. člen Direktive (EU) 2016/97 o pooblastilih glede nacionalnih predpisov, sprejetih v splošnem interesu.

K 124. členu:

574. člen zakona se črta, saj je začetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, ki ga opredeljuje, zajet v razširjenem 573. členu zakona.

K 125. členu:

575. člen zakona se spremeni tako, da opredeljuje medsebojno sodelovanje, obveščanje in izmenjavo informacij nadzornih organov prenaša 13. člen Direktive (EU) 2016/97 (predlog prvega do tretjega odstavka 574. člena tega zakona), četrti odstavek 3. člena Direktive (EU) 2016/97 (predlog četrtega in petega odstavka 574. člena tega zakona) in četrti pododstavek šestega odstavka 1. člena Direktive (EU) 2016/97. Dopolni se tako, da se upošteva navedene določbe, ki opredeljujejo pooblastila glede državnih interesov, sprejetih v splošnem interesu, ter upošteva direktivo o vzpostavitvi in objavi enotnega elektronskega registra z evidencami o zavarovalnih zastopnikih, zavarovalnih posrednikih, zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in zastopnikih dopolnilnih zavarovanj. AZN tudi obvesti Evropsko komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo njihovi zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe in zastopniki dopolnilnih zavarovanj pri ustanavljanju ali distribuciji zavarovalnih produktov v tretji državi.

K 126. členu:

Dodata se dva nova člena, in sicer novi 575.a. in 575.b člen, ki povzemata 7. in 11. člen Direktive (EU) 2016/97 in opredeljujeta razdelitev pristojnosti med matično državo članico in državo članico gostiteljico ter predpisujeta objavo predpisov o zaščiti javnih koristi. Pojem »javna korist« se uskladi s pojmom iz 129. člena zakona.

K 127. členu:

Predlaga se popravek naslova v pododdelku »15.3.4. Zavarovalno zastopniške in posredniške družbe tretjih držav« tako, da se glasi: »15.3.4. Zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalno posredniške

družbe tretjih držav«. Gre za redakcijski popravek tako, da se pred besedilom »posredniške družbe« doda beseda »zavarovalno«.

K 128. členu:

Gre za redakcijske popravke naslova ter prvega in drugega odstavka 576. člena zakona.

K 129. členu:

Pri ureditvi ustanovitve podružnice zavarovalno-zastopniške ali posredniške družbe tretje države je treba dodati tudi povezavo na razloge za odvzem dovoljenja. Zato se v 577. členu predlaga dodatno sklicevanje na 570. člen zakona.

K 130. členu:

S spremenjenim 578. členom zakona je določeno, da se lahko zavarovalnice, pozavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, in druge organizacije združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

K 131. členu:

579. člen zakona opredeljuje reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki, z dopolnjenim besedilom povzema 14. in 15. člen Direktive (EU) 2016/97, ki opredeljuje pritožbo in izvensodno reševanje sporov med deležniki. Vključijo se tudi »združenja potrošnikov« v določbe od drugega do četrtega odstavka tega člena, ker so med pritožniki v prvem odstavku tega člena na novo vključena tudi združenja potrošnikov.

K 132. členu:

V 580. členu zakona se opredeli pokojninska družba s sklicem na konkretni člen v ZPIZ-2, posledica tega pa je združitev prvega in drugega odstavka. V četrtem odstavku se uvede uporaba načela preudarne osebe tudi pri poslovanju pokojninskih družb. Pokojninski sklad, ki je oblikovan kot kritni sklad, ima lahko do 20% sredstev sklada naloženih v nepremičnine, in sicer v posamično nepremičnino do 10% sredstev kritnega sklada. Upravljanje in vrednotenje naložb v nepremičnine se bistveno razlikuje od upravljanja in vrednotenja finančnih instrumentov, zato je treba zagotoviti, da bodo pokojninske družbe, ki upravljajo pokojninske sklade, ustrezno upravljale tveganja, ki izhajajo iz tovrstnih naložb. Pokojninska družba bo morala zagotoviti zanesljiv, pregleden, celovit in ustrezno dokumentirani proces upravljanja z nepremičninami ter ustrezno dokumentirane politike in postopke vrednotenja nepremičnin. Zaradi spremembe 50. člena tega zakona s katero se v zavarovalnice uvaja novo funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov, se drugi odstavek 580. člena spremeni tako, da se tudi to funkcijo izvzame iz funkcij, ki jih mora imeti pokojninska družba.

K 133. členu:

V prvem odstavku 606. člena zakona se doda sklicevanje na podrobnejša pravila za izračun matematičnih rezervacij, izdanih na podlagi 22. člena Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 85/09 in 32/16). V novem sedmem odstavku se za naložbe kritnega sklada prvega pokojninskega sklada uporabi sklicevanje na določbe 4.12. tega zakona, ki ureja naložbe zavarovalnice.

K 134. členu:

Zaradi spremembe 210. člena ZPIZ-2, s katero je bil ukinjen kritni sklad za izplačevanje poklicnih pokojnin sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, je treba določiti, kako se bo v skladu s spremembo ZPIZ-2 izvajal nadzor nad izplačevanjem poklicnih pokojnin iz sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja. Na podlagi 354. člena ZPIZ-2 je za nadzor nad izplačevalcem poklicnih pokojnin pristojna AZN. Zato se spreminja dikcija prvega odstavka 609. člena zakona in nalaga obveznost AZN, da mora predpisati podrobnejšo vsebino poročil, način in roke poročanja.

K 135. členu:

Gre za redakcijski popravek 15. točke prvega odstavka 611. člena zakona.

K 136. členu:

Doda se nov primer kršitve člana uprave ali izvršnega direktorja zavarovalnice, in sicer, kadar ta ne izvrši zahteve Agencije za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona, torej ne skliče skupščine in predlaga razrešitve člana nadzornega sveta zavarovalnice.

K 137. členu:

Gre za redakcijski popravek 3. točke prvega odstavka 616. člena zakona.

K 138. členu:

V uvodnem stavku drugega odstavka 617. člena se črta besedilo: »oziroma banka iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona« in v tretjem odstavku tega člena besedilo: »oziroma banke iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona«.

Črtanje besedila je potrebno, ker banke po sprejetju predmetne novele ne bodo opravljale več posredniške dejavnosti.

K 139. členu:

Za 617. členom zakona se doda nov 617.a člen, ki opredeljuje kršitve pri poslovanju zavarovalnice, zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe ter njihovih odgovornih oseb, vključno z zavarovalnimi zastopniki in posredniki, z zavarovalno naložbenimi produkti ter prenaša določbe 33. člena Direktive (EU) 2016/97.

Posebej se določi višina globa za prekršek iz prvega odstavka 617.a člena za zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe, saj te po statističnih podatkih ne dosegajo takšne višine letnih prihodkov kot zavarovalnice. Namen predlaganih določb je odvrčanje potencialnih kršiteljev od storitve prekrška, vendar pa je pri tem potrebno upoštevati, da morajo tako zavarovalnice kot zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe kljub morebitno izrečeni globi še naprej imeti, v skladu z letnimi prihodki, ustrezna finančna sredstva za normalno poslovanje ter jim višina glob ne sme povzročiti likvidnostnih oziroma solventnih težav, zato se s predlaganim amandmajem predlaga sprememba oziroma nižja najnižja višina globe, ki jo bo prekrškovni organ lahko izrekel, pri čemer se upošteva gospodarske razmere v Sloveniji.

33. člen Direktive (EU) 2016/97 v primeru, kadar je narava storjenega prekrška, kot je opredeljen v prvem odstavku 617.a člena, posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi in zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, določa obveznost države, da kot alternativno sankcijo določi višjo višino globe ali v primeru zavarovalnice, zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družba, globo v višini do 5% skupnega letnega prometa na podlagi zadnjih razpoložljivih računovodskih izkazov, ki jih je odobril poslovodni organ ter da država v primeru fizičnih oseb predvidi sankcijo z globo v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo. Zato se v skladu z navedenim in mnenjem ZPS, da takšna ureditev ter tudi višina glob v teh primerih, odstopa od sistemske ureditve v Zakonu o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US, v nadaljnjem besedilu: ZP-1), ki ne dopušča alternativnega predpisovanja glob ter višine glob višjih kot jih določajo določbe 17. člen ZP-1, pojasnjuje, da se s prehodno določbo v 150. členu takšna ureditev predlaga do spremembe sistemske ureditve s strani resorno pristojnega Ministrstva za pravosodje.

K 140. členu:

V prvem odstavku 618. člena zakona se upošteva redakcijski popravek. Pri predlagani spremembi tretjega odstavka 618. člena zakona gre za popravek neustreznega izraza »posameznik«, ki se spremeni v besedno zvezo »podjetnik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali fizična oseba«. Popravljen je sklic na 561. člen zakona. V 618. členu zakona je manjkal peti odstavek, hkrati sta se nanj sklicevala šesti in sedmi odstavek. Pri pregledu gradiva o pripravi ZZavar-1 se je ugotovilo, da so bile kršitve, ki so zdaj združene v prvem odstavku 618. člena zakona, prej razdeljene v dva odstavka. Z združitvijo vseh kršitev v isti odstavek zdajšnja šesti in sedmi odstavek nista več potrebna. Zato se predlaga, da se črtata veljavni šesti in sedmi odstavek, zdajšnja osmi in deveti odstavek pa se preštevilčita v peti in šesti odstavek.

K 141. členu:

Gre za popravek sklicevanja v tretji alineji prvega odstavka 625. člena zakona.

K 142. členu:

Za popolni prenos prvega in drugega pododstavka sedemnajstega odstavka 308.b člena Direktive Solventnost II, ki določa smiselno uporabo določb tega člena na ravni skupine, so v 631. členu zakona dodani sklici na 630., 636., 639., 640. in 641. člen zakona.

K 143. členu:

Gre za redakcijski popravek prvega in drugega odstavka 643. člena zakona.

K 144. členu:

Gre za prehodno določbo povezano s spremembo formalne vloge bank iz zavarovalnih posrednikov v zavarovalne zastopnike. Že danes banke namreč nastopajo kot klasični zastopniki, saj na podlagi pogodbe z zavarovalnico ponujajo zavarovalne produkte te zavarovalnice svojim strankam. Torej ne nastopajo kot podaljšana roka stranke, temveč zavarovalnice. Glede na to, da so banke po sedanji ureditvi potrebovale dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja, ki je po vsebini širša od dejavnosti zavarovalnega zastopanja in v nadaljevanju zahteva in vključuje tudi vsa znanja, ki se zahtevajo za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja, je po načelu »večje vključuje tudi manjše« s prehodno določbo določena pravna domneva, da imajo banke, ki imajo na dan uveljavitve zakona že ustrezna dovoljenja, ustrezna dovoljenja tudi po spremenjeni ureditvi. Podobno je bilo treba določiti prehodno ureditev tudi za bančne uslužbenke, ki na dan uveljavitve zakona pri banki opravljajo naloge zavarovalnega posrednika in imajo dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posrednika. V tem primeru zakon sicer ne določa pravne domneve, da se pridobljena dovoljenja za zavarovalno posredovanje štejejo za dovoljenja za opravljanje zavarovalnega posredovanja, saj bi to pomenilo, da bi fizična oseba dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja izgubila, četudi bo morda v nadaljevanju te posle še opravljala. Tega fizična oseba sicer ne bo več mogla opravljati kot bančni uslužbenec v bankah, saj bodo slednje lahko opravljale le še dejavnost zavarovalnega zastopanja, za fizične osebe pa take omejitve ni in bi bila nadomestitev vsebinsko širšega dovoljenja z vsebinsko ožjim dovoljenjem, za katere se zahteva manj znanj, nesorazmeren ukrep. Da ne bi fizičnim osebam, ki so kot bančni uslužbeni v zvezi s svojo zaposlitvijo po veljavni ureditvi pridobili dovoljenje za opravljanje zavarovalnega posredovanja, zgolj zaradi regulatorne spremembe vloge bank v distribuciji zavarovalnih produktov, nastajali nepotrebni stroški z administrativno prilagoditvijo ustreznega dovoljenja, predlog določa oprostitev takse za pridobitev (dodatnega) dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja.

K 145. členu:

Gre za prehodno določbo, ki je potrebna zaradi spremembe ureditve in poimenovanja zavarovalnega zastopanja v povezavi z glavno dejavnostjo. Po predlogu nove ureditve gre v tem primeru namreč bodo tako zastopanje opravljali t.i. zastopniki dopolnilnih zavarovanj. Gre za dopolnilno dejavnost, pri kateri glavna poklicna dejavnost ni distribucija zavarovalnih produktov in zastopnik dopolnilnih zavarovanj samo lastnim strankam distribuira določene produkte, ki dopolnjujejo blago ali storitev, s katero se ta oseba ustvarja na trgu prihodke v okviru opravljanja svoje dovoljene dejavnosti. Glede na

to, da gre po vsebini praktično za preimenovanje vrste zastopanja, je treba upoštevati tudi že izdana dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja v povezavi z glavno dejavnostjo in jim priznati enakovreden status tudi v okviru spremenjene ureditve.

K 146. členu:

Člen s prehodno določbo zavezuje AZN glede roka za izdajo internega akta s katerim vzpostavi sistem prijave kršitev iz 280.a člena v treh mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

K 147. členu:

Člen s prehodno določbo določa začetek veljavnosti določbe 281. člena glede objave ukrepov nadzora AZN, in sicer veljajo te določbe zgolj za tiste ukrepe nadzora, ki jih bo AZN izrekla po uveljavitvi tega zakona.

K 148. členu:

Agencija za zavarovalni nadzor v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona na podlagi 564. člena spremeni oziroma dopolni Sklep o pogojih, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja (Uradni list RS, št. 1/16) z določitvijo podrobnejših pogojev za stalno poklicno usposabljanje zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov.

K 149. členu:

Agencija za zavarovalni nadzor v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi Sklep o zavarovalno-statističnih podatkih (Uradni list RS, št. 9/16) glede podrobnejše vsebine poročil ter načinov in rokov za izpolnitev obveznosti poročanja Agenciji za zavarovalni nadzor iz 609. člena zakona.

K 150. členu:

Člen s prehodno določbo določa, da se do spremembe določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, višine in razponi glob, ki so določeni v 617.a členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

K 151. členu:

Člen s prehodno določbo določa razveljavitve podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona. Z dnem začetka veljavnosti tega zakona se razveljavi Sklep o podrobnejši vsebini določb nekaterih zavarovalnih pogodb (Uradni list RS, št. 4/16 in 9/16 – popr.).

K 152. členu:

Člen določa začetek veljavnosti zakona, in sicer začne zakon veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

S predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zavarovalništvu se spreminjajo in dopolnjujejo sledeči členi ZZavar-1:

»2. člen (prenos direktiv Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);
2. Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);
3. Direktiva 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 9 z dne 15. januarja 2003, str. 3);
4. Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L št. 373 z dne 21. decembra 2004, str. 37);
5. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1) zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropskega organa za vrednostne papirje in trge) (Omnibus II), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1);
6. Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu (UL L št. 326 z dne 8. decembra 2011, str. 113);
7. Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne 31. maja 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/14/EU), v delu, v katerem se nanaša na uporabo bonitetnih ocen v pokojninskih družbah;
8. Direktiva 2014/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi direktiv 2003/71/ES in 2009/138/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), (UL L št. 153 z dne 22. maja 2014, str. 1).

3. člen (uporaba zakona za pozavarovanja)

Ta zakon se uporablja tudi za pozavarovalnice, če v posameznih določbah tega zakona ni drugače določeno. Določbe 127. do 132., 241., 343., 421. do 425. in 521. do 526. člena tega zakona se ne uporabljajo za pozavarovalnice in za zavarovalnice za opravljanje poslov pozavarovanja.

8. člen

(zavarovalnica in pozavarovalnica)

(1) Zavarovalnica je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle na podlagi dovoljenja nadzornega organa za opravljanje teh poslov.

(2) Pozavarovalnica je pravna oseba, ki opravlja le zavarovalne posle pozavarovanja na podlagi dovoljenja nadzornega organa za opravljanje teh poslov.

(3) Pojem zavarovalnica, ki ne vsebuje dodatka »države članice« ali »tretje države«, je uporabljen za zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Pojem pozavarovalnica, ki ne vsebuje dodatka »države članice« ali »tretje države«, je uporabljen za pozavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji.

(5) Pri vpisu v sodni register in poslovni register firma ne sme vsebovati sestavine »zavarovalnica« oziroma »pozavarovalnica« in izpeljank iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja nadzornega organa za opravljanje zavarovalnih poslov.

13. člen

(kvalificirani delež in udeležba)

(1) Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. najmanj 10% delež glasovalnih pravic ali najmanj 10% delež v kapitalu te pravne osebe ali
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10%, vendar mu že ta omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

(2) Udeležba je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi najmanj 20% delež glasovalnih pravic ali najmanj 20% delež v kapitalu te pravne osebe.

19. člen

(zavarovalniška skupina)

Zavarovalniška skupina (v nadaljnjem besedilu: skupina) je skupina kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:

1. zavarovalnice, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi zavarovalnici;
2. zavarovalnice, ki je z drugo zavarovalnico povezana s skupnim vodenjem ali
3. nadrejenega zavarovalnega holdinga, mešanega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena zavarovalnica.

26. člen

(dejavnost zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini. Skupaj pa lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od naslednjih zavarovalnih skupin:

1. življenjska zavarovanja,
2. premoženjska zavarovanja.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih vrstah iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja iz 1. in 2. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v ustrezni zavarovalni vrsti.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov le v zavarovalni vrsti iz 1. oziroma 2. točke drugega odstavka 7. člena tega

zakona, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah iz skupine življenjskih zavarovanj, če je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti iz skupine življenjskih zavarovanj.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko zavarovalnica, ki je 1. maja 2004 hkrati opravljala zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in v zavarovalni skupini premoženjskih zavarovanj, še naprej hkrati opravlja navedene zavarovalne posle (v nadaljnjem besedilu: kompozitna zavarovalnica).

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi.

(7) Za posle iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. terminske pogodbe, opcije in drugi izvedeni finančni instrumenti, če prispevajo k zmanjševanju tržnih tveganj (zaščita pred tržnimi tveganji);
2. posredovanje pri prodaji oziroma prodaja v zavarovalnih primerih poškodovanih predmetov, ki ob reševanju škodnih primerov pripadejo zavarovalnici;
3. izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti, ki ogrožajo zavarovano premoženje in osebe;
4. ocena ravni izpostavljenosti zavarovalnega objekta in ocenjevanje škod;
5. opravljanje drugih intelektualnih in tehničnih storitev v zvezi z zavarovalnimi posli;
6. zastopanje ali posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za druge zavarovalnice.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle za druge družbe v zavarovalniški skupini, vendar le, če ne povečujejo tveganj za zavarovalniško skupino, in le tiste vrste poslov, ki so del poslovanja zavarovalnice v okviru njene osnovne dejavnosti.

(9) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi dejavnost upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninske sklade, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa navedeni zakon.

(10) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v eni ali več zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, lahko opravlja zavarovalne posle tudi v zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, za katere ni pridobila dovoljenja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. zavarovanje krije nevarnost, ki je:
 - povezana z nevarnostjo, ki jo krije zavarovanje v zavarovalni vrsti, za katero je zavarovalnica pridobila dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: glavna nevarnost),
 - v zvezi z istim predmetom kot glavna nevarnost,
 - krita z isto zavarovalno pogodbo;
2. če gre za nevarnost, ki je v razmerju do glavne nevarnosti pomožnega pomena;
3. ne gre za nevarnost, ki jo krijejo zavarovanja iz 14., 15. in 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona;
4. ne glede na prejšnjo točko lahko zavarovalnica opravlja zavarovalne posle tudi za nevarnosti iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, če so ta zavarovanja dodatna zavarovanju, ki krije glavno nevarnost iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona in so izpolnjeni pogoji iz 1. točke tega odstavka ter eden od naslednjih pogojev:
 - glavna nevarnost se nanaša le na pomoč, ponujeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so proč od svojega doma ali svojega običajnega prebivališča, ali
 - zavarovanje se nanaša na nevarnost, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil oziroma je z njo povezano.

(11) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle pozavarovanj, če je pridobila dovoljenje za opravljanje pozavarovalnih poslov.

28. člen

(ločeno upravljanje življenjskih in premoženjskih zavarovanj)

(1) Kompozitna zavarovalnica:

- vodi poslovne knjige, sestavlja izkaz poslovnega izida ter bilanco stanja za namen ugotavljanja kapitalne ustreznosti ter poslovna poročila, ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- sestavlja ločen izkaz poslovnega izida tako, da so vsi prihodki, zlasti premije, plačila pozavarovateljev in prihodki od naložb, ter odhodki, zlasti zavarovalne poravnave, spremembe zavarovalno-tehničnih rezervacij, pozavarovalne premije in operativni stroški v zvezi z zavarovalnimi posli, prikažejo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe zavarovalni skupini, se vnesejo v skladu z metodo porazdelitve. Metodo porazdelitve prihodkov in odhodkov določi zavarovalnica in zanjo pridobi naknadno soglasje Agencije za zavarovalni nadzor. Soglasje Agencije za zavarovalni nadzor je treba pridobiti tudi pri spremembah oziroma dopolnitvah metode porazdelitve;
- pripravi izjavo, v kateri so na podlagi bilance stanja, za ugotavljanje kapitalne ustreznosti jasno opredeljene postavke primernih osnovnih lastnih virov sredstev, ki krijejo teoretični zahtevani minimalni kapital ločeno za vsako posamezno zavarovalno skupino, kot je določeno v drugem odstavku 200. člena tega zakona;
- ugotavlja teoretični zahtevani minimalni kapital iz 232. člena tega zakona ločeno za skupini premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- zagotovi primerne osnovne lastne vire sredstev za izpolnitev teoretičnega zahtevanega minimalnega kapitala ločeno za skupini premoženjskih in življenjskih zavarovanj, pri čemer izpolnjevanje teh finančnih obveznosti ne sme temeljiti na virih druge zavarovalne skupine.

(2) Če zavarovalnica pokriva teoretični zahtevani minimalni kapital iz četrte alineje prejšnjega odstavka in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, lahko za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz 202. člena tega zakona uporablja postavke primernih lastnih virov sredstev, ki so še na voljo za eno ali drugo zavarovalno skupino.

(3) V primeru neizpolnjevanja minimalnih kapitalnih zahtev v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj Agencija za zavarovalni nadzor uporabi ukrepe za odpravo kršitev ne glede na rezultate v drugi dejavnosti. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru neizpolnjevanja minimalnih kapitalnih zahtev dovoli tudi prenos prostih postavk primernih osnovnih lastnih virov sredstev iz ene zavarovalne skupine v drugo.

47. člen

(obvestila kvalificiranega imetnika Agenciji za zavarovalni nadzor)

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odsvojiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, o tem predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Če se delež kvalificiranega imetnika zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zmanjša pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, kvalificirani imetnik o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Nadrejeni zavarovalni holding in mešani zavarovalni holding, ki imata v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj zavarovalnici nadrejene družbe, obvestita Agencijo za zavarovalni nadzor tudi o vsaki spremembi članov njenega posloводства.

50. člen

(trden in zanesljiv sistem upravljanja)

(1) Zavarovalnica vzpostavi in uresničuje trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki obsega najmanj:

1. pregledno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovit sistem prenosa informacij;
3. učinkovite in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja zavarovalnice integrirane ključne funkcije upravljanja. Ključne funkcije upravljanja so funkcija upravljanja tveganj, funkcija spremljanja skladnosti, funkcija notranje revizije in aktuarska funkcija;

4. strategijo, pisna pravila, procese in postopke upravljanja tveganj;
 5. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so skladni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere sodi tudi izdelava kriznega načrta.
- (2) Zavarovalnica ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, spremljanje skladnosti, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo in izločene posle, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.
- (3) Pravila sistema upravljanja so predmet rednega, najmanj letnega pregleda. Pravila sistema upravljanja predhodno potrdi upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice s soglasjem nadzornega sveta zavarovalnice.
- (4) Sistem upravljanja je sorazmeren naravi, obsegu in zahtevnosti poslov zavarovalnice.
- (5) Zavarovalnica na področju sistema upravljanja poleg tega zakona upošteva tudi akte in regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 50. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpise, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

59. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice)

- (1) Funkcije člana uprave zavarovalnice ne sme nastopiti niti opravljati oseba, ki ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.
- (2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice kandidat za člana uprave priloži:
1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 57. člena tega zakona,
 2. sklep nadzornega sveta zavarovalnice o imenovanju za člana uprave zavarovalnice.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da kandidat za člana uprave zavarovalnice v postopku odločanja o dovoljenju opravi predstavitev vodenja poslov zavarovalnice.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, če kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice, če je bil imenovan v skladu s prejšnjim členom in če bo glede na predvidene dolžnosti posameznih članov uprave v predvideni sestavi zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno upravljanje zavarovalnice.
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Agencija za zavarovalni nadzor pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje EIOPA glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.
- (6) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice preneha veljati, če:
- osebi preneha funkcija člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša, ali
 - oseba v roku treh mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice ni začela opravljati funkcije člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša.
- (7) Nadzorni svet zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave zavarovalnice, najpozneje v petih delovnih dneh po prenehanju funkcije.
- (8) Če dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice preneha veljati, Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

66. člen

(člani nadzornega sveta zavarovalnice)

- (1) Funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice ne more opravljati oseba, ki je v razmerju tesne povezanosti s pravno osebo, v kateri ima zavarovalnica več kot 5% delež glasovalnih pravic ali v kapitalu in ki nima položaja podrejene družbe znotraj skupine kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Ne glede na zakon, ki ureja gospodarske družbe, lahko oseba, ki opravlja funkcijo člana nadzornega sveta, ali drugega organa nadzora samo v zavarovalnicah in drugih družbah, ki so vključene v skupino kot jo opredeljuje zakon, ki ureja finančne konglomerate, to funkcijo opravlja:

1. če jo opravlja v okviru redne zaposlitve v članici te skupine in za opravljanje te funkcije, razen rednih prejemkov na podlagi zaposlitve, ne prejema posebnega plačila: v neomejenem številu nadzornih svetov zavarovalnic in drugih družb, vključenih v to skupino,
2. v drugih primerih: v skupno sedmih nadzornih svetih zavarovalnic in drugih družb, vključenih v to skupino.

67. člen

(pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice)

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalnice je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor nad vodenjem poslov zavarovalnice;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja in
4. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje vodenja ali nadzora nad vodenjem poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva od uprave zavarovalnice, da skliče skupščino zavarovalnice in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta zavarovalnice, če:

1. član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta;
2. obstaja ali nastopi ovira za imenovanje člana nadzornega sveta iz prejšnjega člena;
3. član nadzornega sveta ne izpolnjuje ali preneha izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka tega člena;
4. z imenovanjem člana nadzornega sveta zavarovalnice v nadzornem svetu zavarovalnice ni zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice.

99. člen

(statut in pravilnik)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, v statutu glede volitev v skupščino zastopnikov določi zlasti:

- število in sestavo volilne komisije,
- obliko žreba iz petega odstavka 93. člena tega zakona,
- osnovna pravila volilnega postopka in izvedbe volitev.

(2) Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, sprejme tudi pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov. V pravilniku o volitvah v skupščino zastopnikov natančneje uredi vprašanja iz prvega odstavka tega člena ter druga vprašanja, potrebna za pripravo in izvedbo volitev.

(3) Statut v delu, ki ureja volitve v skupščino zastopnikov, in pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov in njune spremembe začnejo veljati, ko k njima poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor. V primeru družbe, ki opravlja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, je za začetek veljavnosti potrebno tudi soglasje ministra, pristojnega za zdravje.

115. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je treba priložiti:

1. statut zavarovalnice, v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
 2. poslovni načrt zavarovalnice in opis ureditve sistema upravljanja zavarovalnice iz 50. člena tega zakona;
 3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v zavarovalnici, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v zavarovalnici ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam dvajsetih največjih delničarjev zavarovalnice in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi zavarovalnice;
 4. druge dokaze, ki dokazujejo, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov.
- (2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je priloženo tudi dokazilo, ki glede na vrste zavarovanj in obseg poslov zavarovalnice dokazuje, da:
1. ima zavarovalnica primerne osnovne lastne vire sredstev za pokritje osnovnega kapitala;
 2. bo zavarovalnica sposobna zagotavljati primerne lastne vire sredstev za pokritje zahtevanega solventnostnega kapitala;
 3. bo zavarovalnica sposobna zagotavljati primerne osnovne lastne vire sredstev za pokritje zahtevanega minimalnega kapitala;
 4. bo zavarovalnica sposobna izpolnjevati zahteve 4. poglavja tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

128. člen **(posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če ob upoštevanju obsega in vrste poslov, ki jih namerava zavarovalnica opravljati prek podružnice, obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja zavarovalnice ter primernosti pooblaščenih predstavnikov v skladu s 57. členom tega zakona.
- (2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ne zavrne zahteve po prvem odstavku tega člena v treh mesecih po prejemu obvestila zavarovalnice s prilogami iz prejšnjega člena, to obvestilo s prilogami posreduje nadzornemu organu države članice in o tem obvesti zavarovalnico.
- (3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice posreduje tudi izjavo, iz katere je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital.
- (4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, v roku iz drugega odstavka tega člena sporoči zavarovalnici razloge za zavrnitev.

129. člen **(začetek poslovanja podružnice v državi članici)**

Zavarovalnica lahko začne opravljati zavarovalne posle prek podružnice:

1. z dnem, ko prejme obvestilo nadzornega organa države članice o pogojih opravljanja poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi, oziroma
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je nadzorni organ države članice prejel obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim členom, če do izteka tega roka zavarovalnica ne prejme obvestila iz prejšnje točke.

133. člen **(opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic)**

- (1) Zavarovalnica, ki ima v državi članici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, lahko zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah opravlja tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Za zavarovalnico, ki je v državi članici svojega sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo Direktiva 2009/138/ES ne uporablja, prvi odstavek tega člena ne velja.

(3) Za zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, se uporabljajo naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

1. 521. do 528. člen tega zakona,
2. 560. člen tega zakona,
3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 7. člena tega zakona,
4. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javne koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja, in ki veljajo za zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji.

134. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice)

(1) Zavarovalnica države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati zavarovalne posle prek te podružnice z iztekom dveh mesecev od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice sedeža te zavarovalnice prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 127. člena in iz tretjega odstavka 128. člena tega zakona.

(2) Če namerava zavarovalnica države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

135. člen

(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov)

Zavarovalnica države članice sme začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice sedeža te zavarovalnice prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 131. člena tega zakona.

136. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov obveznih zavarovanj v prometu)

(1) Poleg pogojev, določenih v 134. in 135. členu tega zakona, predloži zavarovalnica države članice, preden začne opravljati obvezna zavarovanja v prometu, Agenciji za zavarovalni nadzor potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja;
2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, in se zavezala k financiranju škodnega sklada in odškodninskega urada ter izpolnjevanju drugih obveznosti, potrebnih za delovanje škodnega sklada in odškodninskega urada;
3. sporočila ime in naslov predstavnika, kot je določen v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(2) Ne glede na 135. in 136. člen tega zakona sme zavarovalnica države članice začeti opravljati obvezna zavarovanja v prometu samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznani s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec, preden jih začne uporabljati.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

138. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države)

(1) Zavarovalnica tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države).

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi zavarovalnice tretje države;
2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za zavarovalnico tretje države;
3. statut oziroma druga ustrezna pravila zavarovalnice tretje države;
4. osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča članov organov vodenja in nadzora zavarovalnice tretje države ter davčna številka, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja davčni postopek, če je bila članu organa vodenja ali nadzora zavarovalnice tretje države dodeljena in EMŠO, če je član organa vodenja ali nadzora zavarovalnice tretje države vpisan v centralni register prebivalstva;
5. revidirana letna poročila zavarovalnice tretje države za zadnja tri leta poslovanja;
6. ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike oziroma imetnice delnic in njihove deleže pri upravljanju zavarovalnice tretje države, če iz izpiska iz 1. točke niso razvidni podatki o imetnikih delnic zavarovalnice tretje države;
7. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v zavarovalnici tretje države;
8. poslovni načrt z vsebino, določeno v 116. členu tega zakona;
9. dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, ki ga je zavarovalnici tretje države izdal nadzorni organ države njenega sedeža;
10. dovoljenje nadzornega organa zavarovalnice tretje države za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te zavarovalnice ni potrebno;
11. izjavo zavarovalnice tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
12. izjavo zavarovalnice tretje države, da bo podružnica izpolnjevala zahteve tega zakona glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
13. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovske, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati posle, na katere se nanaša zahteva.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države zahteva, da zavarovalnica tretje države v kreditni instituciji v Republiki Sloveniji deponira denarni znesek kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih na območju Republike Slovenije, oziroma ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji v višini najmanj ene četrtnine osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit).

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države v treh mesecih od prejema zahteve iz drugega odstavka tega člena, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovske in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža zavarovalnice tretje države oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu s tem zakonom.

(6) Zavarovalnica tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja zavarovalne posle, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države.

(7) Če namerava zavarovalnica tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi druge zavarovalne posle, ki niso navedeni v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice

zavarovalnice tretje države, pridobi predhodno dodatno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje teh poslov.

(8) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 7. točka drugega odstavka ter četrti in peti odstavek tega člena.

157. člen **(predpisi o upravljanju tveganj)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. omejitve glede sredstev in referenčnih vrednosti, na katere so lahko vezana upravičenja iz zavarovalnih pogodb pri zavarovanjih, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje, kadar je zavarovalec lahko fizična oseba. Predpisi ne smejo biti bolj omejujoči, kot so omejitve, določene z Direktivo 2009/65/ES;
2. podrobnejša pravila za obravnavo udeležb iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 1.a točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES, ter način in roke poročanja;
3. podrobnejšo opredelitev lastnosti postavk lastnih virov sredstev iz 191. člena tega zakona ter podrobnejša pravila za njihovo razvrščanje v razrede v skladu s 197. členom tega zakona in seznamom iz 195. člena tega zakona, kakor tudi podrobnejšo opredelitev njihove primernosti v skladu s 199. in 200. členom tega zakona, ukrepov v primeru nedoseganja zahtevanega solventnostnega ali minimalnega kapitala in podrobnejšo opredelitev postavk lastnih virov sredstev iz 625. člena tega zakona;
4. podrobnejšo opredelitev pogojev in postopka za odobritev in razvrstitev postavk lastnih virov sredstev, ki še niso na seznamu lastnih virov sredstev iz 195. člena tega zakona;
5. podrobnejšo opredelitev pogojev in postopka za odobritev morebitnih postavk pomožnih lastnih virov sredstev in njihove razvrstitve v seznam lastnih virov sredstev ter sprotnega preverjanja, ali odobrene postavke pomožnih lastnih virov sredstev še izpolnjujejo merila za izdajo odobritve;
6. podrobnejše značilnosti in možne vrste omejenih skladov iz prvega odstavka 241. člena tega zakona, podrobnejša pravila za izračun teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada, za ugotavljanje presežka ali primanjkljaja lastnih virov sredstev omejenega sklada glede na zahtevani solventnostni kapital in način in roke poročanja;
7. podrobnejša pravila in vsebino lastne ocene tveganj in solventnosti;
8. podrobnejša navodila za vrednotenje zavarovalno-tehničnih rezervacij;
9. pogoje in način pokrivanja izgub z zmanjševanjem zavarovalno tehničnih rezervacij in odloženih davkov;
10. uporabo modula tržnega in kreditnega tveganja ter tveganja nasprotne stranke;
11. uporabo modula tveganja življenjskih zavarovanj;
12. uporabo podmodula tveganja katastrof iz pogodb premoženjskih zavarovanj in podmodula tveganja katastrof iz pogodb zdravstvenih zavarovanj;
13. uporabo notranjih modelov oziroma parametrov specifičnih za posamezno podjetje.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor s predpisom iz:

- 2. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi 1a) točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;
- 3. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;
- 4. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;
- 5. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega in tretjega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;

- 6. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi b) točke 99. člena in h) točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES;
- 11. točke prejšnjega odstavka upošteva akt ali prenese ureditev iz drugega izvedbenega predpisa, ki ga Evropska komisija izda na podlagi k) točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES.

184. člen

(prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnice pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene iz 179. člena tega zakona.

(2) Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za vsako valuto posebej temelji na razponu med obrestno mero, ki bi jo bilo mogoče dobiti iz sredstev, vključenih v referenčni portfelj sredstev zadevne valute, in vrednostmi iz krivulje netvegane obrestne mere za to valuto.

(3) Referenčni portfelj valute je reprezentativen za sredstva v tej valuti, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile sredstva za kritje najboljše ocene obveznosti v tej valuti.

(4) Znesek prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ustreza 65% valutnega razpona, popravljenega za tveganje. Valutni razpon s popravkom za tveganje se izračuna kot razlika med razponom iz drugega odstavka tega člena in delom tega razpona, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih. Prilagoditev za nestanovitnost se uporabi samo za tisti del krivulje netvegane obrestne mere, ki se ne izračuna z ekstrapolacijo v skladu s 181. členom tega zakona. Ekstrapolacija ekstrapoliranega dela krivulje temelji na uporabi obrestnih mer, ki upoštevajo prilagoditve za nestanovitnost.

(5) Za vsako zadevno državo se pred uporabo 65% faktorja prilagodljivost za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz prejšnjega odstavka za valuto te države poveča za razliko med razponom države, popravljenim za tveganje, in dvakratnim valutnim razponom, popravljenim za tveganje, vedno kadar je ta razlika pozitivna in je razpon države, popravljen za tveganje, večji od 100 baznih točk. Povečana prilagoditev za nestanovitnost se uporabi za izračun najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države. Razpon države, popravljen za tveganje, se izračuna enako kot valutni razpon, popravljen za tveganje, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države in izraženi v njeni valuti.

(6) Prilagoditev za nestanovitnost se ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona.

(7) Ne glede na 202. člen tega zakona zahtevani solventnostni kapital ne krije tveganja izgube osnovnih lastnih sredstev, ki je posledica sprememb prilagoditve za nestanovitnost.

204. člen

(pogostost izračuna)

(1) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital najmanj enkrat letno in o višini zahtevanega solventnostnega kapitala poroča Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Če profil tveganj zavarovalnice močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, ki je bil zadnjič sporočen, zavarovalnica nemudoma ponovno

izračuna zahtevani solventnostni kapital in višino zahtevanega solventnostnega kapitala sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor.

(3) Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganj zavarovalnice v času od zadnjega izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala pomembno spremenil, lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo od zavarovalnice zahteva ponoven izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

239. člen

(posebne določbe za zavarovanja, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje)

(1) Ne glede na drugi in tretji odstavek 236. in 238. člena tega zakona se za naložbe sredstev zavarovalnice v zvezi s pogodbami o življenjskem zavarovanju, pri katerih naložbeno tveganje nosijo zavarovalci, uporabljajo določbe tega člena.

(2) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo enot premoženja KNPVP skladov, naložbe iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegajo naložbe v enote premoženja teh skladov. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote premoženja teh KNPVP skladov.

(3) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo sredstev, ki so v upravljanju zavarovalnice ali upravljanje katerih je zavarovalnica prenesla na drugo osebo (v nadaljnjem besedilu: notranji sklad zavarovalnice), so sredstva iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri naložena v sredstva, opredeljena v zavarovalni pogodbi. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote notranjega sklada oziroma, kadar notranji sklad ni razdeljen na enote, na sredstva v tem skladu.

(4) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo indeksa vrednostnih papirjev ali z drugo referenčno vrednostjo, razen tistih iz drugega in tretjega odstavka tega člena, naložbe iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegajo enote, za katere se šteje, da predstavljajo indeks vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednost, ki temelji na naložbah ustrezne varnosti in tržnosti. Če takšne enote niso oblikovane, so naložbe v zvezi s temi zavarovalnimi pogodbami ustrezne varnosti in tržnosti in v največji možni meri ustrezajo naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote, za katere se šteje, da predstavljajo referenčno vrednost, ali v primeru, ko enote niso oblikovane, na sredstva ustrezne varnosti in tržnosti, ki v največji možni meri ustrezajo naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost.

(5) Kadar zavarovalne pogodbe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena vključujejo tudi zajamčen donos na vložena sredstva ali druga zajamčena izplačila zavarovancem, zavarovalcem ali drugim upravičencem, se za naložbe, ki krijejo ustrezne dodatne zavarovalno-tehnične rezervacije za zajamčen donos na vložena sredstva ali za druga zajamčena izplačila, uporablja 237. člen tega zakona.

(6) Zavarovalnica za račun notranjega sklada iz tretjega odstavka tega člena s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za notranji sklad in zagotovi ločitev premoženja notranjega sklada od premoženja zavarovalnice in drugega premoženja, ki ga zavarovalnica upravlja, kakor tudi od premoženja upravljalca notranjega sklada in od drugega premoženja, ki ga upravljalec notranjega sklada upravlja, kadar zavarovalnica upravljanje notranjega sklada prenese na drugo osebo. Zavarovalnica izračunava in objavlja čisto vrednost sredstev notranjega sklada in vrednost enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote. Za skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem notranjega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za opravljanje skrbniških storitev za vzajemni sklad, razen, če je s predpisom iz sedmega odstavka tega člena določeno drugače.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejša pravila glede skrbniških storitev za notranji sklad;
2. podrobnejša pravila glede ločitve premoženja notranjega sklada in glede vrste poslov, katerih upravljalec notranjega sklada ne sme sklepati za račun notranjega sklada (prepovedani posli z določenimi osebami);

3. način izračuna čiste vrednosti sredstev notranjega sklada in vrednosti enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote, ter način in roke za objavo čiste vrednosti sredstev notranjega sklada oziroma vrednosti enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote.

255. člen

(posebna pravila o računovodskih izkazih zavarovalnice)

- (1) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki sestavljajo letno poročilo zavarovalnice, je enako koledarskemu letu.
- (2) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirane letne računovodske izkaze v dveh mesecih po koncu koledarskega leta, nerevidirane letne konsolidirane računovodske izkaze pa v treh mesecih po koncu koledarskega leta.
- (3) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor trimesečne računovodske izkaze v roku enega meseca po izteku trimesečja.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino računovodskih izkazov iz prejšnjega odstavka.

257. člen

(posebna pravila o revidiranju letnega poročila zavarovalnice)

- (1) Zavarovalnica v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži:
 1. letno poročilo,
 2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe, in
 3. dodatno revizorjevo poročilo iz 258. člena tega zakona.
- (2) Če zavarovalnica pripravi konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revidiranje in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek ter 258. do 260. člen tega zakona.

268. člen

(pridobivanje, vodenje in uporaba zbirk osebnih podatkov)

- (1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo osebne podatke za namen sklepanja in izvajanja pogodb o zavarovanju, kar vključuje tudi izterjavo neplačanih obveznosti iz naslova zavarovalnih pogodb, reševanje škod, uveljavljanje povračilnih zahtevkov in drugih pravic ter obveznosti, vključno s preiskovanjem sumljivih primerov neupravičeno izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin, ki izvirajo iz zavarovanj po tem zakonu, v skladu z zakonodajo, ki ureja varstvo osebnih podatkov in zbirke podatkov s področja zavarovanja.
- (2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko upravljajo naslednje zbirke podatkov:
 1. zbirko podatkov o zavarovalcih in zavarovancih,
 2. zbirko podatkov o zavarovalnih primerih,
 3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine oziroma zavarovalnine.
- (3) Obdelava osebnih podatkov v zbirkah iz prejšnjega odstavka je dopustna le v obsegu, ki je potreben za uresničevanje namenov obdelave iz prvega odstavka tega člena.
- (4) V zbirki podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju prejšnjega odstavka lahko zbirajo naslednji osebni podatki:
 1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče, davčna številka, in številka osebnega dokumenta zavarovalca oziroma zavarovanca, v primeru zdravstvenega zavarovanja pa tudi številka kartice zdravstvenega zavarovanja zavarovanca,
 2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja in zavarovalno kritje,

3. podatki, ki se nanašajo na predmet zavarovanja;
 4. zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno prostovoljno zdravstveno zavarovanje, lahko z namenom lažjega uresničevanja pravic zavarovancev, poleg podatkov iz 1. točke tega odstavka, zbirajo tudi enotno matično številko občana.
- (5) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena lahko zbirajo naslednji osebni podatki:
1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče, davčna številka in državljanstvo v škodnem dogodku udeleženi oseb, prič in upravičencev do odškodnine oziroma zavarovalnine,
 2. oznaka škodnega spisa, datum vložitve zahtevka in izplačila odškodnine oziroma zavarovalnine,
 3. vrsta, kraj, čas in opis zavarovalnega primera,
 4. opis materialne in nematerialne škode, nastale v zavarovalnem primeru,
 5. podatki o kaznivih dejanjih in prekrških v zvezi z zavarovalnimi primeri.
- (6) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena lahko zbirajo naslednji osebni podatki:
1. osebno ime, spol, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče in davčna številka zavarovanca in oškodovanca, za katerega se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina oziroma zavarovalnina,
 2. predhodni zavarovalni primeri v obsegu iz prejšnjega odstavka, prehodne poškodbe in zdravstveno stanje, vrsta telesnih poškodb, trajanje zdravljenja in posledice za zavarovanca in oškodovanca,
 3. dohodki zavarovanca in oškodovanca ter zaposlitev,
 4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca,
 5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in medicinske pripomočke zavarovanca in oškodovanca,
 6. upravičenosti do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev po zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje, iz proračunskih sredstev Republike Slovenije,
 7. podatki o vozniskem dovoljenju,
 8. historični podatki o zgodovini predmeta zavarovanja.
- (7) Osebni podatki iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena se zbirajo na naslednji način:
1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo;
 2. od drugih oseb, ki o zavarovalnem primeru kaj vedo;
 3. iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja, če gre za primere iz 270. člena tega zakona;
 4. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov državnih organov;
 5. podatki iz prejšnjega odstavka se lahko zbirajo tudi:
 - podatki iz 2. in 5. točke: iz zbirk podatkov izvajalcev zdravstvenih in z njimi povezanih storitev in Zavoda za zdravstveno zavarovanje,
 - podatki iz 3. točke: iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in centrov za socialno delo,
 - podatki iz 4. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
 - podatki iz 6. točke: iz zbirk podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in ministrstva, pristojnega za socialne zadeve,
 - podatki iz 7. in 8. točke: iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, in organizacij, ki opravljajo homologiranje in registracijo vozil;
 6. od drugih upravljavcev zbirk podatkov, ki hranijo podatke, ki jih lahko zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje pridobivajo in zbirajo v skladu s tem zakonom.
- (8) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, te podatke na pisno zahtevo sporočijo zavarovalnici ali Slovenskemu zavarovalnemu združenju.

(9) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, v primeru nastanka zavarovalnega primera deset let po koncu obdelave zavarovalnega primera, v primeru sodnega postopka izterjave neplačanih obveznosti iz naslova zavarovalnih pogodb pa deset let po zaključku sodnega postopka. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave zavarovalnega primera. Če zavarovanec ali oškodovanec v tem roku vložita ali se utemeljeno pričakuje vložitev novega zahtevka za uveljavitev pravic iz zavarovalnega primera po poteku tega roka, se rok hrambe po potrebi podaljša tako, da se podatki hranijo pet let po koncu obdelave novega zahtevka oziroma dokler traja možnost vložitve novega utemeljenega zahtevka. Po preteku roka za shranjevanje se podatki iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena izbrišejo, dokumentacija pa se uniči tako, da ni več možno ugotoviti njene vsebine oziroma je ni več možno ponovno uporabljati.

272. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad zavarovalnicami)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad zavarovalnico glede poslovanja, ki ga zavarovalnica opravlja na območju Republike Slovenije, na območju države članice in na območju tretje države.

(2) Če je to potrebno za doseg cilja nadzora nad zavarovalnico, lahko Agencija za zavarovalni nadzor od naslednjih oseb zahteva ustrezna poročila in informacije ter opravi pregled njihovega poslovanja:

1. oseb, ki so z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti;
2. prevzemnikov izločenih poslov;
3. namenskih družb, na katere je zavarovalnica prenesla tveganja;
4. imetnikov kvalificiranih deležev v zavarovalnici.

(3) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu s 7.2. oddelkom tega zakona.

(4) Za doseg namena nadzora nad zavarovalnico je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad:

1. člani uprave zavarovalnice v obsegu, določenem v 63. do 65. členu tega zakona;
2. imetniki kvalificiranih deležev v obsegu, določenem v 2.4. oddelku tega zakona;
3. nosilci ključnih funkcij zavarovalnice v skladu s 52. členom tega zakona;
4. poslovodstvom namenske družbe v skladu z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 211. člena Direktive 2009/138/ES.

273. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor nad zavarovalnico države članice, njeno podružnico in zunanjim izvajalcem s sedežem v državi članici)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad zavarovalnico države članice glede storitev in poslov, ki jih ta opravlja na območju Republike Slovenije, in nad podružnico zavarovalnice države članice, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, v obsegu, določenem v 7.9.2. pododdelku tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna za nadzor nad prevzemnikom izločenega posla s sedežem v državi članici v zvezi z opravljanjem izločenih poslov, vendar o nameravanem pregledu v kraju prevzemnika izločenega posla obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima prevzemnik izločenega posla sedež.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zaprosi za pomoč EIOPA, če od nadzornega organa države članice po obvestilu iz prejšnjega odstavka ne prejme ustreznega sodelovanja ali če nadzorni organ iz države članice opravi nadzor prevzemnika izločenega posla s sedežem v Republiki Sloveniji brez predhodnega obvestila.

281. člen

(ukrepi nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitve,
3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj,
4. odvzem ali pogojni odvzem dovoljenja,
5. postavitve izredne uprave,
6. odreditev povečanja osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice,
7. začetek prisilne likvidacije,
8. odločitev o razlogih za stečaj zavarovalnice,
9. opomin članu ali članom uprave zavarovalnice.

(2) Nadzorni ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor so pravočasni in sorazmerni tveganjem, ki jim je izpostavljena zavarovalnica.

282. člen

(priporočila in opozorila)

(1) Če pooblaščen oseba Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ugotovi nesmotnosti ali nedoslednosti pri poslovanju zavarovalnice, ki nimajo značilnosti kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor izda priporočila upravi zavarovalnice za izboljšanje poslovanja zavarovalnice.

(2) Če pooblaščen oseba Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, vendar te kršitve po svojih značilnostih in obsegu nimajo pomembnih učinkov, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici namesto odredbe o odpravi kršitev izda opozorilo, v katerem jo opozori na te kršitve (v nadaljnjem besedilu: opozorilo).

(3) Z opozorilom lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici tudi naloži odpravo ugotovljenih kršitev in določi rok za njihovo odpravo.

(4) Če zavarovalnica ne ravna v skladu z opozorilom iz prejšnjega odstavka, ji Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev.

(5) Prvi do četrty odstavki tega člena se smiselno uporabljajo tudi za nadzor, ki ga Agencija za zavarovalni nadzor opravlja na podlagi poročil in informacij, ki ji jih posreduje zavarovalnica v skladu s tem zakonom ali ki jih pridobi Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi zbiranja in obdelovanja informacij po 285. členu tega zakona.

284. člen

(predpisi o poročanju)

Agencija za zavarovalni nadzor za namen statistične obdelave podatkov predpiše, da zavarovalnice v vnaprej določenih časovnih obdobjih predložijo:

- podatke o številu zavarovanj, obračunanih zavarovalnih premijah, številu škod in obračunanih odškodninah oziroma zavarovalninah, po zavarovalnih vrstah in posameznih zavarovanjih iz zavarovalne vrste;
- za posamezne zavarovalne vrste obratovalne stroške, stroške pridobivanja zavarovanj, sklepalne provizije, stroške reševanja škod ter stroške preventivne dejavnosti;
- za kreditna zavarovanja podatke o zavarovalnih vsotah ob sklenitvi, glede na trajanje zavarovanja, podatke o zavarovalnih vsotah za preostala jamstva in podatke o plačilih regresnih zavezancev;

- za posamezne pokojninske sklade podatke o številu članov in vplačanih premijah ter višini matematičnih rezervacij, podatke o številu članov in višini matematičnih rezervacij, ki so v mirovanju oziroma ki so zadržali pravice, podatke o številu delodajalcev, ki so vključeni v pokojninski načrt, in podatke o številu delodajalcev, ki ne plačujejo premij, podatke o rednih in izrednih prekinitev zavarovanj ter izplačil odkupnih vrednosti oziroma prenosih denarnih sredstev na drugega upravljavca pokojninskih skladov in prenosih odkupnih vrednosti na izplačevalca pokojninskih rent;
- za obvezna zavarovanja izkaz izida.

289. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi drugih držav članic in jim posreduje informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog. Za uresničitev tega namena drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog tega nadzornega organa;
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa.

(2) Informacija je potrebna za izvajanje nalog nadzornega organa države članice, če jo potrebuje pri opravljanju svojih nalog v naslednje namene:

1. da preveri, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja, in da olajša spremljanje opravljanja takšnih poslov; zlasti glede spremljanja tehničnih določb, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;
2. da naloži sankcije;
3. pri upravnih pritožbah zoper odločbe nadzornega organa;
4. v sodnih postopkih v zvezi z delom nadzornega organa.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor in drugih nadzornih organov Republike Slovenije z nadzornim organom države članice, če ta zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem na področju nadzora zavarovalnih poslov spodbuja sodelovanje med nadzornimi organi držav članic, zlasti izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzornimi organi države sedeža in države gostiteljice.

(5) Za nadzorne organe iz tega člena velja za podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

301. člen

(zapisnik o pregledu poslovanja in sklep o ustavitvi pregleda poslovanja)

(1) Pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor o pregledu poslovanja sestavijo zapisnik. V njem navedejo predvsem ugotovljene kršitve predpisov navedenih v prvem odstavku 277. člena tega zakona, dejstva in okoliščine ter dokaze, na katerih slonijo ta dejstva, glede katerih namerava Agencija za zavarovalni nadzor izdati katerega izmed ukrepov nadzora, naštetih v 281. členu tega zakona.

(2) Zapisnik je izdan v 15 dneh po končanem pregledu poslovanja s pozivom, da lahko da stranka v roku 15 dni od prejema zapisnika nanj pripombe. Če je zaradi razjasnitve dejanskega stanja, ki izhaja iz navajanih novih dejstev in predlaganih dokazov, potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v tem delu ponovi pregled poslovanja.

(3) Če pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom ustavi postopek pregleda poslovanja. Zoper sklep o ustavitvi postopka ni posebne pritožbe.

306. člen **(rok za odločitev o odpravi kršitev)**

Agencija za zavarovalni nadzor odredbo o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev oziroma ugotovitveno odločbo o odpravi kršitev izda v dveh mesecih po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

309. člen **(kapitalski dodatek in sorazmerna dodatna kapitalska zahteva)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor določi zavarovalnici kapitalski dodatek v skladu z:

- drugim do sedmim odstavkom tega člena,
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega in sedmega odstavka 37. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 37. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Seštevek kapitalskega dodatka in zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega s standardno formulo ali notranjim modelom, je ustrezni zahtevani solventnostni kapital zavarovalnice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, ki navaja razloge za to, zavarovalnici odredi kapitalski dodatek, če oceni, da:

1. tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, uporabljenih v standardni formuli, in:
 - je uporaba notranjega modela za zavarovalnico neustrezna ali
 - je zavarovalnica v postopku razvijanja delnega ali popolnega notranjega modela;
2. tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, uporabljenih v notranjem modelu, in notranji model ni bil prilagojen v ustreznem časovnem obdobju;
3. sistem upravljanja zavarovalnice močno odstopa od standardov, določenih v tem zakonu ali predpisih o upravljanju tveganj, in te razlike zavarovalnici onemogočajo pravilno opredelitev, ocenjevanje, spremljanje, upravljanje in poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor določi v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka kapitalski dodatek tako, da upošteva četrty in peti odstavek 203. člena tega zakona. V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren pomembnim tveganjem, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti, zaradi katerih se je Agencija za zavarovalni nadzor odločila, da določi kapitalski dodatek.

(5) V primeru iz 2. in 3. točke tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo, s katero zavarovalnici odredi kapitalski dodatek, določi tudi druge ukrepe iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki jih opravi zavarovalnica, da bi zanjo prenehal veljati kapitalski dodatek.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor preuči kapitalski dodatek zavarovalnice najmanj enkrat letno in ga z odločbo odpravi, ko oceni, da je zavarovalnica odpravila pomanjkljivosti, ki so pripeljale do njegove uvedbe.

(7) Zahtevani solventnostni kapital ne sme vsebovati kapitalskega dodatka v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena za namen izračuna dodatka za tveganje iz 180. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici naloži sorazmerno dodatno kapitalsko zahtevo v skladu z:

- devetim odstavkom tega člena,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi c) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES, in
- regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

(9) Dodatno sorazmerno kapitalsko zahtevo lahko Agencija za zavarovalni nadzor naloži zavarovalnici, kadar so pri nalaganju sredstev zavarovalnice v tržne vrednostne papirje in druge finančne instrumente, ki temeljijo na preoblikovanih posojilih, kršene zahteve, ki jih določajo akti, izdani na podlagi a) in b) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

354. člen

(pojmi v zvezi z nadzorom na ravni skupine)

(1) Udeležena družba je družba s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki je:

1. drugi družbi nadrejena v skladu s 14. členom tega zakona oziroma ki nad drugo družbo izvaja prevladujoč vpliv,
2. v drugi družbi udeležena v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona ali
3. z drugo družbo povezana s skupnim vodenjem, kot je določeno v 17. členu tega zakona.

(2) Zavarovalni holding je nadrejena družba, katere glavni posel sta pridobivanje in upravljanje udeležb, kot so določene v prejšnjem odstavku, izključno ali predvsem v zavarovalnicah držav članic ali zavarovalnicah tretjih držav, pri čemer je najmanj ena podrejena družba zavarovalnica države članice.

(3) Mešani zavarovalni holding je nadrejena družba, ki ni zavarovalnica države članice ali tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding in ki ima najmanj eno podrejeno zavarovalnico države članice.

(4) Nadzornik skupine je nadzorni organ, odgovoren za nadzor na ravni skupine.

(5) Kolegij nadzornih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) je stalna, vendar prilagodljiva sestava za sodelovanje in usklajevanje nadzornih organov držav članic, kjer so sedeži družb skupine in nadzornika skupine.

(6) Povezana družba je družba s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici:

1. ki je drugi družbi podrejena v skladu s 14. členom tega zakona oziroma če nad to družbo druga družba izvaja prevladujoč vpliv,
2. v kateri je druga družba udeležena v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona ali
3. ki je z drugo družbo povezana s skupnim vodenjem, kot je določeno v 17. členu tega zakona.

355. člen

(končna nadrejena družba na ravni EU in na ravni Republike Slovenije)

(1) Končna nadrejena družba na ravni EU je udeležena zavarovalnica s sedežem v državi članici, zavarovalni holding s sedežem v državi članici ali mešani finančni holding s sedežem v državi članici, ki ni podrejen drugi zavarovalnici s sedežem v državi članici, zavarovalnemu holdingu s sedežem v državi članici ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v državi članici.

(2) Končna nadrejena družba na ravni Republike Slovenije je udeležena zavarovalnica, udeleženi zavarovalni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ni podrejen drugi zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji in je podrejen nadrejeni družbi iz druge države članice.

356. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor na ravni končne nadrejene družbe na ravni EU (v nadaljnjem besedilu: nadzor na ravni skupine), če:

1. je končna nadrejena družba na ravni EU zavarovalnica (v nadaljnjem besedilu: končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU),
2. je zavarovalnica podrejena nadrejenemu zavarovalnemu holdingu s sedežem v državi članici ali mešanemu holdingu s sedežem v državi članici,
3. skupina nima nadrejene družbe s sedežem v državi članici in je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot zavarovalnic drugih držav članic.

(2) Če so istemu končnemu nadrejenemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu na ravni EU poleg zavarovalnice podrejene tudi zavarovalnice drugih držav članic, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, če ima ta zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je na čelu skupine več zavarovalnih holdingov s sedežem v različnih državah članicah ali mešanih finančnih holdingov s sedežem v različnih državah članicah in je vsakemu od njih podrejena tudi zavarovalnica države članice sedeža zavarovalnega oziroma mešanega finančnega holdinga, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, če je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot drugih podrejenih zavarovalnic drugih držav članic.

(4) Če so istemu končnemu nadrejenemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu na ravni EU poleg zavarovalnice podrejene tudi zavarovalnice drugih držav članic in nobena od podrejenih zavarovalnic ni pridobila dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici sedeža tega zavarovalnega holdinga, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor zavarovalnice na ravni skupine, če je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot podrejenih zavarovalnic drugih držav članic.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi skupne odločitve z nadzornimi organi držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

361. člen

(določbe, ki se uporabljajo za nadzor na ravni skupine)

(1) Nadzor na ravni skupine se izvaja na ravni končne nadrejene družbe EU v skladu s 362. do 403. členom tega zakona.

(2) Za nadzor skupine na ravni Republike Slovenije se smiselno uporabljajo 362. člen, 372. člen, prvi odstavek 373. člena, 374. člen, 376. do 383. člen, 399. in 400. člen tega zakona. Obseg posameznega nadzora določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Določbe tega zakona, ki določajo pravila za nadzor posameznih zavarovalnic, se uporabljajo za posamezne zavarovalnice znotraj skupine, razen če je v tem poglavju drugače določeno.

362. člen

(obveznosti zavarovalnic, nadrejenega zavarovalnega holdinga in nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na ravni skupine)

- (1) Zavarovalnice v skupini zavarovalnic zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, posredujejo vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine ali podskupine oziroma za namene nadzora skupine.
- (2) Nadrejeni zavarovalni oziroma mešani finančni holding svoji podrejeni zavarovalnici s sedežem v državi članici posreduje vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine oziroma za namene nadzora skupine.
- (3) Če nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding zavarovalnici ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, zavarovalnica o tem takoj obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.
- (4) Zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani finančni holding in druga družba v skupini Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na ravni skupine, omogoči dostop do kakršnihkoli podatkov, ki so pomembni za namene nadzora in opravljanje pregledov poslovanja za namene opravljanja nadzora na ravni skupine.
- (5) Za redno poročanje na ravni skupine se uporablja 293. člen tega zakona.
- (6) Prvi do peti odstavek tega člena se uporabljajo tudi, če zavarovalnica zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, nima sedeža v Republiki Sloveniji.
- (7) Družba, ki je podrejena zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na ravni skupine te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:
 1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, potrebne za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in
 2. omogoči, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.
- (8) Če je družba iz prejšnjega odstavka kreditna institucija ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 372. člena tega zakona.
- (9) Če ima družba iz sedmega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedmega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 373. člena tega zakona.

364. člen (kolegij)

- (1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, na podlagi pisnega dogovora o usklajevanju in sodelovanju iz 365. člena tega zakona ustanovi kolegij. Za delovanje kolegija se upoštevajo določbe tega zakona in določbe regulativnih tehničnih standardov, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.
- (2) V kolegiju sodelujejo nadzorni organi, odgovorni za nadzor končne nadrejene družbe na ravni EU in njenih podrejenih družb (v nadaljnjem besedilu: člani kolegija). V okviru učinkovite izmenjave informacij lahko v kolegiju sodelujejo tudi drugi nadzorni organi, v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi sedmega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za učinkovito delovanje kolegija določi, da nekatere dejavnosti znotraj kolegija opravlja manjše število nadzornih organov znotraj kolegija.
- (4) Kolegij zagotavlja okvir za:
 1. izmenjavo informacij,
 2. določanje načrta pregledov poslovanja družb v skupini na podlagi ocene tveganosti te skupine,
 3. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 368. člena tega zakona z namenom povečevanja učinkovitosti nadzora,
 4. dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja oseb v zavarovalni skupini, brez poseganja v opcije in diskrecije, ki izhajajo iz zakonodaje EU, in
 5. izvajanje nadzora v izrednih finančnih razmerah ob upoštevanju dela drugih forumov, ki

bi lahko bili ustanovljeni za ta namen.

(5) Kolegij vodi Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s tem izvaja zlasti naslednje naloge:

1. odloča o udeležbi nadzornih organov iz drugega odstavka tega člena na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija in druge nadzorne organe iz drugega odstavka tega člena o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in o izvedenih aktivnostih;
3. obvešča EIOPA o dejavnosti kolegija, tudi v izrednih finančnih razmerah, ter mu posreduje informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(6) Če je za ustanovitev kolegija pristojen nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v tem kolegiju na podlagi dogovora o usklajevanju in sodelovanju med člani kolegija, ki je sklenjen v skladu s 365. členom tega zakona.

(7) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, če nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, ne opravlja nalog nadzora skupine ali če član kolegija v kolegiju ne sodeluje v zadostni meri, v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zahteva pomoč EIOPA.

367. člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri odločitvi o zahtevi za uporabo notranjega modela skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, izda Agencija za zavarovalni nadzor dovoljenja za:

1. izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine ali
2. izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki so jo skupaj vložile udeležena družba in družbe, v katerih je ta družba udeležena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zahtevo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje drugim nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, in EIOPA. Agencija sodeluje pri odločanju o tem, ali naj izda dovoljenje in pod katerimi pogoji naj ga izda, z drugimi nadzornimi organi držav članic sedeža drugih družb, vključenih v to skupino.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadeva, da bi bila odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine kot tudi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom sprejeta v šestih mesecih od prejema popolne vloge od nadzornika skupine.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v petih mesecih od vložitve zahteve iz prvega odstavka tega člena nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, posreduje predlog odločitve.

(5) Če nadzorni organi glede zahteve iz prvega odstavka tega člena dosežejo skupno odločitev iz tretjega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor skupno odločitev posreduje vsem vložnicam zahteve.

(6) Če v obdobju iz tretjega odstavka tega člena skupna odločitev nadzornih organov o zahtevi iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Agencija za zavarovalni sama sprejme odločitev, pri čemer pretehta mnenje drugih nadzornih organov, pristojnih za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena. Obrazložitev te odločitve posreduje Agencija za zavarovalni nadzor vložnicam zahteve.

(7) V roku iz tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda zadevo glede zahteve za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine oziroma izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom EIOPA.

(8) V primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena, zadevo glede zahteve iz prvega odstavka tega člena

preda EIOPA, je treba o tem obvestiti vse nadzorne organe, pristojne za nadzor družb, ki so vložile zahtevo. Obdobje iz tretjega odstavka tega člena se podaljša za en mesec, končna odločitev Agencije za zavarovalni nadzor pa je skladna z odločitvijo EIOPA.

(9) Odločitev iz tretjega in šestega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor vroči tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena.

(10) Če je za nadzor na ravni skupine pristojen nadzorni organ druge države članice in je ta organ sprejel odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela oziroma za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini, Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti podrejeni zavarovalnici izda dovoljenje z vsebino odločitve tega nadzornega organa. Prvi stavek tega odstavka se uporablja tudi v primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor skupine na ravni Republike Slovenije.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor izda podrejeni zavarovalnici dovoljenje iz prejšnjega odstavka, ko podrejena zavarovalnica izpolni vse zahteve, ki izhajajo iz vsebine odločitve nadzornega organa države članice iz prejšnjega odstavka.

(12) Če Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja podrejene zavarovalnice znatno odstopajo od predpostavk, na katerih temelji notranji model, odobren na ravni skupine, lahko tej zavarovalnici naloži kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. V izjemnih okoliščinah, če kapitalski dodatek ni zadosten za varno poslovanje zavarovalnice, lahko Agencija za zavarovalni nadzor tej zavarovalnici naloži izračun zahtevanega solventnostnega kapitala s standardno formulo in kapitalski dodatek, izračunan na podlagi standardne formule.

369. člen

(sodelovanje in izmenjava informacij med nadzornimi organi držav članic v primeru finančnih težav skupine)

(1) Če znotraj skupine, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, nastopijo finančne težave, Agencija za zavarovalni nadzor takoj, ko je to mogoče, posreduje obvestilo in informacije o tem nadzornim organom držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in nadzornim organom držav članic pomembnih podružnic.

(2) Zaradi preprečitve podvajanja Agencija za zavarovalni nadzor obvestila iz prejšnjega odstavka ne posreduje nadzornim organom držav članic, ki so pristojni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, če jim je obvestilo z identično vsebino že posredoval nadzorni organ druge države članice.

(3) Če je za nadzor skupine pristojen nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor ob nastopu finančnih težav v zavarovalnici, zavarovalnem holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je del skupine, takoj, ko je to mogoče, o tem obvesti nadzornika skupine in nadzorne organe drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini.

(4) Obvestilo iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje tudi informacije o ukrepih zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je del skupine in posameznih nadzornih organov.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva sestanek vseh zadevnih nadzornih organov, ki sodelujejo pri nadzoru skupine, če:

1. ugotovi pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala ali kršitev minimalnega zahtevanega kapitala zavarovalnice v skupini,
2. ugotovi pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine,
3. je v skupini ali zavarovalnici, ki je del skupine, prišlo do drugih izrednih razmer.

370. člen

(posvetovanje nadzornih organov, vključenih v nadzor na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih nadzornih organov, s temi nadzornimi organi v okviru kolegija posvetuje o:

1. spremembah delničarske strukture oziroma organizacijske ali upravljske sestave zavarovalnice v skupini, za katere je potrebno dovoljenje nadzornega organa;
 2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči zavarovalnici, vključno z zahtevo za kapitalski dodatek iz 309. člena tega zakona, in o vsakršni omejitvi uporabe notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.
- (2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se Agencija za zavarovalni nadzor vedno posvetuje z nadzornikom skupine.
- (3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Agenciji za zavarovalni nadzor ni treba posvetovati v nujnih primerih, ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve. V teh primerih brez nepotrebnega odlašanja obvesti druge člane kolegija o sprejeti odločitvi oziroma ukrepih.

371. člen

(zahteve nadzornika skupine drugim nadzornim organom)

- (1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, katere končna nadrejena družba na ravni EU ima sedež v drugi državi članici, pozove nadzorne organe države sedeža te nadrejene družbe, da pridobijo in ji posredujejo podatke o nadrejeni družbi, pomembne za usklajevanje, kot je določeno v 365. členu tega zakona.
- (2) Če Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine potrebuje podatke, ki so pomembni za nadzor skupine, in so bili takšni podatki že posredovani drugemu nadzornemu organu, poskuša takšne podatke najprej pridobiti od tega nadzornega organa.
- (3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor dobila poziv nadzornega organa druge države članice, ki je pristojen za nadzor na ravni skupine, da mu za usklajevanje v okviru kolegija posreduje pomembne podatke o povezani družbi oziroma končni nadrejeni družbi na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji, mu te podatke posreduje.

372. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi, odgovornimi za kreditne in investicijske institucije)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, če:
1. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding obvladuje eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij,
 2. zavarovalnico in kreditno institucijo oziroma investicijsko podjetje obvladuje skupna družba,
 3. zavarovalnico obvladuje kreditna institucija ali investicijsko podjetje.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor si z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjuje vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

373. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

- (1) Če želi Agencija za zavarovalni nadzor zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, preveriti informacije, ki se nanašajo na zavarovalnico, zavarovalni holding, kreditno institucijo, investicijsko podjetje, mešani finančni holding, mešani zavarovalni holding ali drugo družbo v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi nadzorni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.
- (2) Na zaprosilo nadzornega organa države članice Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled zavarovalnice, zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali druge nenadzorovane družbe v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka oziroma ga v dogovoru z Agencijo za zavarovalni nadzor opravi sam.

(3) V primeru, da nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, v skladu z dogovorom z Agencijo za zavarovalni nadzor sami opravijo pregled iz prejšnjega odstavka, imajo enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 296. do 300. člena tega zakona.

(4) Če nadzorni organ države članice zavrne ali ne odgovori na zaprosilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zahteva pomoč EIOPA.

(5) O opravljenih pregledih poslovanja je treba obvestiti nadzornika skupine.

382. člen

(odprava dvojne uporabe primernih lastnih virov sredstev)

(1) Za namen kritja solventnosti skupine s primernimi lastnimi viri sredstev dvojna uporaba lastnih virov sredstev ni dovoljena.

(2) Pri izračunu solventnosti skupine je treba izključiti:

1. vrednost vseh sredstev udeležene zavarovalnice, ki predstavljajo financiranje primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala njenih povezanih zavarovalnic;
2. vrednost vseh sredstev povezane zavarovalnice, ki predstavljajo financiranje primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala udeležene zavarovalnice;
3. vrednost vseh sredstev povezane zavarovalnice, ki predstavljajo financiranje primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala drugih povezanih zavarovalnic udeležene družbe.

385. člen

(povezane zavarovalnice)

(1) V izračun solventnosti skupine se vključi udeleženo zavarovalnico in vse njene povezane zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko dovoli, da se pri izračunu solventnosti skupine za posamezno povezano zavarovalnico države članice uporabijo zahtevani solventnostni kapital in primerni lastni viri sredstev, kot je določeno v državi članici, kjer ima povezana zavarovalnica sedež.

387. člen

(povezane zavarovalnice tretjih držav)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine z metodo odbitkov in združevanja se v skupini zavarovalnice, ki je udeležena v zavarovalnici tretje države, ta zavarovalnica tretje države šteje za povezano zavarovalnico.

(2) Če je v tretji državi, kjer ima zavarovalnica sedež, režim solventnosti najmanj enakovreden režimu iz 4.7. do 4.12. oddelka tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru na ravni skupine določi, da se v zvezi s to zavarovalnico upoštevajo zahtevani solventnostni kapital in primerni lastni viri sredstev, kot je določeno v tretji državi sedeža.

(3) Preverjanje, ali je režim solventnosti v tretji državi enakovreden režimu solventnosti po tem zakonu, izvede Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo udeležene zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena ali na lastno pobudo. V ta namen se posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic in EIOPA ter pri oceni upošteva akte, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega in petega odstavka 227. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če je režim solventnosti v tretji državi ocenila Evropska komisija, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva njeno oceno in se prejšnji odstavek ne uporablja.

390. člen

(metoda računovodske konsolidacije – standardna metoda)

(1) Solventnost skupine zavarovalnice je razlika med:

1. primernimi lastnimi viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanimi na podlagi konsolidiranih podatkov, in
 2. zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine, izračunanim na podlagi konsolidiranih podatkov (v nadaljnjem besedilu: konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine).
- (2) Za izračun primernih lastnih virov sredstev na podlagi konsolidiranih podatkov se uporabljajo določbe 4.9. oddelka tega zakona. Za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine se uporabljajo določbe 4.10. oddelka tega zakona.
- (3) Konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine je najmanj enak seštevku (v nadaljnjem besedilu: minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine):
1. zahtevanega minimalnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice na ravni EU in
 2. sorazmernega deleža zahtevanega minimalnega kapitala povezanih zavarovalnic.
- (4) Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine pokrivajo primerni osnovni lastni viri sredstev, kot so določeni v 200. členu tega zakona. Za primerne osnovne lastne vire sredstev iz prvega stavka tega odstavka se smiselno uporablja 250. in 379. do 389. člen tega zakona.
- (5) Če oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona izračunava solventnost skupine z metodo računovodske konsolidacije, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži pojasnilo razlike med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala vseh zavarovalnic v skupini in konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom.

391. člen **(metoda odbitkov in združevanja – alternativna metoda)**

- (1) Solventnost skupine zavarovalnice je razlika med:
1. skupnimi primernimi lastnimi viri sredstev skupine in
 2. skupnim zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.
- (2) Skupni primerni lastni viri sredstev skupine so vsota:
1. primernih lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice in
 2. sorazmernega deleža končne nadrejene zavarovalnice v primernih lastnih sredstvih za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala povezanih zavarovalnic.
- (3) Skupni zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine je vsota:
1. zahtevanega solventnostnega kapitala končne nadrejene zavarovalnice in
 2. sorazmernega deleža zahtevanega solventnostnega kapitala povezanih zavarovalnic.
- (4) Če je udeležba zavarovalnice v povezani zavarovalnici v celoti ali deloma sestavljena iz posrednega lastništva, se pri določanju sorazmernega deleža 2. točke drugega in tretjega odstavka tega člena upošteva vrednost posrednega lastništva, upoštevajoč zaporedne interese.

392. člen **(kapitalski dodatek na ravni skupine)**

- (1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s 356. členom tega zakona pristojna za nadzor na ravni skupine, opravlja nadzor tveganj, ki jim je skupina izpostavljena. Agencija za zavarovalni nadzor lahko odredi kapitalski dodatek na ravni skupine, če oceni, da v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine tveganja skupine niso ustrezno upoštevana.
- (2) Če skupina izračunava zahtevani solventnostni kapital po metodi, ki temelji na računovodski konsolidaciji, Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka upošteva zlasti, če so:
1. tveganja na ravni skupine ustrezno zajeta v standardni formuli ali uporabljenem notranjem modelu,
 2. nadzorni organi zavarovalnicam v skupini naložili kapitalske dodatke v skladu s 309. členom tega zakona.
- (3) Če skupina izračunava zahtevani solventnostni kapital z metodo odbitkov in združevanja, Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka upošteva zlasti tveganja na ravni skupine, ki zaradi težkega merjenja v zahtevanem solventnostnem kapitalu niso ustrezno zajeta.
- (4) Za kapitalski dodatek na ravni skupine se smiselno uporabljajo določbe 309. člena tega zakona.

393. člen

(solventnost skupine zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, v kateri so zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu podrejene zavarovalnice Republike Slovenije ali EU, zagotovi, da se solventnost skupine izračuna na ravni tega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga.

(2) Pri izračunu solventnosti skupine iz prejšnjega odstavka se uporablja 378. do 392. člen tega zakona.

(3) Nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding iz prvega odstavka tega člena se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero veljajo pravila tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala in lastnih virov sredstev.

396. člen

(neskladnost z zahtevami solventnostnega in minimalnega kapitala podrejene zavarovalnice)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 247. členom tega zakona ugotovi, da se je v podrejeni zavarovalnici poslabšal finančni položaj tako, da je ogroženo izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, predlagane ukrepe nemudoma sporoči drugim članom kolegija.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom pri podrejeni zavarovalnici, članom kolegija nemudoma posreduje sanacijski načrt iz 249. člena tega zakona.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom pri podrejeni zavarovalnici, članom kolegija nemudoma posreduje kratkoročni finančni načrt iz 250. člena tega zakona in jih obvesti o sprejetih ukrepih.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z drugimi člani kolegija v enem mesecu sprejme sporazum glede:

- ukrepov iz prvega odstavka tega člena in
- ukrepov, ki so jih predlagali člani kolegija, ko se je poslabšal finančni položaj družbe v skupini tako, da je ogroženo izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z drugimi člani kolegija v štirih mesecih sprejme sporazum glede:

- sanacijskega načrta iz drugega odstavka tega člena in
- sanacijskega načrta, ki so ga predlagali člani kolegija v primeru neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom družbe v skupini.

(6) Če sporazum s člani kolegija glede ukrepov iz prvega odstavka tega člena ali sanacijskega načrta iz drugega odstavka tega člena v obdobju iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena ni bil sklenjen, Agencija za zavarovalni nadzor o ukrepih oziroma odobritvi sanacijskega načrta odloči sama, upoštevajoč tudi druga mnenja članov kolegija.

397. člen

(prenehanje odstopanja za podrejeno zavarovalnico)

(1) 395. in 396. člen tega zakona se za podrejeno zavarovalnico prenehajo uporabljati, ko ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka 394. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi, da podrejena zavarovalnica s sedežem v drugi državi članici ni več vključena v nadzor na ravni skupine, takoj obvesti nadrejeno zavarovalnico in nadzorni organ države članice sedeža podrejene zavarovalnice.

(3) Za uporabo 395. in 396. člena tega zakona nadrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji zagotovi, da so pogoji iz 2. do 4. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona stalno

izpolnjeni. Če pogoji niso izpolnjeni, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice sedeža podrejene zavarovalnice ter jim predstavi načrt za ponovno izpolnitev pogojev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v primeru uporabe 395. in 396. člena tega zakona najmanj enkrat letno preveri, ali so pogoji iz 2. do 4. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona stalno izpolnjeni. Če se pri preverjanju pokažejo pomanjkljivosti, od nadrejene zavarovalnice zahteva načrt za ponovno izpolnitev pogojev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju s člani kolegija ugotovi, da načrt iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena ni ustrezen ali se v dogovorjenem obdobju ne izvaja, odloči, da pogoji iz 2. do 4. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona niso več izpolnjeni. O odločitvi obvesti nadzorni organ podrejene zavarovalnice.

(6) Ponovna uporaba 395. in 396. člena tega zakona je možna v skladu s postopkom iz 394. člena tega zakona.

399. člen **(nadzor tveganja koncentracije)**

(1) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor redno ali najmanj enkrat letno poročajo o morebitnem pomembnem tveganju koncentracije na ravni skupine.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, opravlja nadzor tveganja koncentracije v skupini:

- v skladu s tem in 402. členom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 244. člena Direktive 2009/138/ES.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se kot nadzornik skupine z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in samo skupino posvetuje in določi vrste tveganj, o katerih poročajo zavarovalnice v skupini v vseh okoliščinah. Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrsti tveganja Agencija za zavarovalni nadzor in zadevni nadzorni organi drugih držav članic upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine.

(4) Za namen opredelitve pomembnega tveganja koncentracije na ravni skupine, o katerem se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pri pregledu tveganja koncentracije spremlja zlasti morebitna tveganja okužbe v skupini, tveganja konflikta interesov ter raven in obseg tveganj.

400. člen **(nadzor transakcij znotraj skupine)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine opravlja nadzor transakcij med družbami v skupini in nadzor transakcij, ki jih družbe v skupini opravijo s fizičnimi osebami, ki so z družbami v skupini tesno povezane:

- v skladu s tem in 402. členom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 245. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona redno ali najmanj enkrat letno Agenciji za zavarovalni nadzor poročajo o vseh pomembnejših transakcijah znotraj skupine in o transakcijah s fizičnimi osebami, ki so tesno povezane z družbami v skupini. O zelo pomembni transakciji znotraj skupine oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona poroča takoj, ko je mogoče.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino posvetuje glede vrst transakcij, o katerih zavarovalnice v skupini poročajo v vseh okoliščinah. Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrstah transakcij Agencija za zavarovalni nadzor in zadevni nadzorni organi drugih držav članic upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine.

Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine odloči o vrstah transakcij, o katerih zavarovalnice v skupini poročajo v vseh okoliščinah, sama po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi.

(4) Za namen opredelitve pomembne transakcije in zelo pomembne transakcije, o kateri se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru transakcij znotraj skupine spremlja zlasti morebitna tveganja okužbe v skupini, nevarnost konflikta interesov ter raven in obseg tveganj.

402. člen **(ukrepi nadzora v skupini)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme potrebne ukrepe v okviru nadzora na ravni skupine, če:

1. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici ne posreduje informacij, pomembnih za opravljanje nadzora na ravni skupine;
2. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ni vzpostavil ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja iz 374. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj;
3. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ni vzpostavil ali ne uresničuje sistema poročanja iz 374. člena tega zakona;
4. zavarovalnica iz prvega ali drugega odstavka 376. člena tega zakona ne izpolnjuje zahtev tega zakona in predpisov o upravljanju tveganj glede zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine;
5. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ne izvaja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz 374. člena tega zakona;
6. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji pri svojem poslovanju ne spoštuje omejitev, določenih s tem zakonom, in predpisi o upravljanju tveganj;
7. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz 377. člena tega zakona ne izračunava zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine in ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu z določbami 8.3. oddelka tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj;
8. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
9. posli znotraj skupine ali tveganja koncentracije ogrožajo finančni položaj zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji;
10. poslovodstvo nadrejenega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje pogojev iz 375. člena tega zakona;
11. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s 403. členom tega zakona.

(2) Ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor temeljijo na informacijah, ki jih je pridobila z opravljanjem nadzora ali od nadzornika skupine.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine in ima zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki je del skupine, sedež v drugi državi članici, sporoči nadzornemu organu države sedeža te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga svoje ugotovitve glede kršitev te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Agencija pri izrekanju ukrepov nadzora iz tega člena ravna v skladu z akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 258. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Za ukrepe Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih sprejme za namen nadzora na ravni skupine, nad zavarovalnico, zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom s sedežem v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljata 281. in 283. člen tega zakona ter določbe 7.4. do 7.8. oddelka tega zakona.

404. člen

(nadzor na ravni skupine, če ima nadrejena družba sedež v tretji državi: ugotavljanje enakovrednosti nadzorne ureditve)

(1) Če zavarovalnica, ki je podrejena zavarovalnici s sedežem v tretji državi, zavarovalnemu holdingu s sedežem v tretji državi ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v tretji državi, ni subjekt nadzora na ravni skupine, za katerega je pristojna in odgovorna Agencija za zavarovalni nadzor po 356. členu tega zakona ali nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor ali na zahtevo nadrejene družbe ali druge zavarovalnice v skupini ali na lastno pobudo preveri, ali je ta zavarovalnica subjekt nadzora na ravni skupine, ki ga opravlja nadzorni organ te tretje države, in ali je nadzor enakovreden nadzoru na ravni skupine po tem zakonu.

(2) Če je nadzorna ureditev tretje države predhodno preverila Evropska komisija v skladu s tretjim odstavkom 260. člena Direktive 2009/138/ES, Agencija za zavarovalni nadzor rezultate te preveritve upošteva in ne opravi preverjanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Pred sprejetjem odločitve po prvem odstavku tega člena se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in EIOPA ter ravna v skladu z akti, ki jih Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 260. člena Direktive 2009/138/ES.

405. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi v primeru enakovrednosti nadzorne ureditve)

(1) Če je nadzorna ureditev na ravni skupine v tretji državi v skladu s prejšnjim členom enakovredna, opravlja nadzor na ravni skupine, v katero je vključena zavarovalnica, nadzorni organ tretje države.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor z nadzornikom skupine iz tretje države smiselno uporablja 8.1. oddelek tega zakona.

406. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi v primeru, da enakovrednost nadzora ne obstaja)

(1) Če nadzorna ureditev na ravni skupine v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba, v skladu s 404. členom tega zakona ni enakovredna, opravlja v primerih iz 356. in 357. člena tega zakona nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Za namen nadzora na ravni skupine, ko ima nadrejena družba sedež v tretji državi, katere nadzorna ureditev na ravni skupine ni enakovredna in opravlja nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor ali nadzorni organ druge države članice, se smiselno uporabljajo 357. do 393. in 399. do 403. člen tega zakona.

(3) Nadzor na ravni skupine iz prejšnjega odstavka se opravi na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice tretje države.

(4) Nadrejena družba s sedežem v tretji državi se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero se uporabljajo 4.9. do 4.11. oddelki tega zakona glede lastnih virov sredstev in če gre za:

1. zavarovalni holding ali mešani finančni holding tretje države, določbe 386. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala;
2. zavarovalnico tretje države, določbe 387. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, ko opravlja nadzor na ravni skupine, katere nadrejena družba ima sedež v tretji državi, po predhodnem posvetovanju s člani kolegija določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, da se dosežejo cilji nadzora na ravni skupine. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zlasti zahteva, da se ustanovi za varovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding.

407. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi: ravni)

- (1) Če je nadrejena družba s sedežem v tretji državi podrejena zavarovalnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali zavarovalnici s sedežem v tretji državi, izvede Agencija za zavarovalni nadzor preverjanje enakovrednosti nadzorne ureditve na ravni skupine iz 404. člena tega zakona samo v državi, v kateri ima sedež končna nadrejena družba.
- (2) Če v tretji državi končne nadrejene družbe ne obstaja enakovrednost nadzorne ureditve na ravni skupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede preverjanje enakovrednosti nadzorne ureditve v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba na nižji ravni. V tem primeru Agencija za zavarovalni nadzor skupini obrazloži svojo odločitev.
- (3) Za nadzor na ravni skupine, ki ima več ravni v tretjih državah, se smiselno uporabljata 405. in 406. člen tega zakona.

408. člen

(nadzor mešanega zavarovalnega holdinga)

- (1) Če je nadrejena družba zavarovalnice mešani zavarovalni holding, Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor transakcij:
1. med mešanim zavarovalnim holdingom in eno ali več zavarovalnicami ter
 2. povezanimi družbami z mešanim zavarovalnim holdingom in temi zavarovalnicami.
- (2) Za nadzor transakcij iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 369. do 373. člen, 400. člen in 402. člen tega zakona.

445. člen

(tožba in odgovor na tožbo)

- (1) Tožbo je treba vložiti v petnajstih dneh.
- (2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

456. člen

(posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor)

- (1) Za izvajanje nalog po tem zakonu državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitev, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo zahtevane podatke in dokumente, potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, določeni kot poslovna skrivnost, in tajnimi podatki, to je podatki, ki jih kot tajne določa zakon, ki ureja tajne podatke.
- (2) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, podatke iz prejšnjega odstavka posredujejo ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, a upoštevajoč pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi varstvo njej posredovanih podatkov.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija za zavarovalni nadzor vložila zahtevo za posredovanje podatkov, Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, posreduje pravilne in popolne podatke, ki jih je zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko uporabi podatke le za namen, za katerega jih je pridobila. Če oseba ne posreduje podatkov v zahtevanem roku, Agencija za zavarovalni nadzor določi nov rok za posredovanje podatkov.

461. člen **(uporaba določb o odredbi o odpravi kršitev)**

(1) Določbe 10.3.2. pododdelka tega zakona se uporabljajo za postopek izdaje odredbe o odpravi kršitev iz 302. člena tega zakona.

(2) Določbe 10.3.2. pododdelka tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek:

- izdaje odredbe o dodatnem ukrepu nadzora za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj iz 308. člena tega zakona in
- izdaje odredbe o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov oziroma o prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 351. in 348. člena tega zakona.

481. člen **(pravica do izjave)**

(1) Če iz zbranih dokazov o dejstvih, ugotovljenih pri pregledu poslovanja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ali drugih dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve za izdajo dovoljenja, izhaja večja verjetnost za zavrnitev te zahteve Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve omogoči, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitve.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 434. člena tega zakona, le da rok za izjavo, določen v 2. točki drugega odstavka 434. člena, ne sme biti krajši od 15 dni.

482. člen **(rok za odločitev)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo naslednjih dovoljenj odloči v šestih mesecih od prejema zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
2. za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice v ustanavljanju,
3. za izdajo dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnice,
4. za izdajo dovoljenja na podlagi določb 4. poglavja tega zakona ali predpisa o upravljanju tveganj.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja odloči v petnajstih dneh od njenega prejema.

(3) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj Agencija za zavarovalni nadzor odloči v treh mesecih od prejema zahteve.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti ali zahtevo na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom, oziroma od izdaje zahteve na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona do izteka roka za predložitev dodatnih podatkov ali listin oziroma do prejema dodatnih podatkov ali listin, če so predložene v določenem roku, oziroma do zaključka pregleda poslovanja iz 2. točke prvega odstavka 480. člena tega zakona.

(5) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena po prejšnjem členu vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma

drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

483. člen

(posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na šesti odstavek 479. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izda potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,

2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odloči v 60 delovnih dneh. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče, če:

1. je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo – od izdaje potrdila,

2. Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navede dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 480. člena ter četrti odstavek 482. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente), če tako zahtevo izda najpozneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s prejšnjega odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu informacij in dokumentov na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne informacije ali dokumente, vendar druga in naslednje zahteve Agencija za zavarovalni nadzor za dodatne informacije ali dokumente ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne informacije ali dokumente odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali

2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izda potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov. V potrdilu o prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena je naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena, izda in odpravi pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 507. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi izvleček odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

491. člen **(poročanje EIOPA)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vsako leto EIOPA posreduje podatke o povprečnem kapitalskem dodatku na zavarovalnico ločeno za:

- zavarovalnice in pozavarovalnice,
- zavarovalnice, ki opravljajo posle življenjskih zavarovanj,
- zavarovalnice, ki opravljajo posle premoženjskih zavarovanj,
- kompozitne zavarovalnice in
- pozavarovalnice.

(2) Podatki iz prejšnjega člena so prikazani ločeno glede na razloge za kapitalski dodatek, kot so navedeni v tretjem odstavku 309. člena tega zakona.

511. člen **(tarifa)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda tarifo, v kateri določi:

1. višino taks za odločanje o posamičnih zadevah;
2. višino letnih nadomestil, ki jih za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke prvega odstavka 280. člena tega zakona ali za opravljanje nadzora po drugem zakonu plačujejo osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor;
3. višino nadomestil za opravljanje drugih nalog, in sicer za izrekanje ukrepov nadzora iz 3. točke prvega odstavka 280. člena tega zakona in za opravljanje drugih nalog, ki jih po tem ali drugem zakonu opravlja Agencija za zavarovalni nadzor;
4. višino taks za izdajo potrdil, za izdajo izpisov iz evidenc, za izdelavo fotokopij listin ali za izdelavo dvojnikov odločb, soglasij, odredb in sklepov.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor določi letna nadomestila iz 2. točke prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti nadzora za posamezno vrsto nadzora, ne preseže stroškov Agencije za zavarovalni nadzor, povezanih s to vrsto nadzora.

(3) Tarifa oziroma njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija za zavarovalni nadzor pred objavo pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(4) Višina nadomestila za izrek ukrepa nadzora, ki ga plača subjekt nadzora, je sorazmerna z vrsto in obsegom opravljenega nadzora nad tem subjektom nadzora.

(5) Če zavarovalnica ne plača letnega nadomestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena za posamezno leto do 30. junija naslednjega leta, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici s sklepom naloži plačilo.

(6) O povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog iz 3. točke prvega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom.

(7) Proti sklepu iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(8) Ne glede na drugi stavek prvega odstavka 484. člena tega zakona, postane sklep iz petega ali šestega odstavka tega člena, izvršljiv v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršljivosti sklepa.

519. člen

(odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če:

1. je vrednost sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, ali vrednost sredstev omejenega sklada nižja od višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, ali če obstajajo drugi razlogi, zaradi katerih bi lahko bili ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb;
2. prevzemna zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah ali vrstah, ki so predmet prenosa, ali če bi bilo zaradi prevzema portfelja lahko ogroženo poslovanje prevzemne zavarovalnice v skladu s pravili o upravljanju tveganj;
3. so nadzorni organi države članice od zavarovalnice, ki je udeležena pri prenosu, zahtevali sanacijski načrt iz 249. člena ali finančni načrt iz 250. člena tega zakona.

(2) V primeru iz 2. in 4. točke četrtega odstavka 516. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če nadzorni organ države članice predhodno izda potrdilo:

1. da bo prevzemna zavarovalnica s sedežem v državi članici dosegala zahtevani solventnostni kapital tudi po prevzemu zavarovalnih pogodb,
2. da prevzemna zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa.

(3) Če v primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanje krije nevarnosti tudi v drugi državi članici, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če s prenosom soglasja nadzorni organ te države članice. Če nadzorni organ te države članice v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo soglasja o soglasju ne odloči, se šteje, da s prenosom soglasja.

(4) Določbe drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se zavarovalne pogodbe prenašajo na podružnico švicarske zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(5) Če potrebuje zavarovalnica za prenos zavarovalnih pogodb njene podružnice v državi članici soglasje Agencije za zavarovalni nadzor, Agencija za zavarovalni nadzor odloči o tem soglasju.

(6) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v Republiki Sloveniji, Agencija za zavarovalni nadzor morebitne ugovore proti prenosu sporoči nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila za mnenje.

(7) Če je za prenos zavarovalnih pogodb zavarovalnice države članice potrebno potrdilo Agencije za zavarovalni nadzor v smislu četrtega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor izda ustrezno potrdilo oziroma odloči o zavrnitvi zahteve za izdajo takega potrdila.

(8) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na zavarovalnico te ali druge države članice in zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo tudi nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne soglasje v smislu petega odstavka tega člena, če s prenosom interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb niso zaščiteni v zadostni meri. O zavrnitvi soglasja odloči v roku treh mesecev od prejema obvestila nadzornega organa države članice o nameravanim prenosu.

521. člen

(zavarovalna pogodba in splošni zavarovalni pogoji)

(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, zavarovalna pogodba obsega zlasti določbe o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;
3. načinu izpolnitve, obsegu, morebitnih garancijah in dospelosti obveznosti zavarovalnice;
4. določitvi in plačilu premije ter o pravnih posledicah, če premija ni plačana;
5. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:
 - če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,
 - če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku je zavarovalno pogodbo mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih;
6. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;
7. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij ter posojil na zavarovalno pogodbo, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen pri dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe, ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;
8. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja KNPVP skladov, tudi o:
 - opredelitvi profila tveganj, povezanih z naložbeno politiko,
 - znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,
 - višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije oziroma načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),
 - višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost enote premoženja KNPVP skladov,
 - znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri nominalnih letnih stopnjah donosa oziroma realnih letnih stopnjah donosa, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije, določenih v predpisu iz desetega odstavka tega člena;
9. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo indeksa vrednostnih papirjev ali z drugo referenčno vrednostjo, tudi o:
 - opredelitvi profila tveganj, povezanih z naložbeno politiko,
 - znesku ali načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,
 - višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije ali načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),
 - načinu izračuna ali določitve vrednosti indeksa ali druge referenčne vrednosti, vključno z razkritjem vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki vplivajo na vrednost indeksa ali drugo referenčno vrednost,
 - znesku predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri nominalnih letnih stopnjah donosa ali realnih letnih stopnjah donosa, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije, določenih v predpisu iz desetega odstavka tega člena;
10. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno

povezana z vrednostjo sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice, tudi o:

- naložbeni politiki ter pomembnih informacijah o vrstah naložb in tehnikah upravljanja,
- opredelitvi profila tveganj, povezanih z naložbeno politiko,
- znesku oziroma načinu obračuna nevarnostne premije in premije za dodatne nevarnosti,
- višini vseh posrednih in neposrednih stroškov, vključno z razkritjem metodologije ali načinom obračuna teh stroškov (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani oziroma upoštevani),
- višini in načinu obračuna vseh posrednih in neposrednih stroškov, ki zmanjšujejo vrednost sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice (stroški, ki v zavarovalni pogodbi niso razkriti, ne morejo biti obračunani v breme sredstev, vsebovanih v notranjem skladu zavarovalnice),
- znesek predvidenih prihodnjih obveznosti zavarovalnice po zavarovalni pogodbi, ki se izračuna z uporabo obrestno-obrestnega računa pri nominalnih letnih stopnjah donosa ali realnih letnih stopnjah donosa, če prikaz vsebuje tudi ponazoritev vpliva inflacije, določenih v predpisu iz desetega odstavka tega člena;

11. v primeru nezgodnih in zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se zavarovalno-tehnične rezervacije izračunavajo z metodami za življenjska zavarovanja, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih zavarovalno-tehničnih rezervacij v primeru prenehanja zavarovanja ali v primeru menjave zavarovanja v okviru iste zavarovalnice ali v primeru menjave zavarovalnice ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.

(2) V primeru družbe za vzajemno zavarovanje so obvezne določbe iz prejšnjega odstavka lahko namesto v zavarovalni pogodbi vsebovane v statutu.

(3) Določbe zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena lahko v škodo zavarovalca odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev samo:

1. če so za to podani razlogi, ki so utemeljeni glede na predmet zavarovanja, in
2. če je zavarovalec na takšno odstopanje izrecno pisno pristal.

(4) V primeru zavarovanja stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona zavarovalna pogodba ne sme določati, da zavarovalnica krije samo stroške pravnega zastopanja po odvetniku ali drugi osebi, ki jo imenuje zavarovalnica.

(5) Zavarovalna pogodba ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami drugih zakonov, ki urejajo zavarovalno pogodbo ali posamezne vrste zavarovalnih pogodb.

(6) Zavarovalnice vse ponudnike in potencialne zavarovance, ki želijo dostopiti do zavarovalnih storitev, obravnavajo enako, vendar v postopku selekcije in ocene nevarnosti ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin lahko upoštevajo merila zavarovalne stroke ali le naslednje zavarovančeve osebne okoliščine in značilnosti: starost, zdravstveno stanje, invalidnost in poklic ter druge osebne okoliščine, ki lahko utemeljeno vplivajo na višino prevzete nevarnosti, razen spola, materinstva in nosečnosti.

(7) Zavarovalnice lahko v zvezi z zavarovanji iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalnih vrst nezgodno zavarovanje in zdravstveno zavarovanje upoštevajo osebno okoliščino spola pri izračunavanju premij in dajatev na skupni ravni, če ne vodi v razlikovanje na individualni ravni.

Zavarovalnice lahko obdelujejo dejavnik spola za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in interno določanje cen, za določanje cen pozavarovanja, za trženje in oglaševanje ter za oceno tveganja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste zdravstveno in nezgodno zavarovanje.

(8) Ne glede na določbe sedmega odstavka tega člena se dopolnilno zdravstveno zavarovanje izvaja v skladu z določbami zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

522. člen

(obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe)

(1) Kadar je zavarovalec fizična oseba, zavarovalnica ali zavarovalni posrednik, ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka prejšnjega člena z obvestilom v pisni ali elektronski obliki seznani zavarovalca s podatki o:

1. firmi, pravnoorganizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, prek katere se sklepa zavarovalna pogodba;
2. splošnih zavarovalnih pogojih, ki veljajo za zavarovalno razmerje;
3. pravu, ki se uporabi za zavarovalno pogodbo, ali v primerih z mednarodnim elementom o pravici stranke, da sama izbere pravo, ki se uporablja za zavarovalno pogodbo v skladu z uredbo iz drugega odstavka 529. člena tega zakona;
4. dostopu do poročila o solventnosti in finančnem položaju zavarovalnice iz 261. člena tega zakona;
5. načinu obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, vključno z obstojem organa za reševanje pritožb;
6. o načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice ter morebitnih garancijah;
7. času trajanja zavarovalne pogodbe;
8. o višini premije, pri čemer je zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;
9. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;
10. pravici do preklica, odstopa ali drugih opcijah;
11. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico;
12. pogojih za vzpostavitev mirovanja.

(2) V primeru življenjskih zavarovanj pisno oziroma elektronsko obvestilo iz prejšnjega odstavka ali predloženi zavarovalni pogoji vsebujejo tudi informacije za razumevanje tveganj, ki jih s sklenitvijo zavarovalne pogodbe prevzame zavarovalec, in informacijo o pravici iz 525. člena tega zakona.

(3) V primeru življenjskega zavarovanja, nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo pri dobičku;
2. tabeli odkupnih vrednosti;
3. minimalni zavarovalni vsoti ali minimalnemu obdobju trajanja zavarovanja za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;
4. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja vezana na enote investicijskega sklada o naložbah in naravi sredstev investicijskega sklada;
5. v primeru zavarovanj, pri katerih so upravičenja neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednostjo o indeksu vrednostnih papirjev ali o drugi referenčni vrednosti;
6. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

523. člen

(obveščanje zavarovalcev v času trajanja zavarovalne pogodbe)

(1) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka 521. člena tega zakona zavarovalnica zavarovalce obvešča o:

1. spremembi firme, pravnoorganizacijske oblike, sedeža ali naslova zavarovalnice oziroma podružnice, prek katere je bila sklenjena zavarovalna pogodba;
2. spremembah podatkov iz 6., 8. in 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena ali podatkov iz 1. do 5. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, če je do teh sprememb prišlo zaradi spremembe predpisov.

(2) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz tretjega odstavka prejšnjega člena zavarovalnica oziroma zavarovalni posrednik oziroma posrednica enkrat letno obvesti zavarovalca tudi:

1. o stanju udeležbe pri dobičku,
2. v primeru zavarovanj iz 21. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona o stanju upravičenj zavarovalca vključno z donosnostjo.

524. člen **(način podajanja podatkov)**

- (1) Zavarovalnica ali zavarovalni posrednik poda zavarovalcu podatke iz 521. do 523. člena pisno ali elektronsko v slovenskem jeziku. Podatki so podani razumljivo.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica ali zavarovalni posrednik zavarovalca o podatkih iz prejšnjega člena obvešča tudi preko elektronske pošte ob izrecnem pisnem soglasju zavarovalca glede navedenega načina obveščanja, pri čemer je zavarovalec pisno obveščen, da lahko to soglasje kadarkoli umakne.

528. člen **(predpisi o zavarovalni pogodbi in obveščanju zavarovalcev)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino določb zavarovalne pogodbe iz 8., 9. in 10. točke prvega odstavka 521. člena tega zakona in vsebino obrazca, ki je sestavni del zavarovalne pogodbe, na katerem so zbrani vsi stroški in druge pomembne informacije.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila in merila uporabe sedmega odstavka 521. člena tega zakona.

537. člen **(dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola)**

- (1) Dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega poola lahko opravlja samo zavarovalni ali pozavarovalni pool, ki je pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola:
 1. če zavarovalni ali pozavarovalni pool ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola, določenih s tem oziroma drugim zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
 2. če zavarovalnica, ki je članica zavarovalnega ali pozavarovalnega poola, nima dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega poola;
 3. če člani posloводства nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana posloводства zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.
- (3) Za prenehanje dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola se smiselno uporabljajo določbe 122. člena tega zakona.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnemu ali pozavarovalnemu poolu dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola v naslednjih primerih:
 1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
 2. če je zavarovalnemu ali pozavarovalnemu poolu odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona in pristojni organ v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov posloводства in imenoval novih, ali če tudi novoimenovani člani posloводства v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odprave kršitev ali izvršitve dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona;
 3. če zavarovalnica, ki je članica zavarovalnega ali pozavarovalnega poola, nima dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.

540. člen
(obseg dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor v dovoljenju za prevzemanje tveganj zavarovalnice določi vrste tveganj, ki jih sme namenska družba prevzemati.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prevzemanje določenih tveganj iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da namenska družba izpolnjuje pogoje za prevzemanje teh tveganj in pogoje, določene s predpisi iz 538. člena tega zakona.
- (3) Za pokrivanje drugih vrst tveganj, ki v dovoljenju niso navedena, namenska družba pridobi novo dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic.
- (4) Za postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja namenski družbi se smiselno uporablja 10.4. oddelek tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

15. poglavje:
ZAVAROVALNI ZASTOPNIKI IN POSREDNIKI

543. člen
(zavarovalni zastopnik)

- (1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja. Posli zavarovalnega zastopanja, ki jih na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico ali zavarovalno zastopniško družbo ali osebo iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona opravlja zavarovalni zastopnik, so:
1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,
 2. aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
 3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebno pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.
- (2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo ali podaljšanje te pogodbe in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.
- (3) Za zavarovalne zastopnike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle zastopanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno zastopniške družbe iz 544. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
 - zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
 - zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
 - primarna poklicna dejavnost osebe ni zavarovalno zastopanje;
 - zavarovanje pomeni dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom ali storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:
 - a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari ali
 - b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano prek turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje pomeni pomožno ali dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije nevarnosti, povezane s turističnim potovanjem;
 - znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov, in če zavarovalna pogodba, ob upoštevanju vseh podaljšanj, ni sklenjena za dlje kot pet let.

544. člen
(zavarovalno zastopniška družba)

- (1) Zavarovalno zastopniška družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.
- (2) Za dejavnost zavarovalnega zastopanja zavarovalno zastopniških družb se šteje:
1. sklepanje zavarovalnih pogodb,
 2. aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
 3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebno pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.
- (3) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.
- (4) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za osebe iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, in sicer v delu, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.
- (5) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno zastopniška družba oziroma zavarovalno zastopanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

545. člen **(obveznosti zastopnika)**

- (1) Določbe 521. do 528. člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.
- (2) Pred predstavitvijo vsebine zavarovanja ter sklenitvijo zavarovalne pogodbe in, če je treba, tudi pri poznejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe, zavarovalni zastopnik zavarovalcu izroči tudi pisno obvestilo o:
1. svojem imenu in priimku,
 2. številki in datumu odločbe o izdaji dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja in registru, v katerem je mogoče preveriti izdajo dovoljenja,
 3. firmi in naslovu zavarovalnice oziroma zavarovalno zastopniške družbe oziroma druge osebe iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, s katero ima zavarovalni zastopnik sklenjeno pogodbo, na podlagi katere opravlja posle zavarovalnega zastopanja,
 4. tem, za katere zavarovalnice deluje, z navedbo firme in poslovnega naslova vsake zavarovalnice,
 5. tem, da ima sam oziroma njegova zavarovalno zastopniška družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,
 6. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,
 7. izvensodnem postopku reševanja sporov iz 579. člena tega zakona.
- (3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalca izroči pisno obvestilo tudi o tem, ali:
1. daje zavarovalcu nasvet za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka tega člena, ki vključuje analizo na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na trgu, oziroma
 2. je obligacijsko zavezan kot zastopnik za eno ali več zavarovalnic, v tem primeru na zahtevo zavarovalca tega obvesti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma
 3. ni obligacijsko zavezan kot zastopnik za eno ali več zavarovalnic in da ne daje nasveta za sklenitev pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru na zahtevo zavarovalca tega obvesti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa. Zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o njegovi pravici, da v primeru iz 2. in 3. točke tega odstavka lahko zahteva podatke o nazivih zavarovalnic.
- (4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu daje nasvet za sklenitev zavarovalne pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, takšen nasvet oblikuje na podlagi primerno velikega

števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na trgu, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s profesionalnimi merili, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Zavarovalni zastopnik pred sklenitvijo pogodbe na podlagi informacij, pridobljenih od zavarovalca, temu opredeli potrebe, želje in razloge za nasvete, dane zavarovalcu glede zavarovalnih produktov.

(6) Informacij, navedenih v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena zavarovalnemu zastopniku ni treba podati, če gre za zavarovanja velikih nevarnosti iz 532. člena tega zakona.

(7) Kadar zavarovalni zastopnik podaja predstavitev vsebine zavarovanja oziroma sklepa zavarovanje v elektronski obliki, lahko tudi informacije, navedene v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena poda v elektronski obliki.

546. člen **(odgovornost zavarovalnice)**

(1) Zavarovalnica odgovarja za dejanja zavarovalnega zastopnika in zavarovalno zastopniške družbe v skladu z določili zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

(2) Premije in druga plačila, povezana z zavarovalno pogodbo, štejejo za plačana zavarovalnici, ko so plačana zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalno zastopniški družbi. Odškodnine, zavarovalnine in drugi zneski, namenjeni zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu, ki jih zavarovalnica plača tej osebi prek zavarovalnega zastopnika ali zavarovalno zastopniške družbe, štejejo za plačane šele, ko jih ta oseba prejme od zavarovalnega zastopnika ali zavarovalno zastopniške družbe.

548. člen **(zavarovalni posrednik)**

(1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.

(2) Za posel zavarovalnega posredovanja iz prejšnjega odstavka se šteje posredovanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb za eno ali več zavarovalnic, in sicer tako, da se prizadeva spraviti zavarovalca v stik z zavarovalnico, da bi z njo sklenil zavarovalno pogodbo. Poleg navedenega se za posle zavarovalnega posredovanja štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle posredovanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno posredniške družbe iz 549. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- če sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;
- če zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;
- če zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;
- če primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja, ni zavarovalno posredovanje;
- če zavarovanje predstavlja dopolnitev ali je v povezavi z izdelkom ali storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:
 - a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja izdelkov ali stvari ali
 - b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano prek turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje pomeni pomožno ali dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije rizike, povezane s turističnim potovanjem;
- če znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, všteti vsa podaljšanja, ni sklenjena za dlje kot pet let.

(5) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe in družbe, ki v okviru opravljanja svoje poklicne dejavnosti strankam dajejo informacije o zavarovanju, pri čemer ne sme iti za aktivnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

549. člen **(zavarovalno posredniška družba)**

(1) Zavarovalno posredniška družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za zavarovalno posredniško družbo se smiselno uporablja drugi do peti odstavek prejšnjega člena.

(3) Določbe tega zakona o zavarovalno posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(4) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno posredniška družba ali zavarovalno posredovanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja.

551. člen **(obveznosti zavarovalnega posrednika)**

(1) Obveznost zavarovalnega posrednika ščititi interese zavarovalca iz prvega odstavka prejšnjega člena obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh okoliščinah, pomembnih za odločitve zavarovalca za sklenitev zavarovalne pogodbe za določene vrste zavarovanja oziroma z določeno zavarovalnico.

(2) Zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka zavarovalni posrednik zlasti:

1. za zavarovalca izdela primerno analizo nevarnosti in primerna načela kritja;
2. za zavarovalca posreduje pri sklenitvi zavarovanja, ki glede na okoliščine posameznega primera zavarovalcu zagotavlja največje varstvo, pri čemer se ta obveznost lahko omeji zgolj na določene zavarovalne proizvode, če o tem zavarovalni posrednik zavarovalca izrecno obvesti;
3. obvesti zavarovalnico o zavarovalčevi ponudbi za sklenitev zavarovalne pogodbe, izroči zavarovalcu zavarovalne pogoje in ga seznani s pravili za izračun premije;
4. preveri vsebino zavarovalne police;
5. nudi pomoč zavarovalcu v času trajanja zavarovalne pogodbe in sicer tako pred nastopom zavarovalnega primera kot tudi po njem, in zlasti skrbi, da zavarovalec pravna dejanja, ki so pomembna za ohranitev oziroma uresničitev pravic na podlagi zavarovalne pogodbe, opravi v rokih, določenih za opravo teh pravnih dejanj;
6. stalno preverja zavarovalne pogodbe, ki jih je zavarovalec sklenil z njegovim posredovanjem, in izdeluje predloge za spremembe teh zavarovalnih pogodb z namenom doseči večje varstvo.

(3) Za obveznosti zavarovalnega posrednika v razmerju do zavarovalca se smiselno uporabljajo določbe 545. člena tega zakona.

(4) Zavarovalni posrednik ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.618 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.927 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu, razen če je pogodba o zavarovanju poklicne odgovornosti sklenjena v okviru pravne osebe, v imenu in za račun katere nastopa posrednik.

552. člen **(odgovornost zavarovalnice v primeru zavarovalnega posrednika)**

(1) Kadar zavarovalni posrednik ali zavarovalno posredniška družba deluje po naročilu zavarovalnice, se za odgovornost zavarovalnice uporabljajo določila 546. člena tega zakona.

(2) Kadar zavarovalni posrednik ali zavarovalno posredniška družba ali banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona deluje po naročilu zavarovalnice, se na zavarovalni polici označi, da je bila

zavarovalna pogodba sklenjena s posredovanjem zavarovalnega posrednika. V tem primeru se na zavarovalni polici navede osebno ime oziroma firma zavarovalnega posrednika, zavarovalno posredniške družbe ali banke iz petega odstavka 558. člena tega zakona in višina provizije ali kakršnegakoli drugega plačila, ki ga je zavarovalni posrednik, zavarovalno posredniška družba ali banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona upravičena zahtevati od zavarovalnice iz naslova posredovanja pri sklenitvi zavarovalne pogodbe.

557. člen
(reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki oziroma potrošnicami)

Za reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki oziroma potrošnicami se smiselno uporablja določba 579. člena tega zakona.

558. člen
(splošne določbe)

- (1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja samo zavarovalno zastopniška ali posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.
- (2) Nihče drug razen oseb iz prejšnjega odstavka ne sme opravljati dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.
- (3) Za opravljanje dejavnosti po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi druge osebe, če sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno dejavnostjo, ki jo opravljajo (na primer špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil), in so pridobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.
- (5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega posredovanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.
- (6) Agencija za zavarovalni nadzor mnenje iz prejšnjega odstavka poda v roku 45 dni od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano in da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

560. člen
(obveznost zavarovalnice)

Zavarovalnica zagotovi, da zanjo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, četrtega ali petega odstavka 558. člena tega zakona.

561. člen
(dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

- (1) Posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi ali za varovalno posredniški družbi ali osebi iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona ali banki iz petega odstavka 558. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik je oseba, ki pod nadzorom in ob navzočnosti mentorja, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, išče potencialne zavarovalce in sodeluje pri predstavitvi mentorja zavarovanj potencialnim zavarovalcem, pri čemer sme sam predstavljati zgolj osnovne značilnosti zavarovanja, kot so predmet zavarovanja, zavarovane nevarnosti, zavarovalna kritja, izključitve zavarovalnega kritja in zavarovalne vsote. Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik ne sme sklepati zavarovanj ali podajati drugih izjav v imenu ali za račun zavarovalnice, zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, banke iz petega odstavka 558. člena tega zakona ali osebe iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika se všteva v dokazovanje pogoja trimesečnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Posamezni mentor iz prvega stavka tega odstavka je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom. Mentor iz prvega stavka tega odstavka je odgovoren za pravilnost in resničnost podanih izjav pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika, ki so podane potencialnemu zavarovalcu.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja,
2. da ima najmanj trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico ali zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo,
3. da obvlada slovenski jezik,
4. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja,
5. da ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja pred manj kakor petimi leti.

(4) Če je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da je izpolnila pogoja iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena po datumu odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(5) Zavarovalni posrednik zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 551. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če zavarovalni zastopnik ali posrednik v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. če zavarovalni zastopnik ali posrednik pooblaščen osebi ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopke pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
4. če zavarovalni zastopnik ali posrednik krši določbo drugega odstavka tega člena glede največjega dovoljenega števila pomožnih zavarovalnih zastopnikov ali posrednikov pod mentorstvom;
5. če je bil zavarovalni zastopnik ali posrednik pravnomočno obsojen;
6. če zavarovalni zastopnik ali posrednik ponavljajoče krši 545. člen tega zakona;
7. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 550. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 551. člena tega zakona;
8. če je zavarovalni zastopnik ali posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja;
9. če zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtrim odstavkom 551. člena tega zakona;
10. če kot mentor dopušča pomožnemu zavarovalnemu zastopniku ali posredniku, da krši

drugi odstavek tega člena.

(7) Za ponavljajočo se kršitev iz 6. in 7. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik ali posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(8) Z odločbo o pogojnem odvzemu dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če zavarovalni zastopnik ali posrednik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih ravnanj, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje. V primeru kršitev iz 5., 6., 7. in 8. točke šestega odstavka tega člena pogojni odvzem dovoljenja ni mogoč.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju stori novo dejanje, zaradi katerega je mogoče odvzeti dovoljenje.

(10) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, Slovensko zavarovalno združenje ali združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju obvesti tudi delodajalca ali drugega pogodbenika, če izve, da oseba, kateri je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na podlagi druge pogodbe.

(11) Če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik prejel redno ali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe na podlagi drugega pravnega razmerja, zaradi kršitev obveznosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, delodajalec o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

562. člen

(register zavarovalnih zastopnikov in posrednikov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register zavarovalno zastopniških družb in zavarovalno posredniških družb, ter oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor vodi register oseb, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja (register zavarovalnih zastopnikov in register zavarovalnih posrednikov).

(2) Zavarovalnica vodi register zavarovalno zastopniških družb in oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, in register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja.

(3) Zavarovalno zastopniška, posredniška družba, oseba iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona ali banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona vodi register zavarovalnih posrednikov ali zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja v zavarovalno zastopniški, posredniški družbi, osebi iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona ali banki opravljajo posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. Zavarovalno zastopniška družba vodi register zavarovalnih zastopniških družb ali oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov so javni.

(5) Registri zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so v Republiki Sloveniji pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: ime in priimek zavarovalnega zastopnika ali posrednika, številko in datum izdanega dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja ter informacije o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja. Registri zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so v državi članici pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja,

vsebujejo naslednje podatke: ime in priimek zavarovalnega zastopnika ali posrednika, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov v državi članici in o nadzornemu organu v državi članici.

(6) Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb s sedežem v Republiki Sloveniji vsebujejo naslednje podatke: firmo in sedež zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, številko in datum izdanega dovoljenja, navedbo poslovnih oseb in prokuristov te družbe ter navedbo držav, v katerih lahko zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba opravlja svojo dejavnost. Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb držav članic oziroma drugih oseb iz držav članic, ki lahko na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja vsebujejo naslednje podatke: firmo in sedež oziroma ime, priimek in naslov osebe, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 574. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalno zastopniških ali posredniških družb v državi članici in o nadzornem organu v državi članici. Pri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družbah držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja preko podružnice, ustanovljene na območju Republike Slovenije, se vpišejo v register tudi podatki o firmi in sedežu podružnice in o osebah, ki vodijo podružnico. Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb tretjih držav, ki lahko preko podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: firmo in sedež zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, firmo in sedež podružnice, številko in datum izdanega dovoljenja, navedbo oseb, ki vodijo podružnico.

(7) Osebe iz prvega odstavka tega člena, vpisane v register, Agencijo za zavarovalni nadzor obvestijo o vsaki spremembi podatkov, ki se vpisujejo v register, v roku osmih dni od spremembe.

563. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki in posredniki, zavarovalno zastopniškimi in posredniškimi družbami ter družbami iz četrtega odstavka 558. člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz petega odstavka 558. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 271. do 275., prvi odstavek 277., 278., 280., 284., 293. do 306., 313. in 314. člen tega zakona.

564. člen (predpis o zavarovalnih zastopnikih in posrednikih)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona, in sicer: vsebino in obseg strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, način izvajanja preizkusa zahtevanega znanja, izvajalca preizkusa in način izvajanja tega javnega pooblastila pri izvajalcu preizkusa;
2. podrobnejša pravila o načinu vodenja registrov iz 562. člena tega zakona, podatkih, ki se vpisujejo v te registre, načinu javnega dostopa do teh podatkov in o podrobnejši vsebini, načinu in rokih obveščanja o spremembi podatkov, ki se vpisujejo v te registre;
3. podrobnejšo vsebino poročil iz 571. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

565. člen (uporaba določb)

(1) Za zavarovalno zastopniško in posredniško družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Za zavarovalno zastopniško in posredniško družbo ter za banko iz petega odstavka 558. člena tega zakona se smiselno uporablja 560. člen tega zakona, kadar opravlja svojo dejavnost prek drugih zavarovalno zastopniških ali posredniških družb ali oseb iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona.

567. člen

(dejavnost zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe)

1) Zavarovalno zastopniška ali posredniška družba lahko opravlja samo dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalno zastopniška ali posredniška družba opravlja tudi:

1. storitve kreditnega posredovanja ali storitve posredovanja investicijskih kuponov vzajemnih skladov ali drugih podobnih finančnih proizvodov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev, določenih z zakoni ali drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje teh storitev;
2. storitve iz 2. do 5. točke sedmega odstavka 26. člena tega zakona.

568. člen

(zavarovanje odgovornosti zavarovalno posredniške družbe)

Zavarovalno posredniška družba ali banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona ima zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1.250.618 eurov na en odškodninski zahtevek ali 1.875.927 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu.

569. člen

(dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

(1) Zavarovalno zastopniška ali posredniška družba pred vpisom ustanovitve v sodni register ali pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Za zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja se smiselno uporabljajo določbe 1., 3. in 4. točke prvega odstavka 115. člena tega zakona. Zahtevi za izdajo dovoljenja zavarovalno zastopniška ali posredniška družba priloži tudi dokaze, iz katerih izhaja, da izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona. Če je bilo zavarovalno zastopniški ali posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, ji Agencija za zavarovalni nadzor pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme izdati dovoljenja za opravljanje dejavnosti. Če je bilo zavarovalno zastopniški ali posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, Agencija za zavarovalni nadzor pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme izdati dovoljenja za opravljanje dejavnosti družbi, katere ustanovitelj je oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, ali njen zakoniti zastopnik, kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden je bilo zavarovalno zastopniški ali posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(4) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz petega odstavka 558. člena tega zakona.

570. člen

(odvzem in prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ali zavarovalni zastopnik ali posrednik, ki dela zanjo, huje krši 545., 547., 550., 551., 553. ali 555. člen tega zakona ali če sistematično huje krši dobre poslovne običaje pri opravljanju dejavnosti ali poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja;
4. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba krši 567. člen tega zakona;
5. če zavarovalno posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 568. členom tega zakona;
6. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;
7. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba pooblaščenim osebam iz prvega ali drugega odstavka 295. člena tega zakona ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopek pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
8. če zavarovalni zastopnik, posrednik ali fizična oseba, ki za zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, ponavljajoče krši prvi odstavek 561. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik, posrednik ali fizična oseba, ki za zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, kršitev ponovno stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;
9. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor ali jo ponovno krši po tem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor za istovrstno kršitev v preteklosti z odločbo na podlagi prvega odstavka 305. člena tega zakona ugotovila, da so bile pretekle kršitve odpravljene, ali se je skladno s 306. členom tega zakona za pretekle kršitve štel, da so odpravljene;
10. če je družbenik ali zakoniti zastopnik ali prokurist zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, ali zakoniti zastopnik zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden je bilo tej zavarovalno zastopniški ali posredniški družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja tej zavarovalno zastopniški ali posredniški družbi pravnomočna v zadnjih petih letih;
11. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ponavljajoče krši 560. člen tega zakona.

(2) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 313. in 314. člen tega zakona.

(3) Za ponavljajočo se kršitev iz 6., 9. in 11. točke prvega odstavka tega člena se šteje kršitev, pri kateri zavarovalno zastopniška ali posredniška družba kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(4) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja preneha veljati:

1. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če zavarovalno zastopniška ali posredniška družba preneha z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja za več kot eno leto,
3. z začetkom stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije,
4. z zaključkom redne likvidacije,
5. z izbrisom zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe iz sodnega ali drugega ustreznega registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,
6. s prejemom izjave zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, in dokazila o vpisu

spremembe dejavnosti v sodni ali drug ustrezen register ali o sprejemu sklepa pristojnega organa, kadar tak vpis ni predviden.

(5) Zavarovalno zastopniška ali posredniška družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku ali prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(6) Če nastopi razlog iz četrtega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(7) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko da zavarovalnica ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb in Slovensko zavarovalno združenje.

571. člen (poročanje)

(1) Zavarovalno posredniška družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča tudi o:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravil za te zavarovalnice,
3. pravnih in ekonomskih povezavah iz drugega odstavka 553. člena tega zakona,
4. o izpolnjevanju obveznosti iz 568. člena tega zakona.

(2) Banka iz petega odstavka 558. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o:

1. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice,
2. izpolnjevanju obveznosti iz 568. člena tega zakona.

572. člen (opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici)

(1) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, za katero je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice prek podružnice ali neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba, ki namerava začeti opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor najpozneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posreduje nadzornemu organu države članice, ki je izjavil, da želi biti seznanjen o namenu zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, in o tem obvesti zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo.

(4) Zavarovalno zastopniška ali posredniška družba lahko začne opravljati dejavnost v drugi državi članici z iztekom enega meseca od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka. Dejavnost lahko začne opravljati takoj, če nadzorni organ te države članice ne želi izvedeti za namero družbe, da bo začela opravljati dejavnost.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika v državi članici.

573. člen (zavarovalno zastopniške in posredniške družbe države članice)

(1) Zavarovalno zastopniška ali posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja prek podružnice ali neposredno.

(2) Za zavarovalno zastopniške in posredniške družbe iz prejšnjega odstavka veljajo 543. do 558. člen tega zakona ter 571. člen tega zakona glede poslov, ki jih zavarovalno posredniška družba opravlja na območju Republike Slovenije.

574. člen

(začetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

(1) Zavarovalno zastopniška ali posredniška družba iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko začne opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja v Republiki Sloveniji v enem mesecu po tistem, ko je nadzorni organ države članice obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor o nameri zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, da bo opravljala dejavnost.

(2) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

575. člen

(medsebojno obveščanje nadzornih organov)

Agencija za zavarovalni nadzor s nadzornimi organi držav članic izmenjuje informacije, ki se nanašajo na zavarovalne zastopnike in posrednike ter zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, zlasti v primeru:

1. ko zoper zavarovalne zastopnike in posrednike in zavarovalno zastopniške ali posredniške družbe, ki so dobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja od pristojnega nadzornega organa države članice, izreče ukrepe, ker ti ne poslujejo v skladu z zakonodajo Republike Slovenije, ali

2. ko nadzorni organ države članice izreče ukrepe nad zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo ali zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom, ki je dobil dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja od Agencije za zavarovalni nadzor.

576. člen

(podružnica zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe tretje države)

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba tretje države lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja samo prek podružnice.

(2) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo tretje države, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, veljajo določbe 543. do 571. člena tega zakona.

577. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice)

Za dovoljenje za ustanovitev podružnice iz prvega odstavka prejšnjega člena in odvzem tega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 37. člena, 138. in 569. člena tega zakona.

578. člen

(Slovensko zavarovalno združenje)

(1) Zavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, in druge organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli;

2. sprejema zavarovalne statistične standarde;
 3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za:
 - izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil ter nezavarovanih zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav in nezavarovanih čolnov,
 - izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,
 - izplačilo odškodnin iz naslova obveznih zavarovanj v prometu v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico;
 4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice;
 5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.
- (4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnega znanja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.
- (5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s škodnim skladom in 5. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi z odškodninskim uradom se smiselno uporabljajo 116. člen, prvi odstavek 246. člena, 4.4. in 4.8. oddelka ter 5. in 7. poglavje tega zakona.
- (6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanj in opravljanjem preizkusov znanja smiselno uporabljajo 271., 272., 277., 293., 302. in 304. člen tega zakona.
- (7) Kadar je Slovenskemu zavarovalnemu združenju izrečen ukrep nadzora, Agenciji za zavarovalni nadzor plača pavšalno nadomestilo stroškov postopka, kot je določeno v tarifi Agencije za zavarovalni nadzor.

579. člen **(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)**

- (1) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška ali posredniška družba vzpostavi notranji postopek reševanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj.
- (2) Zavarovalnica zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov med ponudniki zavarovalniških storitev in zavarovalci, zavarovanci ter drugimi upravičenci iz zavarovanj pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja sporov, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje sporov, na katerega lahko zavarovalci, zavarovanci ter drugi upravičenci iz zavarovanj naslovijo pobudo za začetek postopka, če se pritožbi iz prejšnjega odstavka ne ugotovi ali o njej ne odloči v 30 dneh po njenem prejemu.
- (3) Zavarovalnica v zavarovalnih pogojih objavi informacijo o notranjem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj in o izvajalcu izvensodnega reševanja sporov.

580. člen **(pokojninske družbe)**

- (1) Za poslovanje pokojninskih družb, kot jih opredeljuje Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B in 95/14 – ZUJF-C; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2), se uporabljajo določbe tega zakona, ki so določene v tem poglavju in v ZPIZ-2, ter predpisi, izdani na njihovi podlagi.
- (2) Za sistem upravljanja pokojninske družbe se uporabljajo določbe 2.5. oddelka tega zakona, razen določb, ki se nanašajo na funkcijo upravljanja tveganj, funkcijo spremljanja skladnosti in aktuarsko funkcijo.
- (3) Za upravljanje tveganj pokojninske družbe se uporabljajo prvi in drugi odstavek 154. člena, 158. člen, razen v kolikor se nanašajo na aktuarsko funkcijo, prvi odstavek 160. člena, 4.4. oddelek,

4.6. oddelek, 246. do 251. člen, pri čemer se 249. do 251. člen uporabljajo smiselno, in 252. člen tega zakona, razen 12. in 13. točke prvega odstavka.

(4) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskih skladov, in oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, pokojninska družba ne sme izključno ali avtomatično opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, temveč upošteva tudi druge ustrezne informacije, če je to praktično izvedljivo.

(5) Za poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe se uporabljajo 5. poglavje, razen tretjega odstavka 254. člena, 256. in 261. do 264. člen tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v predpisih iz prvega odstavka 254. člena, drugega odstavka 254. člena in četrtega odstavka 255. člena tega zakona za pokojninske družbe predpiše posebne zahteve.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka 257. člena tega zakona, pokojninska družba listine, navedene v prvem odstavku 257. člena tega zakona, predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar najkasneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

(8) Za pokojninske družbe se uporabljajo tudi:

- drugi do peti odstavek 30. člena tega zakona;
- 1.2.4. pododdelek tega zakona;
- 6. poglavje tega zakona.

(9) Za nadzor pokojninske družbe se smiselno uporabljajo 7. poglavje, razen drugega odstavka 277. člena tega zakona.

606. člen

(Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije)

(1) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad), ki je bil oblikovan na podlagi Zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID) izračunava matematične rezervacije v skladu z 590. členom tega zakona in predpisom izdanim na podlagi 586. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, za celotno premoženje in vse obveznosti Prvega pokojninskega sklada vzpostavi ločeno obračunsko enoto, ki jo upravlja in organizira ločeno od druge dejavnosti zavarovalnice brez možnosti prenosa, razen v primeru, določenem v šestem odstavku 21. člena ZPSPID, za:

- premoženje, ki pripada pogodbam dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada v obdobju, preden zavarovanci izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do mesečne pokojninske rente iz 1. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad v času varčevanja), in
- kritni sklad Prvega pokojninskega sklada iz 2. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: kritni sklad Prvega pokojninskega sklada).

(3) Za potrebe ugotavljanja kapitalskih zahtev in izkazovanja kapitalske ustreznosti zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, vrednoti pravice iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada iz 32. člena ZPSPID in sredstva iz prejšnjega odstavka v skladu z določbami tega zakona ter izračunava in ugotavlja kapitalske zahteve za Prvi pokojninski sklad v času varčevanja v skladu s 608. členom tega zakona oziroma v skladu s 607. členom tega zakona za kritni sklad Prvega pokojninskega sklada.

(4) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, v poročila, ki so za zavarovalnice predpisana z delegiranimi akti in regulativnimi tehnični standardi, izdanimi na podlagi Direktive 2009/138/ES, vključi tudi podatke, ki se nanašajo na Prvi pokojninski sklad.

(5) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, pošlje obrazce, ki so predpisani v pravilniku, ki ureja izračun matematičnih rezervacij, Agenciji za zavarovalni nadzor v elektronski obliki.

(6) Za naložbe Prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe 598. člena do 601. člena tega zakona, pri čemer:

- so ne glede na 598. člen tega zakona dopustne tudi naložbe v poslovne deleže gospodarskih družb s sedežem v Republiki Sloveniji, in sicer z omejitvijo do največ 5% zavarovalno tehničnih rezervacij;
- so lahko presežene omejitve iz prvega odstavka 599. člena tega zakona, če so bile te omejitve v zvezi s posamezno naložbo presežene že na dan uveljavitve tega zakona, če po uveljavitvi tega zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe in če je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti;
- se ne uporablja tretji odstavek 598. člena tega zakona.

609. člen

(kritni sklad za izplačevanje poklicnih pokojnin)

Za kritni sklad za izplačevanje poklicnih pokojnin, ki ga določa tretji odstavek 210. člena ZPIZ-2, veljajo prvi do četrty odstavka 592. člena, 593. člen, 596. člen, razen 1. in 3. točke prvega odstavka, 597. člen, razen, kolikor se nanaša na 1. in 3. točko prvega odstavka 596. člena, in 598. do 601. člen tega zakona.

611. člen

(lažje kršitve zavarovalnice)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, če:

1. Agencije za zavarovalni nadzor predhodno ni pisno obvestila o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države (49. člen tega zakona);
2. nima strategije in letnega načrta dela notranje revizije v skladu s 164. členom tega zakona ali če nista sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu s 50. členom Direktive 2009/138/ES;
3. notranja revizija ne izdeluje poročil o notranjem revidiranju v skladu z 165. členom tega zakona ali če ta niso sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom Direktive 2009/138/ES;
4. notranja revizija ne obvešča uprave oziroma nadzornega sveta zavarovalnice v skladu z 166. členom tega zakona;
5. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 252. člena ali 293. členom tega zakona;
6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranih letnih računovodskih izkazov v roku iz drugega in tretjega odstavka 255. člena tega zakona;
7. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku iz prvega odstavka 256. člena tega zakona ne predloži poročila nosilca aktuarske funkcije iz 170. člena tega zakona v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom Direktive 2009/138/ES;
8. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, določenem v prvem odstavku 257. člena tega zakona, ne predloži letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe ali dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v zavarovalnici iz prvega odstavka 258. člena tega zakona;
9. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju v skladu s prvim odstavkom 261. člena tega zakona;
10. ne obvesti zavarovancev o prenosu zavarovalnih pogodb (517. člen tega zakona);
11. zavarovalna pogodba ne vsebuje informacij in pogojev iz 521. člena tega zakona;
12. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz 522. člena tega zakona;

13. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz 523. člena tega zakona;
 14. ne poda podatkov v skladu s 524. členom tega zakona;
 15. ne zagotovi, da dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega četrtega oziroma petega odstavka 558. člena tega zakona;
 16. ne zagotovi, da posle zavarovalnega zastopanja zanjo opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona).
- (2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

612. člen

(kršitve člana uprave ali izvršnega direktorja oziroma nadzornega sveta ali upravnega odbora)

- (1) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član uprave ali izvršni direktor zavarovalnice:
1. ki ne zagotovi, da zavarovalnica posluje v skladu s pravili iz prvega odstavka 61. člena tega zakona;
 2. ki ne obvesti nemudoma nadzornega sveta zavarovalnice o okoliščinah iz 62. člena tega zakona;
 3. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz drugega odstavka 252. člena tega zakona;
 4. ki izredni upravi ne omogoči nemudoma dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice oziroma ne pripravi poročila o predaji poslov (prvi odstavek 322. člena);
 5. ki izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju na zahtevo ne da vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil o poslovanju zavarovalnice (drugi odstavek 322. člena);
 6. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta ali upravnega odbora zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

616. člen

(kršitve zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalnega zastopnika)

- (1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalno zastopniška družba, če:
1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
 2. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
 3. posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja zanjo opravlja fizična oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona);
 4. če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena ali petim odstavkom 570. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno zastopniške družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni zastopnik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

617. člen

(kršitve zavarovalno posredniške družbe in zavarovalnega posrednika)

- (1) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, če:
1. posreduje pri sklenitvi pogodbe z zavarovalnico, ki na območju Republike Slovenije ne sme opravljati poslov (21. člen tega zakona);
 2. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
 3. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz drugega odstavka 523. člena tega zakona;
 4. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
 5. ne ščiti interesov zavarovalca (prvi odstavek 550. člena tega zakona);
 6. ne razkrije vseh pravnih in ekonomskih povezav, ki bil lahko vplivale na njegovo nepristranskost (prvi odstavek 553. člena tega zakona);
 7. je zahteval plačilo provizije oziroma kakršnokoli drugo plačilo v nasprotju s prvim odstavkom 554. člena tega zakona;
 8. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalno posredniška družba oziroma banka iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, če:
1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
 2. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz drugega odstavka 523. člena tega zakona;
 3. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
 4. posle zavarovalnega posredovanja zanjo opravlja fizična oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona);
 5. nima sklenjene pogodbe o zavarovanju odgovornosti na podlagi 568. člena tega zakona;
 6. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena ali petim odstavkom 570. člena tega zakona;
 7. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o podatkih iz 571. člena tega zakona z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 3. točke 564. člena tega zakona.
- (3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno posredniške družbe oziroma banke iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

618. člen **(kršitve drugih oseb)**

- (1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki:
1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;
 2. neposredno ali posredno pridobi delnice zavarovalnice, s katerimi je dosegla ali presegla kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (prvi odstavek 31. člena tega zakona);
 3. pridobi delnice, s katerimi preseže razpon za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (tretji odstavek 31. člena tega zakona);
 4. se sporazume, da bo delovala usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic in doseže ali preseže kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (četrti odstavek 31. člena tega zakona);
 5. sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
 6. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 558. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju v 21. členu tega zakona;
 2. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 560. člena tega zakona.
- (4) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar zavarovalnice, če stori prekršek iz 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena.
- (6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz petega odstavka tega člena.
- (7) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz petega odstavka tega člena.
- (8) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba – pokojninska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba – pokojninska družba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 602. členom tega zakona.
- (9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pokojninske družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

625. člen

(merila za razvrstitev v razrede v skladu z izvedbenimi predpisi na podlagi 308.b člena Direktive 2009/138/ES)

- (1) Ne glede na 197. člen tega zakona se postavke osnovnih lastnih virov sredstev v obdobju desetih let po 1. januarju 2016 vključijo v prvi razred pod pogojem, da:
- so bile te postavke izdane pred 1. januarjem 2016 ali pred datumom začetka veljavnosti delegiranega akta iz 97. člena Direktive 2009/138/ES, pri čemer se upošteva datum, ki je zgodnejši;
 - jih je bilo do 31. decembra 2015 mogoče uporabiti kot dodatni kapital iz 1. do 3. točke prvega odstavka 107. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13 in 63/13 – ZS-K) za pokrivanje razpoložljivega kapitala do 50% zahtevanega minimalnega kapitala;
 - sicer ne bi bile razvrščene v prvi ali v drugi razred po 189. členu tega zakona.
- (2) Ne glede na 197. člen tega zakona se postavke osnovnih lastnih virov sredstev v obdobju do največ desetih let po 1. januarju 2016 vključijo v drugi razred, pod pogojem, da:
- so bile te postavke izdane pred 1. januarjem 2016 ali pred datumom začetka veljavnosti delegiranega akta iz 97. člena Direktive 2009/138/ES, pri čemer se upošteva datum, ki je zgodnejši;
 - jih je bilo do 31. decembra 2015 lahko uporabiti kot dodatni kapital iz 1. do 3. točke prvega odstavka 107. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 90/12, 102/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 66/14) za pokrivanje razpoložljivega kapitala do 25% zahtevanega minimalnega kapitala.

631. člen

(solventnost skupine)

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka 376. člena tega zakona se v skladu z izvedbenimi ukrepi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 308.a člena Direktive 2009/138/ES, za solventnost skupine smiselno uporablja 625. člen tega zakona.

643. člen

(uporaba 570. člena tega zakona)

- (1) Ne glede na 8. točko prvega odstavka ter tretji odstavek 570. člena tega zakona, pogoji za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja niso izpolnjeni, če sta obe kršitvi, ki se štejeta za ponavljajočo, bili storjeni pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Ne glede na 10. točko prvega odstavka 570. člena tega zakona ni podan razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, čeprav je družbenik, zakoniti zastopnik ali prokurist zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe oseba, ki je bila družbenik ali zakoniti zastopnik katere zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, preden ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja pravnomočna v zadnjih petih letih, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ta oseba je bila družbenik oziroma zakoniti zastopnik oziroma prokurist te družbe že na dan uveljavitve tega zakona in se ji položaj družbenika oziroma zakonitega zastopnika oziroma prokurista od dneva uveljavitve tega zakona do dneva ugotavljanja obstoja kršitve ni spremenil, in
2. odvzem dovoljenja je postal pravnomočen pred dnevom uveljavitve tega zakona.